[Issued 24—10—1983

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

FRIDAY 10th FEBRUARY 1983

Volume CXCIII (No. 1)

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1983

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009

Price Rs. 2.75 Paise]

143134

பொருளடக்கம்

10—2—1983

	பக்கங்கள்
தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்	i—v
தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்	vi
தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல் ..	vii—viii
1. வினாக்கள்—விடைகள்	1—16
2. உரிமைப் பிரச்சினை—	
8-2-1983 அன்று மேலவையில் பேசிய மாண்புமிகு முதல்வரின் பேச்சின் ஒரு பகுதி வானொலியில் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டது குறித்து	17—18
3. அறிவிப்பு—	
(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி	19
(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி	19
4. கவன ஈர்ப்பு—	
தமிழ்நாட்டில் வறட்சியின் காரணமாக உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது குறித்து ..	19—22
5. அரசின் தீர்மானங்கள்—	
(1) அலுவல் வரிசையில் மாறுதல் குறித்து .	21—22
(2) தமிழ்நாடு 1966-ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் 1-ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியின் கீழ் வெளியிடப்படவிருக்கும் வரைவு அறிக்கைக்கு ஏற்பளிப்பு குறித்து—	94—97
(3) தமிழ்நாடு 1966-ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் 1-ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியின் கீழ் வெளியிடப்படவிருக்கும் வரைவு அறிக்கைக்கு ஏற்பளிப்பு குறித்து .. .	98

பக்கங்கள்

6. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1982–83-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி .. 22—93

7. அரசின் சட்ட முன்வடிவு—

தமிழ்நாடு 1983-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குத் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 3/1983). .. 98—99

8. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்— 99

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

THIRU SUNDAR LAL KHURANA.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THE HONOURABLE THIRU M. G. RAMACHANDRAN, Chief Minister, in charge of Public, General Administration, Indian Administrative Service, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Prevention of Corruption, Planning, Molasses and Archaeology.

2. THE HONOURABLE DR. V. R. NEDUNCHEZHIYAN, Minister for Finance, in charge of Finance, Legislature, Elections, Food, Fisheries, Backward Classes, Youth Service Corps, Price Control and Ex-Servicemen.

3. THE HONOURABLE THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister for Electricity, in charge of Electricity, Iron and Steel Control.

4. THE HONOURABLE THIRU K. A. KRISHNASWAMY, Minister for Rural Industries, in charge of Rural Industries including Village, Cottage and Small Industries, Milk, Dairy Development, Registration and Stamp Act.

5. THE HONOURABLE THIRU S. D. SOMASUNDARAM, Minister for Revenue, in charge of Revenue, Commercial Taxes, Excise and Census.

6. THE HONOURABLE THIRU R. M. VEERAPPAN, Minister for Information and Religious Endowments, in charge of Information and Publicity, Film Technology, Tourism, Tourism Development Corporation, Cinematograph Act, Hindu Religious and Charitable Endowments, Forests and Cinchona and Grant of Liquor Permits.

7. THE HONOURABLE THIRU C. ARANGANAYAGAM, Minister for Education, in charge of Education including Technical Education, Official Language and Handlooms.

8. THE HONOURABLE DR. K. KALIMUTHU, Minister for Agriculture, in charge of Agriculture, Agricultural Refinance Agricultural Engineering Wing and Agro-Engineering

9. **THE HONOURABLE THIRU C. PONNAIYAN**, Minister for Co-operation and Law, in charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Registration of Companies, Debt Relief including Legislation on Money Lending and Legislation on Chits and Co-operation.

10. **THE HONOURABLE THIRU P. KOLANDAIVELU**, Minister for Local Administration, in charge of Municipal Administration, Panchayats and Panchayat Unions, Community Development, Rural Indebtedness, Bhoodan and Gramdhan and Highways.

11. **THE HONOURABLE THIRU S. RAGHAVANANDAM**, Minister for Labour, in charge of Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Town Planning and Accommodation Control.

12. **THE HONOURABLE DR. H. V. HANDE**, Minister for Health, in charge of Health.

13. **THE HONOURABLE THIRU K. RAJA MOHAMMED** Minister for Irrigation, in charge of Agro-Service Co-operative Societies, Irrigation including Minor-Irrigation and Wakf.

14. **THE HONOURABLE THIRU S. MUTHUSWAMY**, Minister for Transport, in charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act and Ports.

15. **THE HONOURABLE THIRU S. THIRUNAVUKKARASU**, Minister for Industries, in charge of Large Scale Industries, Mines and Minerals and Textiles.

16. **THE HONOURABLE THIRU S. N. RAJENDRAN**, Minister for Khadi and Public Works in charge of Kadhi, Prohibition excluding grant of liquor Permits, Passports, Public Works Department and Establishment matters relating to Public Works Department.

17. **THE HONOURABLE THIRU M. VIJAYASARATHI**, Minister for Adi Dravidar Welfare, in charge of Adi Dravidar Welfare, Stationery and Printing, Government Press, Newsprint Control, Hill Tribes and Bonded Labour and Employment and Training.

18. **THE HONOURABLE THIRUMATHI GOMATHI SRINIVASAN**, Minister for Social Welfare, in charge of Social Welfare including Women and Children Welfare, Animal Husbandry, Beggars Home, Orphanages, Indian Overseas Refugees and Evacuees and Correctional Administration

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

திரு. சுந்தர் லால் குரானா

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1. **மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்)** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர் சம்பந்தப்பட்டவை, காவல், இலஞ்ச ஒழிப்பு, திட்டம், சர்க்கரைப் பாகுக் கழிவு மற்றும் தொல்பொருள் இயல்.

2. **மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (நிதி அமைச்சர்)** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

நிதி, சட்டமன்றம், தேர்தல்கள், உணவு, மீன்வளம், பிற்பட்ட வகுப்பினர், இளைஞர் அணி, விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு, மற்றும் முன்னாள் இராணுவத்தினர்.

3. **மாண்புமிகு திரு. க. இராமச்சந்திரன் (மின்துறை அமைச்சர்)** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

மின்சாரம், மற்றும் இரும்பு, எஃகு கட்டுப்பாடு.

4. **மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி (ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர்)** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

கிராம, குடிசை, சிறுதொழில்கள் உள்ளிட்ட ஊரகத் தொழில்கள், பால், பால் பெருக்குத் திட்டம், ஆவணப் பதிவுத் துறை மற்றும் முத்திரைச் சட்டம்.

5. **மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் (வருவாய்த்துறை அமைச்சர்)** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

வருவாய், வணிக வரிகள், ஆயத்துறை, மற்றும் மக்கள் தொகைக் கணக்கு.

6. **மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்)** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

செய்தி மற்றும் விளம்பரம், திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம், இந்து அறநிலையத் துறை, வனங்கள், சின்கோனா, மற்றும் மது அருந்த அனுமதி வழங்கல்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி, ஆட்சி மொழி மற்றும் கைத்தறி

8. மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து (வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

வேளாண்மை, வேளாண்மை மறுநிதி, வேளாண்மைப் பொறியியல் பிரிவு மற்றும் அக்ரோ பொறியியல்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் (கூட்டுறவு மற்றும் சட்ட அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

சட்டம், நீதிமன்றங்கள், சிறைகள், எடைகள்-அளவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல், நிறுவனங்கள் பதிவு, கடன் வழங்கல் மீதான நிவாரணச் சட்டம், சீட்டு பற்றிய சட்டம், கூட்டுறவு.

10. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி, கிராமப்புற கடன் சம்பந்தப்பட்டவை, பூமிதானம், கிராம தானம் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள்.

11. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

தொழிலாளர், வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு மற்றும் இட வசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை.

13. மாண்புமிகு திரு. கா. இராசாமுகமது (நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், நீர்ப்பாசனம் உள்ளிட்ட பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் வக்ப்.

14. மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

போக்குவரத்து, அரசுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம் மற்றும் துறைமுகங்கள்.

15. மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : —

பெருந்தொழில்கள், சுரங்கமும்-கனிவளமும் மற்றும் நெசவாலைகள்.

16. மாண்புமிகு திரு. செ. நா. இராசேந்திரன் (கதர் மற்றும் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்கு பொறுப்பு வகிப்பார் : —

கதர், மது விலக்கு (மது அருந்த அனுமதி வழங்கல் நீங்கலாக) மற்றும் பயண இசைவுச் சீட்டு, பொதுப்பணித் துறை மற்றும் பொதுப்பணித் துறை அலுவல்கள் சம்பந்தமாக.

17. மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி (அரிசன நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

அரிசன நலம், எழுது பொருள்-அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், அச்சுக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

18. மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் (சமூக நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : —

மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூக நலம், கால் நடைப் பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள், வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் நலம் மற்றும் சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்

டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்

திரு. புலவர் புலமைப்பித்தன்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்*

1. திரு. க. இராமமூர்த்தி
2. திரு. சி. இராமலிங்கம்
3. திரு. பா. ரா. தாமஸ்
4. திரு. ஜே. எம். மியாகான்

மேலவைச் செயலாளர்

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

சார்புச் செயலாளர்

திரு. த. பி. டெல்லிதுரை, பி. எஸ். சி., பி. எல்.,

விவாதப் பதிப்பாளர்

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி. ஏ., பி. ஜி. எல். டி. எல்.

தலைமை நிருபர்

திரு. ச. சுவாமிநாதன்

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
1 அருணாசலம், திரு. க. ..	நியமனம்.
2 ஆறுமுகம், திரு. சோ. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
3 ஆற்காடு நா. வீராசாமி, திரு. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
4 ஆனந்தம், திரு. வி.வி.வி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
5 இராகவானந்தம், திரு. எஸ். (தொழிலாளர் நல அமைச்சர்). ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
6 இராசா முகமது, திரு. க.ா. (பாசனத் துறை அமைச்சர்). ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
7 இராதா, திரு. எஸ். ஆர்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
8 இராமமூர்த்தி, திரு. க.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
9 இராமலிங்கம், திரு. சி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
10 கல்யாணப்பன், திரு. காடுவெட்டி. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
11 சங்கரலிங்கம், திரு. ம. பா. ஏ. ..	திருநெல்வேலி—கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
12 சந்தோஷம், திரு. த. எம். ஏ. பி. எல்.	தமிழ்நாடு தெற்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
13 சனார்த்தனம், டாக்டர் இரா. ..	தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
14 சிவஞானம், டாக்டர் ம. பொ. (மாண்புமிகு தலைவர்). ..	நியமனம்.
15 தேவகி கிருஷ்ணசாமி, திருமதி	நியமனம்.
16 சீத்தாபதி, திரு. ஆர். டி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
17 சுவாமிநாதன், திரு. டி. பி. பார்ம்.	தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
18 தாமஸ், திரு. பா. ரா. ..	மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
19 தாமோதரன், திரு. ஏ. ஆர். ..	தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
20 தாரா செரியன், திருமதி.	நியமனம்.
21 தாஸ், திரு. ஏ. ஜே. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
22 துரைசாமி, திரு. ஒ. எஸ்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
23 நல்லசிவன், திரு. ஆ. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
24 நீலநாராயணன், திரு. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
25 ஜேப்பியார், திரு. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
26 புலவர் புலமைப்பித்தன், (மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்)	நியமனம்.
27 மந்தாகினி கிருஷ்ண மூர்த்தி, திருமதி.	நியமனம்.
28 மாணிக்கம், திரு. ப. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
29 மியாகான், திரு. ஜே. எம்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
30 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. க.	தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி-புதுக்கோட்டை ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
31 முத்து, திரு. எஸ். ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
32 முத்துசாமி, திரு. செ. ..	சேலம்,தர்மபுரி, கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
33 முத்தையா செட்டியார், டாக்டர் எம். ஏ.	நியமனம்.
34 முனுசாமி, திரு. பி. ..	நியமனம்.
35 லீலாவதி, செல்வி. ஆ. ..	சென்னை செங்கல்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
36 லட்சுமிகாந்தன், திரு. ஜி. ரா. ..	வட ஆற்காடு-தென் ஆற்காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
37 வசந்த பை, திரு. பி. ..	சென்னை மாவட்டப் பட்டதாரிகள் தொகுதி.
38 வள்ளிமுத்து, திரு. ச. வெ. அ.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
39 வீரப்பன், திரு. இராம. (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்).	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
40 வெங்கடேசன், திரு. ச. எஸ்.	நியமனம்.
41 ஹண்டே, டாக்டர் எச். வி.	சென்னை மாவட்டப் பட்டதாரிகள் தொகுதி.
42 வெற்றிடம் ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
43 ஷை	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
44 ஷை	ஷை
45 ஷை	சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
46 ஷை	ஷை
47 ஷை	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
48 ஷை	ஷை
49 ஷை	சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
50 ஷை	செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
51 ஷை	கோயம்புத்தூர் நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
52 ஷை	ஷை
53 ஷை	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
54 ஷை	ஷை

	தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
	(1)	(2)
55	வெற்றிடம்	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
56	ஷெ	ஷெ
57	ஷெ	வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
58	ஷெ	ஷெ
59	ஷெ	தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
60	ஷெ	ஷெ
61	ஷெ	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
62	ஷெ	ஷெ
63	ஷெ	[illegible] உள்ளாட்சி [illegible] தி.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற பேரவை.

வியாழக்கிழமை, [illegible] பிப்ரவரி 10.

[illegible] 2014.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள [illegible] மண்டபத்தில் [illegible] தலைவர் [illegible] [illegible] நடைபெற்றது.

[illegible]

[illegible]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : [illegible] 77 மற்றும் 78-ஐ [illegible]

[illegible] ஒழுங்கீனம் [illegible]

*77 வினா—திரு [illegible] வெங்கடேசன் : [illegible] தொழிலாளர் [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

மாண்புமிகு திரு [illegible] இராகவானந்தம் : [illegible]

[illegible]

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: முன்னுரிமை கொடுக்கும்போது, பலமுறை மனு போட்டிருந்தும் கிடைக்காமல், தொடர்ந்து ஐந்து அல்லது ஆறு முறை போட்டு அப்போதும் கிடைக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அந்தமாதிரி பிரச்சினைகள் எல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: முன்பு ஒரு நாள் நிருபர்களுக்கு வீடு கொடுப்பது பற்றி கேள்வி கேட்டபோது, இந்தக் கேள்வி வரும்போது பதில் அளிப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படி வழங்கப்படும் முன்னுரிமை அவர்களுக்கும் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: முன்னுரிமை அளிப்பதற்கு பல்வேறு காரியங்கள் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. அதிலே இதுவும் ஒன்று. ஐந்து அல்லது ஆறு முறை விண்ணப்பித்தும் குலுக்கலில் விழாமல் இருந்தால், இந்த நிலைமை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

தஞ்சாவூர் நகருக்கு நீர் வழங்கும் திட்டம்.

* 78. **வினா**—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தஞ்சாவூர் நகருக்கு கொள்ளிடத்திலிருந்து நீர் வழங்கும் திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(உ) அத்திட்டம் எப்போது பூர்த்தியடையும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: (அ) ஆம்.

(இ) திட்டமதிப்பீடு ரூ. 119.50 லட்சம்.

(உ) திட்டம் ஏப்ரல் 1982-ல் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: இந்தத் திட்டம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டதற்கு நன்றி. இதைப்போல தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே உள்ள குடந்தை, நாகை, மாயூரம், சீர்காழி, பட்டுக்கோட்டை, மன்னார்குடி ஆகிய பகுதிகளில் இதுபோன்ற தண்ணீர் பஞ்சம் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் மக்கள் மிகுந்த அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதுபோன்ற திட்டங்களை அந்த நகரங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தி செயல்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இதைப்பற்றி அந்தந்த வினாக் குறிப்பிட்டு தனிக் கேள்விகள் போட்டால், விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கும் வகையிலேயும் பதில் அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: எல்லா நகரங்களுக்கும் இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் இப்போது இல்லாவிட்டாலும், அந்த நகரங்களுக்கு வேறு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்து மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்ற விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இந்தத் திட்டத்தில் தஞ்சாவூரில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட இடங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தை விரிவாக்குவார்களா என்று கேட்டால், நான் பதில் சொல்லத் தயார். அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாத நகராட்சி போன்ற இடங்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்க ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. எல்லா இடங்களும் சேர்க்கப்படவில்லை. சேர்க்கப்படாத புதிய இடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. நகராட்சிகள் போன்ற இடங்களுக்குச் சேர்த்து கொள்ளிடத்தில் உள்ள புதிய இடங்களுக்கு, கொள்ளிடத்தில் உள்ள பழைய நீர் ஆதாரத்தில் இருந்து குடிநீர் பெற சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்று ஆராய்ந்து அதற்கொப்ப திட்ட அறிக்கையை ஆய்ந்து ஆவன பணியாளர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். ஆகவே, இவைகளை விரிவாகப் பரிசீலித்து இந்த இடங்களுக்குத் தண்ணீர் தர ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. →

Arrack Shops

* 73 Q.—THIRU D. SANTOSHAM and THIRU K. MEENAKSHISUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether several arrack shops taken in auction are being closed because of heavy loss; and

(b) the steps proposed to be taken by the Government to put down illicit distillation ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: (அ) 31—12—1981 அன்றைய தேதியில் ஏலம் பெற்ற சாராயக் கடைகளில் 415 கடைகள் கிஸ்தி தவணை கட்டாத காரணத்திற்காக மறு ஏலம் விடப்பட இருந்தன. வேறு காரணங்களுக்காக அவை மூடப்பட்டனவா என்பதற்குத் தகவல் இல்லை.

(ஆ) கள்ளச் சாராயம் கள்ளத்தனமாகக் காய்ச்சுபவர் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: ஏலம் எடுத்த 400-க்கும் மேற்பட்ட சாராயக் கடைகள் இப்போது மூடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இன்றைய தினம் பத்திரிகையில் 2 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு அனாவசியமாக வர வேண்டியிருக்கிறது, ஆனால் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அதற்குத் தடை பெறப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குரிய காரணம் என்னவென்றால், கள்ளச் சாராயத்தை நல்ல முறையில் ஒழிக்காததேயாகும். கள்ளச் சாராயத்தில் தான் அதிக இருப்பதாகப் பரவலாகவும் அப்படிச் சொல்லப்படுவதுமேயாகும். இந்தக் கள்ளச் சாராயத்திலிருந்து மாமூல் பெற்றுக்கொண்டு இதை ஒழிக்காமல் அதிகாரிகள் மற்றும் காவலர்கள்கூட கண்டும் காணாமலும் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதனால்தான் நஷ்டம் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: நல்ல பொருள்களைவிட கெட்ட பொருள்களுக்குத்தான் மவுசு அதிகமாக இருக்கிறது என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். அதை அனுமதிக்க முடியாது. இந்த நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்துவதற்காகத்தான் புதிய சட்டம் கொண்டு வந்து குண்டர்கள், வியாபாரம் செய்பவர்கள், சட்ட விரோதமாகக் குடிப்பவர்கள்,

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

காய்ச்சுபவர்கள் இவர்களையெல்லாம் கட்டுப்படுத்துவதற்காக சட்டம் கொண்டு வந்து, இதுவரையில் ஏறக்குறைய 150 பேர்கள் தடுப்புக் காவல் சட்டத்திலே காவலில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல முறையில் தான் அரசு அதிலே நடவடிக்கை எடுத்து இவைகளைக் கட்டுப்படுத்தி வருகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: இந்த நிலைமை இப்படியே தொடர்ந்து இருந்தால், அடுத்த ஆண்டு ஏலம் எடுப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து, அரசுக்கு வருமானம் குறையும். ஆதலால், அரசு அதைத் தடுக்க முன்னோடி நடவடிக்கை எடுக்க முனைந்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: முன்னோடி நடவடிக்கை எடுத்ததால்தான் முதலிலேயே விற்பனை குறைவாக இருந்தது. இப்போது அதிகமாக இருக்கிறது. கள்ளச் சாராயம் தேவையான அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்து பேசுகிறது. இப்போது, எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. ஜனார்த்தனம்: கள்ளச் சாராயத்தில் தான் * * * இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கள்ளச் சாராயத்தை * * * செய்வதற்காக மக்களிடம் அதனால் வரும் வியாதி, கேடுகள் போன்றவைகளைப்பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: முதலிலே நான் தெரிவித்தது போல, இவ்வளவு கேடுகள் இருக்கிறது. கேடுகளுக்குத்தான் மவுசு அதிகம். கேடுகளைப் போக்க அரசு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: நான் கேட்ட கேள்வியின் அந்த வாசகத்திற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் வகையில் மாற்று உறுப்பினர் கேள்வி கேட்கலாமா ? 'கேள்விப்படுகிறேன், சொல்லப்படுகிறது' என்று தான் நானே * * * இருப்பதாகத் தெரிகிறது என்று சொன்னேன். நானே காரணம் பொருள்படும்படி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி சொன்னதாகப் பொருள் என்றால் நானே குடித்ததாகப் பொருள். ஆகவே, அதை இந்த அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இல்லை. அவர் கேட்டதை நானும் கேட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறேன். அவர் தங்களைக் குறிப்பிட்டார் என்ற ஒன்றைத் தவிர, வேறொன்றும் அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதா என்று தான் கேட்டார்.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: 'சொல்லப்படுகிறது' என்று நான் சொன்னேன், ஆனால் அவர் 'இருக்கிறது' என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்கிறார் என்று சொன்னால் என்ன பொருள்?

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: இப்போது இப்படி வேகமாகப் பேசுவதால் தான் * * * வருகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: கேள்வி நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட சம்பவம் நடக்கலாமா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். தாங்கள் கேள்விதான் கேட்க வேண்டுமே தவிர, இன்னொருவர் கேள்விக்கு தான் அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு பதில் கொடுப்பதாக நினைத்து கேள்வி எழுப்பக்கூடாது. அந்த முறை தவறு. அதைத் தவிர்ப்பது நல்லது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவைகளை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து எடுத்துவிடுகிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது, 400-க்கும் மேற்பட்ட கடைகள் இழப்பு ஏற்பட்டதால் மூடப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மூடப்பட்ட கடைகளுக்கு முழுக் குத்தகை செலுத்தப்பட்டதா? ஏலம் அடைந்த பிறகும் நஷ்டம் தான், இழப்பு என்று சொல்லி வியாபாரம் செய்யும் ஒரு முறையை வியாபாரிகள் கையாள்வது வாடிக்கை. அந்த முறையில் இருந்ததா என்று பரிசீலிக்கப்பட்டதா? குத்தகைக்கு விடும்போது அவர்களிடமிருந்து முன்பணம் வாங்கப்பட்டதா? ஜாமீன் வாங்கப்பட்டதா? அவைகள் எல்லாம் வசூலிக்கப்பட்டனவா?

(முற்பகல் 9-40)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கிருக்கிற சட்ட விதிமுறைகளின்படி சாராயக் கடைகளை யாராவது ஏலத்தில் எடுக்க வேண்டுமென்றால், அதற்காக அவர்கள் காப்புத் தொகை என்ற பெயரில் முன்பணம் கட்டியாக வேண்டும். அப்படி அவர்கள்

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

முன்பணமாக, 'காப்புத் தொகையாக' எவ்வளவு கட்டுகிறார்களோ அதைப் போல் 5 மடங்கு வரைக்கான தொகைக்கு ஏலம் கேட்கலாம். அப்படி வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் மிக அதிகமான அளவுக்குக் காப்புத் தொகை கட்ட வேண்டுமென்று நாம் வைத்தால் அதன் காரணமாக மிகவும் வசதி உள்ளவர்கள் மட்டும்தான் இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட முடியும். எனவே வசதி இல்லாதவர்களுக்கும் உதவிகரமாக இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான், காப்புத் தொகையைப் போல் 5 மடங்கு அளவுக்கு அவர்கள் ஏலம் கேட்கலாம் என்ற முறையை வைத்திருக்கிறோம்.

அவ்வாறு அவர்கள் ஏலம் எடுத்த பிறகு, அதற்கான உரிமத்தை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு முன்பாக, 3 மாதத்திற்குள் அதற்கான பணத்தைக் கட்டியாக வேண்டும். இப்படி முன்கூட்டியே பணத்தைக் கட்டினால்தான், நாம் உரிமத்தை வழங்குகிறோம். அதற்குப் பிறகும், நடப்பு ஆண்டில் ஒவ்வொரு மாதமும் 10 ஆம் தேதிக்குள் பணம் கட்ட வேண்டும் என்று விதிமுறை இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் கட்டாவிட்டால், அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து, பணத்தை வசூலிக்க முயற்சி செய்கிறோம். எனவே எந்த விதத்திலும் அரசுக்கு வர வேண்டிய வருவாய் தவறிப்போகாத வண்ணம் அனைத்து முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட 411 பேர்களில் எத்தனை பேர் பணம் கட்டவில்லை? இதன் காரணமாக அரசுக்கு எவ்வளவு இழப்பு ஏற்பட்டது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இவைகளில் பல நீதிமன்றங்களிலும், சில வழக்கு மன்றங்களிலும் இருக்கின்றன. எனினும் அவைபற்றிய விவரமான குறிப்புகள் இப்போது என்னிடம் இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி, கான்வெண்ட் பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் முன்பு கள்ளுக் கடை

*74. **வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்:** மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், கன்னியாகுமரியில் கான்வெண்ட் பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் முன்பு கள்ளுக்கடை அமைக்கப்பட்டிருப்பதை மாற்றக்கோரி அரசுக்கு முறையீடு ஏதும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

[1983 பிப்ரவரி 10

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : கன்னியாகுமரி அமல அன்னை நடுநிலைப்பள்ளியிலிருந்து 350 அடி தொலைவில் இயங்கி வரும் கள்ளுக் கடையை வேறொரு இடத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தற்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கன்னியாகுமரியில் உள்ள அந்தப் பெண்கள் கான்வெண்ட் பள்ளியின் பக்கத்தில் கள்ளுக்கடை அமைக்கப்பட்டதால், அதனை எதிர்த்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கு ஊர்வலமாக அப்பள்ளியின் மாணவியர்களும், ஆசிரியர்களும் மற்றும் பொதுநல ஊழியர்களும் உண்ணாவிரதம் இருந்த பிறகு, அந்தக் கடையை மாற்ற நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அரசுப் பள்ளிகள், தொழுகை இடங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து ½ கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால்தான் கள்ளுக் கடைகள் மற்றும் சாராயக் கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டும் என்று விதிமுறைகளைப் பிறப்பித்திருந்தும், ஏன் இப்படிப்பட்ட இடத்தில் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது? இதற்காக எவ்வளவு பணம் வாங்கிக்கொண்டு கொடுத்தார்கள்? அவர்கள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இதைப் பொறுத்தவரையில், அரசின் கவனத்திற்கு இது கொண்டு வரப்பட்டதும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு மாற்றப்பட்டது. இன்றையதினம் அந்தக் கடை அங்கே இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடைகளை அமைப்பதைப் பொறுத்தவரையில், இத்தகைய பொது இடங்களிலிருந்து 500 மீட்டருக்கு அப்பால்தான் வைக்க வேண்டும் என்று விதிமுறைகளில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது குறிப்பாக பள்ளிகள், பள்ளிவாசல்கள், கோயில்கள், மருத்துவ மனைகள், மற்றும் பொது இடங்கள், பேருந்து நிலையங்கள் இவைகளுக்கு 500 மீட்டருக்கு அப்பால்தான் வைக்க வேண்டும். எங்காவது தவறு நடந்தால் அத்தகைய தவறு செய்தவர்கள்மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இவ்வாறு அரசின் விதிமுறைகள் மிகத் தெளிவாக இருந்தும்கூட, கன்னியாகுமரி பெண்கள் கான்வெண்ட் பள்ளிக்குப் பக்கத்தில் இந்தக் கடை அமைக்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு அந்தப் பள்ளி மாணவிகளும், ஆசிரியைகளும் மற்றவர்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கு முன்னாலே உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ளப்பட்டு அதற்குப் பிறகே அந்தக் கடை அங்கேயிருந்து மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தமிழகம்

1983 பிப்ரவரி 10]

முழுவதும் எங்கெங்கே இத்தகைய முறையில் விதிமுறைகளுக்கு மாறாக சாராயக் கடைகள் அல்லது கள்ளுக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்து. அவைகளை மாற்ற தக்க நடவடிக்கை எடுத்து. அதற்கான அறிக்கையை அரசு அவையில் சமர்ப்பிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அந்த விதமாக மாநிலம் முழுவதும் எங்கெங்கே விதிமுறைகளுக்கு மாறாக கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்து, அவையில் அறிக்கை வைக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்றுதான் கருதுகிறேன். எல்லா இடங்களிலும் கூடிய வரை சட்ட விதிமுறைகளுக்குட்பட்ட வகையில்தான் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் போலவே, சட்ட விதிமுறைகள் தெளிவாக இருந்தாலும், தவறு செய்கிறார்கள் என்றால், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம், திருடக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது, இருந்தாலும் திருடுகிறார்கள். என்ன செய்வது?

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : சட்ட விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் பெரும்பாலான கடைகள் இருக்கின்றன என்பதிலிருந்தே ஒரு சில கடைகள் அவ்வாறு சட்ட விதிமுறைகளுக்கு மாறாக இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எனவே அவை யாவை என்று பார்த்து அவைகள் குறித்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, அத்தகைய கடைகள் குறித்த விவரத்தை அவைக்குத் தெரிவிக்க முன்வருவாரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் எதை ஒப்புக்கொள்கிறேன், எதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்பதல்ல முக்கியம். சமுதாயத்திற்கு எது தேவை என்பதுதான் முக்கியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும் சட்ட விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுதான் கடைகளை வைத்திருக்கிறோம். சட்டத்தில் '500 மீட்டர் தொலைவுக்கு அப்பால்' என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் தவிர்க்க முடியாத நிலைமைகளில் சில இருக்கின்றன என்றால், அவைகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அனுமதியின் பேரிலும் மற்ற சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் அனுமதியின் பேரிலும் தான் 150 மீட்டருக்குள்ளே இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கின்றன என்றால், அதற்கு நாம் மட்டும் பொறுப்பாளிகள் அல்ல, உயர் நீதி மன்றத்திற்குப் போய் அவர்கள் தடை உத்தரவு பெற்று வந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகிற கடை போன்றவை அப்படித் தான் வந்தவை என்பதை பின்னால் சொல்ல முடியும்.

[1983 பிப்ரவரி 10

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: வீதியில்தான் கடை வைக்க வேண்டும் என்று விதிமுறை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, 150 மீட்டருக்குள் ஒரு கோயிலோ அல்லது பள்ளியோ வந்துவிடுகிறது. எனவே இப்படிப் பட்ட இடங்களில் அமைக்கப்படும் கடைகளைப் பொறுத்தவரையில், வெளியே அதிகமாகத் தெரியாத அளவுக்கு இருக்கும்படி அவைகளைப்பற்றி அதிகமாக விளம்பரப்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லும் வகையில் அரசு நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: வியாபாரம் என்று வந்துவிட் டால், ஏலம் என்று வந்துவிட்டால், அதைப்பற்றி நன்றாக விளம்பரம் செய்யத்தான் செய்வார்கள். அவைகளை விளம்பரப்படுத்தக்கூடாது என்று நம்மால் சொல்ல இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவையின் கொறடா அவர்கள் இதைக் கேள்வி போட்டால், அது பயனுடையதாக இருப்பது நல்லது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தலைஞாயிறில் மீனவர்கள் கூட்டுறவு சங்கம்.

* 71 வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், தலைஞாயிறில் உள்நாட்டு மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றும் மற்றும் கடலோர மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றும் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது முதல் செயல்படத் தொடங்கும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) தலைஞாயிறு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் நாலுவேதபதி நீங்கலாக மற்ற இடங்களில் உள்ள அனைத்து மீனவர்களையும் உள்ளடக்கி அவரிக்காடு உள்நாட்டு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம் இயங்கி வருகிறது. எனவே தலைஞாயிறில் உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு ஒன்றும் கடலோர மீனவர்களுக்கு ஒன்றும் எனத் தனிச் சங்கங்கள் அமைக் கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

1983 பிப்ரவரி 10]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: நாலுவேதபதி மட்டுமல்லாமல், வெள்ளப் பள்ளம், வானவன்மாதேவி, கள்ளிமேடு, கோயில் பத்து ஆகிய கிராமங்கள் எல்லாம் கடற்கரையோரக் கிராமங்களாகும். வெள்ளப்பள்ளத்தில் மீனவர் காலனியே ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களில் கடலில் மீன்பிடி தொழில் செய்பவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் உப்பங் கழியில் மீன்பிடிப்பவர்கள் இருக்கிற பகுதியாகும். கடலோரப் பகுதி களுக்கு என்று இப்போது தனியான செயற்குறிப்பு இல்லை என்றாலும் கூட, அவர்களுக்காக என்று இனிமேலாவது தனியான ஒரு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை நிறுவ அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: உறுப்பினர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டம் தலைஞாயிறில் உள் நாட்டு மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றும் மற்றும் கடலோர மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றும் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு உண்டா என்றுதான் கேட்டார்கள் என்ற காரணத்தால்தான், தலைஞாயிறைப் பொறுத்தவரையில், சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற் பட்டது. தலைஞாயிறைப் பொறுத்த வரையில். உள்நாட்டு மீனவர்கள் 70 பேர் இருக்கிறார்கள். கடல் மீனவர்கள் இல்லை. ஆனால் 60 பேர் உள் நாட்டு மீன்பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அவர்கள் அனைவரும் அவரிக்காடு உள்நாட்டு மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மூலதனக் கடனாக ரூ. 5,000 சங்கத்தின் மூலமாக வழங்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் நைலான் வலைகள், நூல், மரம் மீன்பிடி சாதனங்கள் போன்ற பொருள்களை இவர்கள் உதவியாகப் பெறுகின்றனர். அதோடு மீனவர் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக குத்தகையும் அவர்களுக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. தலைஞாயிறு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நாலுவேதபதி நீங்கலாக உள்ள அனைத்து மீனவர்களையும் உள்ளடக்கி ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போன்ற இதற்கு அப்பாற்பட்டிருக்கிற பகுதிகளில் கூட்டுறவுச் சங்கம் இல்லாமல் இருந்து, அங்கு அப்படி ஒரு சங்கம் அமைக்க வேண்டிய இன்றியமையாமை இருந்தால், அது குறித்த விண்ணப்பங்கள் மற்றவைகள் வந்தால், அதற்குரிய துறையினர் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க இயலும். தலைஞாயிறைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே அவரிக்காடு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஏற்கெனவே இருப்ப தால், வேறு ஒரு சங்கம் அமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1983 பிப்ரவரி 10

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தலைஞாயிறு என்று எடுத்துக்கொள்ளாமல், தலைஞாயிறு ஊராட்சி ஒன்றியம் என்று எடுத்துக் கொண்டால், நான் முன்னால் குறிப்பிட்ட அத்தனை கிராமங்களும் கடலோரப் பகுதிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்கெல்லாம் மீனவர்கள் காலனிகள் இருக்கிற காரணத்தால், கடலோர மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று அமைக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி, அக்கோரிக்கையை அரசு பரிவோடு கவனிக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைஞாயிறு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் நாலுவேதபதி நீங்கலாக அனைத்து மீனவர்களையும் உள்ளடக்கி அவரிக்காடு உள்நாட்டு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. எனவே அதை ஒட்டிய மற்ற பகுதிகள் கடலோரக் கிராமப் பகுதிகளாக இருந்து அங்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்க வேண்டிய அளவுக்கு உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை, தகுதி தன்மை ஆகியவைகள் இருந்தால், அப்படி ஒரு சங்கம் அமைப்பதற்கான முயற்சியைக் குறித்து அரசு கவனிக்கும். தலைஞாயிறில் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அங்கேயிருக்கிற மீனவர்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை மட்டும் இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் நகரில் நவீன அரிசி ஆலை.

* 72. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் நகரில் நவீன அரிசி ஆலை ஒன்றை நிறுவும் திட்டம் ஏதும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் எப்போது செயல்படத் தொடங்கும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) மற்றும் (இ) தஞ்சாவூர் நகரில் நவீன அரிசி அரவை ஆலை நிறுவும் திட்டம் ஏதுமில்லை. ஆனால் நாள் ஒன்றுக்கு 100 டன் அளவில் நெல் அரவை செய்யும் நவீன அரிசி ஆலை ஒன்றை நிறுவுவது சம்பந்தமாக தஞ்சாவூர் மாவட்டம் சீர்காழி வட்டத்தில் ஓர் இடத்தை தமிழ் நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம் தேர்வு செய்துள்ளது. இது பற்றி இறுதியான முடிவு எடுக்கப்படவில்லை.

1983 பிப்ரவரி 10]

(முற்பகல் 9-50)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் திருவாரூரில் ஒரு அரிசி ஆலை இப்போது இயங்கி வருகிறது. இப்போது சீர்காழியில் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப் போகும் அரிசி ஆலை அரசுத் துறையினால் நடத்தப்படப் போகிறதா அல்லது தனியாரிடம் விடப்போகிறார்களா? அதற்குரிய திட்டச் செலவுகள் பற்றி திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம், கூட்டுறவுத் துறையிடமிருந்து எடுத்த 13 நவீன அரவை அரிசி ஆலைகள் இயங்கி வருகின்றன. அதிலே தஞ்சை மாவட்டத்திலே மட்டும் கிட்டத்தட்ட 6 இடத்தில் அதாவது திருவாரூர், அம்மாபேட்டை, சுந்தரக்கோட்டை, திருநாகேஸ்வரம், மாயவரம், பட்டுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. செய்யார், கள்ளக்குறிச்சி, அடவத்தூர், பொள்ளாச்சி, கடச்சாநத்தம், தாழையூத்து, திம்மாவரம் போன்ற பகுதிகளில் எல்லாம் சேர்ந்து 150 ஆயிரம் டன் அளவிற்கு அரவைத் திறன் பெற்றதாக இருக்கிறது. நாம் கிட்டத்தட்ட நான்கரை இலட்சம் ஆண்டுதோறும் அரவை செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் கழகத்தின் மூலமாகத்தான் இயங்குகின்றன. மீதமுள்ள நெல்லை தனியாரிடம் இருக்கின்ற ஆலைகளுக்குக் கொடுத்து வருகிறோம். ஆகவே ஒரு நாளைக்கு 100 டன் அரவை செய்யக்கூடிய அளவிற்கு 2 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் நவீன அரிசி ஆலையை அமைக்க சீர்காழி வட்டம், எருக்கூர் என்ற இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். கூடுமானவரையில் அந்தப் பகுதியில் இருந்தால், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள நெல்லும் தஞ்சை மாவட்டத்து நெல்லும் [illegible] உதவியாக இருக்கும். இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. விரைவிலே முடிவு பெறக் கூடும். இது தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் சார்பாக நடைபெறும். தனியார் துறைக்கு விடுவதாக இல்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: நவீன அரிசி ஆலைகளைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் அரிசியின் அவுட்-டர்ன் கூடுதலாக ஆகிறது. அரிசி ஆலைகளில் மெட்டல் ஹல்லரை விட இரப்பர் ஹல்லரைப் பொருத்தினால் அரிசியின் சேதம் குறைந்து, தரமும் உயர்ந்து அதிகமான சதவீத அரிசி கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அரசு ஆரம்பிக்கிற ஆலைகளில் மட்டுமல்லாமல்,

[1983 பிப்ரவரி 10

எல்லா அரிசி ஆலைகளிலும் இரப்பர் ஹல்லரைப் போட்டு ஓட்ட வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்து, அதற்கு வேண்டிய நிதியுதவியையும் செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்ற மெட்டல் ஹல்லரை விட இரப்பர் ஹல்லரை அமைத்தால், அதிகமான அளவிற்கு அவுட்—டர்ன் வருகிறது என்ற முறையிலே மத்திய அரசு கூட இரப்பர் ஹல்லரை வைக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தின் மூலமாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. யார் யார் இரப்பர் ஹல்லரை வைக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் உரிமம் வழங்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு சொன்னதற்குப் பிறகு, நாம் இரப்பர் ஹல்லரை வைக்காதவர்களுக்கு உரிமம் இல்லையென்று சொன்னோம். இப்போது குறிப்பிட்ட அளவிற்கு இரப்பர் ஹல்லரை மாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மற்றவர்கள், உடனடியாக மாற்ற போதுமான நிதி வசதியில்லை என்று சொல்லி தவணை கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் அனுமதியின் பேரில் தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடுமானவரையில் இனிமேல் வைக்கப் போகும் ஆலைகளிலும், ஏற்கனவே இருக்கின்ற ஆலைகளிலும் மெட்டல் ஹல்லரை அகற்றி இரப்பர் ஹல்லரை வைக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் கொள்கை என்று வற்புறுத்தி வருகிறது. அப்படி இரப்பர் ஹல்லர்களை வைத்தால்தான், உரிமம் வழங்கப்படும் என்றும் வற்புறுத்தி வருகிறோம். நவீன ஆலைகளில் இரப்பர் ஹல்லர்தான் பொருத்தப்படும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கி.

* 75. வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு—சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1976 முதல் 1980 முடிய கன்னியாகுமரி மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கி ஊழியர்கள் எத்தனை பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டனர்?

(இ) அவ்வாறு வேலை நீக்கம் செய்தது தவறு என்று சென்னை உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்துள்ளது என்பது உண்மையா?

(உ) ஆம் எனில், அவர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனரா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: (அ) 8 பேர்.

(இ) இல்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

1983 பிப்ரவரி 10]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: அந்த எட்டு பேர்களுக்கும் உயர்நீதி மன்றம் பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை என்றாலும் கூட, அவர்கள் மீது தவறு எதுவும் இல்லாமல் இருந்து, பணி அமைப்பு முறையால் வேலை இழந்திருந்தால், அவர்களுக்குத் திரும்பவும் வேலை கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: கையாடல் போன்ற கடுமையான குற்றங்கள் செய்யப்பட்டது நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகுதான் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் மேல்வழக்குத் தொடரவில்லை. 4—9—1972-ல் மைய கூட்டுறவு வங்கி நிர்வாகத்தில் தவறு செய்ததற்காக இருவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் உயர்நீதிமன்றம் வரை சென்றிருக்கிறார்கள். உயர்நீதிமன்றம் தன்னுடைய தீர்ப்பில் அவர்களை பணியில் அமர்த்த வேண்டும் என்று சொன்னது. கன்னியாகுமரி மைய வங்கி உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்து தடை வாங்கியிருக்கிறது.

டாக்டர் இரா. ஜனார்த்தனம்: அவர்கள் யாரால் எப்போது வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: 1976-லிருந்து 1980 முடிய முதலில் கூறிய 8 பேர் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். 4—9—1972 அன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் குழுவால் நிறுவப்பட்ட மைய கூட்டுறவு வங்கியின் மூலமாக இருவர் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: கூட்டுறவுச் சிப்பந்திகள் தொழில் சங்கம் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கிறார்கள். டிஸ்மிஸ் செய்யப்படும் சிப்பந்திகள் டிபார்ட்மெண்ட் அப்பீலுக்குப் பிறகுதான் லேபர் டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போக முடியும். எனவே அப்பீலை சீக்கிரம் 'டிஸ்போஸ்' செய்ய விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: வரவிருக்கிற கூட்டுறவுச் சட்டத்தில் இது பற்றிய கருத்துக்களைக் கொண்டுவர அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறது.

Appointment of Judicial Officers as Inspector-General of Prisons.

* 76 Q.—THIRU E. S. VENKATESAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state whether there is any proposal with the Government to appoint Judicial Officers of the rank of Chief Judicial Magistrate and above, as Inspector-General of Prisons ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இல்லை.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : ஒருவரை போலீசார் கைது செய்தால், 24 மணி நேரத்திற்கு மேல் போலீஸ் காவலில் வைத்திருக்க முடியாது. நீதிபதி முன் ஆஜர்படுத்த வேண்டும். அப்படி நீதிபதி முன் ஆஜர்படுத்துகிற வரை நீதிபதி தன் காவலில் வைத்து சிறைச்சாலைக்கு அனுப்புகிறார். அது ஜுடிஷியல் கஸ்டடி என்று அர்த்தம். ஜுடிஷியல் கஸ்டடியில் இருக்கும் போது, சிறைத் துறைத் தலைவர் நீதிபதியாக இருப்பது நல்லது. இப்போது சிறைத் துறைத் தலைவராக போலீஸ் அதிகாரி இருக்கிறார். ஆகவே மறுபடியும் போலீஸ் கஸ்டடி என்பதைப் போல ஆகிறது. ஆகவே நீதிபதிகளை சிறைத் துறைத் தலைவராக நியமிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : சிறைத் துறைத் தலைவர்களுடைய பணியைப் பொறுத்த வரையில், that is of an executive nature; not of ' Executiv enature ' judicial nature I.P.S என்பதால் அதிகாரிகளை தற்போது போட்டு வருகிறார்கள். நீதிபரிபாலனம் இல்லை எனவே இது குறித்து அரசு எந்தவிதமான பரிசீலனையும் செய்யவில்லை.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : சிறை சீர்திருத்தக் கமிஷன் பல பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறது. அவற்றில் எவை எவற்றை ஆராய்ந்து அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, எவைகளை நிராகரித்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பல பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறது. அவைபற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால், விளக்கம் தரப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 79, 80 ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. உரிமைப் பிரச்சினை.

8—2—1983 அன்று பேரவையில் பேசிய மாண்புமிகு முதல்வரின் பேச்சின் ஒரு பகுதி வானொலியில் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் விதி 162-ன் கீழ் உரிமைப் பிரச்சினைக்கான முன்னறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது எவ்வாறு விதிகளின் கீழ் வருகிறது என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற பேரவையில் 8—2—1983 அன்று நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அன்று மாலை 8-30 மணி விரிவான செய்தியில் வேண்டுமென்றே இருட்டடிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். பேரவையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பேச்சின் ஒரு பகுதி இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பேசிய பகுதிகளை பேரவை நிகழ்ச்சி விபரத்தில் கூறிவிட்டு அவருடைய உண்ணா நோன்பு பற்றிப் பேசிய பேச்சை இருட்டடிப்பு செய்யப் பட்டிருப்பது இந்த அவையின் உரிமை மீறல் செயலாகும். இந்த அவைக்கு வானொலி நிலையத்தாரால் அனுப்பப்பட்டிருக்கும் செய்தியாளர் இங்கே வந்து அமர்ந்து பேரவையில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து அதிலே முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளை மாநிலச் செய்தியில் சொல்லாவிட்டாலும், அதற் கென்று உள்ள 'மாநிலச் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பு' என்ற நேரத்தில் தொகுத்துச் சொல்லுவார்கள்.

(முற்பகல் 10-00)

அப்படிச் சொல்லக்கூடிய அந்த நிகழ்ச்சியில் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தி லுடைய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒரு முக்கியமான பெரிய முடிவை தம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தம்முடைய பேரவையிலே அறிவித்தார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய ஒட்டு மொத்தமான உணர்வினை வெளிக்காட்டும் வகையில் அவர்கள் அந்த உண்ணா நோன்பு பற்றி, ஒரு உன்னதமான எண்ணத்தை, தன்னைத் தானே வருத்திக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு முடிவை அறிவித்தார்கள். இந்தச் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் மற்ற செய்திகளை சொல்லிய அவர்கள், இவ்வளவு சிறப்புமிக்க அல்லது உன்னதமான ஒரு முடிவைச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டது அவர்களுடைய

8—2—1983 அன்று பேரவையில் பேசிய மாண்புமிகு முதல்வரின் பேச்சின் ஒரு பகுதி வானொலியில் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டது குறித்து

உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திக்காட்டக்கூடிய நிகழ்ச்சியை ஏதோ வேண்டுமென்றே சொல்ல மறுக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் காட்டுகிறது. எனவே இதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி இதற்கு தக்க முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று மேலவைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்வார்கள். முதலிலே 'சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைத் தொகுத்துச் சொல்கிறார்களே' என்று சொல்வார். 'சட்டமன்றத்தில் இன்று' என்று சொல்கிறார்களே, அதிலே சொல்லவில்லை என்று சொல்கின்றார்களா அல்லது செய்திக் குறிப்பிலே சொல்கிறார்களே அதிலே வரவில்லை என்கிறார்களா ?

திரு. காடுவெட்டி கன்னையப்பன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற நிகழ்ச்சி பற்றி விமரிசனம் செய்யும்போது, மேலவைக்கு என்று தனியான டைம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கூட இந்த நிகழ்ச்சி பற்றிச் சொல்லவில்லை. மாநிலச் செய்திக் குறிப்பிலே இந்த நிகழ்ச்சியைச் சொல்லவில்லை. இப்போது மாநிலத்தினுடைய மிக முக்கிய பிரச்சினையாக இருக்கக்கூடிய செய்தியை மாநிலச் செய்தியிலே சொல்லவில்லை.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு நடந்ததிலே, சாதாரணமாக இங்கே சொல்லும் நிகழ்ச்சியில் 12½ மணி 1 மணி வரையுள்ள நிகழ்ச்சியை 2½ மணிச் செய்தியிலே சொல்லவில்லை. 12 மணி வரைச் செய்தியை 2½ மணி மாநிலச் செய்தியில் சொல்லவில்லை. 6½ மணி மாநிலச் செய்தியிலே சொல்லவில்லை. 7¼ மணி அகில இந்தியச் செய்தியிலே சொல்லவில்லை. இரவு 9 மணிக்கு ஆங்கிலத்திலே மத்திய அரசினுடைய பதிலைத்தான் அதிகமாகச் சொன்னார்கள். இதுதான் டிஸ்கிரிமிநேஷன் என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நம்முடைய அவையில் ஒரு மரபு இருக்கிறது. இந்தமாதிரி புகார்கள், செய்திகள் உரிமைப் பிரச்சினையாக வந்தால், சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் விளக்கம் கேட்டு, அதற்குப் பிறகு தலைவர் தீர்ப்பு அளிப்பதுதான் மரபு. இதை அனுப்பி சம்பந்தப்பட்ட துறையினரிடம் விளக்கம் கேட்டு, பிறகு என்னுடைய தீர்ப்பை வழங்குகிறேன்.

3. அறிவிப்பு.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் அவர்கள் தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு தனது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி பணச் சட்ட முன்வடிவு என மேலவையின் பரிந்துரைக்கு பேரவைத் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு, பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிடப்பட்டு, தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை, சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1983) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு.

தமிழ்நாட்டில் வறட்சியின் காரணமாக உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது குறித்து.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கிறேன்.

'தமிழ்நாட்டில் வறட்சியின் காரணமாக உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது குறித்து.'

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே. ஒரு விவர அறிக்கை @ அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : * * *

@ 100-102 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு 1 ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒரு மரபு தெரியும். அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் ஏதாவது ஐயப்பாடு இருந்தால் கேட்கவேண்டுமே தவிர, அந்தப் பிரச்சினைக்குள்ளே போவது எப்படி? எல்லோருக்கும் எல்லாம் தெரியும் அப்படித் தெரிந்தும் கடைப்பிடிக்க மாட்டேன் என்கின்றபோதுதான், எனக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அது இருக்கட்டும். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் இந்த விதியின்கீழ் எப்படி வருகிறது என்ற முறையிலே நான் கேட்க வேண்டும். மற்றவற்றைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. இப்போது ஐயப்பாடுகளைத் தான் கேட்க வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் தயவுசெய்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அறிக்கையைப் படிப்பது முறையல்ல. அங்கத்தினர் அவர்கள் விளக்கம்தான் கேட்க முடியும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன கேட்கப் போகிறார்கள் என்பதைக் கேட்கலாம். விளக்கம்தான் கேட்க வேண்டுமென்று விதியிலே தெளிவாக இருக்கிறது. இரண்டு விளக்கங்கள்தான் கேட்கலாம் என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த முறையை மீறுவதானால், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் என்பது விவாதமாக ஆகிவிடும். இதையெல்லாம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட்டு, இரண்டாவது முறையாகக் கேட்கும்படி சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னபடி, ஏற்கெனவே, அந்த கவன ஈர்ப்புக்கு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதில் போக மீதிப் பகுதியை நீக்கிவிடுகிறேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்போது என்ன விளக்கம் கேட்கப் போகிறார்களோ அதைக் கேட்கலாம்.

---

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் ஐயப்பாடுகளைக் கேட்கின்றார்களா, சொற்பொழிவு ஆற்றுகின்றார்களா என்பது அவையிலே இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. சு. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பலாம் என்று கருதுகிறேன். நேற்று ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலமாக எடுத்துக்கொண்டு விவாதிக்கப்பட்ட பொருள் குறித்து இன்று கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் வந்து, அதே பொருள்பற்றி விரிவாகப் பேசுவதும் முறைதானா?

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : குறிப்பாக விளக்கம் கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தினுடைய நடவடிக்கை மரபுகளை மீறுவது என்ற முடிவோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனுடைய விளைவுகளை அவர்கள் தயவுசெய்து நினைத்துப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்னொரு முறை சொல்கிறேன். அந்தப் பகுதி நீக்கப்படுகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : என்னுடைய கருத்துக்களை சுதந்திரமாகச் சொல்லி விளக்கம் பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பினை இந்த அவை தருவதற்கு மறுப்பதனாலே நான் வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் வெளியேறினார்.)

---

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

5. அரசின் தீர்மானம்.

அலுவல் வரிசையில் மாறுதல் குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ள இனம் 3—அரசின் தீர்மானத்திற்குப் பதிலாக, இனம் 4, அதாவது தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளலாம்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ள இனம் 3—அரசின் தீர்மானத்திற்குப் பதிலாக இனம் 4, அதாவது தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளலாம்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

6. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, Sir, I express my grateful thanks for having, at short notice, given me this opportunity to speak on the Financial Statements of the Electricity Board laid before the House by the Hon. the Minister for Electricity.

Sir, many things were said in this House yesterday and, therefore, I do not want to cover beaten ground. I only wish to confine myself to four things. The Hon. the Ministers for Electricity had promised us better lighting in the City of Madras by 31-3-1981. I might remind him of his promise. Even today the lighting in the Bench exists as it was four years ago and the lighting is very poor. I would, therefore, request the Hon. Minister to implement the proposal to put flourescent lamps on the Beach and other places in the City of Madras.

Secondly, I wish to submit that the proposal to have underground cables and connections has long been pending with the Electricity Board. In many places, underground cables have been put but no house-connections have been given. I would request the Government to implement that also so that the cutting of the trees by the personnel engaged in clearing obstructions to electric wires may be stopped. In many places, very good, tall trees are being cut indiscriminately for their interruption with the overhead electric wires.

(முற்பகல் 10—10)

Then, Sir, I would remind the Hon. Minister about paragraph 23 of his speech in the Council wherein he has said that he has organised a power-savings campaign during the year 1982-83. Sir, to speak of my own personal experience, the electricity consumption of my household was about 300 to 350 units per month. As soon as the Government introduced this system of power-savings campaign I brought in rigorous measures in my house. As a result of that, during the current month, the total consumption of electricity for the twenty days I was in town and my family was in town was reduced to 90 units. But, yesterday, the Electrical Inspector came to my house and said, "The meter is not showing the reading properly". He made an endorsement to that effect and went away without asking anybody the reason why the consumption had been reduced. He just wrote "N.M.R." on the Meter-card and went away.

* THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, this is probably due to the fact that the extent of saving had surpassed the imagination of the staff. Anyhow, as far as I am concerned I have great pleasure in congratulating the hon. Member on his having effected such an amount of economy in the consumption of energy. I hope that his worthy example will be emulated by others too.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I would like to tell the Hon. Minister that where eight fans used to work in the night and four during the day, now, only two fans are working in the night and one during the day. This is the power cut which I have

exercised and the saving which I have effected in my own small establishment. Further, I have also seen to it that all the servants sleep in one room, while, previously, they were sleeping in two rooms and, thus, I have saved electricity on fans. I have also cut off my two air-conditioners as well as two geysers. This is how I have effected savings in consumption of electricity. But, I have been told that the meter is not showing the reading properly. To put the blame on the meter in order to save some money for the Government is rather insulting to me both personally and as a Legislator. By every possible means, I have been trying to help the Government in reducing power consumption.

Then, Sir, I would like to mention one more thing. I do not know why the Government are not examining two things. One is the harnessing of solar energy for power generation. Though it may be costly in the initial stages in a place where we are so very near the Equator, we can harness solar energy for our energy purposes. I do not know why this is not being attempted despite the fact that there are many scientists who today say that scientific knowledge should be correlated to consumer needs. I would request the Government to seriously consider this and harness solar energy for energy purposes. Further I am also told that in many foreign countries electricity generation is done even in water-falls of a height of about 10 feet. For example, in Canada, I saw the Trudeau Falls in Ottawa where water was artificially made to fall from a height of about 10 feet and electricity was generated. It is named after the Canadian Prime Minister. I do not see why such steps should not be taken in this country to have artificial water-fall at a height of 10 feet or less and to have such machinery for generation of electricity. Such machinery could be invented or manufactured within the country or even imported into this country so that our power generation could be increased. It may take time for us to settle the River Water disputes and get water released to Hoganaikal and other places, as has been stated by our Hon. Minister. These things may be considered even by sending our men to other countries to find out how it is done in other places. We have got good Engineers in our Electricity Board, not to speak of the Hon. Minister himself who was an Engineer in the Electricity Board. There are many persons who are capable of under-

standing the situation and implementing the right programmes. These matters should be explored and ways and means should be found, instead of merely depending on either the Centre or the neighbouring States for release of water and things like that and some other alternative should be explored and looked into for the purpose of increasing power generation in this State. I hope I have made myself clear on all the points which I wanted to stress.

THIRU A. R. DAMODARAN : One clarification, Sir. What is meant by 'artificial water'? This is of paramount importance because it would help us if we could manufacture artificial water.

THIRU G. VASANTHA PAI : I referred to artificial water falls. If water could be artificially made to fall from a height of 10 or 15 feet, electricity could be generated. What I mentioned was that water should be taken through some pipe or other things like some anaicut and water should be made to fall from a lower level to still lower level. This is what is done at Trudeau Falls which I happened to see and power generation is done there. So, it is not necessary that the water should come from a great height like 200 feet. In places like Canada, it is being done and with the help of fast moving turbines, power is generated.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : In fact, our Lower Mettur is such a scheme where bulb turbines are used for power generation.

THIRU G. VASANTHA PAI : I was only referring to that. We have got more number of such falls in places like Siruvani. In Silver Coast in Kodaikanal, we can get power by using this method.

திரு. அ. தங்கவேலன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மின்சாரத் துறை [illegible] சில கருத்துக்களைக் [illegible] நிதிநிலை அறிக்கையின் [illegible] அறிக்கையிலேயே [illegible] நிதிநிலை அறிக்கையை [illegible] நிதிநிலை அறிக்கையைப் [illegible]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1983 பிப்ரவரி 10

எழுகிற எண்ணங்களைவிட 'பவர் பிட்டுவேஷன்' பற்றித்தான் கவலை அதிகமாக இருக்குமென்று கருதினால், அது இயல்புதான். இன்று மின் சக்தி பற்றாக்குறை காரணமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் கஷ்டங்கள் காரணமாக அதைப்பற்றி அதிகமாக நினைக்கத் தோன்றும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், சுமார் 3 இலட்சம் டன் [illegible] இண்டஸ்ட்ரீக்கு பவர் கட்டிலிருந்து விதி விலக்கு அளித்து, [illegible] அறிக்கை 2, 3 தினங்களுக்கு முன்பு செய்த அறிவிப்பிற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றுள்ள நிலைமையிலே [illegible] உற்பத்தியாளர்களுக்கு அது எந்த அளவிற்குப் பயன்படப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. [illegible] பீரியல் யூனிட்டுகளுக்கெல்லாம் 100 சதவிகிதம் [illegible] [illegible]. இன்று விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் [illegible] காலத்திலேகூட, [illegible] பம்ப்செட்டுக்கு 6 மணி நேரத்திற்குக்கூட மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று [illegible] இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். [illegible] அமைச்சர்கள் [illegible] போது, "எந்த இடம் என்று [illegible] சொல்வீர்கள்" என்று [illegible] பார்க்கிறேன் [illegible] குறைந்திருக்கும் நிலைமையிலே 3 [illegible] [illegible] லோட்ஷெடிங் மத்தியிலே, [illegible] இண்டஸ்ட்ரீக்கு கிடைக்கப் போகிறது என்பதில் [illegible] [illegible] [illegible] விலக்கு அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டின் நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது 1982 [illegible] எச்.டி. இண்டஸ்ட்ரீக்கு 75 சதவிகிதம் மின்வெட்டு [illegible] எல்.டி. இண்டஸ்ட்ரீக்கு 45 சதவிகிதம் மின்வெட்டு [illegible] என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(நண்பகல் 10-20)

அப்படியானால் அந்த [illegible] மின்சாரம் [illegible] தங்களுடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் [illegible] இந்த எச்.டி. [illegible] சதவிகிதம் [illegible] என்றும் தான் [illegible] 30 பேலே போடுமா என்பதை [illegible] பார்க்கிறோம். இந்த ஒரு அறிவிப்பைச் செய்தார்கள். [illegible] [illegible] கிடைக்கப்போகிறது என்று சொன்னார்கள். 45 [illegible] மின்சாரம் கேட்டார்கள், ஆனால் இப்போது 35 மெகாவாட்டு [illegible] என்று [illegible] என்றும், இனிமேல் மின்சாரம் கிடைக்கும் என்றும் சொன்னார்கள்.

1983 பிப்ரவரி 10] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

அதுகூட [illegible] இருந்தால்தான் கிடைக்கும் என்று அப்போதே சொன்னார்கள். இப்போது பேப்பரிலே பார்த்தால், அந்த 'அக்ரிமென்ட்' இருக்கக்கூடாது என்று கேரள மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் திரு. கருணாகரன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அமைச்சர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் இங்கு வந்து 'அக்ரிமென்ட்' போட்டது தவறு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேரளத்திலே 40 பர்சென்ட் 'பவர் கட்' இருக்கிறது என்றும் அப்படி இருக்கும்போது இந்த அமைச்சருக்கு இந்த ஒப்பந்தம் செய்ய யார் அதிகாரம் கொடுத்தார்கள் என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். 35 மெகாவாட்டுக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை கூட இப்போது இல்லை. இந்த ஒப்பந்தம் கூட இரண்டு அரசுகளுக்கு இடையே போட்ட ஒப்பந்தம் இல்லை என்று சொல்வது, தமிழ்நாட்டு அரசைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டு அரசை மிரட்டுவதைப்போல (Twisting the arm) என்ற முறையில் இருக்கிறதோ என்னவோ என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அக்ரிமென்ட் போட்டுவிட்டு, தருகிறோம் என்று சொன்ன பிறகு, இப்போது அது கிடையாது என்று ஒரு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது என்பது . . .

மாண்புமிகு திரு. சு. இராமச்சந்திரன் : அண்டை மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையாக இருப்பதால், நான் இதை விளக்க விரும்புகிறேன். கேரள மாநிலத்தில் அந்த அரசோடு நாம் போட்ட ஒப்பந்தம் அப்படியே தான் இருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தில் சிமெண்ட் பற்றி ஒன்றும் பேசப்படவில்லை. கேரள அரசின் சார்பில் அவர்களாகவே தமிழகத்திலேயுள்ள சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து அதிலிருந்து சிமெண்ட் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று யோசனை கொண்டிருந்தார்கள். கேரளத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருப்பதால் தான் அப்படி வேண்டாம் என்று இப்போது கேரள அரசு முடிவு எடுத்திருப்பதாக நமக்குச் செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இரு மாநிலங்களுக்கிடையே போடப்பட்ட ஒப்பந்தம் அது, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இருக்கிறது. அதாவது இந்த ஆண்டுக்கும், அடுத்த ஆண்டுக்கும் அது செல்லுபடியாகும். இது 'அக்ரிமென்ட்' அது 'அரேஞ்ஜ்மென்ட்'. இந்த ஒப்பந்தத்திற்கும் அந்த அரேஞ்ஜ்மென்ட்டுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தங்களுடைய இந்த பவர் சப்ளை நிலைமையிலே, இந்த நிலைமைக்கு யார் பொறுப்பு என்று பார்க்கிறபோது, மத்திய-மாநில அரசுகள் இரண்டுமே இதற்குப் பொறுப்பு என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன் என்பதை நான் இங்கே விளக்கிச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1983 பிப்ரவரி 10

அரசைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் போடும் திட்டங்களை ஒரு பெரிய தொல்லை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் 6 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இப்போது அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். 6 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலேயும் அவர்கள் போட்ட [illegible] குறைவாகத்தான் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். [illegible] ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் [illegible] இருக்கிறார்கள். இப்போது 6-வது ஐந்தாண்டுத் [illegible] மிகவும் குறைவாகத்தான் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். [illegible] வாட் [illegible] ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் [illegible] வேண்டும் என்று போடப்பட்டது. ஆனால் கடந்த [illegible] 6,300 மெகாவாட் தான் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இன்னும் 10 ஆயிரம் மெகா வாட் வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மின்சாரத்தை [illegible], 43 சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாக, 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மின்சாரத்தில் அவர்கள் போட்ட டார்கெட்டிற்குக் குறைவாகத்தான் [illegible] நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்த்தால், வெளிநாட்டிலேயிருந்து இயந்திரம் வர காலதாமதம் ஆகிறது. பணிகளிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. காண்ட்ராக்டர்களுக்கு [illegible] கொடுப்பதிலே காலதாமதம், அதிலே ஊழல்கள் [illegible] காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. மேலும் ஒரு திட்டம் போட்டால் நிறைவேற்றப்பட [illegible] அந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் பொருட்களின் விலை [illegible] போவதால், முதலிலே போட்ட திட்டத்தை அந்த அளவுக்கு [illegible] நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, ஆரம்பித்தபோது ஒரு நிலைமை இருந்து, பின்னர் இன்னொரு நிலைமை ஏற்பட்டு அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதற்கு [illegible] விஷயம் என்னவென்றால், மத்திய அரசு [illegible] இன்னொரு முடியவில்லை என்ற நிலைமை வரும்போது—மாண்புமிகு [illegible] துறை அமைச்சர் அவர்கள் [illegible] நான் 'இந்து' பத்திரிகையில் பார்த்தேன். [illegible] உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று [illegible] பேசுகின்றபோது.

After the country exploded its first atomic device, Canada which had been assisting the project declined to cooperate unless India signed the nuclear non-proliferation treaty and that had complicated the problem leading to further delay.

1983 பிப்ரவரி 10] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக 'இந்து' பத்திரிகை [illegible] போட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்கவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி சொல்லியிருக்கிறார்களா? ஆமாம் என்றால், 'அட்டாமிக் டிவைஸ்' ஒன்று வெடித்தது தான் கல்பாக்கம் 1974-லே நடைமுறைக்கு வராததற்குக் காரணம் என்று சொன்னால் வெடித்தது தப்பு என்று சொல்கிறார்களா அல்லது வெடித்த பிறகு கனடாக்காரர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: அதுபற்றி நான் சொன்னது 'ஃபோர்ட்'. நம்முடைய 'அப்ளிகேஷன்' அல்ல. அதாவது இதனால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டது கனடா நாடு, மற்ற நாடுகள் தானே தவிர, அதிலே போய் நாம் என்ன சொல்ல இருக்கிறது?

திரு. ஆ. நல்லசிவன்:

Atomic device explosion has contributed to the delay in the commissioning of Kalpakkam plant. The delay is explained as due to the explosion. என்று சொன்னால் நாம் அப்படிச் செய்தது தவறு என்பதுதான் அர்த்தமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தினை அடிப்படையில் விளக்கம் சொல்லும்போது, [illegible] காரணங்களைச் சொல்ல முடியும். [illegible] காலம் தாழ்த்தப்பட்டுவிட்டது என்று [illegible] சொல்கிறார்களே தவிர, வெடித்தது தவறு என்றோ அல்லது வேறு கருத்துக் [illegible]

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: இதைக் காரணம் காட்டி அவர்கள் தர மறுத்து [illegible] என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. ஆங்கிலத்தில் அப்படி [illegible] இருப்பட்ட 'Impression' ஏற்படாமல் இல்லை. ஆகவே, [illegible] அமைச்சர் அவர்கள் 'Correct' செய்ய வேண்டும். அந்தப் பத்திரிகை இந்தியா பூராவும் போகும் பத்திரிகை. ஆகவே, நாம் வெடித்தது தவறு என்றோ அல்லது . . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: கல்பாக்கம் அணுமின் திட்டமா [illegible] என்று பார்க்கும்போது, நாட்டின் [illegible] பாதுகாப்புதான் மிகவும் முக்கியம். அப்படி இருக்கும்போது, கல்பாக்கம்

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : [1983 பிப்ரவரி 10

அணுமின் திட்டத்திற்கு காலதாமதத்திற்கு அது ஒரு காரணம் என்று வரும்போது, 'Defence' என்று வரும்போது, எல்லாக் கட்டங்களையும் விட்டுவிட நேரிடும். 'Defence' தான் முக்கியம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இந்தக் கருத்தெல்லாம் சும்மா விளக்கத்திற்குத் தான் பயன்படும். இதிலே முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே !

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து பேசிப் போங்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இந்தியாவில் [illegible] வரும்போது நாம் '[illegible]' செய்து 'டெஸ்ட்' செய்யாவிட்டால், 'இம்[illegible]' [illegible]. நாம் 'Non-Proliferation' ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்து போடாததால் 'Soviet Union and America' போன்ற நாடுகள் சேர்ந்து நம்மைக் கண்டிக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய இந்தக் கருத்து வேறு [illegible] இடம் கொடுக்கலாம். தேவையானால் அதை 'Correct' செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 'Correct' பண்ணினால் [illegible] அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு விவாதத்தை நேரத்தோடு முடிக்கவேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : 10½ மணி தானே ஆகிறது !

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்னும் பேச வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்குத்தான் அது தெரியும்.

(முற்பகல் 10-30)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : நான் மட்டும்தான் பேச வேண்டும் என்று நினைத்தேன். எப்படியும் சீக்கிரமாக முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்னும் பேச வேண்டியவர்கள் யார் யார் என்று எனக்கல்லவா தெரியும். எனவே அதை என்னிடம் விட்டு விட்டு விரைவாக முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

1983 பிப்ரவரி 10]

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு நம்முடைய தமிழக அரசிடம் பாரபட்சமாக நடந்து கொள்கிறது என்று ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், இது சரியான அபிப்பிராயம்தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது மின்சாரத்தில் மட்டும் காட்டப்படுகிற [illegible] இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். அதுமட்டுமல்ல. மத்திய அரசு தன்னுடைய நிதியிலிருந்து மின்சாரத் [illegible]க்காக பணம் ஒதுக்குகிற நிலை ஏற்படும்போதும் சரி, மற்ற எந்தக் காரியத்திற்கு நிதி ஒதுக்கும்போதும் சரி, ஒரு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செய்யும் மாநிலத்திற்கும் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செய்யாத மாநிலத்திற்கும் பாரபட்சம் காட்டுகிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதைத்தான் நான் இப்பொழுதும் பார்க்கிறேன். [illegible] கேட்கின்றேன். ஆனால் இதுமட்டும்தான் உண்மை என்பதல்ல. [illegible] இன்னொரு உண்மையையும் [illegible]. இன்றைய [illegible] அமைப்பில் இந்த நாட்டுக்கு [illegible] மின்சாரம் [illegible] [illegible] பிரச்சினைகளை 'சாதிக்க' செய்ய இந்த அரசுக்குத் தான் முடியாது. உதாரணமாக ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தமிழகம் 2,000 மெகாவாட் மின் உற்பத்திக்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசு 350 மெகாவாட் அளவுக்குத்தான் மின் உற்பத்தி செய்வதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. இது [illegible] நிலை இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியே ஆட்சி [illegible] அவர்களும்தான் [illegible] ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது [illegible] குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அனுமதி கோருகிறார்கள். [illegible] தான் மத்திய அரசு குறைத்துக் கொடுக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் இன்றைய அரசியல் அமைப்பில்—அதாவது [illegible] அரசியல் அமைப்பில் இந்த நாட்டுக்குத் தேவைப்படும் அவ்வளவு மின்சாரத்தையும் உற்பத்தி செய்யத் தேவையான [illegible] இந்திய அரசால் சேகரிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது.

[illegible] '[illegible] சேம்பர் ஆப் காமர்ஸ்'-ன் தலைவர் திரு. [illegible] அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார். அதாவது "இந்த [illegible] தொழில்களுக்குத் [illegible] மின்சாரத்தைச் [illegible] செய்ய முடியவில்லை. [illegible] சொன்னார் என்று [illegible]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1983 பிப்ரவரி 10

1,000 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய ரூ.2,000 கோடி தேவைப்படுகிறது. இந்த அளவுக்கு 2,000 கோடி ரூபாய்க்கு நாங்கள் எங்கே போவது? தனியாரால் இது முடியுமா" என்று கேட்டார்...

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மேற்கு வங்கத்தில் தனியாரே மின்சார உற்பத்தியைச் செய்து, அதற்கான அனுமதியையும் அங்கே இருக்கிற அரசு கொடுத்து, அந்தத் தனியார் நிறுவனம் கல்கத்தா நகர் பாதி அளவுக்கு வரையில் மின்சாரத்தை சப்ளை செய்து கொண்டு வருகிறது. இது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை இங்குள்ள அரசு ஒப்புக்கொண்டு தனியார் மூலம் மின் உற்பத்தியை மேற்கொள்வதை அவர் ஆதரிப்பாரா?

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கே ஒரு கொள்கைப் பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறார். பொதுத் துறையில் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டைப்பற்றி வரும்போது, மத்திய சர்க்கார்தான் புதிய திட்டங்களைத் தொடங்க அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும். புதிய அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். அதற்கான பற்றிக் குறிப்பிடும்போது மட்டும், ஆனால் மேற்கு வங்கத்தைப் பற்றி அங்கே இருக்கிற அரசு அதை அனுமதித்திருக்கிறது என்று சொல்லி, அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு கேள்வியைக் கேட்பது சரிதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மேற்கு வங்கத்திலும் இப்படிப்பட்ட மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக கல்கத்தா நகரத்திலும் மற்ற இடங்களுக்கும் தனியாரே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வழங்கலாம் என்று அந்த அரசு தனியாருக்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறது என்ற செய்தியை நான் அண்மையில் ஒரு பத்திரிகையில் கல்கத்தா நகருக்குப் போயிருந்தபோது தெரிந்துகொண்டேன். அந்த மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்பவரே இவ்வாறு கல்கத்தா நகருக்கு விநியோகம் செய்கிறோம் என்ற செய்தியை வெளியிட்டுத் தெரிவித்தார். எனவே அப்படிப்பட்ட திட்டத்தைத் தமிழகத்தில் இருக்கிற அரசு கொண்டுவந்து, தனிப்பட்டவர்களுக்கு அந்த அனுமதி அளித்தால், அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆதரிப்பாரா என்பதைத்தான் அறிய விரும்புகிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 10]

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: அப்படி இங்கே இருக்கிற அரசு கொண்டுவரும் போது, அப்படிப்பட்ட நெருக்கடி மேற்கு வங்க அரசுக்கு ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டறிந்து, அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதையும் பரிசீலனை செய்து சொல்லுகிறேன். இப்போது ஒன்றும் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கேட்ட வினாவிற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நேரடியாக பதில் சொல்லாமல் மேற்கு வங்கத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று கேட்டறிந்து சொல்லுகிறேன் என்று சொல்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினரின் சொந்த அபிப்பிராயம் என்ன என்றுதான் அவர் கேட்டார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: எங்களுடைய அபிப்பிராயம் பொதுவாக இத்தகைய ஸ்ட்ரேட்டஜிக் தொழில்களை தனியார் கையில் விடக்கூடாது என்பதுதான். ஆனால் ஒரு மாநில அரசு அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறது என்றால், அதற்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடி என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எனவேதான் அதற்கான காரணங்களை அறிந்து சொல்லுகிறேன் என்று குறிப்பிட்டேன். ஸ்ட்ரேட்டஜிக் இண்டஸ்ட்ரீசைப் பொறுத்தவரையில், தனியாரிடம் அவை விடப்படக்கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கொள்கை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். எந்தச் சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு தேவையான மின்சாரத்தைத் தர மறுத்தது என்பதையும், எந்தக் காரணத்தால் மாநில அரசு அத்தகைய முடிவை மேற்கொண்டது என்பதையும் பார்த்துத்தான் நான் சொல்ல முடியும்.

* **திரு. க. இராமமூர்த்தி:** இது ஒரு முக்கியமான கொள்கைப் பிரச்சினை என்பதால் மாண்புமிகு உறுப்பினரிடம் விளக்கம் கேட்கிறோம். மேற்கு வங்கத்தில் என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்த்துதான் சொல்லுவேன் என்றால், அங்கே நடப்பதைப் போல்தான் இங்கே நடக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறாரா அல்லது நாம் நமது நிலைமைக்கேற்ப நடக்கலாம் என்று சொல்லுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN : My only point is this. Even the West Bengal Government which is a Marxist Government has allowed private individuals to generate electricity and supply electricity not only to industries but to towns. I expect that the hon. Member who belongs to that party will accept what has been done there.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. தமிழிலேயே சொல்லலாம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : எங்களைப் பொறுத்தவரையில், இப்படிப்பட்ட முக்கியமான கேந்திரமான தொழில்களைத் தனியாரிடம் விடக்கூடாது என்பதுதான். ஆனால் மேற்கு வங்கத்தில் தனியாரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது எப்படிப்பட்ட பாதுகாப்போடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்துதான் சொல்ல வேண்டும். எனவே நான் அதைப்பற்றித் தெரிந்து பரிசீலனை செய்து சொல்லுகிறேன் என்று குறிப்பிட்டேன். பொதுவாக நான் சொல்லுவது நமது இந்திய நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் எல்லாக் கட்டங்களிலும் நமக்கு மின்சாரம் தேவைப் படுகிறது. ஆனால் அப்படித் தேவைப்படுகிற அவ்வளவு மின்சாரத்தையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு தேவையான முதலீட்டை நமது அரசாங்கத்தால் சேகரிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது.

1918 ஆம் ஆண்டு தோழர் லெனின் ரஷ்யாவில் என்ன சொன்னார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். Soviet Power plus Electricity is equal to Socialism.
அதாவது சோவியத் நாட்டு அதிகாரம் மின் மின்சாரம் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்தால்தான் சோஷலிசம் என்று குறிப்பிட்டார். இப்போது நாம்கூட நம் நாட்டை சோஷலிச மயமாக்குகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறோம். அப்படி உண்மையாகவே சோஷலிசம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால், தற்போது இருக்கும் சக்தி அனைத்தையும் மின்சார சக்தியாக மாற்றி அதைத் தொழில்கள் பயன்படுத்துகிற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படித் தேவைப்படுகிற மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கான முதலீடுதான் நம்மிடத்தில் இல்லை, நமது அரசாங்கம் அந்த முதலீட்டைத் திரட்ட வழியில்லாமல் இருக்கிறது. காரணம் இந்த நாட்டுப் பொருளாதார அமைப்பில் தனியார் துறை, பொதுத் துறை, கூட்டுத் துறை, கூட்டுறவுத்

துறை என்றெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கெல்லாம் பல்வேறு சலுகைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலமாக இதற்கான முதலீட்டை நாம் திரட்ட முடியாது இருக்கிறோம். எந்த ஒரு நாட்டிலும் மின்சார உற்பத்திதான் அந்த நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் பிரதானமான ஒன்றாகும். எனவே அதை மற்றவர்களிடம் விடமுடியாது. இதன் காரணமாகவே ரஷ்ய நாட்டில் மின்சாரத்தைப் பெருமளவுக்கு உற்பத்தி செய்தார்கள். மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கத்தின் மூலம்தான் ரஷ்ய நாட்டில் உண்மையான சோஷலிசத்தைக் கொண்டுவர முடியும் என்று தோழர் லெனின் அப்போது குறிப்பிட்டார். இதன் காரணமாகத்தான் மிகக் குறுகிய காலத்தில் அங்கே மிகப் பெரும்பான்மையான பொருள் உற்பத்தி செய்தார்கள். மின்சார உற்பத்தி பெருக்கத்தின் மூலம்தான் அடைந்து 35 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் நாம் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பற்றாக்குறைபற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான புனல் மின் திட்டம்பற்றியும் அனல் மின்திட்டம் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் தம் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். ஆனால் இவைகளுக்கு அனுமதி கிடைக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் மத்திய அரசின் கொள்கை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதைத் தான் நான் சொல்கிறேன். இந்திய நாட்டில் உள்ள முதலாளித்துவ பொருளாதாரக் கொள்கைதான் இதற்குக் காரணம். நமது நாட்டில் பெருமளவுக்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு முதலீட்டைத் திரட்ட முடியாத காரணத்தால், மத்திய அரசு தன்னுடைய கையில் உள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி விநியோகம் செய்வதில் பாரபட்சம் காட்டு கிறது.

இதில் மாநில அரசின் தரப்பில் நான் என்ன குறை சொல்லுகிறேன் என்றால், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய மின்சார வாரியம் இங்குள்ள அனல், புனல் நிலையங்களையும் நெய்வேலியையுமே சார்ந்திருக் கிறது. அதோடு ஓரளவுக்கு கேரளத்தின் சப்ளையையும் சார்ந்திருக் கிறது. தமிழ் நாட்டில் அனல்—புனல் மின் நிலையங்களின் மூலம் உற்பத் தியாகும் மின் உற்பத்தியின் அளவு 3,139 மெகாவாட் என்று சொல்லப்படு கிறது. நம் மாநிலத்தின் முழுத் தேவை சுமார் 2,300 மெகாவாட்தான். அதாவது 1000 மெகாவாட் வரை நாம் ஏற்கெனவே ரிசர்வ் கெப்பாசிட்டி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தேவைக்கு மேல் நாம் அதிகமாக 1,000 மெகாவாட் அளவுக்கு ரிசர்வில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1983 பிப்ரவரி 10

எக்ஸ்ட்ராவாக வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், இன்றைக்கு மின்சாரத்திற்காக நாம் திண்டாடுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, அடுத்த 6 மாதங்களை நாம் எப்படிக் கழிக்கப் போகிறோம் என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் என்ன? நம் மாநிலத்தில் 1,369 மெகாவாட் அளவுக்கு உற்பத்தியானாலும், அதில் 19 மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் இர்ரிகேஷனோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது வருஷம் பூராவும் அவைகளிலிருந்து மின் உற்பத்தி கிடைக்காது. நீர்ப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் தேவைப்படுவதால், எப்போது தண்ணீர் விடப்படுகிறதோ அப்போதுதான் மின்சாரம் எடுக்கப்படும் என்ற நிலை இருக்கிறது.

எனவே நான் இதில் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது மின்சார உற்பத்திக்கு ஏற்றாற்போல், நம்முடைய கேச்மெண்ட் ஏரியாவின் விஸ்தீரணத்தை அதிகரிக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதாவது நீர்ப்பாசனத்திற்கும் தண்ணீர் விடுவதோடு, மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கும் தண்ணீர் விடுகிற வகையில் கேச்மெண்ட் ஏரியாவை நாம் விஸ்தரிக்க இயலுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதோடு 633 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய 9 புனல் மின் நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்வதற்கான கெப்பாசிட்டி இருந்தும், ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதாவது மழைக் காலத்தில் தண்ணீர் எவ்வளவுதான் இருந்தாலும், உற்பத்தி செய்ய முடியாத என்ற நிலை இருக்கிறது

(முற்பகல் 10.40)

9 நிலையங்களில் தண்ணீர் இருந்தால்தான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் நிலை இருக்கிறது. 1,770 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் நாலு அனல் மின் நிலையங்களில் 600 மெகாவாட் உள்ள நெய்வேலியைத் தவிர, மற்ற மின் நிலையங்களில் 49 சதவீதம்தான் உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்லுகிறோம். இதிலே பராமரிப்புக் கோளாறு காரணமாக இந்த அளவுக்குக் குறைவாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். புதிதாக வந்திருக்கிற மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் 1982-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் இந்திய மின்சார உற்பத்தியின் சராசரி 48.9 சதவிதத்திலிருந்து 51.1 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா

1983 பிப்ரவரி 10] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். அப்படி அதிகரிக்கவில்லையென்றால், நம்முடைய பராமரிப்பில் ஏதாவது கோளாறு இருக்கிறதா என்பதையாவது அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

என்னூரில் உபயோகப்படுத்தும் தண்ணீரில் கடல் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். கடல் தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீராக வருவதால், அந்தக் குழாய்களில் உப்புத் தண்ணீர் உறைந்துபோய் 55 சதவீதம் தண்ணீர்தான் போக முடிகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அந்த நிலையத்தினுடைய உற்பத்தித் திறன் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு வேறு வழி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைச் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். என்னூரில் மற்றொரு பிரச்சினையும் இருக்கும். இந்தியாவில் உள்ள நிலக்கரியைப் பொறுத்த வரையில், 45 சதவீதம் சாம்பல் இருக்கிறது. ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள நிலக்கரியில் 15 முதல் 20 சதவீதம் சாம்பல்தான் இருக்கிறது. அதிலே எரிசக்தி அதிகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக கோல் பிளான்ட் வைத்து சரிப்படுத்தலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி டெக்னிக்கலாக எனக்குத் தெரியாது. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் தான் தெரியும். 40 சதவீதம் வரை சாம்பலாக வருவதால், இயந்திரங்கள் எல்லாம் பழுதுபட்டுப் போகின்றன. ஆகவே, கோல் பிளான்டை பிளான்ட் சைடில் வைக்க முடியுமா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

என்னூரில் வேகன்களில் வரக்கூடிய நிலக்கரியைத் தள்ளுவதற்காக உள்ள வேகன் டிப்பர்கள் கடந்த ஐந்தாறு வருடங்களாக பழுதுபட்டு ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படி ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் வைத்தால்தான், அந்த நிலக்கரியை சுமார் ஒன்றரை பர்லாங் தூரத்திலிருந்து லாரியில் ஏற்றிக் கொண்டுவர காண்ட்ராக்டர்களை நியமிக்க முடிகிறது. அதை ரிப்பேர் செய்தால், காண்ட்ராக்டர்களுக்கு விட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த விஷயத்தில் அதிகாரிகளும் காண்ட்ராக்டர்களும் Hand in gloves என்ற முறையில் அவற்றை ரிப்பேர் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படி ஐந்தாறு வருஷங்களாக இருப்பது ஏன்? அதிகமாகப் பணம் கொடுத்து வாங்கப்பட்ட அது ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் ஏன் இருக்கிறது என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1983 பிப்ரவரி 10

கோதையாறு இரண்டாவது திட்டத்தில் 120 டன் எடையுள்ள இயந்திரம் எரெக்ஷன் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அதை எரெக்ஷன் செய்யும்போது, செக்கோஸ்லோவாகியாவினுடைய பெரிய கிரேன் வந்திருந்தது. பிறகு அந்த கிரேனைக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். இப்போதுள்ள கிரேனில் 110 டன்னுக்கு மேல் தூக்க முடியாது. ஆகவே இரண்டாவது மின் நிலையத்தைத் துவக்க முடியவில்லை என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு தலையிட்டுப் பேசும்போது கூட, 110 டன் கிரேன் எப்படி 120 டன்னைத் தூக்க முடியும் என்று சிரித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். 120 டன் கிரேன் இல்லாமல் இருப்பது உண்மையா? அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரிவிக்க வேண்டும். அந்த இடத்திலே வைண்டிங் செக்ஷனை 'கிளீன்' பண்ண இடம் இல்லை. எரெக்ஷன் செய்யும்போது கன்ஜெஸ்டெடாக எரெக்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தகைய குறைபாடுகள் எல்லாம் 1980 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாத தமிழ் நாடு எலெக்ட்ரிசிட்டி ஜர்னலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்களைக் கொண்டு வந்தால் ப்ரயோஜனமாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும் இயந்திரங்களில் நல்லவையும் இருக்கின்றன, தகராறு செய்பவையும் இருக்கின்றன. எண்ணூரில் உள்ள இயந்திரங்கள் செக்கோஸ்லோவாகியாவிலிருந்து வந்தவைகள்தான். அதிலும் கோளாறு இருக்கிறது. சோவியத் நாட்டு இயந்திரம் கூட 600 மெகாவாட்டுக்குப் பதிலாக 580 மெகாவாட்தான் உற்பத்தி செய்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் இயந்திரங்களிலும் நல்லவையும் இருக்கின்றன, தகராறு செய்பவையும் இருக்கின்றன. விஜயவாடாவில் உள்ள இராமகுண்டத்தில் உள்ள இயந்திரங்களில் 90 சதவிதம் பி.எச்.இ.எல். உற்பத்தி செய்த இயந்திரங்கள்தான். அவைகள் நன்றாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப் போகும் அனல் மின் நிலையத்தின் எரெக்ஷன் மற்றும் ஜெனரேஷன் பணிகளை கவனிக்கும் பொறுப்பை பி.எச்.இ.எல். என்ஜினியரிடம் ஒப்படைத்தால், தவறு நடந்தால், அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்பதாகவும், அதைச் சரி செய்வதாகவும் பி.எச்.இ.எல். மேனேஜ்மெண்டிலிருந்து ஆஃபர் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். பி.எச்.இ.எல். நிறுவனம் உலகம் பூராவும் காண்ட்ராக்ட் எடுத்து அனுபவம் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே எரெக்ஷன் மற்றும் ஜெனரேஷன் ஆகிய இரண்டு பொறுப்புக்களையும் இணைத்து அவர்களிடம்.

1983 பிப்ரவரி 10] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஒப்படைக்க முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். அல்லது இதை ஏற்றுக்கொள்வதால் ஏதாவது சங்கடம் இருக் கிறதா என்பதைச் சொன்னால் பரவாயில்லை.

*மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஒரு விவரம் மட்டும் சொல்லு கிறேன். பி.எச்.இ.எல். நிறுவனத்தினர் நமக்கு உறுதுணையாக இருக் கிறார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயமுமில்லை. முதன் முதலாக அவர் களுடைய இயந்திரங்களைத் தயாரித்து பொருத்துகின்ற நிலைமை தமிழ் நாட்டில்தான் ஏற்பட்டது. தங்களுடைய அனுபவத்திலே பிறகு வேண்டிய முன்னேற்றங்கள், மாற்றங்கள் அவர்களாலே செய்ய முடிந்தது. விஜய வாடாவில் உள்ள அனல் மின் நிலையம் நன்றாக இயங்குகிறது என்றால், அவர்கள் தங்களுடைய அனுபவத்தின் மூலமாக ஏற்கெனவே இருந்த குறைபாடுகளைச் சரி செய்திருப்பதுதான் காரணம். நமக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினை என்னவென்று சொல்லுகிறேன். நிலக்கரியிலே 15 சதவிதம் சாம்பல் சத்துதான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது 45 சதவிதம் சாம்பல் சத்து இருக்கிறது. நாம் 15 சதவித சாம்பல் சத்து என்ற கணக்கை எடுத்துக்கொண்டு முழு உற்பத்திக்காக 4 மில்களை மட்டுமே அப்போது போட்டுவிட்டோம். இப்போது 45 சதவித சாம்பல் என்று வருகிறபோது, கொதிகலன்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு நிலக்கரியைத் தர முடியவில்லை. ஆனால் விஜயவாடாவில் மில்களை அதிகப்படுத்தி விட்டார்கள். நாம் பட்ட கஷ்டத்தைப் பார்த்து அவர்கள் அதை அதிகப் படுத்தி விட்டார்கள்.

இன்னுமொன்று, மற்ற அனல் மின் நிலையங்கள் உள்நாட்டில் இருக் கின்றன. நமது மின் நிலையங்கள் கடற்கரையில் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு கடல் நீரைப் பயன்படுத்துகிறோம். எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்தைப் பொறுத்த வரையில், பி.எச்.இ.எல். நிறுவனத்தினர்தான் 110 மெகாவாட் நிலையத்தைப் பொருத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களாலேயே அதைச் சரி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே தமிழ்நாட்டில் கடல் நீரைப் பயன்படுத்த ஆரம்பத்திலேயே திட்டம் போட்டதால், அதில் உள்ள டிசைன் டிஃபெக்ட், மெக்கானிக்கல் டிஃபெக்ட் ஆகியவற்றையெல்லாம் நாம் சரி செய்ய வேண்டி வந்தது. இந்த அனுபவத்தை வைத்து இப்போது நாம் ஓரளவிற்குத் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறோம். தூத்துக்குடி மூன்றாவது யூனிட் விஜயவாடா

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்) [1983 பிப்ரவரி 10

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. சி. இராமலிங்கம் தலைமை.)

(முற்பகல் 10-50)

மாதிரி நன்றாக இருக்கும். இவ்வளவு இருந்தும்கூட, இந்தியா என்று பார்க்கின்றபோது, பி.எச்.இ.எல். கொடுத்த அந்த செட்களிலே நம்முடைய யூனிட்டுகள் 5-வது இடத்தையும், 6-வது இடத்தையும் வகித்து வருகின்றன.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சி. இராமலிங்கம்): உறுப்பினர் அவர்கள் சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் இரண்டு பேர்கள் பேச வேண்டும். அதற்குப் பின் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: நான் சொல்வது, நம்முடைய தமிழ் நாடு எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் இன்ஜினியர்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலே ஜெனரேஷன் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பி.எச்.இ.எல். நிறுவனம் உலகம் பூராவும் ஆர்டர் பெற்று அனுமதி பெற்று செய்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் தூத்துக்குடி, விஜயவாடா அனுபவம் பற்றிச் சொல்கிறோம். நம்முடைய அனல் மின் நிலையங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்கு நாம் நமது எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் பி.எச்.இ.எல். நிறுவனங்களின் எக்ஸ்பர்ட்டைஸ்சை எல்லாம் பெற்று, அதையும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற அளவுக்கு நாம் யோசிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நாம் எக்ஸ்பர்ட்டுகளை வைத்துச் செய்வதா, நமது என்ஜினியர்களை வைத்துச் செய்வதா என்பதல்ல. அதை நாம் எப்படிச் செய்யலாம், எப்படிச் செய்தால் சரி என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அதையெல்லாம் நாம் பயன்படுத்தலாம். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், நம்முடைய தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்தில் ஒரு சமயத்திலே 70 மெகாவாட் ஆக இருக்கிறது. அதிலே மெயின்டினன்ஸ் ஷட்டவுனில் கோளாறு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். யார் போனாலும் அந்த மெயின்டினன்ஸ் ஷட்டவுன் பற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டும். சேர்மன் அவர்கள் ஒரு முறை அங்கு 10, 12 நாட்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் அங்கே சென்று என்ன கோளாறுகள் என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் பி.எச்.இ.எல். எக்ஸ்பர்ட்டை எல்லாம் வரவழைத்துப் பார்த்தார்கள். அதைச் சரிசெய்ய முடிந்தது. அதை அவர்கள் முன்கூட்டியே செய்திருக்க வேண்டும். அதை அப்போது மெயின்டினன்ஸ் ஷட்டவுன் செய்ய முடியவில்லை. அந்த மெயின்டினன்ஸ் ஷட்டவுனில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். அங்கே

1983 பிப்ரவரி 10] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஷட்டவுன் போதவில்லை என்பதுதான் காரணம். அந்த மெயின்டனன்ஸ்-ஐ டைமுக்குடன் 'செக் அப்' செய்து பார்க்க வேண்டும். இந்த மாதிரி அவ்வப்போது எக்ஸ்பர்ட்டை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். பப்ளிக் செக்டார் பர்ம்ஸ்-ஐ உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் அப்படி உபயோகப்படுத்துவதில்லை.

கடைசியாக, தொழிலாளர்கள் நலன் பற்றிச் சொல்லும்போது எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே 1,12,683 பேர்கள் நிரந்தத் தேவை என்று சொல்லி, ஒரு காலத்திலே அவர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது 80,682 பேர்கள்தான் வேலையில் இருக்கின்றார்கள். 35,133 காலி இடங்களைப் பூர்த்தி செய்ய அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். இப்போது ஐ.எம்.எப். என்ன சொல்கின்றார்கள் என்றால், அந்த 80,686 பேர்களும் அதிகம் என்றும் அதையே 60 ஆயிரமாகக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஐ.எம்.எப். இடம் கடன் வாங்கும்போதும், மற்ற உதவிகள் வாங்கும்போதும் இந்த எண்ணிக்கையை 60 ஆயிரம் என்று குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியாவது பேரவையில் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அப்படிச் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. உறுப்பினர்தான் ஐ.எம்.எப். லேயிருந்துதான் வந்து அதன்படி நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அதிகாரிகளிடத்திலே கேட்டேன். அப்படி ஏதாவது ஒரு உத்தரவு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வந்திருக்கிறதா என்று கேட்டேன். அவர்கள் 'இல்லை' என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சிக்கனப்படுத்த வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று ஒருவேளை சீர்வாகமே கருதலாம். அதை வேண்டுமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படி ஏதாவது தகவல் இருந்தால் சொல்லலாம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: அவர்கள் வாய்மொழியாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் கேட்டேன். எழுத்துமூலமாகக் கேட்டால், அவர்கள் 'மனச்சாட்சிப்படி' என்று சொல்கிறார்கள். பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் அப்படிச் சொல்கின்றார்கள். தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் எல்லாம் என்ன சொல்கின்றார்கள்? "அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை,

அவர்கள் ஓரலாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது இருப்பதை 60 ஆயிரமாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்" என்கிறார்கள். பிரதிநிதிகளிடம் பேசும்போது சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிக் கருதவில்லை என்று சொல்கிறேன். ஆனால் சீப் இன்ஜினியர் மீது உள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். என்ன என்றால், 20 பர்செண்ட், 30 பர்செண்ட் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது அந்த 25 ஆயிரத்தைக் குறைத்துவிட்டு, 15 ஆயிரம் பேர்களுக்கு 'காண்ட்ராக்ட் ஒர்க்' ஆகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார்தான் 'ஓர்ஸ்ட் எக்ஸ்பிளாயிட்டிங் காண்ட்ராக்டர்' என்று சொல்கிறேன். இதையெல்லாம் பேசாமல் நான் என்ன பேசுவது?

மாண்புமிகு திரு. எ. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார்தான் 'ஓர்ஸ்ட் எக்ஸ்பிளாயிட்டிங் காண்ட்ராக்டர்' என்று சொல்கின்றார்கள். ஆனால் பார் நலனுக்காக என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சி. இராமலிங்கம்): உறுப்பினர் அவர்கள் முக்கால் மணி நேரமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: நான் சொல்வது, தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளை குறைந்தபட்சமாவது பூர்த்திசெய்ய வேண்டும். வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு அத்தியாவசியமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ரெக்கார்ட்கூட இல்லாமல் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் பெயராலே மொத்த காண்ட்ராக்ட் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே 15 ஆயிரம் பேர்களை எலெக்ட்ரிசிடி போர்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் அந்த 85 ஆயிரம் பேர்களை இன்னும் குறைக்க அங்கே முயற்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்காவது பதில் சொல்லட்டும். 'வாய் வார்த்தையில்லாமல் எழுதிக் கொடுங்கள்' என்று கேட்கிறேன். அதிகாரிகளில் எல்லோரும் சரியாக இருக்க முடியாது. எழுத்துமூலமாக இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களில் யாராவது எழுதிக்கொடுத்தால் இங்கே வந்து படித்துவிடுவோம் என்று அவர்கள் கொடுப்பதில்லை. அவர்களில் யாராவது கொடுப்பார்கள். நான் கொண்டுவருகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவில்லை என்று

சொல்கின்றார்கள். 60 ஆயிரம் பேர்களாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதாக அவர்கள் சொல்கின்றார்கள். ஆகவே 85 ஆயிரம் பேர்களை இன்னும் குறைப்பது சரியில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடும்பநலப் பென்ஷனுக்காக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், ரூ. 650 ஆயிரம் வசூல் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்கு கணக்கு இருக்கிறதா? அந்தப் பணம் இதுவரையில் திருப்பிக்கொடுக்கப்படவில்லை. அதைத் தேடிப் பார்த்திருக்கிறார்களா? அதற்குக் கணக்கு இல்லை என்கிறார்கள். என்னூரிலே ரூ. 650 ஆயிரம் தொழிலாளர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப்பட்ட பணம் இன்றுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. அதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களா என்று பதில் சொல்லும்போது சொல்ல வேண்டும். 5 வருட காலமாக பி.எப். அக்கவுண்ட் முடிக்கப்படவில்லை. அதற்கு ஸ்டாம்ப் எதுவும் போடமாட்டேன் என்கின்றார்கள். ஆனால் வருவாய் வருவதற்கு மட்டும் 'ஸ்டாம்ப்' போடுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் கணக்குகளை எடுக்க 'ஸ்டாம்ப்' போடமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஹரிஜனங்களில் 1,500 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதன்படி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கின்றார்கள். அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டிற்கு எவ்வளவு மின்சாரம் தேவை என்பதை முன்னதாகச் சொல்லுங்கள். தமிழக மக்களுக்குச் சொல்லிவிடுங்கள். இல்லாவிட்டால் இன்று உணவுப் பிரச்சினைக்காக உண்ணாவிரதம் இருப்பதுபோல மின்சாரம் இல்லாத காலத்தில், உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டியிருக்கும். இப்போதே மக்களுக்கு மத்திய அரசு உதவி செய்யாத சமாசாரத்தை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருந்தால், இந்தப் பிரச்சினை தீராது. காலாகாலத்திலே மத்திய அரசு உதவி செய்யவில்லை, பாரபட்சம் காட்டுகிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எ. இராமச்சந்திரன்: உறுப்பினர்தான் எப்போதும் ஆதரிப்பார்களே. ஆனால்தான் இப்படி இருக்கிறோம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : அதனாலேதான் பேரவை நேற்று நடக்காமல் போயிற்று. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அந்த மாதிரி டிராஸ்டிக் ரெமடி பார்க்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற நிலைமைகளைப்பற்றி மத்திய அரசிடம் சொல்ல வேண்டும். அப்படி காலாகாலத்திலே சொல்லி அவர்கள் நமக்குக் கொடுக்கவேண்டியதைக் கொடுக்கச்செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, முடிக்கிறேன்.

திரு. க. இராசமூர்த்தி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மின் வாரியத்தினுடைய ஆண்டு அறிக்கையின் அடிப்படையிலான விவாதத்திலே கலந்துகொள்கின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு மின் வாரிய அறிக்கை பல்வேறு நிகழ்வுகளைப் பற்றியும், எதிர்பார்ப்புகளைப் பற்றியும் சொல்கின்றது என்பதோடு, சில பிரச்சினைகளையும் அவை முன் வைத்திருக்கின்ற ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. இதை இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லாமல், கொஞ்சம் வழவழவென்று வழுக்கிக்கொண்டு போகின்ற அளவில் அமைந்திருக்கின்றதே தவிர, பிரச்சினையில் பரிகாரம் காண்பது எப்படி என்று அதிலே திட்டவட்டமாக இல்லை. இதுதான் இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது. நீர் மின்சாரம் பற்றாக்குறையின் விளைவாக, நம்முடைய மாநிலம் இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, என்றைக்குமே அனல் மின்சாரத்தைத்தான் நம்பியிருக்கவேண்டிய கட்டத்திலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

அதிலே நமக்கு சந்தேகமே கிடையாது. எந்தச் சூழ்நிலை இருந்தாலும், அனல் மின் நிலையங்களின் உதவி இல்லாமல், தமிழகம் வளர்ந்துவிட முடியாது, தமிழகத்தின் தொழில்கள் நடந்துவிட முடியாது. அதில் எந்த அளவிற்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறோம், என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்கிற தகவல்களை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்த அறிக்கையில் தந்திருக்க வேண்டும். அத்துடன், என்னூர் அனல் மின் நிலையங்கள் போதிய அளவிற்கு அவ்வப்போது மின் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலைமையும், பழுது படுகின்ற நிலைமையும்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இப்போதுகூட தெரிவித்தார்கள். என்னூரைப் பொறுத்தவரையில், செக்கோஸ்லோவாகியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் [illegible]

திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட ஒன்று என்றாலும்கூட, இடையிலே ஒரு முறை அதில் பழுது ஏற்பட்டபோது மீண்டும் அங்கேயிருந்து இஞ்ஜினியர்கள் வந்து சரிசெய்ததாக எனக்கு நினைவு. மீண்டும் அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டபோது, ஒன்று அவர்கள் உதவியை நாடியிருக்க வேண்டும். அல்லது பி.எச்.இ.எல். நிறுவனத்தின் உதவியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அது நமக்கு ஆரம்பத் தளமாக அமைந்துவிட்டதால், நாம் எதிர்பாராத நிலையில், அனுபவம் பெறாத நிலையில், சில தவறுகள் நடந்துவிட்டன. அவை தீர்க்கப்பட வேண்டியவைதான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அனல் மின் நிலையங்களின் அவசியத்தை உணர்ந்த நிலைமையிலே பி.எச்.இ.எல். நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, இயந்திரங்களை மாற்றி அமைக்கும் அளவிலே திட்டங்களை வகுத்திருக்க வேண்டும். ஒரு பக்கம் மின் உற்பத்தி செய்துகொண்டே, அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். சென்ற ஆண்டும் இதையே சொன்னோம், அதற்கு முந்தின ஆண்டும் இதையே சொன்னோம். என்னூரைப் பொறுத்தவரையில், தொடர்ந்து இப்படியே இருக்கிறது என்ற விவாதத்திற்குள்ளாகாமல், அதைச் சரிப்படுத்த முயல வேண்டும். தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையம்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதைத் திட்டமிட்டபோது அதில் பழுது இருக்கிறது. அது முறையாக வராதோ என்று சந்தேகம் தெரிவித்தார்கள். எப்படியிருந்தாலும், இன்றைக்கு அது மின் உற்பத்தி செய்யும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு அனல் மின் நிலையங்களை நாம் வைத்திருக்கிறோம். நிலக்கரியைப் பொறுத்தவரையிலும், மத்திய மாநில உறவின் அடிப்படையில் அல்லது வடக்கு தெற்கு அடிப்படையில், எப்படி இருந்தாலும், அதையெல்லாம் தாண்டி நம்முடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய தேவைக்கேற்ப மின் உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். அதற்கு நிரந்தரமாக நிலக்கரி நம்மிடம் ஸ்டாக் இருக்க வேண்டும். அனல் மின் நிலையங்களுக்கு நாம் எந்த அளவிற்கு நிலக்கரி ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறோம்? எத்தனை மாதங்களுக்கு வைத்திருக்கிறோம்? 6 மாதத்திற்கு எந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும், எவ்வளவு பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும், இதிலிருந்து மீண்டுகொள்ளலாம் என்ற அளவில் 'பில்ட் அப் ஸ்டாக்' (Built up stock) எவ்வளவு நம்மிடம் இருக்கிறது? அதற்கு என்ன வழி வகை செய்தோம்? தேவைக்கேற்ப நிலக்கரி கொண்டுவருவது என்பது வேறு. அதில் சில ஆயிரம் டன்கள் குறைந்தது என்பது வேறு. இவையெல்லாம், சாதாரண காலத்தில் 'பில்ட் அப் ஸ்டாக்' இருந்திட வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் என்ன

நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அது இல்லை என்ற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. அதற்கேற்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு மற்றவைகளைச் சொல்ல வேண்டும். அதாவது கப்பல் கிடைக்கவில்லை என்பதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டும். கப்பல் வாங்க முடியவில்லை என்றால், அதற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்றால், கப்பலை வாடகைக்குப் பெறலாம். எனவே நாம் திட்டமிடுகிறபோது நமக்கென்று நிலக்கரி 3 மாதங்களுக்கு ஸ்டாக் இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டும். கோடைக் காலத்தில் நிரந்தரமாக நாம் மின் பற்றாக்குறையை அனுபவிக்கும் நிலை இருக்கிறது. கோடைக் காலத்திற்குத் தேவையான அளவிற்கு ஸ்டாக் இருக்க வேண்டும். இந்தத் துறை இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது என்னுடைய கடமை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அடாமிக் பிளான்ட்பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல்கள், இப்போதெல்லாம் அணு மின்சாரத் திட்டத்தை அவ்வளவாக வரவேற்பதில்லை, இது வேண்டாமென்ற கருத்து உலகெங்கும் நிலவுகிறது என்பதுதான். அதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. மனிதனுடைய சுகாதார வாழ்க்கை இதனால் கெட்டுப் போகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனாலே ஏற்படும் கழிவுகளை வெளியேற்றுவதில் உள்ள சங்கடங்களின் விளைவாக அது தேவையற்றது என்ற எண்ணம் மேலோங்கி நிற்கிறது. இந்த நிலையிலே அணு மின் சக்தித் திட்டங்கள் வர இருக்கின்றன என்ற முறையில் நம்முடைய திட்டங்களை வகுப்பதை விட்டு, அனல் மின் திட்டங்களை எப்படி வேகப்படுத்துவது என்பதுபற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் கேப்டர்பைன் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது நமக்கு வேண்டிய ஒன்று. இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றைச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள்கூட அவர்களுக்கே உரிய முறையிலே சொல்லியிருந்தாலும் கூட, பொதுவான கருத்திலே நான் ஒத்துப் போகிறேன். அவர் என்னோடு ஒத்துப் போக மாட்டார். அவர் கட்சி அதற்கு விடாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், you must keep the people informed இங்கே இருக்கிற நிலைமை என்ன என்று தெரிய வேண்டும். பல சிக்கல்களைச் சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு மறுக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள்.

திடீரென்று ஒன்றைச் சொல்லி, இந்த நிலைமை வந்துவிட்டது என்பதைவிட— you must take as into confidence சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களை, தமிழகத்தின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்து, இந்தப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்ல வேண்டாம். அழைக்க வேண்டாம், உங்களுடைய நிலைமைகள் அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கலாம். Man has got his own ego குறைந்த பட்சம் ஒரு 'புரோச்சர்' (Brochure) கொடுத்திருக்கலாம். தமிழ் நாட்டின் மின்சார நிலைமை இப்படி இருக்கிறது, இதைப் பல்வேறு நிலைமைகளில் சமாளிக்க முடியும், சில உதவிகளை மத்தியிலிருந்து நாம் பெற முடியும், அதில் இன்னின்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, இதில் எல்லோரும் ஒன்றுபட்ட குரலைக் கொடுக்க வேண்டும், இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும், அரசு இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று தமிழக அரசு தகவல்களை மக்களுக்குத் தந்திருக்க வேண்டும். தமிழகத்தின் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு இதைத் தெளிவாக்கி இருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, திடீரென்று ஒரு நாள் வடக்கே மறுக்கிறார்கள், மத்திய ஆட்சி மறுக்கிறது, உண்ணாவிரதம் இருக்கிறேன் என்று ஒவ்வொரு துறையின் அமைச்சரும் உண்ணாவிரதம் இருப்பதும், அதை முதல்நாள் அவையிலே எங்களுக்குச் சொல்லுவதும், அதைக் கேட்டு நாங்கள் ஆச்சரியப்படுவதும் Don't keep us in the dark. It is our Government. நீங்கள்தான் ஆளுகிறீர்கள். எங்களுடைய முதலமைச்சராக, அமைச்சர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்ற உணர்வோடு செயல்பட வேண்டும். ஆட்சியை ஒரு கட்சியாக மாற்றுவது முறையாக இருக்காது. மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், மற்றவர்கள் உதவியோடு செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையில் அதை முறையாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

நெய்வேலியைப் பொறுத்தவரையில், அமைச்சரவர்களின் கருத்தில் எனக்கு வேறுபாடு கிடையாது. அதில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தில், நமக்குத் தேவையானது போக மீதியைத்தான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இன்னொரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தைத் தமிழகத்திற்குத்தான் தர வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எதனால் அப்படித் தெரிவிக்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அதுதான்

சரியென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்களோ என்னவோ, அதுகூட எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆந்திராவில் இராமகுண்டத்திலே நிறுவப்படும் அனல் மின் நிலையத்திலிருந்து மின்சாரம் தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு மாநிலமும், மத்திய அரசு நிறுவனங்களிலிருந்து அல்லது மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் முழுக்க முழுக்க அந்த மாநிலத்திற்குத்தான் தர வேண்டுமென்று சொல்லும் நிலைமையை ஏற்படுத்தினால், நாம் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து எப்படி மின்சாரம் பெற முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படுவது இந்த மாநிலத்திற்கு நல்லதல்ல என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைத் தெரிந்துகொண்டால், அது மேலும் பயனுள்ளதாக இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே நெய்வேலி அனல் மின் நிலையம் இருக்கிறது என்பதால், அதில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் முழுவதையும் நாம் கேட்கவில்லை. தென்னகத்தில் ஆந்திரம், கர்நாடகம், கேரளம், தமிழகம் ஆகிய 4 மாநிலங்கள் என்று சேர்த்து அவர்கள் கணக்கிடுகிறார்கள். அதனால்தான் இராமகுண்டம் அனல் மின்நிலையம் வருகிறது. இதில் அதிக பற்றாக்குறை நமக்குத் தான். எனவே பற்றாக்குறையை அடிப்படையாக வையுங்கள் என்று நாம் கேட்கிறோம். இரண்டாவது, மத்திய சர்க்கார் இராமகுண்டம் போன்ற இடத்தில் ராட்சத அனல் மின் நிலையத்தை அமைக்கவில்லை என்றால், பற்றாக்குறையாக உள்ள நாம் ஒரு அனல் மின் நிலையம் நிறுவ அனுமதித் திருப்பார்கள். நாம் அந்த மாதிரித் திட்டமிட வேண்டுமென்றால், நமக்கு நிலக்கரியும் கிடைத்திருக்கும். மத்திய அரசு பெரிய அனல் மின் நிலையம் அமைப்பதால், நாமே ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, நம்முடைய பற்றாக் குறையைச் சரிசெய்துகொள்ள முடியவில்லை.

(முற்பகல் 11-10)

ஆகையால் ராட்சத அனல் மின் நிலையங்களை ஒரு வட்டாரத்திலே அமைக்கும் போது, அதைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது, இருக்கும் பற்றாக் குறையின் அடிப்படையிலே செய்யுங்கள் என்று நாம் கேட்டோம். அந்த மத்திய அரசு ஒரு மாநில அரசு வேண்டுமென்றே பற்றாக்குறையாக

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றால் என்ன செய்வது என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய திட்டக் குழு ஒவ்வொரு ஆண்டும் திட்டம் வகுக்கும்போது மாநில அரசுடன் கலந்து பேசுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், நாம் எந்தத் திட்டத்திற்கும் பணம் ஒதுக்கும் வாய்ப்பு இல்லை. கேரளாவையும், கர்நாடகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு நிறைய புனல் மின் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இருக்கும் potential for investment நமக்கு இல்லை. தமிழகத்தினுடைய பற்றாக்குறையைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் நாமே உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையிலே மத்திய அரசு ஒரு அனல் மின் நிலையம் போடுவதால், நமக்கு நிலக்கரி கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலையில் இந்த ஒதுக்கீடு மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் மின்சாரத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, நெய் வேலியைப் பொறுத்தவரையில், நமக்கு எந்தவிதமான ராயல்டியும் வேண்டாம் என்றும் வட்டத்திலே பங்கு பெறாமலேயே நம்முடைய தேவைக்கு இரண்டாவது காலகட்டத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரம் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினோம். ஒரு கால கட்டத்தில் நம்மைக் கேட்டார்கள். “நீங்கள் முழு அளவு மின்சாரத்தையும் எடுத்துக்கொள்கிறீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். நாமும் “சரி” என்று சொன்னோம். ஆனால் இப்போது அதையும் அந்தப் பொதுக் கணக்கிலே போடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதுதான் வேண்டாம் என்று சொல்கிறோம்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவை என்று இருக்கிறபோது, நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு மற்ற மாநிலங்களுக்குத் தருவது வேறு. முழுக்க முழுக்க நமக்கு மட்டுமே தான் தரவேண்டும் என்று அவர்கள், ஒவ்வொரு மாநிலமும் எந்த எந்த மாநிலத்திலே எந்த எந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி என்னென்ன உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ அந்தப் பொருட்கள் எல்லாம் அவரவர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று சொன்னால் என்னாவது? நாம் அப்படிச் சொன்னால், அது தமிழ்நாட்டிற்கே நல்லதல்ல. இந்த ஆண்டு நம்முடைய உற்பத்தி மின்சாரப் பற்றாக்குறையாலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 சதவிகித மின்சாரப் பற்றாக்குறை இந்த நிலைமை இன்னும் எங்கே போய் முடியும் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அதிக நேரத்தில் தமிழகத்திலே ஒரு குறை இருக்கிறது. பெரிய தொழிற்சாலைகள். திருச்சியிலே இருக்கும் கோவையிலே இருக்கும் பெரிய தொழிற்சாலைகள் மாநிலத்தில் மற்ற பகுதிகளிலே இருக்கும்

D H C 85—7

தொழிற்சாலைகள் இவைகளுக்கெல்லாம் மின்சாரம் கிடைக்காமல் போகும்போது, " இங்கே சென்னையிலே மட்டும் எப்படி இந்த அளவுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கிறது? எங்களுக்கு ஏன் அந்த அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை? " என்று அவர்கள் சொல்வது மட்டுமல்ல, அவர்களை இரண்டாம் தாரமாக நடத்துகிறார்களோ என்ற உணர்வு கூட இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாம் இப்படிச் செய்துவிட்டு, 'வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது' என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த டிஸ்ட்ரிபூஷன் சிஸ்டத்திலே ஏதாவது மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும். சென்னையில் இருப்பவர்கள் செல்வாக்கு மிக்கவர்கள். அவர்களுக்குத்தான் மின்சாரம் எப்படியும் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த நிலைமையை முறைப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய கடமை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல்வேறு திட்டங்களை மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். சிலவற்றுக்கெல்லாம் அனுமதி தாவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டங்களுக்கான நிதி வசதிகள் என்ன என்பதை நாம் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அதற்கான நிதியாதாரங்கள் என்ன, எந்த அளவுக்கு யார் செய்வது என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே மின்சார வாரியம் எந்த அளவுக்கு நஷ்டத்திலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். இதுபற்றி ஒரு பெரிய விவாதத்திற்கு நான் இப்போது போக விரும்பவில்லை. ஆனால், புதியதாக துவங்க இருக்கிற, துவங்க என்னுகின்ற பல்வேறு திட்டங்களுக்கு Financial resources தேவை, நாம் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோமா என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கின்ற வாரியங்களிலேயே மிகவும் அதிகமான அளவுக்கு over staff இந்த மின் வாரியத்திலே தான் இருக்கிறார்கள். over staff என்று சொல்லும்போது, எல்லாத் துறைகளிலேயும் Technical staff-லேயிருந்து Engineer களிலிருந்து எல்லாவற்றிலும் over staff என்பது இங்கேதான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தக்க நடவடிக்கை எடுத்து இந்த நிலைமையைக் குறைக்க முயற்சிக்க வேண்டும், வேலைக்கு வைத்தாகிவிட்டது, வேறு வழியில்லை, அவர்களை

இனிமேல் திரும்ப அனுப்ப முடியாது என்ற நிலைமை இருந்தால், அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு வேலை கொடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும். இப்போது அவர்களுக்கு நீதிமன்றம் கூட ஆணை இருக்கிறது. பவர் ஹவுஸ்களிலே உட்கார்ந்துகொண்டே சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதெல்லாம் ஊழியர்களை உட்கார வைத்துக்கொண்டு சம்பளம் கொடுப்பது ரெவின்யூ துறையிலேயும் மின்சாரத் துறையிலேயும் மிகவும் பழக்கப்போன ஒன்றாகிவிட்டது. இந்த நிலைமைகள் இப்படியே நீடித்தால், இது எங்கே போய் முடியும் என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஓரளவுக்கு இப்போதுதான் மின்சாரத் துறையிலே வேகமான நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிகள் செய்கிறார்கள் என்ற செய்தி வருகிறது. இப்போது 10 அல்லது 12 சீப் எஞ்சினியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு சீப் எஞ்சினியர் இருந்த இடத்திலே—ஒருவர் இருந்து நிர்வாகத்தையும் மற்ற எல்லா விஷயங்களையும் பார்த்த இடத்திலே—திரு. அப்பாதுரை அவர்கள் இருந்த அந்த ஒரு இடத்திலே இப்போது 12 சீப் எஞ்சினியர்கள் இருந்து வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் ஒழுங்காக வேலை பார்த்தால் கூட பரவாயில்லை. ஆனால் அவர்கள் செய்வது என்னவென்றால், சீப் என்ஜினியர்களுக்கு என்ன வேலை உண்டோ அதைச் செய்யாமல், வேறு எல்லா வேலைகளையும் செய்கிறார்கள். கீழ் மட்டத்திலே அதாவது கிளார்க் மட்டத்திலே மட்டும் ஓவர் ஸ்டாஃப் இல்லை. மேல் மட்டத்திலே இன்ஜினியர்கள் மட்டத்திலேயும் அதிகமாக இந்த நிலைமை இருக்கிறது. எங்கெங்கே அதிகமாக டிவிஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் வேலை இல்லை. போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், இப்போது அங்கே பத்து ஐ.ஜி. இருக்கும்போது என்ன நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் தெரிந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இப்போது இங்கே 12 சீப் எஞ்சினியர்கள் வந்த பிறகு இது குட்டிச்சுவராகியிருக்கிறது. டிரான்ஸ்பர் பற்றி யாராவது சொன்னால், அது அங்கேயிருந்து வருகிறது, இங்கேயிருந்து வந்தது என்று இந்த மாதிரி வேலைகளைத்தான் செய்கிறார்களே தவிர, சீப் எஞ்சினியர் தன்னுடைய வேலைகளைப் பார்க்கவில்லை. ஆகவே, இதைச் சீர்படுத்தும் முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டும். இந்தச் சீர்படுத்தும் முயற்சியிலே வெற்றி பெறும்வரை, எந்தவிதமான காரணத்தைக் கொண்டும், வேறு யாரையும் இந்த இலாக்காவிலே தலையிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அடுத்த ஆண்டு கொஞ்சம் வெற்றி கிடைக்கும். இப்போது வருமானமே இல்லை, நஷ்டத்திலே நடக்கிறது மின்சார பில் எவ்வளவு பேர் கட்டுகிறார்கள்? பில் கட்டுபவர்களுக்கும் அதைக்

கட்டுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. இப்போது சண்டை போட்டுத்தான் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. எப்போதாவது வந்து ஒரு முறை பில் எழுதுகிறார்கள். அதைக் கொண்டு பணம் கட்டப் போனால் வாங்கமாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். காரணம் கேட்டால், நான்கு மாதத்திற்கு முன்னால் பணம் ஏன் கட்டவில்லை, ஆகவே, வாங்கமாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். நான்கு மாதத்திற்கு முன்பு பாங்கிலே பணம் கட்டியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், 'அந்த ரசீதைக் கொண்டு வா' என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு மட்டும்தான் இப்படி நடந்ததோ என்று பார்த்தால், இங்கே செகரடேரியட் ஆபீசர்கள் எல்லோரும் இதைத் தான் சொல்கிறார்கள். ஆறு மாதத்திற்கு மேலே பில் கட்டாமல் இருக் கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் டிபார்ட்மென்ட்டிலே உள்ள தவறுதான் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மேலும் இந்த பில் போடுகிற அலுவலர்களைப் போல indifferent people வேறு யாரும் கிடையாது. எங்களை unpopular ஆகச் செய்வதற்கு இவர்கள் மட்டும் போதும். ஆகவே, இவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக எல்லா இடங்களிலேயும் இருக்கும் வாரியத்திலுடைய Account Section க்கும் Engineering Section க்கும் எல்லா ஆபீஸ்களிலும் எல்லா அலுவலகங்களிலும் தொடர்ந்து சண்டை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அல்லது யாருடைய கை மேலோங்கி இருக்கிறதோ அவர்களைக் கொண்டுதான் கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது நிர்வாகத்துக்கு நல்ல ஆயிரம் திட்டங்கள் போட்டாலும், இன்னும் பல ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் முதலீடு போட்டாலும், நஷ்டம்தான் வரும். அவ்வளவு ரூபாய் களையும் நஷ்டப்படுத்தி மின்சாரம் கொடுக்கலாம். இவ்வளவையும் தாண்டி, உங்களுடைய மற்றத் திறமைகள் எவ்வளவாக இருந்தாலும், உங்களுடைய நோடிப் பார்வையில் தீவாக இயந்திரம் செயல்படாததால், நாட்டு மக்கள் கஷ்டம் அனுபவிக்கும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், எங்களை unpopular ஆக்க இதுதான் காரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமைகளைப் போக்கத் தயவு செய்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையிலே பல மட்டங்களிலே இருக்கும் அதிகாரிகளுடைய துணை இல்லாமல் மின்சாரத்தை யாரும் திருட முடியாது. இப்போது சென்னையிலே மின்சாரம் திருட்டுப்போவதற்கு அளவே இல்லை. ஏழைகள் அல்ல இந்த மின்சாரத்தைத் திருடுவது, பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள்

தான் திருடுகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கிலே மின்சாரத்தை உபயோகிக்கும் நபர்கள் தான் பணமும் கட்டவில்லை. இந்த நிலைமைகள் மிகவும் அதிக மாக நடக்கின்றன. இவைகளைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். போன வருஷம்கூட நான் இவைகளைச் சொன்னேன்.

(முற்பகல் 11-20)

அடுத்து, இந்த ஆண்டு பொங்கலன்று திண்டிவனத்தில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. 14ஆம் தேதி பணம் கட்டுவதற்குக் கடைசி தேதி என்று போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 14ஆம் தேதியன்று பொங்கலாகப் போய் விட்ட காரணத்தால், அன்று விடுமுறையாகப் போய்விட்ட காரணத்தால் பணம் கட்ட முடியவில்லை. பொதுவாக நாம் கல்லூரியில் படிக்கிற காலத் திலிருந்து கடைசி நாள் விடுமுறையாகப் போய்விட்டால், அடுத்து வருகிற வொர்க்கிங் டேவில் பணம் கட்ட வேண்டும் என்பது தான் வழக்கம். அப்படித் தான் எங்கேயும் பார்த்து வருகிறோம். ஆனால் 15ஆம் தேதி மின் கட்டணத் திற்கான பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய் கட்ட முனைந்தால், அங்கே இருப்பவர்கள் பணத்தை வாங்க மறுத்திருக்கிறார்கள். திண்டிவனத்தில் இது நடந்தது. கேட்டால் 14ஆம் தேதி லீவு என்றால், 13ஆம் தேதியே பணத்தைக் கட்டியிருக்க வேண்டும். 14ஆம் தேதிக்குப் பிறகு கொடுத்தால், வாங்க மாட்டோம், வாங்க வேண்டாம் என்று எங்களுக்கு உத்திரவு இருக் கிறது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதெல்லாம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதைப்பற்றி உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரசு வெறும் தொலை நோக் கோடு திட்டமிடுவது மட்டுமே போதாது. இந்தத் துறைக்கு ஒரு ஆற்றல் மிக்கவர் அமைச்சராக இருக்கிறார், விவரம் தெரிந்தவர் அமைச்சராக இருக்கிறார். அதன் காரணமாக எந்தச் சந்தேகத்தையும் போக்கும் வகையில் உடனடியாகப் பதில் சொல்லுகிற திறமையோடு இருக்கிறார், ஆற்றலோடு இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால், அவையில் எதற்கும் பதில் சொல்லிச் சமாளிக்கிற திறமை மட்டும் இருந்தால் போதாது. மின்வாரியத்தில் உள்ள நிலைமைகள் அமைச்சருக்கு மட்டும் தெரிந்திருந்தால் போதாது. அது பிரயோ சனம் இல்லை. இது ஜனநாயக நாடு. எங்களுக்கும் நிலைமைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டும். எதற்காக மறைக்க விரும்புகிறீர்கள்? மறைத்து மறைத்து உங்களால் முடியவில்லை என்ற நிலை வரும்போதுதானே எங்களிடம்

வருகிறீர்கள்; உண்ணாவிரதம் இருக்கிறேன் என்கிறீர்கள். நான் என்ன இதற்காக உங்களோடு வந்து உட்கார்ந்து கொள்ளவா முடியும்? எனவே தான் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற இப்போதைய சிக்கலைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும்.

முதலில் அங்கே உள்ள எஞ்சினியர்களை, எஞ்சினியர் உத்தியோகத்தைப் பார்க்கச் சொல்லுங்கள். எஞ்சினியர்கள் எஞ்சினியர்களாகவே இருக்கட்டும். அவர்களை அரசியல்வாதிகளாகவோ, அல்லது அரசியல்வாதிகளுடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றுகிறவர்களாகவோ, அல்லது வெறும் கிளார்க்குகளாகவோ அல்லது அவர்களே தங்களுக்கு என்று ஒரு சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளுகிறவர்களாகவோ இருக்க அனுமதிக்காதீர்கள். அப்படி அவர்கள் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தால், மற்ற எல்லா தரப்பைச் சார்ந்தவர்களும் தங்கள் பணியைக் கவனிப்பார்கள். அதைப்போலவே அக்கவுண்ட்ஸ் சபார்டினேட் பூனியனைச் சார்ந்தவர்களும் மற்றும் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கும் அலுவலாளர்களும் துணை புரிகிற வகையில் அத்தகைய உணர்வோடு அனைத்துத் தரப்பினரும் பணி புரிகிற வகையில் நிலைமைகளை உருவாக்கித் தர வேண்டும். அப்போதுதான் மின்சார வாரியத்தின் செயல் முறைகள் மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாகவும் மின்சார வாரியத்திற்கே லாபத்தை உருவாக்கித் தரத் தக்கதாகவும் இருக்கும் என்று சொல்லி, அதற்கு ஏற்ற வகையில் மின் துறை அமைச்சர் அவர்களும், இந்த அரசும், மின்சாரத் துறையும் செயல்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1982-83ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும், 1981-82ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய உரைக்குப் பின்னால் பதிலளிக்க இருக்கிற மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்களும், இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிற நாளும் அதே முறையிலிருந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையில், அது எங்களுக்குத் தாங்கிடு என்ற எண்ணத்தில், நான் சொல்லுகிற குறைகள் நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் சொல்லப்படுகின்றன என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டு

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாகத் தாங்கிடு நல்ல முறையில் உற்சாகத்தோடு இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. இராமலிங்கம்): தாங்கிடு வசதியோடு இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும் சொல்லுகிறார்கள். . . .

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: "அவனின்றி ஓரணுவும் அசையாது" என்பது அந்தக் காலப் பழமொழி. ஆனால் இன்றையதினம் மின்சாரம் இன்றி எதுவும் அசையாது என்ற நிலை நாட்டில் இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு தான் மின் துறையில் தலை சிறந்து நிற்கிறது என்ற நிலை இருந்தது. இந்தத் துறை வளருவதற்காக இருபது ஆண்டுக் காலம் காங்கிரஸ் ஆட்சியும், பத்தாண்டுக் காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அதிலும் குறிப்பாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளையும் நான் இந்த நேரத்தில் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்கு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திய மின்சாரத் துறையில் இன்றையதினம் இருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால், மாநிலத்தில் போதிய அளவுக்கு மின்சார உற்பத்தியில்லை; அதன் காரணமாகப் பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன; மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தால், விவசாயிகள் வேதனைக் கண்ணீர் விடுகிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் யார் காரணம் என்பதில்கூட நான் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தப் போவதில்லை. 1975 ஆம் ஆண்டுக்குள் தமிழகம் முழுவதும் மின்சார மயமாக்குவோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது ஒரு முடிவெடுக்கப்பட்டு, ஏறத்தாழ 98 சதவிதம் கிராமங்கள் தமிழகத்தில் மின்சார வசதியைப் பெற்றன. அப்படிப்பட்ட வசதியைப் பெற்ற பிறகு, இன்றையதினம் அவைகளுக்கு மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்வதற்கான வசதி இல்லை என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் 1983 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் ஜூன் வரையான காலத்தில் தொடர்ந்து மின்சாரம் வழங்கும் நிலையில் கடினமான நிலைதான் இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே வேதனைப்படத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி ஓர் அபாயச் சங்கை

(திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி) [1983 பிப்ரவரி 10

அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார் என்று சொன்னால், அதற்குப் பிறகு எப்படி இந்த மின்சார வாரியம் வேகமாகச் செயல்படப் போகிறது என்பதைத்தான் நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 3,000-க்கும் மேற்பட்ட மில்லியன் யூனிட் மின்சாரம் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் என்றும், பருவ மழை பொய்த்து விட்ட காரணத்தால், நீர்த் தேக்கங்களில் நீர் இல்லை என்றும், ஆகவே அதன் காரணமாக மின் உற்பத்தி குறைகிறது என்றும், தமிழ் நாட்டில் 60 சதவீதம் முதல் 100 சதவீதம் வரை மின் வெட்டு அமல்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இன்றையதினம் ஓரளவுக்குத் தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இன்னும் 6 மாத காலத்திற்கு நாம் வேறு என்ன மாற்று நடவடிக்கைகளை எடுக்கப் போகிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எப்படி இன்றையதினம் அரிசி இல்லை என்று தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்திருக்கிறதோ அதைப்போல் நாமெல்லாம் இந்தியா ஒரே நாடு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் நமக்கு மின்சாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறபோது, நமக்கு அண்மையில் உள்ள கேரளம் மின்சாரத்தைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறது என்று என்னும்போது, அதைப்போலவே கருநாடகமும் நமக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பு இல்லை என்ற செய்தி வருகிறபோது, ஆந்திரத்தில் மின்சாரம் இருந்தாலும் அவர்கள் கொடுப்பார்களா என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லும்போது, இதற்கெல்லாம் நாம் என்ன மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்யப்போகிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இங்கே பேசிக் கொண்டிருப்பதைவிட, அமைச்சரவை அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு அமைச்சர் மத்திய அரசோடு தொடர்புகொண்டு, "இப்படி அத்தியாவசியமான பொருள்கள்கூட எங்கள் மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், இந்த மாநிலத்து மக்கள் இப்படிப் பட்ட பிரச்சினைகளை எப்படி அனுகுவார்கள்?" என்பதை எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசு இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 10] [திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

இப்படி நாம் இருந்து கொண்டிருக்கும்போது, தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்தில் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டன என்ற தகவல்கள் வருகின்றன. இடர்ப்பாடுகள் வந்தால் உடனே அவை நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். மின்சார இலாகா உடனடியாக அவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப் படையில் உடனடியாக அதிகாரிகளை அனுப்ப வேண்டும். ஆனால் தூத்துக் குடியில் பழுதுபட்ட அந்த அனல் மின் நிலையத்தில் வேலைகள் துரிதமாக நடக்காததற்கு என்ன காரணம் என்பதை "சண்டே மிட்டே" என்ற பத்தி ரிக்கையில் வந்திருப்பதை நான் இங்கே படிக்க விரும்பவில்லை. மாறாக மின்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் அதைத் தர விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மின்வாரியத்தின் தலைவராகப் புதிதாகப் பதவியேற்றிருக்கும் வாரியத் தலைவர் அவர்கள் தற்போது வேகமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து, என்னென்ன தவறுகள் நடந்திருக்குமானால், அவைகளைத் திருத்த முயற்சி எடுக்கிறார் அல்லது அங்கே ஊதாரித்தனமான செலவு நடந்திருந்தால், அதைக் கட்டுப் படுத்த தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, வாரியத்தில் பணியாற்றுகிறவர்கள் அவர்கள் எவ்வளவுதான் பெரியவர்களாக இருந்தாலும் இந்த வாரியத்தில் எல்லா அதிகாரமும் தனக்குத்தான் என்று சொல்லுவார் களானால், அப்படி யாருக்கும் எந்த அதிகாரமும் இல்லை என்ற அளவில் அவரவர்கள் அவரவர்களின் நிலைமையையும் பணியையும் உணர்ந்து செயல்பட வைக்கிறார் என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

எனவேதான் பத்திரிக்கையில் வந்ததை நான் அமைச்சர் அவர்களின் பார்வைக்காக மட்டும் இப்போது தருகிறேன். அவையில் அதைப் படிக்க விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒருவர் இன்றைக்கு மின் வாரியத்தின் தலைவராக இருக்கிறார் என்றால், அவருக்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் மற்றவர்கள் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார் என்று அறிகிறேன். அவர் டெக்னிகல் மெம்பரானாலும் சரி, சீப் என்ஜினியரானாலும் சரி, அவர்களெல்லாம் வாரியத்தின் தலைவரோடு ஒத்துழைத்தால்தான், வாரியமே செம்மையாகச் செயல்பட முடியும் என்று எண்ணுகிற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார். எனவே அப்படிப்பட்டவர் தலைமையில் நடக்கிற மின் வாரியத்தில் வேதனைக்குரிய நிலைமைகள் நீடிப்பது என்பது நல்ல நிர்வாகத்திற்கு உகந்ததாக இருக்காது என்பதை மட்டும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1983 பிப்ரவரி 10

அடுத்து மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு ஆற்றல் இல்லை என்று சொல்லமாட்டேன். ஆனால் இந்த இலாகா கடந்த ஆண்டுகளில் எந்த அளவுக்குச் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் இங்கே புள்ளி விவரத்தோடு எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1966 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாட்டில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவோரின் எண்ணிக்கை 13.6 லட்சம் என்று இருந்தது. ஆனால் 1967-க்குப்

(முற்பகல் 11-30)

பிறகு 1975 வரையில் அது 34 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது இரண்டரை மடங்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவோரின் எண்ணிக்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1975-க்குப் பிறகு இந்த ஏழாண்டு காலத்திலே அது 42 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது எட்டு இலட்சம் பேர்கள்தான் புதிதாக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

தனிநபர் பயன்படுத்தும் மின் சக்தி 92 யூனிட்டாக இருந்தது. ஒன்பது ஆண்டுக்கால திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அது 157 யூனிட்டாக உயர்ந்தது. அதாவது 65 யூனிட் தனி மனிதனின் தேவை நிரப்பப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஏழாண்டு காலத்திலே 78 யூனிட் அளவுக்குத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. தமிழகத்திலே தனி மனிதனுடைய சராசரித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும்போதுதான் நாடு முன்னேற முடியும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஆகவே அந்த முயற்சியில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே 98 சதவிகிதம் மின்சார வசதி பெற்றது. 108 கிராமங்கள்தான் பாக்கியாக இருந்தன. ஒரே ஆண்டில் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இப்போது 108 கிராமங்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகிவிடும்? அவைகள் மலைப் பகுதியாக இருப்பதால், கம்பு நடுவதற்கு, லைன் போடுவதற்குத் அரிதாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய குறிப்பிலே கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. காமராஜ் ஆட்சிக் காலத்திற்குப் பிறகு திரு. போகிறோம் என்ற புள்ளி விவரம் மகிழ்ச்சிகரமாக இல்லை. இன்றும்

1983 பிப்ரவரி 10] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

325 சிற்றூர்கள் பாக்கியிருக்கின்றன. அவற்றிலே இந்த ஆண்டு 21 சிற்றூர்களுக்குத்தான் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக எல்லா கிராமங்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் படிப்படியாக மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பம்புசெட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், மூன்று இலட்சம் விண்ணப்ப தாரர்கள் எப்போது தங்களுக்கு இணைப்பு கிடைக்கும் என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. காமராஜ் ஆட்சிக் காலத்திற்குப் பிறகு திரு. பக்தவத்சலம் ஆட்சிக்கு வந்தபோது, ஆண்டிற்குப் பத்தாயிரம் பேருக்குத் தான் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்ற நிலை இருந்தது. அதற்குப் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்த அண்ணா அவர்கள், "இந்த நாடு விவசாயத்தை நம்பிக் கொண்டிருக்கும் நாடு. இலட்சக் கணக்கானவர்கள் மின் இணைப்பு கேட்கி றார்கள். எனவே மின் இணைப்பு வழங்க வாரியத்தில் பணம் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். பணம் இல்லாவிட்டாலுங்கூட, அரசாங்கம் அந்த நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, உணவு உற்பத்தியை மனதிலே கொண்டு "பத்தாயிரம் என்பதை முப்பதாயிரம் என்று உயர்த்துகிறோம்" என்று சொன்னார்கள். கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 60 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டது. இதை மறுபடியும் 30 ஆயிரம் என்று குறைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் ஐம்பது ஆயிரம் விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஐந்து இலட்சம் டன் நிலக்கரி கையிருப்பு தேவைப்படும் என்றும், இல்லை பேஸில் எரிஎண்ணெயைப் பயன்படுத்தும் வகையில் மத்திய அரசு உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் அப்படி எரி எண்ணெய்ச் செலவை ஈடு செய்ய உயர் அழுத்த மின் சக்தி யூனிட் ஒன்றுக்கு 45 காசு சர்சார்ஜ் உயர்த்தப்படும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மின்சாரம் இல்லையென் பதால், ஓரளவிற்கு அதிகமான கட்டணத்தை வசூலித்து மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன். மின்சாரம் எவ்வளவு விலையோ ஒரு யூனிட்டுக்கு அதைவிட 100 சதவீதம் சர்சார்ஜ் போட்டாலும் பரவாயில்லை. யூனிட் ஒன்றுக்கு 37 பைசா என்றால், மேலும் 37 பைசா சர்சார்ஜ் என்றால் பரவாயில்லை. ஆனால் 45 காசு என்று வைத்திருப்பதன் மூலமாக, ஏற்கெனவே இந்த நாட்டிலே தொழில்களை அமைக்க நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற முதலாளிகள், தொழிலதிபர்கள், இங்கே மின்சாரக் கட்டணம்

அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி பக்கத்திலே உள்ள கர்நாடகம், ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களுக்குப் போக இருக்கும்போது, யாராவது தமிழகத்திலே தொழில் முதலீடு செய்ய முன்வருவார்களா? அப்படி மின்சாரம் இடையூறாக இருக்கிறது என்று எண்ணி, நஷ்டம் வரும் என்று கருதி, முதலீடு செய்யாமல் போனால், நாட்டிலே உற்பத்தி பெருகாமல் போய்விட்டால், பிறகு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருக அதிகமான வாய்ப்பு இருக்குமானால் இது தமிழகத்திற்கு நல்லதுதானா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதுவே அவர் ஒரு அறிவிப்பைத் தர வேண்டும். "இது தற்காலிகமானதுதான். நீர்த்தேக்கங்களில் நீர் நிரம்பி மின்சக்தி தேவையான அளவிற்கு உற்பத்தியானால் சர்சார்ஜ் நீக்கப்படும்" என்று அறிவிப்பு வந்தால் "இது ஒரு டெம்பரரி அரேஞ்ச்மெண்ட்தான், எப்படியிருந்தாலும் ஆறு மாதத்தில் 47 பைசா என்ற சர்சார்ஜ் கட்டணம் நீக்கப்படும்" என்ற நம்பிக்கை வருமானால், முதலீடு செய்த அதிபர்கள் நினைக்கக்கூடும். இந்த நிலையை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மின் கட்டணத்தை 20 பைசாவாக உயர்த்தலாமா என்ற நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். 12 பைசாவிற்கு மேல் ஒரு பைசா என்றால், பரவாயில்லை. ஆனால் ஒரே சமயத்தில் இவ்வளவு உயர்த்தப்போகிறோம். எத்தனையோ விதத்தில் செலவு செய்கிறோம். ரூபாய் 300 கோடிக்கு அதிகமாக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஓரளவிற்கு கட்டணத்தை ஏற்றுவதில் தவறில்லை. ஆனால் 12 பைசாவை 20 பைசா என்று உயர்த்தினால், நிச்சயமாக விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு ஒரு பைசா, இரண்டு பைசா உயர்த்திவிட்டு, வேறு எங்கேயாவது அதைச் சரி செய்ய முடியுமா என்பதை இலாகா பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மின்சக்திக்காக 1,022 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படும் என்ற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்க்கும்போது, இதிலே உற்பத்திக்காக 572 கோடி ரூபாயும், விநியோகத்திற்காக 325 கோடி ரூபாயும், ஊருக்கு மின் வழங்குவதற்காக 115 கோடி ரூபாயும் என்ற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்க்கும்போது, மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்காது என்ற எண்ணம் வருகிறது. ஆனால் இந்தப் பணம் எல்லாம் செலவு செய்து திட்டங்கள் எப்போது வரும் என்பதற்கு திட்டவட்டமான அறிவிப்புகள் இல்லை. இந்த திட்டங்களில் உள்ள பல குறைபாடுகளை ஆடிட்டர் ஜெனரல் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே இத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்து போடப்படும் திட்டம்

எப்போது இந்த நாட்டிற்குப் பலன் தரும் என்று உறுதியான முடிவுக்கு வர வேண்டும். முடிவுக்கு வராமல் வெறும் திட்டங்களை மட்டும் அறிவித்திருப்பதில் பயன் இல்லை என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் இப்படிப்பட்ட திட்டப் பணிகளுக்காக டெண்டர்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. அந்த டெண்டர்கள் முறையாகப் பரிசீலிக்கப்படுகின்றனவா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சருக்கே தெரியாமல் சில அதிகாரிகள் நடக்கலாம். டெண்டர்களைப் பொறுத்த வரையில், தவறு எப்படி நடக்கிறது என்பதுபற்றி ஆடிட்டர் ஜெனரல் ரிப்போர்ட்டில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் டெண்டருக்குக் குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் அதைப் பரிசீலித்தாக வேண்டும். இதிலே காலதாமதம் ஆகிவிட்டிருக்கிறது. ஐந்து மாத காலம் டெண்டர் பரிசீலிப்பதிலே தாமதம் ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே டெண்டரைப் போட்டவர்கள் 10 சதவிதம் அதிகமாகப் போட்டவர்கள், 20 சதவிதமாக அதிகரித்துக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்து 12 டிரான்ஸ்பார்மர்களை வாங்கியிருக்கிறோம் என்று ஆடிட்டர் ஜெனரல் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் 144-வது பக்கத்திலே கூறியிருக்கிறார். அதனாலே 7.8 லட்சம் ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

மின்சார இழப்பைப் பொறுத்த வரையில், 18.9 சதவிதம் என்று சொல்லி, இது பெருமைப்படக் கூடியது என்று சொல்லி அமைச்சர் அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு மகிழ்ச்சியில்லை. அவருக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படக் காரணம், பக்கத்திலே உள்ள ஆந்திராவிலும், கர்நாடகத்திலும் இதைவிட அதிகமாக இருக்கிறது என்பதுதான். அவைகளைப் பார்க்கும்போது, 18.9 சதவிதம் பரவாயில்லை என்கிறார்கள். அவர் மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றும்போது 16 சதவிதமாக இருந்தது. அதை இன்னும் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியவர்தான் இன்று அமைச்சராக இருக்கிறார். ஆகவே அவர் அமைச்சராக இருக்கும்போது, எதனாலே மின்சார இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த மின்சார இழப்பிற்குக் காரணமாக இருப்பது மின்சாரத் திருட்டு என்பதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், இந்த ஆண்டு மட்டும் 56,010 மின் இணைப்பு முறைகேடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. தவறாக மின்சாரத்தைத் திருடியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு அதற்காக அவர்

(திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி) [1983 பிப்ரவரி 10

களிடமிருந்து 11.35 இலட்சம் கூடுதலாக வசூலித்திருக்கிறோம் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு திருடினார்கள்? வசூலித்தது எவ்வளவு? யார் மின்சாரத்தைத் திருடுகிறார்களோ அவர்களுக்குக் குறைந்தது ஓராண்டிற்கு மின் இணைப்புக் கிடையாது என்று அறிவியுங்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சாரத்தைத் திருடுபவர்கள் எந்த அளவிற்கு மின்சாரத்தைத் திருடினார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுத்து அவர்களுக்குப் பத்து மடங்கு அபராதம் விதிக்க வேண்டும் என்ற முறையை வையுங்கள் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டில் இந்த அரசுக்கும், மின்சார வாரியத்திற்கும் பயனுள்ள வகையில் ஒத்துழைப்பு நிலவி வந்ததைக் குறிப்பிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். பொதுவாக எந்தவிதமான போர்ச்சிகளும், வேலை நிறுத்தங்களும் நடைபெறவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-40)

இதற்கு யார் காரணம் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சிகள்கூட, மின்சார வாரியத்திலே தொழிற்சங்கங்கள் அமைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், எந்த அளவுக்கு இந்த அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஏன் ஒத்துழைக்கிறார்கள்? அமைச்சர் அவர்கள் பிரச்சினைகள் வரும் நேரத்திலே, பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் அவர்களை நம்பக்கூடும். ஆனால் முடிவுகள் அவர்கள் எதிர்பார்த்ததுபோல இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அதற்கு இங்கே சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டினால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். சட்டமன்றத்திலே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றை அறிவித்தார்கள். உண்மையிலேயே அது ஒரு நல்ல திட்டம்தான். அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் அந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டதே தவிர, அமுல்படுத்தப்படவில்லை. மின்வாரியத்திலே பணியாளர்கள் பணிக்காலத்தில் இறந்தால், அவர்களுக்குக் குழந்தைகள் இருந்தால், அந்தக் குழந்தைகளுக்கு கல்வி பெறுபவர்களாக இல்லாவிட்டாலும், வேலைத் [illegible] அவர்களுக்கு வேலை வழங்கப்படும் என்று சட்டமன்றத்திலேயே அறிவித்தார்கள். அந்தத் திட்டம் நடைமுறையிலே அமுல் படுத்தப்படவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு முதல் கட்டமாக 5 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப்படும் என்று

1983 பிப்ரவரி 10] (திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி)

சொன்னார்கள். எங்கே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன? அப்படி கட்டியதாகத் தெரியவில்லை. வீட்டிற்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பல்லவன் போக்குவரத்திலே இருப்பதுபோல, பஸ் பாஸ் கொடுப்பதுபோல, ரெயில்வேயில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ரயில் பாஸ் கொடுப்பதுபோல, அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அது என்னவாகப் போகிறது? 10 அல்லது 20 யூனிட்டுகள் ஆகும். மொத்த உற்பத்தியிலே அல்லது செலவிலே கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், .001 பர்சென்ட் கூட இருக்காது. ஆகவே அதைப் பரிசீலிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு என்ன கஷ்டம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்னொரு பக்கத்திலே அரசாங்கம் மின் வாரியத்திற்குச் சலுகைகள் அளிக்கிறோம் என்று சொல்கின்றார்கள். 'கேஷ்வல் லீவ்' என்று சொல்லி அரசு ஊழியர்களுக்கு 20 நாட்கள் கொடுக்கின்றார்கள். அதைப்போல கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கவில்லை. ஊதிய உயர்வு 1—12—1979 முதல் வழங்கப்பட்டது. அதன் தொடர்பாக புதிய அலவன்ஸ் கொடுப்பதுபற்றி, 29—2—1980 ஆம் தேதி பேசி முடிவு எடுப்பதாக ஒப்பந்தம் ஆயிற்று. இன்னும் பேச்சுவார்த்தையே தொடங்கப்படவில்லை. 1980-லே ஒரு ஒப்பந்தம் போடப்பட்டு, 1983-லே இதுவரையிலே பேச்சுவார்த்தைகூட நடத்தவில்லை என்று சொன்னால், இது என்ன நியாயம்? அதைப் போலவே சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதுபற்றிச் சொல்கிறேன் இதிலே அரசாங்கத்திற்கு சங்கடம் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். எப்போதோ அங்கீகாரம் அளித்துவிட்டு, இன்னும் அந்தச் சங்கம்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதை விட, பக்கத்திலே உள்ள கோளத்திலே செய்வது மாதிரி 10 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர் இருந்தால் அந்தச் சங்கங்களுக்கெல்லாம் அங்கீகாரம் அளிப்பதுபற்றி விதி வகுக்கலாம். இதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இயந்திரங்களைச் சுத்தம் செய்வதற்கு என்று நம்முடைய மின் வாரியத்திலே இதற்கு முன்னாலே வேலைவாய்ப்பு அவ்வப்போது கொடுக்கின்ற அளவிலே கேஷ்வல் லேபர் 'அப்பாயின்ட்' பண்ணி, அந்த இயந்திரங்களை சுத்தம் செய்து பழுதுபார்த்தார்கள். ஆனால் இன்று அது எண்ணூராக இருந்தாலும் சரி, தூத்துக்குடியாக இருந்தாலும் சரி, பேசின் பிரிட்ஜாக இருந்தாலும் சரி இந்த இயந்திரங்களைச் சுத்தம் செய்யக்கூட இப்போது காண்ட்ராக்ட்டுக்கு விடப்படுகிறது. காண்ட்ராக்ட் என்று சொன்னால், அதில் காண்ட்ராக்டர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு லாபம் இருக்கும்,

எவ்வளவு லாபம் வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வார்கள், எந்த அளவுக்கு அவர்கள் பணிகளைச் சுத்தமாகச் செய்வார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். குறைந்த அளவுக்கு அந்த சுத்தம் செய்கின்ற பணியையாவது நமக்கு நம்பிக்கையான தொழிலாளர்களை வைத்துச் செய்ய வேண்டும். அந்த வேலையை அவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே பொறியாளர்கள் 20 பேர்களுக்கு எம்.ஈ. படிக்க முழுச் சம்பளத்தோடு படிக்க அனுமதி வழங்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் இன்னும் தங்களுடைய அறிவைப் பெருக்கிக்கொண்டு இன்னும் அதிலே இருக்கக்கூடிய டெக்னாலஜி, புதிய கண்டுபிடிப்புகள் எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொண்டு அந்த இலாக்காவை முன்னேற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு மேல் படிப்பு தேவைதான். 20 பேரைத்தான் இவ்வளவு பெரிய வாரியம் சம்பளத்தோடு படிக்கவைக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் செய்வதால், மின் வாரியத்தில் ஒரு குறைபாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் என்ஜினியர் என்பதால், என்ஜினியர்களுக்குத்தான் செய்கிறார்கள் என்ற கருத்து இருக்கிறது. அதுவே ஒரு மினிஸ்டீரியல் ஸ்டாப் ஆக இருந்தால், அங்கே இருக்கும் அக்கவுண்டண்ட், டி.சி. போன்றவர்களுக்கு அந்தச் சலுகையைக்கொடுத்து அவர்களும் சி.ஏ., எம்.பி.ஏ. போன்ற படிப்புகள் படிக்க வழிசெய்திருப்பார்கள் என்கிறார்கள். ஆகவே தேவைப்பட்டால், அவர்களுக்கும் அரசாங்கம் யூனிவர்சிட்டி மூலம் அங்கு இடம் கிடைக்கச்செய்து படிக்க வைக்கலாம். அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில், வருமானம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே நம்முடைய வருவாயைச் சரியாக வசூலிக்கவில்லை என்பதற்கு புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புத்தகத்திலேயே இருக்கின்றது. மார்க்கோ 8.5 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தவில்லை. காரணம் கேட்டால், அது நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது என்கிறார்கள். அது 5 வருடங்களாக இருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல. 1978-லே இந்த இலாகாவிற்கு வரவேண்டிய பாக்கி எவ்வளவு என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால், பப்ளிக் அண்டர்டேகிங் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டின் படி, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான ரிப்போர்ட்டில் ரூ. 1,949 இலட்சம் என்று

சொல்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 20 கோடி ரூபாய்க்கு இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே ரூ. 20 கோடி அங்கே கன்சுமர்கள் நமக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதை வசூலிக்க முடியவில்லை. புதிதாக மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துகிறோம் என்று சொல்கிறோம். இதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இருக்கின்ற கட்டணத்தை வசூலிக்க முடியவில்லை. இன்னும் புதிதாக கட்டணத்தை உயர்த்தி விவசாயிகளுக்கு ஒரு சுமையை உண்டாக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறேன். 1974-75 ஆம் ஆண்டு இப்போது இருக்கின்ற வறட்சியைவிட பயங்கரமான வறட்சி இருந்தது. இப்போது இருந்ததைவிட அதிகமான தட்டுப்பாடு மின்சார வாரியத்திலே இருந்தது. பல மடங்கு இருந்தது. அந்த நேரத்தில் கலைஞர் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? எப்படி இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது என்று எண்ணிப் பார்த்தார்கள். இந்த இலாகாவிலே பணி புரிந்த வல்லுநர்கள் யார் யார் என்று பார்த்தார்கள். அப்போது திரு. அப்பாதுரை முதலியார் அவர்கள் ஓய்வு பெற்றிருந்தார்கள். அவர்களைக் கூப்பிட்டு 1974—75-ஆம் ஆண்டில் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையை, மின் வெட்டைத் தளர்த்துவதற்கு ஏதாவது வழி செய்ய முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் அவரை ஒரு ஆலோசகராக நியமித்தால், நான் முடிந்த வரையில் செய்கிறேன் என்றார்கள். அதன்படி அவரை எலெக்டிரிசிடி போர்டில் ஒரு ஆலோசகராக நியமித்தார்கள். அதுபோலவே நாட்டில் எத்தனையோ என்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள்தான். வெளியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் ஒன்றுகூட்டி ஒரு கமிட்டி போட்டு அவர்களுடைய ஆற்றலையும், அறிவையும் இந்த இலாகா பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், பயணச் செலவைக் குறைக்கலாம். ரூ. 3 கோடி அளவுக்கு பணம் செலவாகிறது. முன்பெல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே வேண்டாதவர்களை யெல்லாம் வாரந்தோறும் மாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அண்ணா ஆட்சி வந்த பிறகு மாற்றங்கள் செய்வதில் அநாவசியமாக யாரையும் தொட்டுவிட்டு மாற்றக்கூடாது. அரசியல் காரணங்களுக்காக மாற்றக்கூடாது என்ற முடிவை எடுத்துக்கொண்டார்கள். உண்மையைச் சொல்கிறேன். அதிகாரிகள் பயணச் செலவு மூன்று கோடி ரூபாய் ஆவதைக் குறைக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் பயணச் செலவு ரூ. 3 கோடி. அதுவும் எப்படிப்பட்ட நாளில், அதாவது இன்றைய வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே

(திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி) [1983 பிப்ரவரி 10

60 சதம் பேர் வாழ்கின்றார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதிகாரிகள் பயணச் செலவு ரூபாய் மூன்று கோடி என்றால், அதைப் படிக்கின்ற மக்கள் அதைத் தவறாகக் கொள்வார்கள். அதுபோலவே மின்வாரியத்தில் உள்ள வாகனங்கள் செலவு ரூபாய் ஏழு கோடி என்று இருக்கிறது. நமக்கு அந்த வண்டிகள் அவசரத்திற்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப் பயன்படுகின்றன என்று சொன்னாலுங்கூட, அப்படிப் பயன்படுகின்ற அந்த வாகனங்களுக்கு ரூபாய் ஏழு கோடி பெட்ரோல் செலவு என்றால், அதைக் குறைப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ரூ. 7 கோடி செலவு செய்வதைக் காட்டிலும் நிறுத்தி விடலாம் என்றுதான் தோன்றும். ஆகவே நாம் வாகன உபயோகித்து செலவைக் குறைக்க முடியுமா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றை அமைச்சர் அவர்களது கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

"However, due to lack of proper advance planning, co-ordination among varions Departments and non-execntion of the connected works with a sense of urgency, only three of the four capacitors were erected in January, November and December 1981, after a delay of four years and the remaining one capacitor had not been erected till February 1982."

என்று சொல்லி எப்படியெல்லாம் அதைப் பொருத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது என்று கடைசியிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Report of the Comptroller and Auditor General of India for the year 1980–81 -ல் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Delay in commissioning Gen. Capacitors:

"Due to abnormal delay in the installation of imported 6 MER Gen. Capacitors (Value: Rs. 48.78 lakhs) in four sub-stations and the premature failure of 11 KV Gen. Capacitors (Value: Rs. 37.60 lakhs) after commissioning in eight other sub-stations, coupled with absence of effective steps to re-commission them after rectifying defects, the Board suffered a loss as detailed below."

ஒரு [illegible]

1983 பிப்ரவரி 10] (திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி)

வரவழைத்து அதைப் பொருத்துவதற்கு நான்கு ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது என்று சொன்னால், இதை ஒரு நல்ல நிர்வாகம் என்று யாரும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். எனவே இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்கவேண்டும். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், 47 லட்சம் ரூபாய் செலவு, 37 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அவைகளையெல்லாம் இங்கே வரவழைத்துவிட்டு அதைப் பொருத்துவதற்கு நான்கு ஆண்டுகள் இந்த இலாகாவிற்குத் தேவைப் படுகின்றன என்று சொன்னால், மக்களிடையே என்ன எண்ணம் வரும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை.)

(முற்பகல் 11—50)

அடுத்து இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரங்கள் இந்த இலாகா இன்னும் திறமையாகச் செயல்படுவதற்கு, வேகமாகச் செயல்படுவதற்கு உதவியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்து,

"There were simliar delays in erecting transformers of lower capacity, release of/upgrading of sub-stations"

ஆக, 46 டிரான்ஸ்பார்மர்களை நிறுவ மூன்று ஆண்டுக் காலமாகிறது.

"46 transformers (aggregate capacity: 602 MVA; value: Rs. 2.77 crores) remained to be erected for periods ranging from more than one to three years."

இப்படி கோடிக் கணக்கில், இலட்சக் கணக்கில் செலவு செய்து வாங்கிய டிரான்ஸ்பார்மர்கள்கூட பொருத்தப்படாமல் இருக்கின்றன என்று ஆடிட்டர்-ஜெனரல் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

"38 smaller capacity (less than 2 MVA) transformers with an aggregate capacity of 37.2 MVA (value Rs. 16.55 lakhs) were lying idl etill February 1982"

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே,

"Out of 27 failed transformers, 22 transformers had failed within 25 years. The Board had not conducted analysis of the reasons for failure of 47 transformers, for the three years up to 1980-81"

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக இந்தக் குறைபாடுகள் அந்த அமைப்பிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதைப்போலவே நான்,

"36 power transformers with an aggregate capacity of 356.90 MVA (value : Rs. 1.64 crores) were awaiting repairs for more than three years"

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றும் பழுதுபட்டால், அதை எப்போது ரிப்பேர் செய்வது? அதற்கு ஒரு காலம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். எத்தனை ஆண்டுகளானாலும் அது அப்படியேதான் இருக்கு மென்ற நிலைமை வாரியத்தில் வரக்கூடாது.

"The stock of sick transformers had increased from 692 as on 31st March 1978 to 1362 as on 31st March 1980"

என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் ஏறக்குறைய இரண்டு மடங்கு டிரான்ஸ்பார்மர்கள் கெட்டுப் போகின்றன, பழுது அடைகின்றன என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், மின்சாரம் வராது. அப்படி பழுது அடையும் டிரான்ஸ்பார்மர்களை உடனுக்குடன் பழுதுபார்க்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்து,

"Due to delay in processing the tenders for purchase of transformers, making purchase of additional requirements from another firm at higher rate resulted in an additional expenditure of Rs. 13.63 lakhs to the Board"

என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக வாரியத்திற்கு எப்படியெல்லாம் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டெண்டர்கள் கோரப் பட்டன. அப்படி கோரப்பட்ட டெண்டர்கள் குறித்து சரியான முடிவு எடுக்காததால், இன்றையதினம் இலட்சக் கணக்கான ரூபாயை டெண்டர்கள் கொடுக்கிறவர்கள் பெறுகிறார்கள். இதையெல்லாம் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, இதையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், நான் சொல்ல விரும்புவது, இன்றைய தினம் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்றாலும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வறட்சி கடுமையாக இருக்கிறது. அங்கே 15 நாட்களுக்கு மின்சாரம் இல்லை. அதற்குப் பிறகு ஆறு மணிக்கு ஒருமுறை கொடுப்போம், ஆறு மணி நேரம் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இதற்கிடையில் பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களில் பயிர்கள் காய்ந்துபோய், தீய்ந்துபோய், ஆடு மாடுகள் மேய்க்கப் பயன்படுகிறது. அதனால், பல விவசாயிகள் வேதனைக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பெங்களூருக்குக் குடிபோகலாமா என்று எண்ணி, நூற்றுக் கணக் கான விவசாயிகள் பெங்களூர் செல்லுகிறார்கள். அவ்வளவு தூரம் செல்ல முடியாதவர்கள் சென்னையை நோக்கி வருகிறார்கள் என்ற நிலைமை இந்த இலாக்காவால் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இந்த இலாக்கா திறமையோடு செயல்பட இப்போது புதிதாகப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள வாரியத்தின் தலைவர் யாருக்கும் பயப்படாமல், எந்தக் குறுக் கீடும் வராத அளவிற்கு அமைச்சரவர்கள் பாதுகாப்பார்கள் என்ற தைரியத் தோடு, இந்த இலாகாவை நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்ல வேண்டுமென்று கூறிப்பிட்டு, நான் சொன்ன ஊழியர்களின் பிரச்சினைகளைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. செ. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மின்வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பல்வேறு கட்சி களைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனை களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின் வாரியத்தினுடைய நிதி நிலைமை கவலை தரத்தக்கது என்பதை இம்மன்ற உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். மின் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு ஏராளமான மின் உற்பத்தித் திட்டங் களை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு மின் வாரியத்திற்கு இருக்கிறது. அப்பொறுப்புகளை அது சரிவர நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், ஆரோக்கிய மான நிதி நிலைமையை அது பெற்றிருந்தால்தான், இயலும். நிதிநிலை [illegible] காரணங்கள் உண்டு. அதிலே இரண்டு நம்முடைய [illegible] முதலிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாகுமென்பதை முதலிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன் [illegible] மாநிலம் தமிழகம் என்பதால் உயர் மின் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறாத மாநிலம் தமிழகம் என்பதால் [illegible] நெய்வேலி அனல் மின் நிலையத்திலிருந்தும், மின் மாநிலங்களிலிருந்தும். அந்த மின்சாரத்தினுடைய விலை ஆண்டுக்காண்டு [illegible] சாரத்தைப் பெறுகிறது. அந்த மின்சாரத்தை நாம் பெற்றுத்தான், [illegible] உயர்ந்து வருகிறது என்பதும்,

(திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி) [1983 பிப்ரவரி 10

வேண்டுமென்பதும் நம்முடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட முதலாவது காரணமாகும். நாம் நீர் மின் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய பிறகு, அனல் மின் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய பிறகு அனல் மின் நிலையங்களை நம்பியிருக்கும் நிலையில், நிலக்கரி விலை உயர்த்தப்படும்போதும், ரயில்வே கட்டணங்கள் உயர்த்தப்படும்போதும், எரி எண்ணெய் விலை உயர்த்தப்படும்போதும், அவற்றையே பெரிதும் நம்பியிருப்பதால், அத்தகைய செலவையும் ஈடுகட்ட வேண்டியுள்ளது. இது இரண்டும் நம்முடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட காரணங்களாகும்.

மூன்றாவதாக, இந்த விலை உயர்வை ஈடுகட்டுவதற்கு கட்டணத்தை உயர்த்தலாமா என்று எண்ணும்போது, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு அதிகமான பம்புசெட்டுகள், 9,50,000 பம்புசெட்டுகளைத் தமிழகம் பெற்றிருக்கிறது. இங்கே மின் கட்டணத்தை ஓரளவிற்கு உயர்த்தினால்தான் மின் வாரியத்தின் இழப்பை ஓரளவிற்காவது ஈடுகட்ட முடியும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் விவசாயிகளுக்கு யூனிட்டுக்கு 12 பைசா என்று நிர்ணயித்திருப்பதை ஓரளவிற்காவது உயர்த்துவதற்கு ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் பேரவையில் கேட்டுக்கொண்டேன். அதே நேரத்தில் தெளிவாகச் சொன்னேன். உயர்த்துவது என்று அரசு முடிவு எடுக்கவில்லை, நிலைமையைச் சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்று சொன்னேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகள் சார்பில் பேசுகிறபோது, ஏதோ ஒரு பைசா, இரண்டு பைசா உயர்த்தினால் பரவாயில்லை. அதற்குமேல் போனீர்களானால், அது பிரச்சினையை உருவாக்குமென்று எச்சரித்தார்கள். அரசு, அதைப்பற்றி ஆலோசித்து முடிவெடுக்கும்போது, நிச்சயமாக அந்த எச்சரிக்கையை மனதிலே வைத்துக்கொள்ளும். அதே நேரத்தில் அவர்கள் ஓரளவிற்கு உயர்த்த வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தியதற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு சிந்தித்து, தமிழகத்தின் எதிர்காலத்தைப்பற்றி அறிந்த வேண்டிய முடிவு இது என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் பேசும்போது, ஒரே தாய் வீட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் என்று [illegible] சேர்த்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தாயுள்ளத்தோடுதான் [illegible] துறையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். [illegible] அதற்குப் பிறகு நமக்கு இருக்கும்

1983 பிப்ரவரி 10] (திரு. சி. இராமச்சந்திரன்)

பெருமைகூடக் கூடப் போய்விடும். நமக்கு மட்டுமல்ல, தமிழகத்திற்கூட அந்த நிலைமை ஏற்படும். அந்த உணர்வை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

100 சதவிகித மின் வெட்டு என்று குறிப்பிட்டார்கள். மின் வெட்டு 100 சதவிகிதமல்ல. எல்லா இயந்திரங்களும் பழுது அடையும்போது, 100 சதவிகித மின் வெட்டு இல்லாமல், அதைப் பழுது பார்த்திருக்க முடியும். அது எந்த நிலைக்குக் கொண்டு போகுமென்றால், தினசரி ஏதாவது ஒரு பகுதியில் மின் நிறுத்தத்தைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். திடீரென்று ஏற்பட்ட இயந்திரக் கோளாறின் காரணமாக மின் உற்பத்தி பெருமளவிற்குக் குறைந்துவிடும்போது, நாம் 100 சதவிகித மின் வெட்டு என்று சொல்லி, அதைத் தொழில் நிறுவனங்களை மட்டும் ஒரு வாரத்திற்கு, இரண்டு வாரத்திற்குப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டோம். என்னிடத்தில் "தொழில் நிறுவனங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. தொலைபேசியிலேயே கேட்டுக்கொள்ளலாம். இதை வெளியிட வேண்டுமா?" என்று

(நண்பகல் 12.00)

கேட்டார்கள். நான் அதற்குச் சொன்னேன், மக்களுக்கு இதைத் தெரியப் படுத்துவதிலே நாம் தயக்கம் காட்டவேண்டியதில்லை. இயந்திரங்கள் கோளாறு ஏற்படுவது மிகவும் சர்வசாதாரணம். நல்ல கார் வாங்கிக் கொண்டு போகும்போது, திடீரென்று சிப்பேர் ஆகி நின்றுவிடுகிறது. ஆகவே, குறையாகக் கருத வேண்டாம் என்று நான் சொன்னேன். உதாரணமாக, உண்மையிலேயே மின் பற்றாக்குறை 60 சதவிகிதம் தான். மின் உச்ச தேவையிலே மின்வெட்டு 75 சதவிகிதம் ஆகும். அதையும் தொழில் அதிபர்களோடு பேசி மிக்க பாதிப்பில்லாமல் சரி செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, 100 சதவிகிதம் என்பது திடீரென்று பற்றிய நெருப்பை அணைப்பதைப் போல. எடுத்திருக்கும் ஒரு நடவடிக்கையே தவிர, அது நம்முடைய நிலை எனக்கருதுவது சரியானது. ஆனால் அதேநேரத்தில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும்போது இதைத் தடுக்க என்ன வழி? ஏனென்றால் இயந்திரங்கள் பழுதடைவது இயல்பு. மீண்டும் காரை உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால் திடீரென்று டையர் பஞ்சர் ஆகிவிடுகிறது. இன்னொரு ஸ்டெப்னி போட்டிருப்பார். அதுதான் கார் பயணத்தைத் தொடர வாய்ப்பாகும் முறை. அதைப் போலவே, அனல் மின் உற்பத்தியைப் பெரிதும் நம்பியிருக்கும் தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலத்தில் திடீரென்று ஒரு இயந்திரம்

பழுதாகிவிட்டால், என்ன வழி செய்வது? அதற்குத்தான் 'காஸ் டர்பைன்' வேண்டும். இயந்திரங்கள் எந்த நேரத்திலேயும் கோளாறு ஆகலாம். அப்போது ஒருசில வினாடிகளில் அந்த மின் தேவையை ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு வேகமாக மின் உற்பத்தியைச் செய்யும் இன்னொரு வாய்ப்பு இந்த 'காஸ் டர்பைன்' மூலமாகத்தான். இதை டிசம்பர் 1981 மாதத்திலிருந்து நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். மத்திய சர்க்கார் திட்டமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் எடுத்துச் சொன்னேன். எரிபொருள் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் எடுத்துச் சொன்னேன். மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும், மின்சார அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலேயும் இதைப்பற்றி வற்புறுத்தினேன். திட்டக் குழுவிடமும் இது பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. இதை திட்டக் குழுவும் ஏற்றுக்கொண்டது. இதை வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவருவதில் அந்நியச் செலாவணி அதிகமாகும் என்று சொன்னார்கள். இது one time import என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. இப்போது பம்பாயிலே இருக்கும் LSHS என்பதிலேயும் இதை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை நாமும் பெறுவதிலே தவறில்லை. அப்படி இதைப் பெற்று உற்பத்தியைப் பெருக்கினால், வெளிநாட்டிலிருந்து சிமெண்ட் இறக்குமதி செய்யவேண்டிய தேவையில்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து அலுமினியத்தை இறக்குமதி செய்யவேண்டிய தேவையில்லை, உரங்கள் இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை. ஏனென்றால் உள்நாட்டிலேயே அந்த உற்பத்தியைச் செய்யலாம்.

ஆண்டுதோறும் இந்தப் பொருள்களை எல்லாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதைவிட, இவைகளை இங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் 'காஸ் டர்பைன்' வைத்துக்கொள்ளலாம். இதை நாம் ஏற்படுத்தி, மின்சாரத்தைக் கொடுக்காததால், ஒவ்வொரு தொழில் நிறுவனமும் சின்ன சின்ன ஜெனரேட்டர்களை வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறது. ஆகவே, அப்படிச் செய்வதன் மூலம், எந்த எண்ணெய்யை மிச்சப்படுத்தலாம் என்று அரசு கருதுகிறதோ, அது இப்போது செலவாகும் நிலைமை தான் இருக்கிறது. அதனால் எந்தவிதமான மிச்சமும் இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், பெரிய இயந்திரமாக இருக்கும்போது சிக்கனமாகவும், திறமையாகவும் இயங்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற நியாயத்தையும் எடுத்துச் சொன்னோம். அப்போது மற்ற மாநிலங்களைச் சார்ந்தவர்களும் கேட்பார்களே என்று சொன்னார்கள். அதற்குத்தான் இந்திய சர்க்காரிடத்

திலே சொன்னேன், "மற்ற மாநிலங்கள் கேட்டாலும், இதை தாராளமாகத் தாருங்கள், பீஹார், இராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்கள் கேட்டாலும் கொடுங்கள். அப்படி கொடுப்பதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை. எப்படி ஒரு காருக்கு ஸ்டெப்னி டயர் வைக்கிறோமோ, அதைப்போல எங்கெங்கு அனல் மின் திட்டங்கள் இருக்கிறதோ அங்கு அந்தத் திட்டத்திலே ஏதாவது ஒரு இயந்திரம் பழுதுபடும்போது அந்த மின் உற்பத்தியைச் சரிக்கட்ட காஸ் டர்பைன் போடுவதிலே தவறு இல்லை" என்ற கருத்தைச் சொன்னேன். கடைசியாக நான் இந்திய அரசிடம் பேசும்போது, அதை பரிவோடு பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். பலன் கிடைக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அப்படி இருந்தால், இந்த 100 பர்சென்ட் மின்வெட்டு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்காது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுபோல, இப்படிச் செய்தால் இந்த மின் வெட்டு இருக்காது. விவசாயிகளுக்கு எப்போது மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று அவர்கள் திட்டமாகத் தெரியவில்லை என்ற நிலைமை அப்போது இருக்காது. பல கஷ்டங்களை நாம் தவிர்க்க முடியும். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, தமிழக அரசின்பால் இருக்கும் இந்தக் கோரிக்கையை அவர்கள் விரைவிலே ஏற்று நமக்கு அனுமதி அளிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் அனுமதி அளித்துவிட்டால் கூட, இது வருவதற்கு ஒன்று அல்லது 1½ ஆண்டு ஆகும். வருகிற ஆண்டுகளில் இந்த மாதிரி திடீரென்று மின்வெட்டு ஏற்படுவதிலேயிருந்து மின்சாரப் பற்றாக்குறை எப்படியும் நிச்சயமற்ற தன்மையிலேயிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற இது பெரிதும் உதவும். இது அவ்வளவு பெரிய அளவிலே அந்நியச் செலாவணி கூட தேவையில்லை. 60 அல்லது 70 கோடி ரூபாய் போதுமானது. ஏற்கனவே மேற்கு வங்காளம் இதை வாங்கியிருக்கிறது. மகாராஷ்டிரத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். பங்களா தேசத்திலே கூட இதை வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இதை மத்திய அரசு அந்த நோக்கத்தோடு அணுக வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றே மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக பல்வேறு ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சூரிய ஒளியிலிருந்து மின்சாரத்தை எடுப்பது பற்றியும், காற்றின் வேகத்திலே இருந்து மின்சாரத்தை எடுப்பது பற்றியும், கடல் நீரில் உள்ள வெப்ப ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் பயன்படுத்தி மின்சாரத்தை எடுப்பது பற்றியும், நிலத்தடியிலே உள்ள வெப்ப தன்மையைப்

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்) [1983 பிப்ரவரி 10

பயன்படுத்தி மின்சாரம் தயாரிப்பது பற்றியும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே முக்கியமானதாக இரண்டு திட்டங்களை இப்போது இந்த அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. மற்ற திட்டங்களும் ஆங்காங்கே சோதனை அடிப்படையிலே இருக்கின்றன. இப்போது கரும்பாலைகள் இருக்கின்றனவே, அவைகளுக்குக் கொஞ்சம் பண உதவிகளைச் செய்து, குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் ஆலைகள் எல்லாம் சேர்ந்து மொத்தம் 100 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் ஒரு நடைமுறையைச் செயல்படுத்தலாம். அதற்கான கொதிகலன்கள் மற்றவைகளை நாம் கொஞ்சம் மாற்ற வேண்டும். அதைப்பற்றிய ஒரு திட்டத்தைப் பற்றி இப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அரசு முடிவெடுத்த பிறகு சர்க்கரை ஆலை அதிபர்களை அழைத்துப் பேசி முடிவு எடுக்கும். ஏனென்றால் இதற்கு மூலப்பொருள் தேவையில்லை. மூலப்பொருளாக கரும்புச் சக்கை போதும். அதை வைத்து 100 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் அளவுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அதை அரசு பரிசீலிக்கிறது. அதைப்போல 'கார்பேஜ் வேஸ்ட்' சென்னை போன்ற நகரங்களிலே இருக்கின்றது. இந்தக் குப்பையை வைத்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும். நான் ஜெர்மனிக்குப் போயிருந்தபோது, அங்கே ஃப்ராங்க்பர்ட்டிலே அதைப் பார்த்தேன். அந்த மாநகராட்சிக்குத் தேவையான மின்சாரத்தை குப்பையை வைத்தே உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இதன்மூலம் குப்பை தேங்கிக்கிடக்கும் பிரச்சினையும் தீரும். மின்சாரப் பற்றாக்குறையும் தீரும். இதுசம்பந்தமாக ஒரு திட்டம் தமிழக அரசால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. சூரிய சக்தியைப் பயன்படுத்தி ஏற்கனவே ஒரு பம்புசெட்டை சோதனை அடிப்படையிலே இயக்குகிறோம். இன்னும் மற்றும் 'ஓஷன் தெர்மல் எனர்ஜி' பற்றிய விவரங்கள் ஆய்வு நிலையிலே இருக்கின்றன. ஆகவே, "conventional sources of energy" தவிர, மற்றும் அனல் மின் திட்டங்கள் தவிர, மற்ற வழிகளிலேயும் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறோம். ஆகவே, இதுசம்பந்தமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வழங்கிய பல்வேறு யோசனைகள் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதை முதலில் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின் வாரியத்திலே பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் நிலைமை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்று வாயளவிலே உத்தரவு போட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த உத்தரவு என்பதும் வாயளவிலே சொன்னது. [illegible] [illegible] அளவிலே [illegible] நிறைவேற்றும்

1983 பிப்ரவரி 10] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

நிர்வாக வாய்மொழியாக உத்தரவிட்டிருக்கிறோம் என்று யாராவது சொன்னாலும், என்னை நன்றாக அறிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தயவு செய்து அதை நம்பக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், நான் இந்த நேரத்திலே . . .

திரு. க. இராமமூர்த்தி: யாரை நம்பக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடம் சொல்பவர்களை நம்ப வேண்டாம். அதனாலே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாம் ஒன்றைத் தெளிவாக மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். மின் வாரியத்திலே பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. சில சங்கங்களை நானே கூட தலைமை ஏற்று நடத்தி வளர்த்திருக்கிறேன். அதெல்லாம் வேறு விஷயம். இப்போது பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே அங்கீகாரம் பெற்ற சங்கங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. அதுவல்லாமல் மற்ற சங்கங்களும் இருக்கின்றன. பொதுவாக மின் வாரியத்திலே கடைப்பிடிக்கப்படும் நடைமுறை, இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே என்று மட்டுமல்ல, முந்தைய ஆட்சிக் காலத்திலேயும் அங்கீகாரம் பெற்ற சங்கத்தோடுதான் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள். அதற்குப் பிறகு பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கங்களை

(பிற்பகல் 12-10)

அழைத்து இந்த முடிவுகளைச் சொல்லுவார்கள். அதில் சில சங்கங்கள் அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு 'சரி' என்று சொல்லுவார்கள். சில சங்கங்கள் அவைகளை நிராகரிக்கக் கூடும். "அங்கீகாரம் பெற்ற சங்கங்கள் போட்ட ஒப்பந்தத்தை நாங்கள் ஏற்க மாட்டோம்" என்று அவர்கள் மறுத்துவிடுவார்கள். இதுதான் எப்போதும் இருந்து வந்த வழக்கம்.

அதைப்போல, ஒப்பந்தங்கள் போடுகிறபோது, எல்லா சங்கங்களோடும் முதலில் பேசியாகிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களோடு ஒப்பந்தம் போடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு என்ன வாயிற்று என்றால், பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கங்களில் சில இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்க மறுத்து, எதிர்த்து உயர் நீதி மன்றத்திற்குப் போய் அந்த ஒப்பந்தத்தை அமுல் செய்வதையே தடை செய்ய வேண்டும் என்று கோரி தடை உத்தரவையும் பெற்று வந்தார்கள். அந்தத் தடை உத்தரவை ரத்து

செய்வது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல. நீதிமன்றத்திற்குப் போய்விட்டால், பிரச்சினைகள் என்ன ஆகும் என்பது நம் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரிந்ததுதான். அதற்குப் பிறகு ஒரு சிலர் உசச நீதிமன்றத்திற்குக் கூட போனார்கள். வணக்கத்திற்குரிய நமது நீதிபதிகள் என்ன உத்தரவு போட்டார்கள் தெரியுமா? "இந்த வழக்கை நாங்கள் விசாரித்துத் தீர்ப்பு தருகிற வரை அவர்கள் எந்த வேலையையும் செய்ய வேண்டியதில்லை; அவர்களுக்குரிய சம்பளம், படித் தொகை, அவர்கள் வேலை செய்திருந்தால் என்ன பயணப்படி கிடைத்திருக்குமோ அந்தத் தொகை அவை அனைத்தும் அவர்களுக்குத் தரப்பட வேண்டும்" என்று மனமுவந்து தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீதி வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மன்னிக்க வேண்டும். நீதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்புக்கு மதிப்புக் கொடுத்துத்தான் நாம் அவர்களை இப்படி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின் வாரியத்தைப் பொறுத்த வரை, எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் அதிலே பணியாற்றுகிறார்கள் என்பது பெரிதல்ல. அதுவல்ல முக்கியம். அங்கே பணியாற்றுகிற ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேலை இருக்க வேண்டும். அப்படி நிர்ணயிக்கப் பட்ட வேலையை அவர் செய்தாக வேண்டும். ஆனால் இப்போது அங்கே என்ன நிலைமை என்றால், நன்றாக வேலை செய்பவர்களும் சரி, செய்யாதவர்களும் சரி, இருவருமே ஒன்றாக நடத்தப்படுகிற நிலைதான் அங்கே இருக்கிறது. இது எந்த நிறுவனத்திற்கும் நல்லதல்ல என்பதை நாம் உணர வேண்டும். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒவ்வொருவருக்கும் வேலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். ஒருவேளை அது கூடவும் இருக்கலாம் அல்லது குறைவாகவும் இருக்கலாம். இதில் சங்கங்களுக்கிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் கூட இருக்கலாம். ஆனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேலையை அவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்ற சாதாரண அடிப்படைக் கொள்கையை நாமெல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியின் முதற் கட்டமே இப்படி நீதிமன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறது. ஏற்கனவே நான் பேசும்போது, இதை விளக்கியிருக்கிறேன். என்றாலும் மீண்டும் ஒன்றைத் தெளிவாக இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மின் வாரியம் சிறந்த நிறுவனமாக விளங்க வேண்டும், அப்படி அது இயங்க வேண்டும் என்றால், கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல்—சங்கங்கள் என்பவை பல் வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட அவை அனைத்தும் ஒரே அடிப்படையில் ஒன்றாக்கப்பட்டு—தொழிலாளர்களுக்கு வேலை நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். இப்படி வேலை அவர்களுக்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டால், அதற்கான வரைமுறை செய்யப்பட்டால், அந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வார்கள் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட உத்தரவாதம் இன்றையதினம் மின் வாரியத்தில் இல்லை என்பதை மிகவும் கவலையோடு நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்பாட் பில்லிங்-ல் நியமிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையில் ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கம் நீதிமன்றத்திற்குப் போயிருந்தாலும்கூட, நீதிமன்றம் இந்தப் பிரச்சினையில் ஒரு தடை உத்தரவையே வழங்கியிருந்தாலும்கூட, எந்தக் காரணத்திற்காக அந்தச் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போனார்களோ, அவர்களை அழைத்துப் பேசி, "அரசாங்கத்தின் இந்த முடிவு பிடிக்கவில்லை என்றால், எங்களோடு உட்கார்ந்து பேசுங்கள், நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்" என்று கேட்கலாம். அதோடு "முதலில் நீங்கள் இந்த வழக்கை வித்ட்ரா செய்து கொள்ளுங்கள். நாம் பேச்சுவார்த்தை மூலம் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணலாம்" என்று கேட்டிருந்தால், அதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருப்பார்கள். நீதிமன்றம் ஒரு தடையுத்தரவைப் பிறப்பித்து விட்டது; ஆகவே வேலை செய்யாமலே அவர்களுக்குச் சம்பளம் தருவோம் என்பது சரியல்ல. எனவே இதில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கௌரவப் பிரச்சினையாகப் பார்க்காமல், அந்தச் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களை அழைத்துப் பேசி வழக்கை வாபஸ் பெற வேண்டும். பேச்சுவார்த்தை மூலம் பேசித் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த முடிவை அரசு ஏற்க முன்வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் என்றைக்கு அரசியலுக்கு வந்தேனோ அன்றைக்கே எதையும் கௌரவப் பிரச்சினையாகப் பார்ப்பதை மறந்துவிட்டேன். அதுவரை கொஞ்சம் தஞ்சம் கௌரவம் இருந்தது. எனவே இதில் நான் கௌரவப் பிரச்சினையாகக் கொள்வதற்கு ஏதுமில்லை என்

பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீதிமன்றத்திற்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்தான் போக வேண்டும் என்பதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலாளர் போனால்கூட, நீதிமன்றத்தில் தடை உத்தரவை வழங்கிவிடுவார்கள். எனவே நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறவர்களையெல்லாம் அழைத்துப் பேசுவது என்பது இயலாது.

நாம் ஒரு முறையை வைத்திருக்கிறோம். அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களோடு ஒப்பந்தம் போடுவார்கள். அங்கீகரிக்கப்படாத சங்கங்களை அழைத்து முடிவைத் தெரிவிப்பார்கள். அவைகள் ஒப்புக்கொண்டால், கையெழுத்துப் போடுவார்கள். இல்லை என்றால் போய்விடுவார்கள். இது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமிக்கும் தெரியும், எனக்கும் தெரியும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: "பூர்வாசிரமம்".

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உறுதிமொழி கொடுத்தால் நல்லது. யார் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள், யார் நீதிமன்றத்திலே வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும். எனவே அவர்களை அழைத்துப் பேசி, "நீங்கள் வழக்கை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், பேச்சுவார்த்தை மூலம் உடனடியாக நாம் பேசி முடிவெடுப்போம்" என்று சொல்லத் தயாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களின் நல்லெண்ணத்தை நான் வரவேற்கிறேன். நான் அவரை மட்டும் சொல்லவில்லை. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த சங்கம்கூட வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறது. இன்னும் சிலர் பொதுவாக இருந்தவர்கள் போனார்கள். அவர்கள் இப்போது ஐ.என்.டி.யு.சி.யில் போய் சேர்ந்து கொண்டார்கள். எனவே இது குறிப்பிட்டவர்களோடு நிற்கிற பிரச்சினை அல்ல. அந்த ஐ.என்.டி.யு.சி.யோடும் சரியாக வரவில்லை என்றால், அவர்களையும் விட்டுவிட்டு அவர்கள் தனியாகப் போய்விடுவார்கள். ஆகவே தான் இதை ஒரு சிக்கல் என்று சொன்னேன். அண்மையில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன்.

பொதுவுடைமை நாடான சீன நாட்டில் ஒரு திட்டத்தை அமுல்படுத்தி வந்தார்கள். "திறமைக்கு ஏற்ற உழைப்பு; தேவைக்கு ஏற்ற ஊதியம்" என்பது அங்கே இருந்த கொள்கை. நம்மைப் போன்ற மக்கள் தொகை மிக அதிகமாக உள்ள நாடு சீன நாடு. அங்கே இருந்த நிலைமையை திரு. மாசே துங் அவர்கள் காலத்தில் சீன மொழியில் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் "திறமைக்கு ஏற்ற உழைப்பு; தேவைக்கு ஏற்ற ஊதியம்". சீன மொழியில்

அழகாகச் சொல்லப்பட்ட இதை ஆங்கிலத்தில் சொல்லும்போது வேறு மாதிரியான சொற்கள் வந்துவிட்டன. அதாவது Big Pot—Iron rice bowl அதாவது ஒரு பெரிய சோற்றுப் பானை. அதிலிருந்து எடுத்து உண்ணுகிற கோப்பை. அதிலே இரண்டு தத்துவங்கள் இருக்கின்றன. "பிக் பாட்" என்பது ஒரு குழுவாக இருப்பவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு வருவாயை உருவாக்குவது. அதாவது ஒரு குரூப் இன்கம். Everyone living on the group's income whether they contribute or not அதைப் போலவே Iron rice bowl என்பதற்கு guaranteed wages for the working and sluggards alike என்று ஆகிவிட்டது. கடைசியில் என்ன ஆயிற்று என்றால், உண்மையாகவே உழைப்பவர்களுக்கும் சோம்பேறியாக இருப்பவர்களுக்கும் இருவருக்குமே ஒரு உத்தரவாதமான ஊதியம் தர வேண்டியிருந்தது. எனவே இந்த இரண்டும் அங்கே இருக்கிற திறமையைக்கூட குறைக்கிறது என்று கருதி, அண்மையில் அதில் சில மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது என்ன மாற்றம் என்று கேட்டால் Floating wage system என்ற முறையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற முறை "மிதக்கும் ஊதியத் திட்டம்" ஒரு தொழிலாளி இவ்வளவு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். 3 ஆண்டுகளுக்கு அவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவை அந்தத் தொழிலாளி செய்யத் தவறினால், அவருக்குப் பதவி இறக்கம் அவருக்கு பதவிக் குறைப்பு செய்யப்படுகிறது. மீண்டும் என்றைக்கு அந்த அளவுக்கு அவர் பணியாற்றுகிறாரோ அப்போதுதான் அவர் அந்தப் பதவியைப் பெறுகிறார். ஏனென்றால் உழைக்கிறவர்களுக்கும் உழைக்காதவர்களுக்கும் இடையே ஒரு வேறுபாடு இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

அண்மையில் நான் ஜெர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசு நாட்டிற்குப் போயிருந்தபோது, அங்கே ஒரு செய்தியைக் கேள்விப்பட்டேன். அந்த நாட்டில் ஒருவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் என்றால், அவர் எவ்வளவு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று முதலில் ஒரு வரையறை செய்து விடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர் வேலையைச் செய்தால், அவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் ஊதியம் தருகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வேலை செய்யவில்லை என்றால்,

40 சதவீதம் மட்டும்தான் தருகிறார்கள். அதாவது, 100 தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் உலகத்திலேயே வேலை செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் 100 சதவீதம் சம்பளம் கொடுக்கிற நாடாக நம் நாடுதான் இருக்கிறது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: தலைவர் அவர்களே, அடிப்படையில் மாறுபாடான, பொருளாதார, சமூக அமைப்பைக் கொண்ட சீன நாட்டையும் கிழக்கு ஜெர்மனிய நாட்டையும் நம்முடைய முதலாளித்துவ அமைப்பு கொண்ட இந்தியாவோடு ஒப்பிடுவது நியாயம்தானா? அவர்களிடம் எல்லோருக்கும் வேலை, எல்லோருக்கும் உணவு என்று அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாடுகள் அவை. அந்த நாடுகளோடு முதலாளித்துவ சமூகப் பொருளாதார அமைப்பைக் கொண்ட இந்தியாவை ஒப்பிடுவது சரிதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: அவ்வாறு ஒப்பிடக் கூடாது என்றால் விட்டுவிடுகிறேன். எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. அந்தக் கொள்கை எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன். அதாவது ஓரளவுக்கு ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் வேலை நிர்ணயம் செய்து அவர் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அப்படி அவர் செய்தால், முழுச் சம்பளம் தருகிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளி அதைச் செய்யாதபோது, அதற்கு ஒரு தண்டனையாக சம்பளத்தைக் குறைக்கிறார்கள். எல்லா நாடுகளுமே இப்படிப்பட்ட அற்புதமான கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றுதான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர் ஆசைப்பட வேண்டுமே தவிர, என்னைப் பார்த்து இப்படி ஒப்பிடலாமா என்று கேட்கக்கூடாது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 12-30)

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: சீனாவில் சமுதாயம் முழுவதற்கும் வினியோகிக்கும் பொறுப்பையும் உற்பத்தி செய்யும் பொறுப்பையும் அரசாங்கமே ஏற்கிறது. அங்கே தொழிலாளர்களிடம் பேசும் நிலை இல்லை. இங்கேதான் லாப நஷ்டக் கணக்கு உண்டு என்று பேச முடிகிறது. அங்கே இதைப் பேச முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த தத்துவச் சண்டை இன்று தீரப் போவதில்லை.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: இந்தத் தத்துவச் சண்டை இதோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால்தான், இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், இது ஒரு பொதுத் துறை, இது ஒரு தீவு அல்ல.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: முதலாளித்துவ சமூகத்தின் மத்தியில் உள்ள தீவுதானே இந்த மின்சார வாரியம்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: சமூகத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள உதவுவது தீவுதானே. வேலை செய்யாமல் சில தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ய முடிகிறது என்று எண்ணும்போது, வேலை செய்யும் தொழிலாளிக்கு ஊக்கம் எப்படி இருக்கும் என்று கேட்கிறேன். மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில், களப் பணியாளர்களாக இருந்தாலும் சப் அலுவலக பணியாளர்களாக இருந்தாலும் அவருக்கு என்று ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயித்தால் அந்த வேலையைச் செய்ய வசதியாக இருக்கும். முதலிலே "அரியர்" என்று ஆரம்பித்து ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய் நின்றுவிட்டது. என்ன செய்வது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே இந்தக் கருத்தை, இந்த கருத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்பதுதான். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். ஒரு நாளைக்கு 50 பில் என்று சொல்லுகிறோம். அது முடியாது 40 பில்தான் முடியும் என்று சொல்லலாம். அது வேறு விவகாரம். அதற்காக உயர் நீதிமன்றத்திற்குப் போய், உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போய் இத்தகைய முறைகளைத் தடுத்தால், அவர்களே தங்களுடைய எதிர்காலத்தைப் பாழாக்கிக் கொள்வார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை.

மின் வாரியத்தினுடைய வளர்ச்சியைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

திரு. ப. மாணிக்கம்: தலைவர் அவர்களே, 'குவாண்டம் ஆஃப் ஒர்க்' தான் பிரச்சினை என்றால், அந்த பணியாளர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்கு மின்சார வாரியம் முயற்சிக்கலாம் அல்லவா? 'ஒர்க்லோட்' தான் அங்குள்ள பிரச்சினை, அதற்காகத்தான் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு நேராகத் தலைமையிலிருந்து காட்ட வேண்டிய முனைப்பு காட்டப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, எல்லாச் சங்கங்களையும் அழைத்துப் பேசி எடுத்த முடிவுதான். எல்லா சங்கங்களும் ஒரே முடிவிற்கு வந்தார்கள் என்பதை நாம் அறிந்ததே. இன்னும்

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்) [1983 பிப்ரவரி 10

சொல்லப் போனால் திரு. மாணிக்கம் அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கும். எல். ஈ. கிருஷ்ணன் "அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டதை மற்றவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டோம்" என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம் ஊழவிற்றுப் பேசி நிர்வாகத்தோடு ஒத்து வந்தது. மற்ற சங்கங்களோடும் பேசினார்கள். அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம் ஒத்துக்கொண்டது என்பதற்காகவே ஒத்துக்கொள்ளமாட்டோம் என்று சொல்லும் சங்கங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்த வரையில், நான் சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு மாநிலத்திற்குத் தேவையான மின்சாரத்தை ஈடு செய்வது என்பது மாநில அரசு மட்டும் நிறைவேற்றக் கூடிய காரியம் அல்ல. மத்திய அரசும் ஒத்துழைத்தால்தான், மின் பற்றாக் குறையைப் போக்க முடியும். இதைத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது, "வடக்கு வளர்கிறது. தெற்கு தேய்கிறது" என்று பேசினார்கள். அவருக்கு ஒன்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாங்கள் அப்படிப் பேசியவர்கள்தான். "வடக்கு வளர்கிறது. தெற்கு தேய்கிறது" என்று பேசினோம். திராவிட நாடு வேண்டும் என்று கேட்டோம். ஆனால் சீன ஆக்கிரமிப்புக்குப் பிறகு இந்தியா ஒன்றாக இருந்தால் பரவாயில்லை என்ற கருத்துக்கு வந்தோம். அதையும், இதையும் இணைத்துப் பேசுவதல்ல இன்றைக்குள்ள நிலைமை. ஒரு மாநிலத்தினுடைய மின் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், மாநிலத்திற்கென்று சில கடமைகளும், பொறுப்புகளும் இருக்கின்றன. அதே போல மத்திய அரசுக்கும் சில கடமைகளும், பொறுப்புகளும் இருக்கின்றன. இருவரும், இணைந்து காரியமாற்றினாலொழிய, மாநிலத்தினுடைய மின் பற்றாக் குறையைப் போக்குவது என்பது முடியாது. ஆகவே மாநில அரசு தன்னுடைய கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் செய்யத் தவறுகிறபோது, அதைச் சுட்டிக்காட்ட மாண்புமிகு மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரிமையுண்டு. அதே போல மத்திய அரசும் நாம் நாட்டிப் போட்டு வந்தது தானே. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசைக் குறை சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லும்போது, டில்லி என்றால், வெளிநாட்டு அரசா? அதைக் குறை சொல்லாமல் வேறு யாரை குறை சொல்லுவது? ஆகவே அவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளை, பொறுப்புகளைச் செய்யத் தவறும்போது சுட்டிக்காட்டுவது சரிதானே. மேலும் மத்திய அரசு குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதன் மூலம் மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் ஒற்றுமை பலப்படுமேயொழிய, பலவீனப்

1983 பிப்ரவரி 10] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

படாது. இந்த அடிப்படை உண்மைகளைத் தெரிந்துகொண்டால் மத்திய அரசு மீது பழி போடுகிறோம் என்று யாரும் கருத முடியாது. அப்படிச் சுட்டிக்காட்டுவது தமிழக அரசின் கடமை. மாநில அரசு என்ன செய்ய முடியும்? திட்டத்தைப் போட முடியும், பணம் ஒதுக்க முடியும். அவ்வளவு தான் மாநில அரசு செய்யும். திட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டியது மத்திய அரசுதான். அனுமதி கொடுத்தால்தான், பணத்தைச் செலவு செய்ய முடியும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நான் கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக உள்ள விவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தேன். 1960-61 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து, காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்திலிருந்து இன்று வரை பார்க்கிறபோது, தமிழ் நாட்டில் மின்வெட்டு தொடர்கிறது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளின் இடையிலே மின்வெட்டு இல்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த மூன்று ஆண்டுக் காலம். அதற்குப் பிறகு இரண்டாண்டுகள் மின்வெட்டு இல்லை. அப்போது கேரளாவும், கர்நாடகாவும் மின்சாரத்தைக் கொடுத்தன. பிறகு கர்நாடகா பற்றாக்குறையானது. நம்முடைய தேவை வளர்ந்தது. கேரளத்திலே நாம் பெறுகிற மின்சாரத்தில் கர்நாடகம் பங்கு போட வந்தது. கேரளாவிலிருந்து கிடைக்க வேண்டியது கிடைக்கவில்லை. கொடுப்பதிலே கர்நாடகாவும் பங்கு கேட்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. இதனுடைய விளைவு 1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாம் கடும் பற்றாக்குறைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். ஆகவேதான் மின் பற்றாக் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறபோது வெறும் மாநில அரசு மட்டும் செய்யக்கூடிய காரியம் அல்ல என்று நான் சொன்னேன். மாநில அரசு தன்னுடைய கடமையில் தவறிவிட்டதா என்றால், இல்லை. திட்டங்களைப் போடுவது நம்முடைய கடமை. திட்டங்களைப் போடாமல் விட்டுவிட்டோமா என்றால், புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்லுகிறேன். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும்.

மூன்றாவது திட்டம்—1961 முதல் 1966 வரை—அப்போது இந்திய அரசுக்கு அப்போதிருந்த மாநில அரசு அனுப்பிய திட்டங்கள்—நீர் மின் திட்டங்கள் 1110 மெகாவாட். அனல் மின் திட்டங்கள் 340 மெகாவாட். அதில் இந்திய அரசால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது 285 மெகாவாட் அனல் மின் திட்டம் 340 மெகாவாட்—அதாவது எண்ணூர் மின் திட்டம்.

1966 முதல் 1969 மூன்றாண்டுகளுக்கு—அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது பெரிய தேக்கம் இருந்தது. தேக்கம் இருந்தது. 'கன்சம்ஷன்' குறைந்தது. கோயம்புத்தூரில் ஆலைகள் மூடப்பட்டு பெரும்

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்) [1983 பிப்ரவரி 10

சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஆய்வுத் திட்டங்கள் அமுலிலிருந்தன. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போடவில்லை. 1966-1969-ல் புனல் மின் திட்டம் 60 மெகாவாட்டுக்குப் போட்டோம், அனல் மின் திட்டம் 100 மெகாவாட்டுக்குப் போட்டோம். ஏனென்றால் சுருக்கம் இருந்தால் நன்று போட்டார்கள். இந்திய அரசிலிருந்து மூன்றாவது திட்டத்தில் 1119 மெகாவாட்டிற்கும் 285 மெகாவாட்டிற்குத்தான் அனுமதி கிடைத்தது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1969 லிருந்து 1974 வரை—அப்போது புனல் மின் திட்டம் போட்டு அனுப்பியது 435 மெகாவாட். இந்திய அரசால் அனுமதிக்கப்பட்டது 35 மெகாவாட். அனல் மின் திட்டம் போட்டது 750 மெகாவாட். அனுமதிக்கப்பட்டது 530 மெகாவாட். அதாவது நான்கில் மூன்று பகுதி திட்டத்தை அப்போது அனுமதித்தார்கள்.

அதே போல ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே 1974-79-ல் 210 மெகாவாட் புனல் மின் திட்டம் போட்டோம். அனுமதிக்கப்பட்டது 70 மெகாவாட். அனல் மின் திட்டம் 210 மெகாவாட், அதாவது கால்பகுதி மூன்றாவது திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டது. 1978-79 முதல் 1982-83 வரை உள்ள காலக் கட்டத்தில் . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ள இனங்கள் முடியும் வரை அவையின் நேரம் நீடிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: புனல் மின் திட்டம் 171 மெகாவாட்டிற்குப் போட்டு அனுப்பப்பட்டது. அனல் மின் திட்டம் 2900 மெகாவாட்டிற்குப் போடப்பட்டது. அதாவது இந்த ஆண்டு மேலும் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு 2900 மெகாவாட்டிற்குப் போட்டு அனுப்பப்பட்டது. மேட்டூருக்கு மட்டும்தான் நமக்குக் கிடைத்தது. அதாவது 120 மெகாவாட். ஆகவே திட்டங்கள் போடவில்லை என்று குறை சொல்ல முடியாது. மத்திய அரசு திட்டங்களை அனுமதிப்பதில் அதுவும் குறிப்பாக 1969-70-க்குப் பிறகு ஒரு தேக்கம் ஏற்பட்டது. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இன்னும் சொல்லப்போனால், நெய்வேலியிலே இரண்டாவது சுரங்க மின் திட்டம் வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே கேட்கப்பட்டது. அதாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்பே கேட்கப்பட்டது. 1961-66-ல் தமிழ் மின் வேட்டு 80 சதம் வந்தபோதே கேட்டார்கள். நெய்வேலியில் இரண்டாவது திட்டம் வேண்டுமென்று கேட்டோம். 1964-65-லே

1983 பிப்ரவரி 10] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

கேட்கப்பட்டது. பிறகு 1973 ஆம் ஆண்டு இரு அவைகளிலும் என்று கருது இல்லை, சட்டப் பேரவையிலும் தீர்மானம் நிறைவேறியது எனக்கு நினைவு இருக்கிறது, இரு அவைகளும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி 1973 ஆம் ஆண்டு நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம், இரண்டாவது சுரங்க மின் திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கேட்டோம். 1964-65 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1978 ஆம் ஆண்டு வரை அது கிடைக்கவில்லை. அப்போதே கொடுத்திருந் தால், பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்காது. அதோடு மட்டுமல்ல, கிடைத்த போதும் முழுவதுமாகக் கிடைத்ததா என்றால், அதுவும் முழுவதுமாகக் கிடைக்கவில்லை. அதை எடுத்து மற்ற மாநிலங்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து, தமிழ்நாட்டிற்கு 176 மெகாவாட் என்ற அளவுக்கு ஒதுக்கி, திட்டத் தைக் கொடுத்தும் அது கிடைக்காத அளவுக்கு நாம் ஆளாகி இருக்கிறோம். அதுபோலவே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். கல்பாக்கம் மின் உற்பத்தித் திட்டம் வேண்டுமென்று கேட்டோம். திட்டங்கள் வேண்டும் என்று தமிழக அரசு கேட்டபோதெல்லாம், மத்தியிலே உள்ளவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? "நெய்வேலி இருக்கிறது. கல்பாக்கம் வருகிறது, விஜயவாடாவிலிருந்து வருகிறது. கேரளத்திலே மாரி இருக்கிறது, கர்நாடகத்திலேயிருந்து கிடைக் கிறது, உங்களுக்கு அந்தத் திட்டம் தேவையில்லை" என்று போடப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் திருப்பி அனுப்பப்பட்டதனுடைய விளைவாகத் தான் இன்றைக்கு நாம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஒரு புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுத்தார்கள். தனி நபர் மின்சாரம் பற்றிப் படித்தார்கள். பெர் கேபிடா கன்சம்ஷன் பற்றிப் படித்தார்கள். இந்தப் புள்ளிவிவரங்களில் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், சறுக்கு நிலத்திலே நடப்பதுபோல ஆகிவிடும். மின்சார வாரியத்தில் நானும் இருந்தவன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் இருந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினாலே சொல்கிறேன். ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மின் உற்பத்தித் திட்டத்திலே எப்போது பலன் கிடைக்கும் என்றால், அது சாதாரணமாக புனல் மின் திட்டமாக இருந்தால் 7 ஆண்டுகள் ஆகும். அதுபோல அனல் திட்ட மாக இருந்தால், அதை நிறைவேற்ற 5 ஆண்டுகள் ஆகும். பெர் கேபிடா மின்சாரம் குறைந்தது என்றால், அதற்கு நாங்கள் காரணம் அல்ல. இதற்கு முன்னாலே திட்டங்கள் ஒன்றுமில்லை என்பதுதான் அதற்குக் காரணம். இந்த அரசு திட்டங்கள் போடுகிறது என்றால், அதன் பலன் எப்போது கிடைக்கும் என்றால் 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே தான் கிடைக்கும்

அப்போது இதே அரசு இருந்தால், நான் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ள லாம். ஆகவே தனி நபர் மின்சார உபயோகத்திலே மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்தை அவருக்கு விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, அப்போது திட்டங்கள் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். நாங்கள் திட்டம் போட்டு அனுப்பினோம், மத்திய அரசு அதை அங்கீகரிக்க வில்லை, திருப்பி அனுப்பினார்கள் என்று சொல்வார்கள். அதற்குக் காரணம் மத்திய அரசுதானே தவிர நாங்கள் அல்ல, இருந்தவர்கள் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மிக்க நன்றி, நாங்கள் இல்லை என்பதை ஒத்துக்கொண்டார்களே, அதற்கு நன்றி. இப்போது மின் சாரக் கன்சம்ஷன் குறைக்கச் சொல்வார்கள். இன்னொன்றை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அப்போது நாம் ஒன்றாக இருந்தோம். 1964 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத்திலே நான் பேசினேன். "மின்சார வாரியத்திற்கு என்று ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதி, பெரும்பங்காக இருக்க வேண்டும்" என்று பேசினேன். சட்டசபையிலே இருந்தால் தானே அசெம்பிளியிலே வரும் என்றுகூட நான் பேசினேன். அப்போதெல்லாம் என்ன நினைத்தார்கள்? இவருக்கு மந்திரி பதவி கொடுக்கவில்லை. ஆகவே சர்க்காரைக் கண்டித்துப் பேசுகிறார்கள் என்று நினைத்தார்களே தவிர, அன்றைக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு நிதி அதிகமாக ஒதுக்கியிருந்தால்கூட, சில திட்டங்கள் விரைவுபடுத்தப்பட்டிருக்கும். அதனுடைய பலாபலனைத்தான் நாம் இன்றைக்குச் சேர்ந்து அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நான் ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன்.

ஒரே ஒரு புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்கிறேன். 1971-72-ல் போக்குவரத்தில் மின் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 6.67 கோடி ரூபாய். அதில் இருக்கின்றவர்களுக் குச் சம்பளம் நாம் கொடுத்திருக்க முடியும். 1970-71-ல் 9.52 கோடி ரூபாய், 1972-73-ல் 11 கோடி ரூபாய். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த பவர் நாம் எவ் வளவு ஒதுக்கி விவாதிக்கிறது என்றால், 1982-83-ல் ரூ. 117 கோடி, 1983-84-க்கு 158 கோடி ரூபாய். இதற்கு அன்றைக்கு இருந்த அமைச்சர்கள்

மட்டும் காரணம் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அன்றைக்கு சில அதிகாரி களும் அப்படி இருந்தார்கள். அதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றிச் சொன்னால் மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களுக்கு அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்ப தால் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 9—8—1969-ல் ஒரு கூட்டம் நடந் திருக்கிறது. 1969 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 9-ம் தேதி. சட்டசபை யிலே நான் அப்போதே பேசினேன். "மின் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்குங்கள்" என்றேன். அப்போது கிராமங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்றார்கள். "கிராமங்களும் மின்சார மயமாக வேண்டியதுதான், இருந்தாலும் மின் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்குங்கள்" என்றேன். "அங்கீகரிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குங்கள்" என்றேன். 1969-74, ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்டது 75 கோடி ரூபாய். ஆனால் இந்த அரசு, குறிப்பாக அந்தத் துறைக்கு நான் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட தற்குப் பிறகு, இந்த 5 ஆண்டுகளில் 402 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக் கிறது. கிடைத்த திட்டத்தையாவது விரைவில் நிறைவேற்றுவோம் என்பதற்காகச் சொன்னேன். அப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினராக நான் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன். அதே கருத்தை அன்றைய நிதித் துறை சொல்லியிருக்கிறது. மாநில அரசினுடைய நிதித் துறை இதுபோல மின் உற்பத்திக்கு நாம் பணம் ஒதுக்கியாக வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. எல்லா கிராமங்களையும் எலெக்ட்ரிபை செய்வதை, ஒளிமயம் ஆக்குவதை கொஞ்சம் பொறுத்துச் செய்யலாம் என்ற கருத்தைச் சொன்னபோது பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் சொல்கிறது.

"The Board would require additional resources to the tune of Rs. 44 crores to electrify all the villages and hamlets. If main villages alone were to be electrified, the additional amount required would be Rs. 10 crores."

என்று பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் சொல்லி மெயின் கிராமங்களுக்கு மட்டும் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

"By slowing down and re-phasing progress of Ennore Thermal Scheme for which a total of Rs. 16 crores is earmarked for 1970 and 1971 considerable amount could be diverted for the rural electrification scheme." என்று அப்போது இருந்த நிதித் தலை

மைச் செயலாளர், "இல்லையில்லை எல்லா கிராமங்களுக்கும் செய்ய வேண்டும்" என்று சொன்னார். அதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர் அன்றைக்கு ஒரு ஆலோசனையையும் சொன்னார்.

" Additional Chief Secretary felt that it would be better to take up both villages and hamlets for electrification "

என்னூர் அனல் மின் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அதற்குப் பயன்படுத்தாமல் மாற்றி ஒதுக்கலாமென்ற அரிய ஆலோசனையை வழங்கியிருந்தார்கள். அந்த 'அரிய' ஆலோசனையைச் சொன்னவர் யார் என்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தெரியும். அவர்கள் இன்றைக்கு மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டுக்கு நாம் எல்லாம் காரணம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெயரைக்கூட சொல்கிறேன். தலைமைச் செயலாளராக இருந்த திரு. இராயப்பாதான் என்பதையும். இப்படி நம்பக்கூடாதவர்களையெல்லாம் நம்பியதால்தான் இன்றைக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே உங்களை நான் குறை சொல்லவில்லை என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: நம்பக்கூடாதவர்களை அப்போது நாங்கள் நம்பினோம். அவர்களை வைத்து நீங்களும் ஏமாந்திருக்கிறீர்கள் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU A.R. DAMODARAN : With due respect to the Hon. Minister, I am glad that he has adopted this practice of reading the notes of the Additional Chief Secretary. On many of these schemes, we would like him also to read the notes of his departmental officials so that we may be able to judge whether the Government uses its discretion or whether the Chief Secretary is expected to frame policy.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், சிலபேர்கள் எதோ ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் போல் இருந்து பல நேரங்களில் ஆலோசனை வழங்குகின்றபோது, அவர்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமையில், இடத்தில் இருந்தபோது என்னென்னவெல்லாம் நடந்தது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்

தான் இதைச் சொல்கிறேன். யாரையும் குறை சொல்ல வேண்டும் என்ப
தற்காக இதைச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்
கிறேன். அவர் சொன்னதை அன்றைக்கு இருந்த அரசு கேட்டதா அல்லது

(பிற்பகல் 12-40)

கேட்காமல் விட்டதா என்பதை இன்று அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்று
வதில் ஏற்பட்டுள்ள காலதாமதமே எடுத்துக் காட்டுகிறது என்று குறிப்பிட
விரும்புகிறேன்.

5, 6 தினங்களுக்கு முன்னால் ஒரு செய்தி வந்தது. 6 ஆம் ஐந்தாண்டுத்
திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 20,000 மெகாவாட் அளவிற்கு உற்பத்தியைப்
பெருக்க வேண்டுமென்று நாடு முழுவதும் திட்டமிட்டார்கள். ஆனால்
இந்திய அரசு, அதைப் பிறகு 14,000 மெகாவாட் என்று குறைத்தது. ஒரு
வாரத்திற்கு முன்பு வந்த செய்தி, 14,000 மெகாவாட் என்பதை மேலும்
குறைப்பார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறது. ஆக திட்டமிடுகிறபோது மின்
உற்பத்திக்குப் போதுமான அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கம் இராது. திட்டக் குழு
போதிய நிதி ஒதுக்கம் செய்யவில்லை என்ற செய்தியும் கிடைத்திருக்கிறது.
அதற்குப்பிறகு சில தினங்களுக்கு முன்பு புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுள்ள மத்திய
அரசினுடைய இணை அமைச்சர், மினிஸ்டர் ஆஃப் ஸ்டேட் ஒரு கருத்தைக்
குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மின் உற்பத்தித் திட்டங்களை நாம் குறைத்து நிறை
வேற்றினால், அதனுடைய கஷ்டங்கள் 7ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில்
பெரிய சங்கடத்தை உருவாக்கும், ஆகவே மின் உற்பத்தித் திட்டங்களை
எக்காரணம் கொண்டும் குறைக்கக்கூடாது, திட்டக் கமிஷன் ஒதுக்குகிற நிதி
போதாமல் இருந்தால், அந்நிய நாடுகளின் நிதி உதவியுடன் மின் திட்டங்களை
நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கருத்து வெளியிட்டிருக்கிறார். பத்திரிகையிலே
பார்த்தேன். நானும் அந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி, நிதியில்லை
என்ற காரணத்திற்காக மின் உற்பத்தி செய்யவில்லை என்றால், அதன் பலன்
இப்போது தெரியாது, இன்னும் 5, 6 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பெரிய நெருக்
கடியைத் தோற்றுவிக்கும்; எக்காரணத்தைக் கொண்டும் மின் உற்பத்தித்

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்) [1983 பிப்ரவரி 10

திட்டங்களுக்குப் போதிய நிதி ஒதுக்கத்தைக் கண்டுபிடிப்பது இந்திய அரசின் தலையாய கடமை; வெளி நாட்டு உதவியோடு மின் உற்பத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்திய அரசு முடிவெடுத்தால், தமிழக அரசு சார்பில் நாம் அனுப்பியுள்ள திட்டங்களையும் சேர்த்து கணக்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் பெரிய திட்டங்களாக அனுப்பியிருப்பது, 3,650 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் அளவில் மேட்டூர் அனல் மின் திட்டம், மேட்டூர் விரிவாக்கம், வட சென்னை. தூத்துக்குடி விரிவாக்கம், நெய்வேலி இவையெல்லாம் சேர்த்துதான். இவற்றில் வட சென்னையில் அமைய இருக்கும் 1,050 மெகாவாட் உற்பத்தித் திட்டம்; நெய்வேலியில் மூன்றாம் சுரங்கத்தை 7ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வெட்டி, அதிலிருந்து நிலக்கரி எடுக்கும்போது, அதன்மூலம் கிடைக்கும் நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்தி 1.050 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் திட்டம், இவற்றை அந்நிய நாட்டு உதவியோடு செய்வதற்கு சேர்த்துக்கொண்டு, இவற்றை நிறைவேற்ற முடிவெடுத்து, இரண்டு திட்டங்களையும் இந்திய அரசு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதியில்லை, நிதிப் பற்றாக்குறை என்ற காரணத்தால், இந்தத் திட்டங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால், தமிழகம் மீண்டும் தொடர்ந்து பெரிய நெருக்கடிக்கு ஆளாகும் என்ற கருத்தையும் சொல்வது என்னுடைய தலையாய கடமை என்று சொல்லி, இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் அனுமதிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்நிய நாட்டு உதவிக்கும் இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

45 பைசா பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நாங்கள் ஒழுங்காகக் கணக்குப் போட்டுத்தான், 45 பைசா என்று போட்டோம். அதில் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பது அரசின் நோக்கமல்ல. இப்போது நிலக்கரி தட்டுப்பாடு இருப்பதால், மின்சாரம் கிடைத்தால் போதுமென்ற நிலை தொழிலதிபர்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. அவர்களே ஜெனரேட்டர்கள் வைத்துப் பயன்படுத்தினால் யூனிட்டுக்கு $1\frac{1}{2}$ ரூபாய், 2 ரூபாய் ஆகிறது. ஆகவால் கொஞ்சம் கூடுதல் காசானாலும் பரவாயில்லை, நிலக்கரி இல்லையென்றால் எரி எண்ணெயைப் பயன்படுத்தி மின் உற்பத்தி செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எரி எண்ணெய் வாங்க மின் வாரியத்தில் பணம் இல்லை. அதற்குக் கூடுதல் பணம் தந்தால், அதை வாங்கிப் பயன்படுத்தலாமென்று அவர்களிடம் பேசினோம். அவர்களும் தருவதாகச் சொன்னார்கள். உற்பத்திச் செலவு 39.3 காசாகிறது. அதுடன் 10 சதவிகிதம் ட்ரான்ஸ்மிஷன் லாஸ், அதாவது 3.9 பைசா கூட்டினால் 43.2 காசாகிறது. அதை 45 காசு என்று போட்டோம். இது அநியாயமல்ல.

1983 பிப்ரவரி 10] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

இந்த 45 காசுகூட இந்தக் காலகட்டம்வரைதான் இருக்கும். நீர் மின் உற்பத்தி வந்து விட்டால் இது இராது. இப்போது ஏற்பட்டுள்ள மின்சார நெருக்கடியில் தொழில்கள் முடங்கக்கூடாது என்பதால், தொழிலதிபர்களின் சம்மதத்தோடு இது செய்யப்பட்டது. சில நேரங்களில் கஷ்டங்களைத் தாங்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. அந்த வகையிலே போடப்பட்டது என்று சொல்லி, மீண்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : One clarification, Sir. Instead of putting it as 45 paise per unit, why should not the Government think of putting it as 45 per cent of the existing tariff, that is, as a percentage of the existing tariff? That might give some relief.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அவர்கள் ஒவ்வொரு கோதி கலனுக்கும் . . .

திரு. ப. மாணிக்கம்: தலைவரவர்களே, தாரங்கதாரா கெமிகல்ஸ்-ல் இதனால் நடத்த முடியாது என்ற முடிவிற்கு வந்து, க்ளோஸ் பண்ணும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்ன யோசனையைப் பரிசீலிக்கலாம். சில தொழிற்சாலைகள் 'க்ளோஸ்' ஆகும் நிலைமையில் இருக்கின்றன. அதை மின் துறை அமைச்சரவர்கள் பரிசீலித்து எந்த வகையில் அவற்றுக்கு ரிலீஃப் கொடுக்கலாமென்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, Electricity intensive industries பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். மின்சாரத்தை மூலப் பொருளாகப் பயன்படுத்துவதால், அவர்களுக்குச் சிரமம் என்பதை அரசு உணருகிறது. அதைவிட சிரமத்தில் அரசு இருப்பதால், இப்படிப் போட்டிருக்கிறோம். கடந்த 4 ஆண்டுகளாகக் குறைபாடு இல்லாமல் இருந்தது. 6 மாதங்களுக்கு இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. அரசின் கவனத்தில் இது இருக்கிறது. என்ன முடிவு எடுக்கலாமென்பதை அரசு பரிசீலித்து, முடிவெடுக்கும். ஒரு கோதி கலனுக்கு எவ்வளவு எண்ணெய் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதையும், எவ்வளவு யூனிட்டுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்ற கணக்கையும் வைத்துத்தான் இதைப் போடுகிறார்கள். உற்பத்திச் செலவு 39.3 பைசா; அதற்குப் பிறகு ட்ரான்ஸ்மிஷன் லாஸ் 10 சதவிகிதம் 3.9 பைசா. ஆக 43.2 பைசா — இதை 45 காசாகப் போட்டிருக்கிறோம்.

5. அரசின் தீர்மானங்கள்.

(2) தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் 1 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியின் கீழ் வெளியிடப்பட விருக்கும் வரைவு அறிக்கைக்கு ஏற்பளிப்பு குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 12/1966) 1-ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியின் கீழ் வெளியிடப்படவிருக்கும் வரைவு அறிக்கைக்கு @ மேற்சொன்ன பிரிவின் (4) உட்பிரிவில் சொல்லியுள்ளபடி ஏற்பளிக்கப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின்.

(திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் பேச எழுந்தார்)

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இம்மாதிரி அரசின் தீர்மானங்கள் வரும்போது முன்னாலேயே பெயர் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். யாரும் பெயர் கொடுக்காததால் விவாதம் இல்லை என்று நினைத்தேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, a discussion is allowed according to rules

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I will be very very brief. This extension of the Urban Land Tax . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 12/1966) 1-ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியின் கீழ் வெளியிடப்படவிருக்கும் வரைவு அறிக்கைக்கு @ மேற்சொன்ன பிரிவின் (4) உட்பிரிவில் சொல்லியுள்ளபடி ஏற்பளிக்கப்பட வேண்டும்."

(பிற்பகல் 12-50)

@ 109-113 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I was under the impression that we were only going to discuss the Power Budget today. Only this morning, after seeing today's Agenda, I was able to understand that these two notifications also were coming up. I shall not take much time, Sir.

The extension of the Urban Land Tax is pursuant to a Government Order that was passed in 1978 by the Government of Tamil Nadu and another G.O. of 1981. I would like to know from the Hon. Minister whether, by giving effect to this notification, it is the intention of the Government to levy retrospectively Urban Land Tax in the areas that have been mentioned in the Schedule. If so, I think it is a very harsh decision and one that is not likely to be welcomed because it was the duty of the Government to place the notification before the Legislature as soon as the Government Order was issued. If the Government were responsible for the delay in placing the notification before the Legislature, I do not see any reason why people owning land in all these areas-the villages and the Panchayats that are now being brought under the Madras Corporation limits or under the Salem and Tiruchirappalli agglomerations—should be made to pay tax with retrospective effect. It will cause tremendous hardship and the Government will not be able to collect the tax easily, especially with drought along. I would request the Hon. Minister to clarify whether this tax is already being levied—it could not have been done—and if not, at least now to say that it will be levied only from the 1st July 1983.

Secondly, in the application of the Urban Land Tax Act to these areas, I would plead with the Hon. Minister that most of these areas comprise agricultural lands and extending the Urban Land Tax Act, to these areas is not going to increase substantially the revenues of Government. We are already having a lot of trouble in Madras City. In fact, in April last year, the Hon. Minister mentioned that with effect from 1982-83 the collection of Urban Land Tax was to be based on the revised values of urban land. I would like to inform the Hon. Minister that people have still not received Demand Notices for Urban Land Tax. All

[Thiru A. R. Damodaran] [1983 பிப்ரவரி 10

these retrospective levies are going to place the people in a lot of difficulties. I would, therefore, request the Hon. Minister to kindly consider this before he gives effect to these notifications. Thank you.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: போடப்பட்டிருக்கிற நோட்டிபிக்கேஷனிலே 1978-லே எடுத்தது என்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. வசூல் செய்வது 'வித் ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபக்ட்' என்று எந்த இடத்திலேயும் இல்லை.

"... ... ...notification in the Tamil Nadu Government Gazette in the areas specified in the Table below which have been newly added to the Madras City Belt Area, consequent on the inclusion of certain Panchayats... ...."

என்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தது, என்றைக்கு இந்த நோட்டிபிக்கேஷன் கெஜெட்டிலே வருகிறதோ அந்தத் தேதியிலிருந்து என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் என்று இல்லை. எடுக்கப்பட்ட வருஷம் 1978. ஆனால் இன்றைக்கு நோட்டிபிக்கேஷன் கொடுத்திருக்கிறோமே, இன்றைக்கு நோட்டிபிக்கேஷன் பப்ளிஷ் ஆகும்போது தான் அதற்கு 'எஃபக்ட்', 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ்' ஆக இல்லை. எந்த இடத்திலேயும் அப்படிப் போடப்படவில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்தாலே எனக்குப் போதும். எனக்கு சட்டத்திலே என்ன இருக்கிறது என்பது பற்றிக் கவலையில்லை. 'டாக்ஸ்' இல்லை என்று சொன்னால், சந்தோஷம். இரண்டாவதாக, ரூரல் ஏரியாவிலே விவசாயிகளுடைய நிலத்திலே வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் டாக்ஸ் போடப்போகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய 'அண்டர்ஸ்டாண்டிங்' அதைப்பற்றியும் விளக்கமாகச் சொன்னால் சந்தோஷம் இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் பேசவேண்டும் என்றே சந்தேகம் கேட்கிறார். இப்போது சில பஞ்சாயத்துக்களை எடுத்திருக்கிறோம். எடுக்கிறபோது அதில் வீடு கட்டும் இடத்திற்கு மட்டும் தான் டாக்ஸ். விவசாய நிலத்திற்கு இல்லை. பஞ்சாயத்திலே இருக்கிற விவசாய நிலங்களுக்கு இந்த அர்பன் டாக்ஸ் வராது. லோக்கல் டிப்பார்மென்ட்டிலே முன்கூட்டியே நோட்டிபிக்கேஷன்

1983 பிப்ரவரி 10] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

கொடுத்திருந்தாலும் அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸிலே என்றைக்கு நோட்டிபிக்கேஷன் கொடுக்கிறோமோ அன்றிலிருந்து தான் வரி வசூல். மேலும் விவசாய நிலங்களுக்கு வரி இல்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கேட்ட விளக்கத்திற்கு அளித்த பதில் சம்பந்தமாக, இந்த நோட்டிபிக்கேஷனுக்குப் பிறகுதான் வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டால் நல்லது. 'நான்-கமிட்டலாக' மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதுபோல சந்தேகம் இருக்கிறது. ஜி.ஓ.-விலே எந்த இடத்திலேயும் 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ்' என்று இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அரசைப் பொறுத்த வரையில் வரி போடுவதும், வாங்குவதும் ரிட்ராஸ்பெக்டிவாக வாங்கும் நிலை இல்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: ஜி.ஓ.விலே 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபக்ட்' இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜி.ஓ. 1978-ஆம் ஆண்டு போடப்பட்டது. 1978-லேயிருந்து எஃபக்ட் கொடுக்கக்கூடாது. இந்தத் தேதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்குரிய அசுவரன்ஸ் வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: எல்லோருடைய வேண்டுகோளும் நிறைவேற்றப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 12/1966) 1ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியின் கீழ் வெளியிடப்படவிருக்கும் வரைவு அறிக்கைக்கு @ மேற்சொன்ன பிரிவின் (4) உட்பிரிவில் சொல்லியுள்ளபடி ஏற்பளிக்கப்பட வேண்டும்"

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

@ 103-106 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

(3) தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச்சட்டத்தின் 1ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியின் கீழ் வெளியிடப்படவிருக்கும் வரைவு அறிக்கைக்கு ஏற்பளிப்பு குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 12/1966) 1-ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியின் கீழ் வெளியிடப்படவிருக்கும் வரைவு அறிக்கைக்கு @ மேற்சொன்ன பிரிவின் (4) உட்பிரிவில் சொல்லியுள்ளபடி ஏற்பளிக்கப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 12/1966) 1 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியின் கீழ் வெளியிடப்படவிருக்கும் வரைவு அறிக்கைக்கு @ மேற்சொன்ன பிரிவின் (4) உட்பிரிவில் சொல்லியுள்ளபடி ஏற்பளிக்கப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

7. அரசின் சட்டமுன்வடிவு.

தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 3/1983)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1983 பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

@ 107-108 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

† 109-113 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு, மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1983) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்"

இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீதான விவாதத்தை நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம். மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சி இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் அவை நாளை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-50)

8. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

142. Notification issued with G.O. Ms. 106, Housing and Urban Development, dated the 17th February 1981 regarding variation to the Nungambakkam 'Central Area Town Planning Scheme' (Tamil and English). [Laid on the table of the House under section 128 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

143. Third Annual Report of the Tamil Nadu Newsprint and Papers Limited for the year 1981-82. (Tamil and English). [Laid on the table of the House under Section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

B. *Reports, Notifications and other Papers.*

* 28. The Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1983 (L.A. Bill No. 3 of 1983), as passed by the Assembly.

---

* Circulated to all M.L.Cs on 8th February 1983.

இணைப்பு :

(19 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.)

கடந்த ஆண்டு தென் மேற்கு பருவக் காற்று மழை தமிழ் நாட்டில் பொய்த்ததின் காரணமாக குறுவை நெல் உற்பத்தி கணிசமாக பாதிக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து வட கிழக்கு பருவக்காற்று மழையும் பல மாவட்டங்களிலும் பொய்த்து விட்டது. இதன் காரணமாக, சாதாரணமாக நெல் உற்பத்தியில் உபரி மாவட்டங்களான செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் மிக அதிக அளவிலும், மற்ற மாவட்டங்களில் பரவலாகவும் நெல் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் காரணத்தால் நெல் உற்பத்தியில் மிகக் கணிசமாக அளவு குன்றி விழக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சோளம், ராகி போன்ற தானியங்களில் உற்பத்தியும் பாதிக்கப் பட்டுள்ளது.

பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் ஏறக்குறைய 17,700 நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் 117 இலட்சம் குடும்பகார்டுகளுக்கு அரிசி வழங்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக குறுவை அறுவடையைத் தொடர்ந்து பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக வழங்கப்படும் அரிசியின் அளவு கணிசமாகக் குறைந்துக் கொண்டே வரும். அறுவடை இல்லாத காலங்களான ஜூலை முதற்கொண்டு திரும்பவும் உயர்வு காணப்படும். ஆனால் இந்த ஆண்டு இதற்கு நேர்மாறாக குறுவை அறுவடை தொடங்கிய போதிலும், அதைத் தொடர்ந்து சம்பா அறுவடை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையிலும் பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு குறையவில்லை. ஏறக்குறைய மாதம் ஒன்றுக்கு 80,000 முதல் 85,000 டன்கள் அளவு வரை அரிசி விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

இனி இந்த ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில்தான் குறுவை பயிர் அறுவடைக்கு வரும். எனவே அடுத்த 10 மாதங்களுக்கு நாம் பொது விநியோகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 80,000 டன்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட 8 இலட்சம் டன்கள் அரிசி நமக்குத் தேவைப்படும். தற்போது அரசின் கைவசம் ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் டன் அரிசியும், இரண்டு இலட்சம் டன்கள் நெல்லும் கையிருப்பில் உள்ளன. இதைக் கொண்டு இன்னும் 2 மாத காலத்திற்கு பொது விநியோகத்திட்டத்தை நடத்த இயலும். எனவே மேற்கொண்டு 6 இலட்சம் டன்கள் அரிசி நமக்கு தேவைப்படுகிறது.

மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டிற்கு கடந்த ஆண்டு மே மாதம் வரை மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பொது விநியோகத் திட்டத்திற்கென அரிசி வழங்கி வந்தது. ஆனால் ஜூன் 1982 முதல் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து செய்து வந்த ஒதுக்கீட்டை நிறுத்திவிட்டது. மழையும் பொய்த்ததின் காரணமாக தமிழகத்திற்கு உடனடியாக மத்திய தொகுப்பிலிருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு 80,000 டன்கள் அரிசியை அனுப்பி வைக்கும்படி மத்திய அரசை பல முறை வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால் மத்திய அரசு இதுவரையில் அரிசி ஒதுக்கீடு எதுவும் செய்யவில்லை. கோதுமையின் ஒதுக்கீட்டை அதிகமாக்கினால், பொது விநியோகமுறையில் அரிசி வழங்கும் அளவைக் குறைக்க முடியும் என்று கருதி, மாதமொன்றுக்கு 40,000 டன்கள் கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு மத்திய அரசிடம் கேட்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மத்திய அரசு கோதுமை ஒதுக்கீட்டை உயர்த்தவில்லை. வெளி மாநிலங்களிலுள்ள நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகங்களிடமிருந்தும் வெளிச்சந்தையில் அரிசியை வாங்குவதற்கு அனுமதி கேட்கப்பட்டது. அதற்கும் மத்திய அரசு இசைவு தரவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் எந்த அளவுக்கு இம் மாநிலத்திலேயே கொள்முதல் செய்ய இயலுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்யவேண்டிய ஒரு நிலைக்கு அரசு உந்தப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் இந்த சம்பா பருவத்தில் கணிசமான அளவுக்கு நெல் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. வர்த்தக லெவி கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு வர்த்தகர் தான் வாங்கும் நெல் அல்லது அரிசியில் 50 விழுக்காடு தான் அரசுக்குத் தருவார். மீதி 50 விழுக்காட்டை அவர் வெளிச் சந்தையில் விற்று விடுவார். ஆனால் அரசு ஏகபோக கொள்முதல் செய்தால் மொத்த நெல்லும் அரசின் கைவசத்திற்கு வரும். கொள்முதலை தீவிரமாக நடத்த வேண்டிய ஒரு கட்டாய சூழ்நிலை அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள காரணத்தினால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வெளிச்சந்தைக்கு விற்பனைக்கு வரும் நெல்/அரிசியையும் அரசே கொள்முதல் செய்வதென முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

மேட்டூர் அணையிலிருந்து போதுமான தண்ணீர் கிடைக்காத ஒரு நிலையில் தஞ்சை விவசாயிகள் வறட்சி நிலையினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள காரணத்தினாலும், வர்த்தகர்களை அனுமதித்திருந்தால் உற்பத்தியாளர்கள் தங்கள் நெல்லை அவர்களுக்குக் கூடுதலான விலையில் விற்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும் என்பதையும் அரசு கவனத்தில் கொண்டுதான் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஏகபோக கொள்முதல் செய்யும்போது நெல்லை வாங்கும் விலையைவிடக் கூடுதலாக குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் வறட்சி சலுகையாகத் தரும்படி ஆணையிட்டுள்ளது. இதன்படி விவசாயிக்கு சாதாரண ரக நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 137 ரூபாயும், சன்ன ரக நெல்லுக்கு 141 ரூபாயும், மிக சன்ன ரக நெல்லுக்கு 145 ரூபாயும்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

NOTIFICATION.

In exercise of the powers conferred by clause (b), sub-section (2) of section 1 of the Tamil Nadu Urban Land Tax Act, 1966 (Tamil Nadu Act 12 of 1966), the Governor of Tamil Nadu hereby makes the following amendment to the Revenue Department Notification No. II (2)/Rev./2787/81, dated the 25th June 1981, published at page 435 in Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 8th July 1981.

AMENDMENT.

In the said notification, for the Table, the following Table shall be substituted, namely :—

THE TABLE.

Name of the Urban Agglomeration.	*Area.*
(1)	(2)
Salem Agglomeration.	(1) Suramangalam Municipal Town. (2) Area within 16 Kilometres from the outer limit of Salem Municipal Town comprising the following areas, namely :— Jagirkondalampatti Panchayat. Annadanapatti Panchayat. Ammapalayam Panchayat. Ammapet North Panchayat. Ammapet South Panchayat. Puthur Panchayat. Kondalampatti Panchayat. Thathampatti Panchayat. [illegible]gapuram Panchayat.

Name of the Urban Agglomeration (1)	Area. (2)
Salem Agglomeration—*cont.*	Fairlands and Swarnapuri Panchayat. Naikkarapatti Panchayat. Soudapuram Panchayat. Meyyanur Panchayat. Kumaraswamipatti Panchayat. Kandampatti Panchayat. Reddipatti Panchayat. Narasojipatti Panchayat. Pallapatti Panchayat.
Revenue villages in Salem Taluk—	
	29. Reddipatti. 54. Alagapurampudur.
Coimbatore Agglomeration.	1. Madukarai Township. 2. Area within 16 Kilometres from the outer limit of *Coimbatore Municipal Town* comprising the following areas, namely- Kurichi Panchayat. Kuniamuthur Panchayat. Vellalore Panchayat. Kavundampalayam Panchayat. Perurchettipalayam Panchayat. Perur Panchayat. Chinnavedampatti Panchayat. Vilankurichi Town Panchayat.
Revenue villages in Coimbatore taluk—	
	14. Saravanampatti. 19. Vellaikinar. 20. Thudiyalur.

Name of the Urban Agglomeration. (1)	Area. (2)
Tiruchirappalli Agglomeration.	1. Srirangam Municipal Town. 2. Ponmalai Municipal Town. 3. Area within 16 kilometres from the outer limit of *Tiruchirappalli Municipal Town* comprising the following areas namely— Ariyamangalam Panchayat Alathur Panchayat. Abhishekapuram Panchayat. Pirattiyur Panchayat. Ulkadai Ariyamangalam Panchayat. Golden Rock Railway Colony. (Southern Railway Administration).
Madurai Agglomeration.	1. Harveypatti Township. 2. Area within 16 Kilometres from the outer limit on *Madurai Corporation* comprising the following areas, namely :— Avaniapuram Panchayat. Tirupparangundram Panchayat Paravai Panchayat. Vilangudi Panchayat. Samayanallur Panchayat. Thirunagar Panchayat. Thathaneri Panchayat. Thiagarajar Colony.

Name of the Urban Agglomeration	Area.
(1)	(2)
Revenue village in Madurai (South) taluk—	15/2. Pudukulam 2nd bit.
Tirunelveli Agglomeration.	1. Tirunelveli Municipal Town 2. Palayamkottai Municipal Town. 3. Melapalayam Municipal Town. 4. Sankar Nagar Township. 5. Area within 16 Kilometres from the outer limit of *Tirunelveli Municipal Town* comprising the following areas, namely- Thatchanallur Panchayat Naranammalpuram Panchayat. Talaiyuttu Pachaya Palayamkottai (Non-Municipal) Alaganeri Panchayat. Melnatham Panchayat. Pettai Panchayat.
Revenue village in Tirunelveli Taluk—	134. Inam Karaiyiruppu.

(98 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (3)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

NOTIFICATION.

In exercise of the powers conferred by clause (*b*) of sub-section (2) of section 1 of the Tamil Nadu Urban Land Tax Act, 1966 (Tamil Nadu Act 12 of 1966), the Governor of Tamil Nadu hereby directs that the said Act shall come into force on the date of publication of this notification in the *Tamil Nadu Government* in the areas specified in the Table below which have newly added to the Madras City Belt Area, consequent on the inclusion of certain Panchayats within the limits of he Corporation of Madras.

THE TABLE.

Areas.

Area comprising Revenue villages in Saidapet taluk Chengalpattu district.

43 Morai
44 Pulikkutti
45 Karambakkam
47 Arambakkam
55 Mugathapuduparttu
56 Mitanamallee
167 Perungalathur
179 Vengapakkam

Area comprising Revenue villages in Ponneri taluk Chengalpattu district.

23 Erumaivettipalayam (Old)
24 Ernmaivettipalayam (New)
26 Karanodai
30 Sikkanjeri
31 Nerkundram
34 Nayar
57 Kudiraipallam

Area comprising revenue village in Thiruvallur taluk, Chengalpattu district.

90 Sangilikuppam
91 Ayalchari
92 Pudukkuppam

Area comprising revenue village in Sriperumbudur taluk, Chengalpattu district.

16 Thirumanam
17 Amadurmedu
18 Karunagaracheri
19 Thandarai
20 Nemilicheri
38 Thirukoilpattu
39 Adanur
40 Kilmanambedu
43 Thirumazhisai
46 Sembarambakkam

Area comprising revenue villages in Chengalpattu taluk, Chengalpattu district.

9 Nedugundram
22 Rathnamangalam
23 Vengadamangalam
30 Ponmar
32 Polacheri
33 Thalambur
35 Navalur
36 Egattur
37 Kanathur Reddy-kuppam
38 Muttukadu

இணைப்பு IV

(98 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 7-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

L.A. Bill No. 3 of 1983. ...

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-fourth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Act, 1983.

(2) This Act, except clause (i) of section 2 and section 5, shall be deemed to have come into force on the 2nd December 1982.

2. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act X of 1937.*— section 3 of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937) (hereinafter referred to as the principal Act).

(i) in clause (6-A), the expression "(except for purposes of section 21-A)" shall be omitted;

(ii) after caluse (19), the following clause shall be inserted, namely:—

"(19A) 'transit' means to move through the territory of the State of Tamil Nadu from any place in India outside the State of Tamil Nadu to any other place in India outside the State of Tamil Nadu."

3. *Insertion of new section 6-B in Tamil Nadu Act X of 1937.*—After section 6-A of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

"6-B. *Regulation of transit of liquor.*—(1) Except as otherwise provided in sub-section (2), no person shall transit any liquor.

(2) Subject to the control of the State Government, the Collector or any officer not below the rank of a Deputy Collector empowered by him in this behalf may issue permit for the transit

of any liquor in such form and subject to such conditions as may be prescribed. Every application for transit permit shall be made within such time as may be prescribed and shall be accompanied by copies of the export and import permits issued by the concerned States from which, and to which, the liquor is in transit.

(3) The following shall be conditions of every permit issued under sub-section (2) :—

(a) that the transit of liquor shall be made along the route or routes specified in the permit; and

(b) that the transit shall be under police escort at such scale as may be prescribed provided by the prescribed authority at the cost of the person who transits liquor.".

4. *Amendment of section 13, Tamil Nadu Act X of 1937.*—In section 13 of the principal Act, for the words "against this Act", the words "against this Act or the rules made thereunder" shall be substituted.

5. *Omission of section 21-A, Tamil Nadu Act X of 1937.*—Section 21-A of the principal Act shall be omitted.

6. *Insertion of new section 32-A in Tamil Nadu Act X of 1937.*—After section 32 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

"32-A. *Establishment of checkpost or barrier and inspection of liquor while in trnsit, etc.*—(1) If the State Government consider that with a view to prevent or check the import, export, transport or transit of liquor without obtaining a licence or permit as required under the provisions of this Act, it is necessary so to do, they may, by notification, direct the setting up of check post or the erection of barrier or both, at such place or places as may be notified.

(2) At every checkpost or barrier mentioned in sub-section (1), or at any other place when so required by the Prohibition Officer, or the officer in-charge of the checkpost or barrier or any other officer empowered by the State Government in this behalf, the driver, or any other person in-charge of any animal,

vessel, cart or other vehicle, as the case may be, and keep it stationary so long as may reasonably be necessary and allow the prohibition officer or officer in-charge of the checkpost or barrier or the officer empowered as aforesaid to inspect the licence or permit obtained under the provisions of this Act.

(3) Any Prohibition Officer or any other officer specially empowered in this behalf, may at any place require the driver, or any other person in-charge of any animal, vessel, cart or other vehicle who imports, exports, transports or transits the liquor to stop the animal, vessel, cart or other vehicle or keep it stationary so long as may reasonably be necessary for the purpose of satisfying himself that a licence or permit has been duly obtained in respect of such import, export, transport or trnsit of liquor and the conditions of such licence or permit and the provisions of this Act and the rules made thereunder have been duly complied with in respect of such import, export, transport or transit of liquor.

(4) If, on such examination and inspection under sub-section (2) or sub-section (3) it appears—

(a) that the licence or permit as required under the provisions of this Act in respect of the liquor carried has been obtained and the provisions of this Act and the rules made thereunder or the notification or order issued thereunder are complied with, the said officer shall release the animal, vessel, cart or other vehicle with the liquor carried or

(b) that the licence or permit as required under the provisions of this Act has not been obtained or any of the provisions of this Act or any of the terms of any rule, notification, order, licence or permit issued thereunder has not been complied with in respect of the liquor carried, the said officer after making

such inquiry as he deems fit and satisfying himself as to such non-obtainment or non-compliance, as the case may be, shall seize and confiscate such liquor;

(5) The driver or any other person in-charge of the animal, vessel, cart or other vehicle shall, if so required, give his name and address and the name and address of the owner of the animal, vessel, cart, or other vehicle as well as those of the consignor and cousignee, if any, of the liquor carrried on such animal or in such vessel, cart or other vehicle, as the case may be.

(6) The driver of the vessel, cart or other vehicle, shall, on demand by the said officer, producer for inspection his driving licence.

(7) If it appears to the said officer that the driver or the person in-charge of the animal, vessel, cart or other vehicle is not giving the correct name and address of the owner of the animal, vessel, cart or other vehicle or of the consignor or of the consignee, if any of the liquor carried on such animal or in such vessel, cart, or other vehicle and if the said officer is satisfied after making such inquiry as he deems fit, that with a view to prevent the evasion of the provisions of this Act or the rules made thereunder, it is necessary to confiscate such liquor, he may take steps for the seizure and confiscation of such liquor, in accordance with the provisions of this Act.".

7. *Insertion of new section 56-A in Tamil Nadu Act X of 1937.* —After section 56 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

"56-A. *Injunctions not to be granted in respect of sums payable in consideration of the grant of any privilege or fee on licences for manufacture, etc.*—Notwithstanding anything con-

tained in the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) or in any other law for the time being in force, no Court shall grant any permanent or temporary injunction or make any interim order restraining any proceeding which is being or about to be taken for,—

(i) the recovery of any sum or fee or both levied in consideration of the grant of any exclusive or other privilege under this Act or the rules made thereunder or any fee including vend fee or any duty levied by or under this Act or the rules made thereunder;

(ii) the grant of any privilege under section 17-C or licence under section 17-B.".

8. *Repeal and saving.*—(1) The Tamil Nadu Prohibition (Second Amendment) Ordinance, 1982 (Tamil Nadu Ordinance 13 of 1982) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the principal Act, as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken under the principal Act as amended by this Act.

I certify that this is a Money Bill.

K. RAJARAM,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly.

Fort St. George,
Madras,
Dated: 8th February 1983.

பொருளடக்கம்

பக்கம்.

1. வினாக்கள்—விடைகள் 112—134

2. அறிவிப்புகள்—

(1) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு குறித்து. 134—135

(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி. 134

(3) தமிழ் நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழுவிற்குத் தேர்வு. 135—

3. தகவல் கோரல்—

தொலைக் காட்சியில் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஒளி பரப்பப்படாதது குறித்து. 135—136

4. கவன ஈர்ப்பு—

தஞ்சை மாவட்டம், திருவாரூர் அரசு மருத்துவ மனையில் 'எக்ஸ்ரே பிளாண்ட்' இயங்காமை குறித்து 136—137

5. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்—

(1) தமிழ் நாடு 1983-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 3/1983)—தொடர்ச்சி. 138—178

(2) 1983-ஆம் ஆண்டு ஷெரிப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1983). 178—186

(3) 1983-ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 9/1983). 186—214

143134

6. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் 214—215

D 8 C 86—1

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1983, பிப்ரவரி 11.

(தை 29, துந்துபி, திருவள்ளுவராண்டு—2014)

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில், முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள் விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Installation of Generators.

* 81. *Q.*—Thiru A. J. DOSS: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state ·

(*a*) whether there is any proposal with the Government to install generators in all sub-stations of the Tamil Nadu Electricity Board in Madras ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

ஆலடியாறு நீர் மின்திட்டம்.

* 82. வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் (திரு. செ. முத்துசாமி சார்பில்) : மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) "ஆலடியாறு நீர் மின்திட்டம்" குறித்து தமிழக அரசின் ஆய்வு முடிந்து மத்திய அரசின் அனுமதிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் தற்போதைய நிலை என்ன?

(இ) இல்லையெனில், காலதாமதத்திற்குரிய காரணம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) ஆழியாறு கோவையில் உற்பத்தியாகி மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் நதியாகையால், கேரள அரசின் அனுமதியில்லாமல் இத்திட்டத்தின் நீரை நாம் பயன்படுத்துவது இயலாது. மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகளின் நீரைப் பயன்படுத்துவது குறித்து கேரள அரசுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

"ட்ரிப்" முறை நீர்ப்பாசனம்.

* 83. வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. செ. முத்துசாமி சார்பில்) : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கோயம்புத்தூர் விவசாய பல்கலைக் கழகம் விவசாயத்தில் 70 சதவிகிதம் தண்ணீரை மிச்சப்படுத்தும் Drip Irrigation முறையைக் கண்டுபிடித்துள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில் விவசாயிகள் இந்த முறையைக் கையாள அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) இது சம்பந்தமாக ஒரு கருத்துரு பரிசீலனையில் உள்ளது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரியான 'டிரிப் இரிகேஷன்' மட்டுமல்லாமல் பயிர்களுக்கு 'இன்ஜெக்ட்' செய்கிற முறையும்கூட இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே. அந்த முறையில் வேர்களுக்கு நேரடித் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிற முறையையும் அரசு பரிசீலனை செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : அப்படிப்பட்ட முறைகளெல்லாம் இருக்கின்றன என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவைகளால் ஏற்படக்கூடிய செலவினத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துதான், தற்போது அவைகளைச் செயல்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

திரு. க. அருணாசலம் : டிரிப் முறை, கர்நாடக மாநிலத்தில் பெங்களூர் பகுதியின் கதர் துறை ஆயத்தாலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பல ஏக்கர்களில் அமுல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறை இலாபகரமாக இருக்கிறது

என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த முறைக்குத் தேவைப்படும். குழாய்கள் கூட கிராமங்களிலேயே செய்யப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே இவைகளையெல்லாம் நன்கு அரசு ஆராய்ந்து நம் மாநிலத்திலும் இத்தகைய ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : இஸ்ரேல் நாட்டில் இம்முறை பெரும்பாலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் தண்ணீரை ஒவ்வொரு செடியின் வேர்ப் பகுதிக்கே நேரடியாகக் கொண்டுபோய் செலுத்துகிறார்கள். ஆனால் அதற்கான குழாய்ச் செலவு அதிகமாக ஆகிறது. "நல்லாக்" போன்ற பண்ணைகளில் இதைச் செயல்படுத்தி அதனால் அதிகமான விளைச்சல்கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. எனவே தொடர்ந்து அரசு இதைப் பரிசீலித்து வருகிறது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரி

* 84. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரி ஒன்றை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தமிழகத்தில் இன்னொரு வேளாண்மைக் கல்லூரி அமைப்பது குறித்த கருத்துரு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அதை எந்த இடத்தில் அமைப்பது என்ற சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்ந்து அரசு முடிவெடுக்கும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயிகள் மிகுந்த மாவட்டம். அங்கே விவசாயக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த பலர் படித்துவிட்டு பணியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதோடு தஞ்சை மாவட்டத்தில் இட வசதியும், நீர் வசதியும், நில வசதியும் மற்ற வசதிகளும் நிரம்ப இருக்கின்றன. மற்றொரு வேளாண்மைக் கல்லூரியை எந்த இடத்தில் அமைப்பது என்கிற நேர்வினை அரசின் ஆய்வில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுவதால், இவ்வளவு வசதிகளையும் கொண்டுள்ள தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே அதை அமைப்பதற்குரிய வகையில் அம்மாவட்டத்திற்கு முன்னுரிமை தந்து உதவிட அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா?

[1983 பிப்ரவரி 11

மாண்புமிகு டாக்டர் க. காளிமுத்து : தமிழகத்தில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே எல்லா மாவட்டங்களிலும் படித்துவிட்டு வேலையில்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும், [illegible] குறிப்பிடத்தக்க [illegible] இன்னொரு கல்லூரி அமைக்கும்போது, இவைகளெல்லாம் கருத்தில் கொள்ளப்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கு நவீன மருத்துவக் கருவி.

*86. வினா--திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் மற்றும் டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நீரிழிவு நோயாளிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் நவீன மருத்துவக் கருவி ஒன்று சென்னை பொது மருத்துவமனையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) ஆம்.

(இ) ஏ. என். எஸ். ஆர். (ANSR) என்னும் புதிய மின் இயந்திரம் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி 'நீரிழிவு நோய்த் துறைக்கு' வாங்கப்பட்டுள்ளது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இத்தகைய கருவி வேறு நிறுவனங்கள் எதிலாவது இருக்கிறதா? நீரிழிவு வியாதி என்பது மக்கள் தொகையில் எத்தனை சதவீத மக்களுக்கு இருக்கிறது? அதிலும் குறிப்பாக எத்தனை வயதுக்கு மேல் இந்த வியாதி வருகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அண்மையில் சென்னையிலுள்ள ஸ்டேன்லி மருத்துவ மனைக்கும் இத்தகைய கருவி ஒன்று வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்களில் எத்தனை சதவீதம் பேருக்கு இந்த வியாதி வருகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. இருந்தாலும்கூட கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்ததைவிட மக்களுக்கு பொதுவாக என்று சொல்லப்படும் இந்த நீரிழிவு நோய் அதிகமாக வருகிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், 1960 ஆம் ஆண்டில் சராசரி மனிதனின் வாழ்நாள் (ஸ்பேன் ஆப் லைப்) 43 ஆண்டுகளாக இருந்த நிலை மாறி, இப்போது 57 ஆண்டுகள் என்ற நிலைமை தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, இந்தியாவில் உள்ள மனிதர்

1983 பிப்ரவரி 11]

களின்—அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தில் உள்ள மனிதர்களின்—வாழ்நாள் சராசரியாக 57 ஆண்டுகள் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக நீரிழிவு நோய் என்பது 45 வயதுக்குப் பிறகே வரும் வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. 1960ஆம் ஆண்டில் இருந்ததைவிட இப்போது இந்த நோய் 3½ மடங்கு இங்கே அதிகரித்திருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரங்கள் மூலம் தெரிய வருகிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இந்த குறிப்பிட்ட நவீன கருவியின் விலை மதிப்பு என்ன? இந்த மருத்துவக் கருவி பொருத்தப்பட்ட பிறகு, இந்தக் கருவியின் மூலமாக நீரிழிவு நோயை குணப்படுத்துவது குறித்து அந்த மருத்துவ மனையிலிருந்து அரசுக்கு ஏதேனும் அறிக்கை அல்லது குறிப்பு கிடைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இந்தக் கருவியின் விலை மதிப்பு ரூ. 2,30,200 ஆகும். சென்னை பொது மருத்துவ மனையிலிருக்கும் நீரிழிவுப் பிரிவுக்கும் அதைப்போலவே சென்னையில் உள்ள ஸ்டேன்லி மருத்துவ மனைக்கும் இக்கருவி தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இயந்திரத்தின் வேலை என்னவென்றால், சில நேரங்களில் மனிதர்களுக்கு உடலில் சர்க்கரை அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கும். இதன் காரணமாக அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மயக்கம் வரும். சர்க்கரை அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக அத்தகைய மயக்கம் வருகிறதா அல்லது குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக மயக்கம் வருகிறதா என்பது தெரியாமல் அவர்களுக்கு இன்சுலின் போடுவதன் மூலம் பயங்கரமான, ஆபத்தான நிலைமைகள் உருவாகின்றன. எனவே இத்தகைய கருவி இருந்தால், மயக்கம் எதன் காரணமாக வருகிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க இயலும். எனவே நோயாளியை மருத்துவ மனையில் சேர்த்தால், இந்தக் கருவியின் மூலம் காரணம் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. சர்க்கரை குறைந்தால், 'ஹைப்போகிளைசீமியா' என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கருவி 'இன்டென்சிவ் மெடிகல் கேர்' போன்ற யூனிட்டுகளுக்குக்கூட மிகவும் பேருதவியாக இருக்கிறது. எனவே இம்மாதிரியான மயக்கம் வரும்போது, இக்கருவி உபயோகமாக இருப்பதால் இதனால் எத்தனை பேருக்குப் பயன் ஏற்பட்டது என்பது சாத்தியமில்லை.

திரு. ச. என். வெங்கடேசன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவையில் குறிப்பிட்ட விளக்கத்திலிருந்து இந்தக் கருவி மக்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. எனவே இக்கருவியை ஒவ்வொரு மாவட்ட மருத்துவ மனையிலும் வைப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : ஒவ்வொரு மருத்துவக் கல்லூரியோடும் இணைக்கப்பட்ட மருத்துவ மனைக்கும் இக்கருவியைக் கொடுப்பதே தற்போது இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. காரணம் இந்தக் கருவி சரியான முறையில் செயல்படுவதற்கு ஏர் கண்டிஷன் அறை தேவைப்படுகிறது. எனவே இதில் நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் முன்னேற முடியும். இப்போது சென்னைக்கு இந்தக் கருவி வந்திருக்கிறது. அடுத்து மதுரைக்கு கொண்டு வரப்படலாம். ஆக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு வருவது என்பது இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : நீரிழிவு நோய் சாதாரணமாக 1 வயது குழந்தையிலிருந்து 15 வயது குழந்தைகள் வரை வருகின்றது என்பதை 'டிபார்ட்மெண்ட் ஆஃப் டையபெட்டாலஜி'யைப் பார்த்தால் தெரியும். தினசரி அந்தக் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் ஊசி போட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களில் பலர் கிராமங்களிலிருந்து வெகு தூரத்திலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கெல்லாம் வசதியாக ஒரு இன் பேஷண்ட் வார்டு, ஒரு ஆசிரமம் போல் அமைத்துக் கொடுத்து, அங்கேயே அவர்களைத் தங்க வைத்து தினசரி ஊசி போட்டு அவர்களுக்கு சிறு சிறு வேலைகளைக் கொடுத்து மருத்துவ சிகிச்சை செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 'ஜுவினைல் டையபெட்டிஸ்' பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதில் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், சிறு வயதுள்ளவர்களுக்கு இந்த நோய் வந்தால், அவர்களுக்கு இன்சுலின் போடுவது மட்டும் பிரயோஜனம் இல்லை. இன்சுலின் போட்டுக்கொண்டு அவர்கள் எல்லா வேலைகளும் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு தரப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அது பயனுள்ளதாக இருக்க முடியும். இன்-பேஷண்ட் வார்டு என்றால், அங்கே நடக்க முடியாதவர்கள், அல்லது ஒன்றும் செய்ய இயலாதவர்கள் தான் இருக்க முடியும். ஆனால் இங்கே அவர்களுக்கு இன்சுலின் போட்டு எல்லா வேலையும் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பை கொடுத்தால்தான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நவீன மருத்துவக் கருவியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நீரிழிவு நோய் உள்ளவர்கள் பலமுறை இன்சுலின் போட்டுக்கொள்ள வேண்டியிருப்பதால், சில நேரங்களில் போட்டுக்கொள்ளும் ஊசி சரியாகக் கையாளாமல் கட்டியாக நின்று விடுகிறது. இதன் காரணமாக Abscess form ஆகி விடுகிறது.

இதனால் மிகுந்த வலிக்கு ஆளாகிறார்கள். அதற்கான சிகிச்சை செய்வதன் காரணமாக, அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே 'டையபெட்டிஸ்' இருப்பதால், அந்த புண் ஆறாமல் மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள். இவர்களது சிகிச்சைக்காக ஏதேனும் நவீன முறைகள் அல்லது சிகிச்சைகள் கொண்டு வருவதைக் குறித்து அரசு பரிசீலிக்குமா?

(முற்பகல் 9-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய கருத்து மிக முக்கியமான கருத்து. இதற்குக் காரணம் சரியான முறையிலே ஊசி போடாமல் இருப்பது தான். இதற்காக நவீனக் கருவிகள் தேவைப்படவில்லை. இன்சுலினைப் பொறுத்தவரையில், மாற்றி மாற்றி வலது தொடையிலும், பிறகு இடது தொடையிலும், அதைப் போலவே கையிலும் மாற்றி மாற்றிப் போட வேண்டும். அப்படி போட்டு வந்தால், இந்தப் பிரச்சினையே வராது. இப்படித் தான் போட வேண்டும் என்று எல்லா டையபெட்டிஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்களுக்கும் [illegible] அனுப்பியிருக்கிறோம். அதைப் பொறுமையோடு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படித்தான் போட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : நீரிழிவு நோய்க்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிற இந்த நவீனக் கருவி சென்னையிலே இரண்டு மருத்துவக் கல்லூரிகளில்தான் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள 9 மருத்துவமனைகளில் இந்த ஆண்டிற்குள் இதை விஸ்தரிக்க அரசு நிதி ஒதுக்குமா?

நீரிழிவு நோய் மிகுதியாக வந்து மயக்கம் வருகிற நேரத்தில், பயன்படுத்தப்படும் கருவியாக இருப்பதால், இதன் மூலம் பயன்பெற்ற பெரும் செல்வந்தர்களை அணுகி மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இந்தக் கருவியை வைக்க ஏற்பாடு செய்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லியிருக்கக் கூடிய கருத்து அருமையான கருத்து. இதை பத்திரிகையில் போட்டால், செல்வந்தர்கள் முன்வந்து இந்த இயந்திரத்தைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாம் செலவு செய்வது ஏழை எளிய மக்களுக்காகத்தான்.

[1983 பிப்ரவரி 11

ஆனால் அதற்கும் ஒரு எல்லை இருக்கிறது. நம்முடைய நிதி நிலைமையைப் பொறுத்துத்தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டி யிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீரிழிவு நோய் எல்லோரையும் பிடித்து விட்டதே!

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : நீரிழிவு நோயானது பரம்பரை பரம்பரையாக மக்களுக்குக் கிடைக்கிற சொத்து போல இருக்கிறது என்று கருதுகிறார்கள். இதைத் தடுக்கும் முறையில் நம்முடைய துறையில் ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறதா? அப்படியானால் அதனுடைய பயன்கள், பலன்கள் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : பரம்பரையாகக் கொடுக்கப் படுகிற சொத்து என்பது உண்மைதான். Hereditary ingredient இருக்கிறது. இருந்தாலும் 20, 30 வயதிலிருந்தே சாப்பாட்டு விஷயத்தில் மிக எச்சரிக்கையாக இருந்தால் நல்லது. கார்போஹைட்ரேட்டைக் குறைத்துக் கொண்டு புரோட்டீன் போன்றவற்றைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு, சர்க்கரை யையும் குறைத்துக்கொண்டு வந்தால், நன்மை பெறுவார்கள். அதனால் சர்க்கரை பற்றாக்குறையும் தீரும்.

There are two classes of people--those who eat more sugar than necessary and those who eat less sugar than necessary.

அந்த வகையிலே முன்கூட்டியே எச்சரிக்கையாக இருப்போமானால் நிச்சய மாக நீரிழிவு நோயைத் தடுக்க முடியும். யோகாசன முறைகளைப் பயன் படுத்தினால், நிச்சயமாக நீரிழிவு நோயைத் தடுக்க முடியும்.

இயற்கை மருத்துவம்

* 86. வினா—திரு. க. அருணாசலம் மற்றும் டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பின்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம் :

(அ) இயற்கை மருத்துவத்தையும், யோக சிகிச்சையையும் ஊக்குவிக்கும் திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

1983 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) ஆம்.

(இ) அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய மருத்துவமனையில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட இயற்கை மருத்துவப் பிரிவு ஏற்படுத்துவது குறித்து ஒரு செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

யோக முறை வளர்ச்சியை ஆய்ந்து அறிக்கை வழங்குவதற்காக ஏற்படுத் தப்பட்ட முதற் கட்டக் குழு தனது அறிக்கையில் யோகமுறை மூலம் நோய் களை குணப்படுத்துவது குறித்து ஆய்வு நடத்திடவும் பயிற்சி அளிப்பதற்கான திட்டங்களையும், பரிந்துரை செய்துள்ளது. இவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

திரு. க. அருணாசலம் : அறிஞர் அண்ணா இந்திய மருத்துவமனையில் இயற்கை மருத்துவத்திற்காக சில படுக்கைகளை வைக்க வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இதை அமுலாக்க எவ்வளவு நாள் ஆகும்? அதைப்போல வேறு மருத்துவமனைகளில் செய்தால், அவர் களுக்கு உதவி செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய மருத்துவமனையில் நிச்சயமாக மிக விரைவிலே பத்து படுக்கைகளை ஏற்படுத்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. இப்போதுதான் அறிக்கை வந்திருக் கிறது. அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையிலே நாம் ஏற்படுத்தலாம் என்று கூறியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர், தனியார் துறையில் அப்படி யாராவது ஆரம்பித்தால், அரசு உதவி தருமா என்று கேட்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி வருகிற நேரத்தில் "மெரிட் ஆஃப் தி கேஸ்" என்ற முறையில் நிலைமையைப் பார்த்து அப்போதுதான் முடிவு எடுக்க முடியும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இயற்கை மருத்துவத்தை என்னுடைய பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் தன்னுடைய இறுதிக் காலம் வரை கைக்கொண்டார்கள். அவர்கள் மருத்துவமனைக்குப் போயிருந்தால், அதிக காலம் இருந்திருப்பார்கள் என்றுகூட கூறினார்கள். ஆனால் அவர் அந்தக் காலம் வரை இருப்பதற்கு இயற்கை வைத்தியம்தான் அவருக்குத் துணையாக இருந்தது. ஆகவே அது பற்றிய நூல்கள், அறிஞர்களின் கருத்து ஆகிய வற்றை ஆராய்ந்து வெளியிட அரசு முயற்சி மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1983 பிப்ரவரி 11

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : நான் டாக்டர் மு. வ. வின் பக்கத்து வீட்டுக்காரனாக பல ஆண்டுகளாக இருந்திருக்கிறேன். நான் கொஞ்ச நாளைக்கு அவருடைய குடும்ப டாக்டராகவும் இருந்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் தன்னுடைய ஆசிரியர் என்று சொன்னார். மாண்புமிகு அமைச்சர் சொல்லுவது அதைவிட பெரிதாக இருக்கிறதே.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இயற்கை வைத்திய முறையை அவர் கையாண்டார். ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். எல்லா வியாதிகளையும் இயற்கை வைத்தியத்தின் மூலமாக குணப்படுத்திவிட முடியும் என்ற தவறான எண்ணம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வியாதிக்கும் ஒவ்வொரு முறை இருக்கிறது. சில முறைகளில்தான் சில வியாதிகள் கட்டுப்படும். எல்லா வியாதிகளையும் இயற்கை வைத்தியத்தால் குணப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லுவது நியாயமான வாதமல்ல. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், எந்தெந்த வியாதிகளுக்கு எந்தெந்த முறையைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று பார்த்தால் we want to have an integrated system என்ற வகையிலேதான் செயலாற்றி வருகிறோம்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : யோகாசன சிகிச்சை எல்லோருக்கும் ஏற்றதா? உடல்கூறைப் பொறுத்து யோகாசனம் அமையுமா? அல்லது சிலருக்கு மட்டும்தான் யோகம் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தம்முடைய சொற்பொழிவு ... அவர்கள் யோக முறையைக் கையாண்டால், அது அவருக்கு எல்லோருக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இப்போதே கடைப்பிடிப்பது நலம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அவருக்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடிய பயிற்சியாகவும் இருக்கும். மனதிற்கு ஒரு அமைதியை ஏற்படுத்தும். யோக முறையை எல்லோரும் கடைப்பிடிப்பது நன்றாக இருக்கும். இரத்தக் கொதிப்பு நோய் இருந்தால் சவாசனம் செய்யலாம், சர்வாங்காசனம் செய்யக்கூடாது. அவரவர் நிலைக்கேற்ப இதைக் கடைப்பிடிக்கலாம்.

1983 பிப்ரவரி 11]

திரு. ஈ. என். வெங்கடேசன் : இயற்கை மருத்துவம் என்றால் என்ன? அதைக் கடைப்பிடிக்கும் வழிமுறை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இதை வியாக்கியானம் செய்வது தேவையாக இருக்குமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மகாராஷ்டிர மாநிலம், பம்பாயில் உள்ள மருத்துவர்கள் ஸ்டிரைக் செய்தபோது, 10 நாட்கள் ... மருத்துவர் ஒருவர் "லெட்டர்ஸ் டு தி எடிட்டர்" பகுதியில் ஒன்றை எழுதியிருந்தார். "பல நோய்கள் இயற்கை வைத்தியத்திலே குணமாகும், ஆகவே டாக்டர்கள் ஆசிட் டெஸ்டுக்கு விட்டு ஸ்ட்ரைக்கை வித்ட்ரா பண்ணுங்கள்" ... ஆகவே தயவு செய்து ... அந்த அடிப்படையிலே நோய்களை இயற்கை ... என்று எழுதியிருந்தார். ... செய்யலாம் அல்லவா? இப்போது அங்கே 10 மருத்துவமனையில் ... அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று படுக்கைகளை ... அரசு அறிவுக்குத் துணை வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : திட்டவட்டமாக எந்தெந்த நோய்கள் இயற்கை வைத்தியத்தால் குணமடையும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. இருந்தாலும் பத்து படுக்கைகள் ஏற்படுத்திய பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன அந்தக் கருத்தும் நிச்சயமாக ஆராயப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. பா. ரா. ராமன் : இன்று தமிழகத்திலே உள்ள பள்ளிகளில் யோகாசனம் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அறிஞர் அண்ணா மருத்துவ மனையில் எந்த முறையிலே செய்கிறோம்? எந்தெந்த வியாதிகளுக்கு எந்தெந்த யோகாப்பியாசம் செய்ய வேண்டும் என்று கற்றுக்கொடுக்கிறார்களா? அதை பரவலாக மாநிலம் முழுவதும் எடுத்துக்காட்டலாம். பல நோயாளிகள் தங்கள் வீடுகளிலேயே அதைப் பின்பற்ற முயற்சி செய்யலாம் அல்லவா? அது பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கருத்து என்ன?

(முற்பகல் 9-50)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கொஞ்சம் அதிலே இரண்டையும் சேர்த்துப் பேசுகிறார்கள். இயற்கை வைத்தியம் என்பது வேறு. யோகாசனம் என்பது வேறு. யோகாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது ப்ரிவென்டிவ் ஆக, அதாவது தற்காப்புக்காக, நாம் வியாதியை முன்கூட்டியே வராமல் செய்வதற்கு இதைப் பயன்

படுத்தலாம். யோகாசன முறை எல்லோரும் பயிற்சிபெறத்தக்கது. அது நல்ல வகையிலே அமையும் என்பதுதான் நம்முடைய கருத்து. அதை நாம் கடைப்பிடிக்கலாம். இயற்கை வைத்தியத்தைப் பொறுத்தவரையில், சில வியாதிகள் வந்தால் இயற்கை வைத்தியத்தில் குணமாகத் தீர்க்கும் அதிலே சில முறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை இங்கே சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்காது. இந்த இயற்கை வைத்தியத்தை முறையாகச் செய்வதன் மூலம், அந்த வியாதிகளை குணப்படுத்தலாம். அதற்கு அந்த முறையைப் பயன்படுத்தலாம். பேரறிஞர் அண்ணா மருத்துவமனையிலே, இயற்கை வைத்தியத்திற்காக மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் கேள்வியின் அடிப்படையிலே 10 படுக்கைகள் உண்டாக்குவதற்கு நாம் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்பதுதான் விடை.

சாலை விதிகளை மீறுதல்

* 87. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை சாலைகளில் கண்ட இடங்களில் சாலைகளைக் கடக்கும் பாதசாரிகள், 'நோ பார்க்கிங்' போன்ற சாலை விதிகளை மீறும் வாகன ஓட்டிகள் ஆகியோர் மீது நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்த திட்டங்கள் ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது முதல் செயல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: (அ) மற்றும் (இ) சென்னை நகரில் போக்குவரத்து விதிகளை மீறி சாலைகளைக் கடக்கும் பாதசாரிகள் மீதும் "நிறுத்தக் கூடாது" என்ற இடங்களில் வண்டிகளை நிறுத்துபவர்கள் மீதும் வழக்குகள் பதிவு செய்து காவல்துறையினர் நடவடிக்கையைத் தீவிரப்படுத்தி வருகின்றனர்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் சாலைகளை சாலை விதிக்குப் புறம்பாகக் கடக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. மிக நெருக்கமான நடமாட்டம் உள்ள பகுதிகளில் தான் அப்படி நடக்கிறது. சென்னையில் மிக நெருக்கமாக இருக்கக்கூடிய பல இடங்களில் சுரங்கப் பாதைகள் அமைப்பதுடன், 'நோ பார்க்கிங்' பகுதிகள் என சில இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அமைக்க வேண்டும். அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சுரங்கப் பாதையைப் பயன்படுத்துவதில்லையே என்பதுதான் மிகப் பெரிய குறையாக இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்வதென்றால், சட்ட மன்ற விடுதிக்கு வருபவர்கள் யாரும் அண்ணா சிலைக்குக் கீழே உள்ள அந்தச் சுரங்கப் பாதையைக்கூட பயன்படுத்துவதில்லை. அது மிகவும் முக்கியமான இடத்திலே இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்துகின்ற உணர்வை மக்களிடையே கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய நோக்கம். 'நோ பார்க்கிங்' இடத்தில் வண்டிகளை நிறுத்த முடியாத நிலைமைகளிலும் அங்கேயே நிறுத்திவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அதற்கு அருகாமையில் வேறு இடங்களில் வண்டிகளை நிறுத்தி வைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. சில இடங்களில் பாலத்திற்கு அடியிலே வண்டிகளை நிறுத்தி வைக்கின்றார்கள். நாம் இவைகளையெல்லாம் தடுத்தாக வேண்டும்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி: நெருக்கடியான தெருக்களில் உதாரணமாக 'பிராட்வே'யில், லாரிகள் அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக கொத்தவால்சாவடியிலேயும் இருக்கிறது. அந்த இடங்களிலெல்லாம் ஸ்லோ மூவிங் வண்டிகளும் போகின்றன. அந்த வண்டிகளை வேறு வழியாகச் செலுத்த, திசை திருப்ப அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? எப்போதுமே பிராட்வேயில் நடமாடுவதற்குக்கூட இடம் இல்லாமல் மக்கள் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்து அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை [illegible] எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் லாரிகளை அனுமதிக்கலாம் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஸ்லோ மூவிங் வெகிக்கிள்களைப் பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி யோசித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: சாலை விதிகளை மீறி சாலையைக் கடப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டிப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. அந்த உணர்வை மக்களுக்குச் சொல்லி தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஒரு மேடையை அமைத்து 'இவர்கள் சாலை விதிகளை மீறியவர்கள்' என மேடையில் போர்டு போட்டு அப்படி சாலை விதிகளை மீறிச் செல்லுபவர்களை அதன் மேலே ஏற்றி ஒரு 10 நிமிடம் நிற்க வைத்தால், இனி போகின்றவர்கள் அப்படி விதிகளை மீறமாட்டார்கள் என்ற அளவில் அந்த முறையைக் கடைப்பிடித்தால், அது உபயோககரமாக இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் முந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை நான் சொல்லியிருந்தால், 'இதை நீங்கள் எப்படிச் சொல்லலாம்?' என்று கேட்டிருப்பார்கள். அது நியாயமாக இருக்காது. மக்களை அவ்வளவு தூரத்திற்குச் செய்வதை விட, மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பொதுக்கூட்டங்களில் பேசும்போது, அந்த உணர்வுகள் மக்களிடம் ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு எடுத்துச்சொன்னால், அது எவ்வளவோ மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: அதிக நெருக்கமான பகுதிகளில் [illegible] என்று இருக்கின்ற பகுதிகளிலே, பார்க்கிங்குகளை ஆகாயத்திலேகூட அமைக்கலாம். அப்படி இல்லாவிட்டால் [illegible] அமைத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: யோசனை நல்ல யோசனை. இவ்வளவு பெரிய திட்டத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். பேராசிரியர் என்ற முறையில் [illegible] அதற்கான திட்டங்களைத் [illegible] கொண்டிருப்பார்கள் [illegible]. எனக்கு சரியாக நினைவில்லை. அது குறித்து நகராட்சி, மாநகராட்சியினுடைய சார்பாக திட்டங்கள் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

திரு. எ. ஜே. தாஸ்: பாதசாரிகள் சாலையைக் கடப்பதற்குக் காரணம், பிளாட்பாரங்களிலே எல்லாம் கடைகளை வைத்திருப்பதால் [illegible] பிளாட்பாரத்திலே நடக்க முடியாததால் அவர்கள் சாலையை கடக்கிறார்கள். பிளாட்பாரத்தில் உள்ள கடைகளை அகற்றினால் அந்த பிளாட்பாரத்திலே நடப்பவர்கள் [illegible] ஏற்படாது என்று [illegible] சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, பிளாட்பாரத்தில் சென்றுகொண்டிருப்பவர்கள், கடைகள் இருக்கின்ற இடத்தில் பிளாட்பாரத்தில் நடக்க இயலாத [illegible] பக்கமாகவே செல்வோம். சாலையைக் கடந்து செல்லக்கூடிய நிலைமை [illegible] இல்லை. ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கத்திற்குச் செல்ல சாலையைக் கடக்கும்போது அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற சுரங்கப்பாதையைப் பயன்படுத்தாமல், வேறு வேறு இடங்களைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்ற காரணத்தினால்தான், இந்த வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவா அவர்களே, பாதசாரிகள் பிரச்சினை, 'நோ பார்க்கிங்' பிரச்சினை இரண்டுமே வருவதற்குக் காரணம், நம்முடைய டிராபிக் சிஸ்டம் மோஸ்ட் அவுட் மோடட் சிஸ்டம் (Most out-moded system) நம்முடைய மிகப் பெரிய சாலைகளிலே, அதிகமான போக்குவரத்து நெரிசல் இருக்கின்ற சாலைகளிலே, முன் ஜாக்கிரதையில்லாமல், முன் நோக்கு இல்லாமல், புதிய புதிய மல்டி ஸ்டோரிட் பில்டிங்ஸ், பெரிய ஆபீஸ்கள், தியேட்டர்கள் எல்லாம் கட்டுவதற்கு ஒரு பக்கம் அனுமதி கொடுத்துவிட்டு, மக்கள் எப்படியும் நடந்து போக முடியும் என்ற உணர்வு இருப்பதால், அந்தப் பகுதியில் கார்கள் மற்ற பஸ்கள் எல்லாம் போக முடியாத நிலைமைகளை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே டிரான்ஸ்போர்ட், கார்ப்பரேஷன், பி. டபிள்யூ. டி. இவ்வளவு பேரும் இதிலே ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேகமான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா? சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தப் பிரச்சினையால் மிகப் பெரிய பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே ஒரு வழிப்பாதையை எல்லா இடங்களிலும் கொண்டுவர அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, எங்கெங்கெல்லாம் ஒரு வழிப் பாதையை ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் ஏற்படுத்திக்கொண்டே வருகிறோம். சில இடங்களில் ஒரு வழிப் பாதையை ஏற்படுத்த முடியாத அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. அந்த இடங்களில் வேறு பாதைகளோ, மாற்றுப்பாதைகளோ இல்லாத காரணத்தினாலே, அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது பழுத்திருக்கின்ற பிரச்சினை வேறு. எங்கெங்கு அந்த வசதிகள் இருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களிலேயெல்லாம் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து சுரங்கப் பாதைகளை அமைத்திருக்கின்றோம். அந்த சுரங்கப் பாதைகளைக் கூட வேறு எது எதற்கோ பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்பது தான் வேதனைக்குரிய ஒன்று என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, நெரிசல் காரணமாக தியேட்டர் எதிரிலேயே கூட அவர்கள் கிராஸ் பண்ணி விடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: தியேட்டர் இருந்தால்கூட கொஞ்சம் அருகிலேயே உள்ள சுரங்கப் பாதையைப் பயன்படுத்துகின்ற உணர்வு இல்லையே என்பதுதான் சொல்கிறேன். அந்த சுரங்கப் பாதைகளை அமைத்தும் என்ன பயன் என்பதுதான் கேள்வி.

[1983 பிப்ரவரி 11

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அந்த [illegible] பாதை போட்டிருப்பதே, அங்கு தேர்தல் அதிகமாக இருப்பதால்தான். அந்த [illegible] இல்லாமல். அந்தத் [illegible] இந்தப் பிரச்சினை வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: அந்த [illegible] பாதையைப் பயன்படுத்துகின்றார்களா [illegible] அவர்கள் பயன்படுத்த மறுக்கின்றார்களா என்ற கேள்விக்கு [illegible] அவர்கள் [illegible], கேள்வி [illegible] இருக்கிறது.

Long distance Buses.

88. Q.—Thiru E. S. VENKATESAN: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state, whether there is any proposal with the Government to introduce long distance buses with sleeper and toilet facilities?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: ஆம்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: [illegible] இடங்களில் [illegible] பேருந்துகள் போகின்றன? அதனுடைய [illegible] கட்டணம் [illegible] என்ற விவரம் அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: [illegible] சென்னையிலிருந்து [illegible] ஒரு வண்டியும், அதே [illegible] சென்னைக்கும் ஒரு வண்டி [illegible] செய்திருக்கிறோம். கட்டணம் ஒரு நபருக்கு ரூ. 96.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து, அந்தக் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. [illegible] சாதாரண [illegible] கட்டணம் [illegible] இடங்களிலே [illegible] அரசு முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: அது படுத்துத் தூங்கிக்கொண்டு போகக்கூடிய வசதியை [illegible] இருக்கிறது [illegible] இருக்கிறது. எனவே ரூ. 96 என்று இருக்கிறது கட்டணம் [illegible] அதிகமாக இருக்கிறது. ஏ. சி. இல்லாமல் [illegible] குறைத்துவிட்டால் [illegible] இயங்குகின்றது என்று பார்த்து அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்வோம்.

1983 பிப்ரவரி 11]

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்: பேருந்துகளில் கழிப்பிடங்கள் வைப்பதற்குப் பதிலாக, 100 மைல், 200 மைல் என்று செல்லக்கூடிய பேருந்துகளுக்கு நடுவிலேயே, 50 மைல்களுக்குப் [illegible] இடங்களிலே கழிப்பிடங்கள் அமைத்து, அந்த இடங்களில் வண்டிகளை நிறுத்தி, பாசஞ்சர்ஸ் இறங்கிக் கொண்டு, அங்குள்ள கழிப்பிடங்களைப் பயன்படுத்தக் கூடிய வசதிகளை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: சில இடங்களிலே உணவு அருந்து கின்ற இடத்திலே அப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டைச் செய்து வைத்திருக்கி றார்கள். அவை அரசினுடைய [illegible] இல்லாமல், தனிப்பட்டவர்கள் செய்து வைத்துள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. நாம் இப்போது மாமண்டூர் போன்ற இடங்களில் பெரிய அளவில் ரூ. 40 லட்சம் அளவுக்கு பணத்தை ஒதுக்கி, இதுபோன்று பயணிகள் போனால் அங்கேயே தங்கிச் செல்கின்ற வசதியையும், உணவு அருந்தும் வசதியையும்கூட செய்ய இருக்கிறோம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வசதிகள் உள்ள நெடுந்தொலைவு செல்லும் பேருந்துகளை அண்டை மாநிலத் தலைநகரங்களுக்கு விடுகின்ற கருத்து அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: அண்டை மாநிலங்களுக்கு விடுகின்ற போது அந்த மாநிலத்திற்கும் இந்த மாநிலத்திற்குமிடையே ஒரு ஒப்பந்தம் போடவேண்டும். ஏற்கனவே போட்ட ஒப்பந்தப்படி எல்லாப் பேருந்துகளும் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இனிமேல் புதிதாக ஒப்பந்தம் கையெழுத்திட்டால்தான், நாம் அப்படி விட முடியும். நாம் ஒப்பந்தம் போடாமல் விடுவதானால், இரண்டு மாநிலத்திற்கும் டாக்ஸ் கட்ட வேண்டியிருக்கும். பல அண்டை மாநிலங்களுக்கு 16 சீட்டுக்கு டாக்ஸ் கட்டி வண்டியை விடுவது அவ்வளவு லாபகரமாக இருக்காது. எனவே ஒப்பந்தம் ஏற்படு கின்றபோது இதுபற்றிச் சிந்திக்கலாம்.

(முற்பகல் 10-00)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: நெடுந்தொலைவு விரைவு வண்டிகளிலே ஏர் கண்டிஷன் பொருத்தி, அந்த வண்டிகளைப் பகல் நேரத்தில் ஓட்டும் வகையில் நேரத்தை மாற்றி அமைத்தால், பயன் உள்ளதாக இருக்கும். இரவில் 12 மணிக்கு மேலே வெளியிலும் குளிர், வண்டியிலும் குளிர் என்று சொல்லும் நிலை இருக்கிறது. எனவே கோடைக் காலங்களில்தான் அது பயன்படும். இதனால் ஏ. சி. வண்டிகளில் போகின்றவர்கள், மற்ற காலங்களில் படும்.

விழுப்புரத்தில் இறங்கி, வேறு வண்டிகளில் போகும் நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே காலை 8 மணிக்குப் புறப்பட்டு, பெரும் பகுதி பகலில் ஓடி, இரவில் போய்ச் சேரும் நிலையில் இந்த வண்டிகளின் நேரத்தை மாற்றும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, குளுகுளு வசதியுடன்கூடிய தூங்கும் வண்டியை பகலில் விட்டு, பகலில் தூங்குவதற்கு நாம் தூண்டக்கூடாது. ஆராய்ந்து செய்ய [illegible] இருக்கிறது. அதை முடிந்த வரையில் பகலில் இயக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

டாக்டர் இரா. ஜனார்த்தனம் : பயணிகளின் கழிப்பிட வசதிக்காக மாமண்டூரில் பெரிய அளவில் ஏற்பாடு இருப்பதாக அறிகிறேன். ஒரே இடத்தில் அப்படி இல்லாமல், பெருஞ்சாலைகளில் 100 கிலோ மீட்டருக்கு ஒரு இடத்தில் சிறிய அளவில் அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : அங்கு அவ்வளவு பெரிய தேவை இருக்கிறது என்ற நிலைமை இருப்பதால்தான் அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம். அதற்கு அடுத்து எந்த இடத்தில் தேவை என்று தேர்ந்தெடுத்து அடுத்த முறை அதைச் செய்யலாம்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : தூங்கும் வசதி கொண்ட பேருந்துகளை விடுவதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதில் செல்பவர்கள் தூங்க முடியாவிட்டால், அவர்களுக்கு தூக்கம் வருவதற்கு மருந்து கொடுத்து அவர்களை தூங்கச் செய்யும் நிலைமையை அமைச்சரவர்கள் உருவாக்குவார்களா? (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : அப்படி மருந்தைக் கொடுத்து, காலையிலே அவர்களை எழுப்பக்கூடிய சங்கடத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. (சிரிப்பு).

Tuticorin-Karur Broad-Gauge Railway Line.

89. Q.—Thiru P. R. THOMAS (on behalf of Thiru D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state :

(a) whether the State Government have represented to the Central Government, to expedite the laying of a Broad-Gauge Railway Line between Tuticorin and Karur, connecting Madurai; and

(b) if so, the nature of reply received from the Central Government ?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(ஆ) கரூரிலிருந்து திண்டுக்கல்லுக்குப் புதிய அகல இருப்புப்பாதை அமைப்பதற்கு இறுதி இட நிர்ணய நில அளவு (சர்வே) நடந்து கொண்டிருப்பதாக மத்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது. இருப்பினும் திட்டத்தின் பெரிய அளவினைக் கருதியும், திட்டக் குழுவினால் ஆறாவது திட்ட காலத்தில் புதிய இரயில் பாதைகள் அமைப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட நிதி பற்றாக்குறையின் காரணமாகவும் கரூரிலிருந்து திருநெல்வேலி வரை எல்லா வேலைகளையும் ஒரே சமயத்தில் எடுத்துக்கொள்ள இயலாதென்று தெரிவித்துள்ளது. இருந்த போதிலும், இப்பகுதியின் போக்குவரத்துத் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு திருநெல்வேலியிலிருந்து மணியாச்சி வழியாக தூத்துக்குடிக்கு ஒரு இணை அகல இருப்புப்பாதை போடும் வேலை இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்றும், இதன் மூலம் தூத்துக்குடியிலிருந்து கொச்சிக்கும் (திருநெல்வேலி, திருவனந்தபுரம் வழியாக) சென்னை மற்றும் இதர இடங்களுக்கும் நேரடி அகல இருப்புப் பாதை தொடர்பு கிடைக்குமெனவும் இத்திட்டத்தினுடைய மற்றப் பகுதிகளை அதிக நிதி வசதி எப்பொழுது கிடைக்குமோ அப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படும் எனவும் தெரிவித்துள்ளது.

திரு. வி. வி. ஆனந்தம் : கரூரிலிருந்து திண்டுக்கல் செல்வதற்கான ரயில் பாதை அமைப்பதற்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு விட்டதா? மற்றும் சேலம், தர்மபுரி, ஓசூர், பெங்களூர் வழியாகச் செல்லும் மீட்டர் வழிப் பாதையை அகலப் பாதையாக மாற்ற அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : கரூர்—திண்டுக்கல் பாதையைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கான நிலத்தை எடுக்க நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த திட்டம் இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

Taxis that ply in Madras City.

90. Q.—Thiru K. RAMAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) the number of Taxi permits issued and renewed in the Madras City for passenger traffic as on 1st July 1982; and

(b) the actual number of Taxis that ply on the road as on 1st July 1982?

[1983 பிப்ரவரி 11

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: (அ) 1—7—1982-ல் சென்னை நகரில் பிரயாணிகள் போக்குவரத்து உரிமங்கள் வழங்கியதும் உரிமங்கள் புதுப்பித்ததும் சேர்ந்து வாடகை வண்டிகளின் எண்ணிக்கை—1,617.

(இ) 1—7—1982-ல் சாலையில் ஓடும் வண்டிகளின் எண்ணிக்கை—1382.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரத்தை நான் மறுக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் பெர்மிட் வாங்கியவர்கள் டாக்சி ஓட்ட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அது அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததா? கட்டண விகிதங்கள், பெட்ரோல் விலை தொடர்பாக இது ஏற்பட்டது. இதனால் பயணிகளுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் சங்கடம் இல்லாத வகையில் ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்ய அரசு பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, கட்டண விகிதம் என்று சொல்கிறபோது, ஓட்டுநர்களை அழைத்து, அவர்களோடு பேசித்தான் கட்டணத்தை நிர்ணயித்திருக்கிறோம். மேலும் விலை, பெட்ரோல் விலை உயர்வால் சங்கடமான நிலை இருப்பது உண்மைதான். இதற்கு மாற்றுவழி என்ற முறையில், நகரத்தில் 2,000 பேருந்துகளை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். மினி பஸ்களை விட்டிருக்கிறோம். இதற்கு மேலே பேருந்துகளை விடுவது என்றால், அதனால் சங்கடம்தான் ஏற்படும். எனினும் சிறிய பேருந்துகளை விட வேண்டுமென்று, நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, இப்போது 'பாயிண்ட் டு பாயிண்ட்' என்ற அளவிலே பெரிய பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதே முறையில் "மெட்டோடர்" வேன்களையும் மினி பஸ்களையும் விட அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, நாம் ஏற்கெனவே 6 ஆண்டுக் காலம், 10 ஆண்டுக் காலம் பயன்படுத்திய பேருந்துகளை சிறிய பேருந்துகளாக மாற்றி, நல்ல முறையிலே அதை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். புதிதாக 'மடாடர்' வேன்கள் வாங்கி விடுவதைவிட இது பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. மேலும் சிறிய பேருந்துகளைத் தயாரிப்பதாக சில கம்பெனிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றையும் பார்த்து, அதில் எது சரியாக இருக்குமோ, அதைப் பயன்படுத்தி ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

1983 பிப்ரவரி 11]

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, there are a lot of complaints about Madras taxis. As one who has travelled in Delhi, Bombay and Calcutta, I can say that most of the complaints in Madras relate to the fact that the fares are not displayed in the taxis. May I know whether the Hon. Minister will insist that the fare chart, as approved by the Government, should be displayed in every taxi that is a public taxi?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: என்ன கட்டண விகிதம் என்பதை ஆட்டோவானாலும் சரி, டாக்சியானாலும் சரி, அதில் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அது வைக்கப்படவில்லை என்றால், அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். குறிப்பாக 12 மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களை இதற்காக அமைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்காணிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி: பள்ளி மாணவர்கள் சுற்றுலா செல்வதற்கு சிறு பேருந்துகளை குறைந்த கட்டணத்தில் அரசு வாடகைக்கு அளிக்குமா? இப்போது தனியாருக்கு அதிகமான கட்டணம் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. கன்செஷன் ரேட்டில் பள்ளி மாணவர்கள் சுற்றுலா செல்ல அனுமதிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, சுற்றுலாவிற்குக் கொடுப்பதுபற்றி இப்போது சொல்ல முடியாது. இந்தப் பேருந்துகளிலே குழந்தைகள் பயணம் செய்ய ஏற்பாடு ஏற்கெனவே இருக்கிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: சென்னை நகரில் வாடகை டாக்சி, ஆட்டோ ஓட்டுபவர்களுக்கும், அதில் பயணம் செய்பவர்களுக்கும் இடையே போராட்டம் நடந்து, போட்டியில் யார் வெற்றி பெறுவது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. எவ்வளவு கண்காணிப்பாளர்கள் நியமித்தாலும், அது வெற்றி பெறவில்லை என்பதை உணர்ந்து, அதற்குத் தக்க முறையில் ஒரு பாதுகாப்பான ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வருமா? மடாடர் வேன்களை வாடகைக்கு விட வைத்து, ஒரு இருக்கைக்கு 2 ரூபாய் அல்லது 3 ரூபாய் என்று கட்டணம் நிர்ணயித்து, வாடகைக் கார்களில் போகிறவர்கள் அதில் போய், இந்தத் தொல்லைகளிலிருந்து தப்பி, பயன் பெறும் நிலையை அரசு உருவாக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: இதன்மீது தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் 'விஜிலென்ஸ் ஸ்குவாட்' வைத்தோம். காவல் துறையில் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி நடவடிக்கைகளை நாம் எடுக்கும்போது, அதற்காக ஊர்வலம் நடத்தி, அதில்

[1983 பிப்ரவரி 11

அனைத்துக் கட்சிகளும் பங்கு கொள்கின்றன. அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து உத்தரவாதம் கொடுத்தால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்தந்தத் தொழிற் சங்கங்களை அழைத்து இப்படித்தான் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, அதன் தலைவர்கள் உத்தரவிட்டால், இன்னும் உதவியாக இருக்கும். மட்டடர் வேன்களை விட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவற்றையும் டாக்ஸி ஓட்டும் ஓட்டுநர்கள்தான் ஓட்டுவார்கள். எனவே எல்லோரும் சேர்ந்து கொள்வார்களோ என்ற பயமும் ஏற்படுகிறது.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : இன்றையதினம் ஆட்டோக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மேலும் அவற்றில் மூன்று பேர்களை ஏற்றிச் செல்லுகிறார்கள். அதனால் விபத்துக்கள் நிறைய நடக்கின்றன. எனவே அவற்றுக்குக் கொடுக்கும் உரிமங்களைக் குறைக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : புதிய உரிமங்கள் கொடுப்பதைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே நிறைய ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் இருந்தும், அதில் மூன்று பேர் பயணம் செய்கிறார்கள். அதைக் குறைத்தால், நான்கு பேர் பயணம் செய்வார்களோ என்ற பயம் ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(முற்பகல் 10—10)

2. அறிவிப்புகள்.

(1) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்று நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி விபரம் முடிவு செய்யப்பட்டது :—

பிப்ரவரி		
12	—	தனி உறுப்பினர் அலுவல்.
13	—	ஞாயிறு — விடுமுறை
14 & 15	—	அரசின் சட்ட முன்வடிவுகளை ஆய்வு செய்தல்.
,,		வறட்சி குறித்த வெள்ளை அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

1983 பிப்ரவரி 11]

மேலவை வழக்கம்போல் காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும். தேவையிருப்பின் 15—2—1983 அன்று மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிட்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட சட்டமுன்வடிவுகளின் பிரதிகளை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன் :

(1) 1983 ஆம் ஆண்டு ஷெரிஃப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1983).

(2) 1983 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1983).

(3) தமிழ் நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழுவிற்குத் தேர்வு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழுவிற்கு திரு. ம. சங்கரலிங்கம், எம். எல். சி. அவர்கள் மட்டுமே போட்டியிட்டதால், உரிய முறைப்படி அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்பதை இம்மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3. தகவல் கோரல்.

தொலைக் காட்சியில் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பப்படாதது குறித்து.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஒரு முக்கியத் தகவலை நான் அரசின் கவனத்திற்கும் தலைவரவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறேன். சட்டமன்றப் பேரவை மற்றும் மேலவை நிகழ்ச்சிகள் வானொலியில் "சட்டமன்றத்தில் இன்று" என்கிற பெயரில் விமர்சனம் செய்யப்படுகிறது. இதற்காகத் தனியாக நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் தொலைக்காட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நாடாளுமன்ற நிகழ்ச்சிகளை "Today in Parliament" என்கிற பெயரில் விமர்சனம் மட்டும்.

செய்கிறார்கள். சட்டமன்றப் பேரவை மற்றும் மேலவை நிகழ்ச்சிகளை விமர்சனம் செய்வதற்குரிய எவ்வித ஏற்பாடும் இதுவரை இல்லை. குறித்து நான் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவருவதுடன் இதுகுறித்து உரிய நடவடிக்கையை தாங்கள் எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்தகவலைத் தொலைக் காட்சி நிலையத்திற்கு அனுப்புகிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு.

தஞ்சை மாவட்டம், திருவாரூர் அரசு மருத்துவ மனையில் 'எக்ஸ்ரே பிளாண்ட்' இயங்காமை குறித்து.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :—

"தஞ்சை மாவட்டம், திருவாரூர் அரசு மருத்துவ மனையில் 'எக்ஸ்ரே பிளாண்ட்' 4 மாதங்களுக்கு மேலாக இயங்காமையாலும், பிராணவாயு சிலிண்டர்கள் இருப்பில் இல்லாமையாலும் நோயாளிகளை டாக்டர்கள் சரியாக கவனிக்க இயலாத நிலைமையில் ஏழை எளியோர், தொழிலாளர்கள் படும் அல்லல் குறித்து".

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: விவர அறிக்கை @ அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, விவர அறிக்கையில் திருவாரூரிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனையில் ஒரு 100 எம். ஏ. எக்ஸ்ரே கருவி 26—5—1975 அன்று நிறுவப்பட்டது என்றும், இக்கருவி 6—9—1982 முதல் செயல்படவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்குப் பதில் தரும் இந்த நேரத்தில் கூட குறைபாடுகள் நீக்கப்படவில்லை; ஆனால் அதிலுள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டறியும் பொருட்டு மதுரை அரசினர் மருத்துவ மனையில் உள்ள தொழில் நுட்பனர் இக்கருவியைப் பார்வையிட்டு, இதிலுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக்

@ 216 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

கூறி, இதைப் பழுது பார்க்க வேண்டிய பாகங்களை இக்கருவியை வழங்கிய நிறுவனத்திடமிருந்து பெற வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இனி மேலாவது இப்படிப்பட்ட உதிரி பாகங்களை எப்போதும் கைவசம் வைத்து அவ்வப்போது பழுது ஏற்பட்டால், உடனே பழுது பார்க்கும் வகையிலே இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: உதிரி பாகங்களை முன்கூட்டியே வாங்கி வைக்க வேண்டுமென்ற யோசனையை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் தெரிவித்திருக்கிறார். இதிலே சங்கடம் இருக்கிறது. நாம் அவ்வாறு முன் கூட்டியே வாங்கி வைத்தால், சில ஆண்டுகள் சென்ற பின்னால், அவை பயன்படாமல் போய்விடும். பிறகு அந்த உதிரி பாகங்களைக் கூட நாம் பழுது பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விடும். எந்த மாநிலத்திலும், எந்த நாட்டிலும் இப்படிப்பட்ட உதிரி பாகங்களை வாங்கி வைப்பது என்பது இயலாத காரியம். ஆனால் இவ்வாறு ஏதாவது கோளாறு ஏற்பட்டால், உடனடியாகப் பழுதுபார்க்க வேண்டிய நடவடிக்கையில் ஈடுபட இந்த அரசு ஆவன செய்யும். எல்கார்ட் நிறுவனத்திடம் விரைவில் மேற்படி கருவியைப் பழுதுபார்க்குமாறு சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் இது குறித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், அந்தக் கம்பெனி மீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதுபற்றி யோசிக்கப்படும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: ஏழை எளியோர், தொழிலாளர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோர் தனியார் மருத்துவமனைக்குச் சென்று ஊடுகதிர் படங்களை எடுக்க வேண்டுமென்றால், நிறைய செலவாகும். இங்குள்ள கருவியைப் பொறுத்தவரையில், அதைப் பழுதுபார்ப்பது குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏது எதற்கோ 'டெலக்ஸ்' செய்தி அனுப்புகிறோம். தந்தி மூலமாகவோ அல்லது டெலக்ஸ் மூலமாகவோ இதனை விரைவுபடுத்தச் சொல்லியிருக்கலாம். இக்கருவி பழுது பார்க்கப்படும் வரை, பக்கத்திலுள்ள அரசு மருத்துவமனைகளில் ஏதாவது ஒன்றிலிருந்து ஒரு உபரி ஊடுகதிர் கருவியை அனுப்பி வைக்க மருத்துவ இயக்குநர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளிடம் மெத்தனம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மெத்தனத்தைப் போக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தீர்க்கமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை வாக்குறுதியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5. அரசின் சட்டமுன்வடிவுகள்

(1) தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1983)— தொடர்ச்சி.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தை முன்மொழிவதற்கு முன்னதாக தங்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வருகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கின்ற தமிழ் நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவைப் பொறுத்தவரையிலும், அதனுடைய மூலச் சட்டத்தினுடைய நகலையும் இதனோடு இணைத்திருந்தால், எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு பேசுவதற்குத் துணையாக இருந்திருக்கும். ஆனால் எங்களுக்கு நேரமே இல்லாமல், சட்ட முன்வடிவின் நகலை இரவு கொடுத்து இன்று காலையில் பேச வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் மூலச் சட்டத்தை 'கம்பாரேட்டிவ் ஸ்டடி' செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அதைக் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இடையிலே பல திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன. இது மிக மிக முக்கியமான ஒரு சட்ட முன்வடிவு. இதனுடைய பின்னணி என்னவென்று புரியாமல் பேசுவது சிரமமாக இருக்கும். ஆகவே குறைந்தபட்சம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய நான்காவது பிரிவினுடைய நோக்கத்தை விளக்கினால், தொடர்ந்து என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிந்து பேசுவதற்கு அது வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் மொத்தமாக மூன்று விஷயங்கள்தான் சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்று விற்பனை வரியை நாம் நல்ல முறையில் பெற இந்தச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. விற்பனை வரியை நாம் நேரடியாகப் பெறுவதற்கான அந்த விதியைப் பயன்படுத்துகிறோம். மற்றொன்று, ஒரு மாநிலத்தை விட்டு மற்றொரு மாநிலத்திற்கு மது வகைகள் அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. அப்படி அனுப்பப்படுகிற மது வகைகள் நம்முடைய மாநில எல்லைக்குள் வருகிறபோது, அதை முன் கூட்டியே அவர்கள் நமக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். ஏன் அப்படிச் சொல்கிறோம் என்றால், நம்முடைய மாநில எல்லையிலிருந்து அது பிறகு வேறு ஒரு எல்லைக்குப் போவதும் உண்டு. எல்லையிலேயே விற்று விடுவதும் உண்டு. அப்படிச் செய்தால், நமக்கு வர வேண்டிய எக்சைஸ் வரியைக் கட்டாமல் அவர்கள் கொடுத்து விடுகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

ஆகவேதான் நம்முடைய எல்லைக்குள் மது வகைகளைக் கொண்டு வருவதற்குள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். மற்றொன்று அரசுக்கு வருகிற வருமானத்தை பாதிக்கிற வகையில் நீதிமன்றங்கள் தடை உத்தரவு போடுகின்றன. அந்தத் தடை உத்தரவின் காரணமாக யாரிடமிருந்து நமக்கு வரி வர வேண்டுமோ அவர்களிடத்திலிருந்து நாம் அதனை வசூல் செய்ய முடியாமல் போய் நமக்கு நஷ்டம் வருகிற நிலை இருக்கிறது. அரசுக்கு வருகிற நஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு இப்படி ஒன்றைப் போட்டிருக்கிறோம். சில சமயங்களில் தடை உத்தரவை முன் அறிவிப்பு செய்யாமல் போட்டு விடுகிறார்கள். வருமானம் முழுவதும் கலை வசூலித்து விட்டு அதற்குப் பிறகு அவர்கள் தடை நீங்கி விடுகிற காரணத்தால், அரசுக்குப் பெரு நஷ்டம் வருகிறது. இந்த மூன்று அம்சங்களும் தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1983 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 3/1983) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு—4

* Thiru K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following recommendation:

" In clause 4, for the words 'against this Act, or the rules made thereunder' the words 'against this Act or the rules made thereunder and with the approval of the State Legislature' shall be substituted."

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, I second it.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இச்சட்டத்தினுடைய நோக்கங்களைப் பொறுத்தவரையில், அதிகமாக அரசோடு மாறுபாடு கொள்ள முடியாது. ஆனால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய நோக்கங்களைப்பற்றி மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியபோது ஒன்றில் எனக்குச் சந்தேகம் வேதனையாக இருந்தது.

(முற்பகல் 10-20)

'மதுவிலக்குச் சட்டத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள், தொடர்புடைய வியாபாரிகள். அரசு அனுமதி பெற்று அதன் மூலம் வியாபாரம் நடத்தி தடை விதிக்கிறார்கள், சில நேரங்களிலே கேட்காமலேயே கூட தடை விதிக்கிறார்கள், ஆகவே, அரசுக்கு மிகுந்த நஷ்டம் வருகிறது'' என்று சொன்னார்கள். அரசு அனுமதி பெற்று அதன் மூலம் வியாபாரம் நடத்துகிறார்கள் லாபத்தை அடைந்து அரசுக்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துவது முறையற்ற ஒன்று. அவர்கள் யாருடைய துணை கொண்டு அதைச் செய்தாலும், நீதிமன்றங்களுடைய துணை கொண்டு செய்தாலும், அது சரியல்ல. ஆனால் அதேநேரத்தில் ஒன்றிலே நாம் மிகவும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய சட்டத்திலே இருக்கும் ஓட்டைகளை நாம் பார்க்க வேண்டும். அந்த ஓட்டைகளின் காரணமாகத்தான் நீதி மன்றங்களுக்கு அவர்கள் செல்லும் வாய்ப்பை நாம் ஏற்படுத்துகிறோம். சட்டம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். அதோடு அந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்துகின்றவர்களும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். யார் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிறார்கள்? அரசாங்கத்திடம் லைசென்ஸ் வாங்குபவர்கள் தான் அப்படிச் செல்கிறார்கள். நான் பல இடங்களிலே பார்க்கிறேன், அவர்கள் அப்படி உள்ள நிலைமைகளிலே, அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகளைக் கையிலே போட்டு வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் தான் நீதி மன்றத்திற்குப் போய் அங்கே ஸ்டே (Stay) வாங்க முடிகிறது. அதற்கு 'உள்கை' என்று சொல்வார்கள். ஆர்டர் போடும்போதே, 'நான் இந்த மாதிரி ஆர்டர் போடுகிறேன், நீங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்குங்கள்' என்று அந்த அதிகாரிகளே இவர்களிடம் சொல்லும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்லும்போது, நம்முடைய நிர்வாகத்திலே எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள், இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடைவைக்க எங்கெல்லாம் லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும், எங்கெல்லாம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், எங்கெல்லாம் அவர்கள் வைக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்களோ அந்த இடங்களிலேயெல்லாம் இப்போது கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். வைக்கக்கூடாது என்று சொன்ன இடங்களிலே கடைகளை வைத்துவிட்டபிறகு, அந்த இடத்திலேயிருந்து எடுத்துக்கொண்டு போ என்று சொல்லும்போது, அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அங்கே சென்று 'ஸ்டே' வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆனால், இவ்வளவுக்கும் அவர்களுக்கு அனுமதி அளித்த கலெக்டர்களை நம்மால் குறை சொல்ல முடியவில்லை. இந்த நிலைமைகள் தான் பல இடங்

களிலே இருக்கின்றன. ஆகவே, சட்டத்தில் நீதிமன்றத்திற்குப் போகக்கூடாது என்று தடுப்பது நாம் ஜனநாயக ரீதியில் உள்ள நடவடிக்கைகளிலே எந்த அளவுக்கு தோய்ந்து போயிருக்கிறோம், எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கையற்றிருக்கிறோம் என்பதையே காட்டுகிறது. நாம் இப்படி சட்டங்களைப் போட்டு அதன் மூலமாக நீதிமன்றங்களுக்குப் போகக்கூடாது என்று தடுப்பது கூட a fraud on the constitution நீதிமன்றத்திற்கு நீ போகாதே என்று சொன்னால், அந்த அளவுக்கு தைரியம் இருந்தால், 'என்னுடைய நிர்வாகம் தவறு செய்யாது, என்ற அளவிலே நாம் மிகவும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும் "நீ நீதிமன்றத்திற்குப் போகாதே, போனால் அரசுக்கு எதிராக உத்தர விடுகிறார்கள்" என்று சொன்னால், How can a Government function with a different attitude? எல்லா தீர்ப்புக்களையும் நம்மால் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. Some are against social justice நீதிமன்றத்திற்குப் போகாதே என்றும் அப்படிப் போவது பாவம் என்றும் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையிலே வளர்ந்து வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்பவர்கள் சொல்வது முறையல்ல. இப்போது It has become a fashion எல்லாத் துறைகளிலேயும் 'நீதி மன்றத்திற்குப் போகக்கூடாது' என்ற அளவிலே பரவலாகச் சட்டமுன்வடிவு வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுவும் மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் நீதிமன்றத்திற்குப் போகக்கூடாது என்று சொன்னால், எல்லா விஷயமும் அதோடு முடிந்துவிட்டது. அது எதைக் குறித்து என்றால் Corruption has come to the uppermost மதுவிலக்குதான் அதிகமான அளவுக்கு பணம், லஞ்சம், ஊழல், செல்வாக்கு இவைகள் எல்லாம் விளையாடும் இடம். அப்படிப்பட்ட ஒன்றிலே யாரும் கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடாது என்ற நிலைமை வந்தால், பின்னர் மேலே சொன்ன அந்த ஊழல் போன்ற காரியங்களுக்கு முடிவே கிடையாது.

It means, we are accepting that we are corruption-ridden and we are not in a position to get over it

சொன்னால் சரி, அப்படி யென்றால் அப்படிச் சொல்லிவிடலாம். நான் அப்படிச் சொல்வதன் மூலம் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்களுக்கோ, மற்ற நடவடிக்கைகளுக்கோ நான் முழுவதும் ஆதரவாக இருக்கிறேன் என்பதல்ல. ஆனால் நம்முடைய சட்டத்தைச் செயல்படுத்தாத அதிகாரிகள் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன? அவர்கள் சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்? இந்த அரசு அரசாணை

களைப் போடுகிறது. ஆனால் அந்த உத்தரவுகள் மதிக்கப்படவில்லை என்று அமைச்சரே சொல்கிறார்கள். மறுபடியும், "நாங்கள் உத்தரவு போடுகிறோம், கடைகளைப் பிரிக்கச் சொல்கிறோம், அப்படி பிரிக்கச் சொன்னவுடனே அவன் கோர்ட்டுக்குப் போகிறான்? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், மக்களுக்கு எங்கள் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய உரிமையை நாங்கள் பறிப்போம்" என்று சொன்னால், அது ஜனநாயகம் அல்ல. ஜனநாயகத்திலே we must have the right to go to the Court for seeking justice. அதிகாரத்திலே இருப்பவர்களிடம் வருகிறோம், உங்களிடம் வருகிறோம், அதிகாரிகளிடம் வருகிறோம், நீதி கேட்கிறோம். நீங்கள் சொல்லியிருப்பது அல்லது செய்திருப்பது நியாயம் இல்லை என்று இந்த மக்கள் நினைத்தால், அவர்களுக்கு what is the other alternative? [illegible] (Provide) கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு ஏற்றவாறு (Provide) ப்ரொவைட் பண்ணிவிட்டு, இந்த [illegible] சட்டத்தைப் போட்டு அரசு கோர்ட்டை அமைப்பது மட்டுமல்ல, ஜனநாயக உரிமையை அவமதிக்கிறது. [illegible] கோர்ட்டுக்குப் போனால் [illegible] போய்விடும், கோர்ட்டுக்குப் போனால் பல விவரங்கள் எல்லாம் வெளியாகி விடும், என்று அரசு நினைத்தால், What for are your Advocates there? The Government may withdraw their pleaders, public prosecutors and a Advocate-General [illegible] என்று சொல்லி விடலாம். கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடாது என்று சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டு, இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பிலே கோர்ட்டிலே [illegible] காட அரசு வழக்கறிஞர்கள் எதற்காக இருக்கிறார்கள்? ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன், இந்த விஷயத்திலே இந்த அரசின் அணுகுமுறை சரியாக இல்லை. மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதை சரியாக செய்திருக்கிறார்களா அல்லது [illegible] தான் இருக்கிறார்களா என்பதிலே நான் விவாதத்திற்குப் போகவில்லை. [illegible] [illegible] 10 கடைகளைத் திறந்தார்கள். [illegible] 1000 கடைகளைத் திறந்தார்கள், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (Officers) எதற்கு, இந்த [illegible] எதற்கு. இவைபோக, எதற்கு தனியாக [illegible] ஆகவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய நோக்கம் அரசாங்கத்திற்குப் பணம்

வர தடையாக இருக்கிறது என்ற வகையிலே, அதைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நோக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், அப்படி வர வேண்டிய பணம் வாராமல் இடையிலே இருக்கும் தடையைப் போக்குவதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறதோ அதிலே நாங்கள் அரசோடு சேர்ந்து துணையாக இருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் நான் கேட்கிறேன், இந்த அணுகுமுறைதான் அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கையா? அரசியல் சட்டப்படி அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனித உரிமைகளைப் பறிப்பதுதான் அதற்கு முறை என்றால், அது சரியல்ல., இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே 4-வது பிரிவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் சட்டத்தை மீறினாலும் அவ்வப்போது இந்தச் சட்டத்தையொட்டி நாங்கள் ஏற்படுத்துகின்ற விதிகளை மீறினாலும்—அவ்வப்போது இப்படி ஏற்படுத்துகின்ற இந்த விதிகள் என்னவென்று யாருக்கும் தெரியாது—அப்படி எப்போதாவது விதிகள் இயற்றினால், அப்படி இயற்றப்பட்ட அந்த விதிகளை மீறினால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றால், நான் கேட்டேன். அதற்கு Why should we have State Legislature at all? இந்தச் சட்டசபை எதற்கு என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். சட்டத்தை மீறுபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே இருக்கும் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று போட்டால், அதிலே நாம், மற்றும் நம்முடைய அதிகாரம் (Fix) 'பிக்ஸ்' ஆகிவிடுகிறது என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதிகாரிகள் மிகவும் திறமையானவர்கள். ஆகவே தான் விதிகள் என்று போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரையும் ஒட்டிய பிரச்சினை. குடிக்கிறவர்கள், கடைகளை நடத்துபவர்கள், கடைகளை நடத்த உத்தரவு போடுகிற அதிகாரிகள், அரசாங்கம், இதிலேயிருந்து வரும் பணம், இந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கும் நாட்டு மக்கள் என்ற அளவிலே பரவலாக இவர்கள் அத்தனை பேரையும் சார்ந்த ஒரு பிரச்சினை, 'வெறும் மதுவிலக்குச் சட்டம் என்று நான்கு லைனிலே முடிக்கப்படுவது பொருத்தமல்ல. ஏற்கெனவே சட்டத்தை மீறும்போது, அதிலே நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடாது என்று சொல்வதிலே என்ன நியாயம் இருக்கிறது? இந்தப் பிரிவின்கீழ் விதிகள் கொண்டு வருவோம். ஆனால் அது என்னவென்று சொல்லமாட்டோம், எப்போதாவது கொண்டு வருவோம். விதிகளை மீறினால் அப்போது கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடாது என்று சொன்னால், அது என்ன நியாயம்? அப்படியென்றால் you are insulting the very legislature

என்றுதான் பொருள். ஆகவே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே, வந்திருக்கும் இந்தப் பிரிவு தேவையற்ற, நியாயமற்ற ஒன்று என்பதோடு மட்டுமல்ல, இதை நிறைவேற்றினால் நம்மாலே நம்முடைய சட்டத்தை செயல்படுத்த—அமுல்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, மிகவும் பலஹீனமான நிலைமை ஏற்பட்டு, ஊழல் மிகுந்த ஒரு நிர்வாகத்தைக் காப்பாற்ற வழியமைத்திருக்கும் என்று மறைமுகமாக இதன் மூலம் ஒப்புதல் அளித்ததாக ஆகிறது என்று சொல்லி, என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, this amendment that has been brought forward is to control the transport of liquor from a place outside Tamil Nadu, passing through the State of Tamil Nadu, intended for another State. There are very many reasons why the Government have brought forward this amendment. We have heard and read of what happened in the Kerala Spirit Deal. I believe there are a lot of contraventions. I do not know the details and I am also not going into them. But one statement of the Hon. Minister is so very important that Members of the Legislature cannot allow it to pass unchallenged. Not only the statement of the Hon. the Minister for Revenue but the statements of many Ministers of the Tamil Nadu Government including the statement of the Hon. the Chief Minister show the tendency of the Ministers to question the authority of courts to grant stay without consulting the Government. I am afraid about it and I am sure the Hon. Minister have very good intentions in declaring their annoyance at Court orders. But I would like to state categorically that they are being misled by their bureaucrats both in the legal department as well as in their own department when

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது " "without consulting the Government" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நோக்கம் யாருக்கும் எப்போதும் இருந்ததில்லை. "without notice to the Government" அதாவது அரசுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு, ஒரு அறிவிப்பு கொடுத்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு ஸ்டே கொடுக்கலாம்—அதுவும் முக்கியமான பிரச்சினைகளில்—என்பதுதான் பல நேரங்களில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்தே தவிர, அரசாங்கத்தைக் கலந்து கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் எப்போதும் சொன்னதில்லை.

Thiru A. R. DAMODARAN: Here again I would request the Hon. Minister to kindly take competent legal advice in such matters. Article 226 of the Constitution is meant for individuals to go to the Court and obtain a stay. Whether notice is given to the Government or not is a matter entirely left to the discretion of the Court. If the Tamil Nadu Government feel that in a Writ Petition involving an individual and the Government, it should invariably be laid down that Courts cannot grant stay without giving them due notice—it is not consultation but only notice— only alternative is for the Government to approach the Central Government to convince it and Parliament that an amendment of the Constitution is necessary.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவாதம் வேறு மாதிரியாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இடையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வார்த்தையைக் குறிப்பிட்ட காரணத்தால், அதைத் திருத்த வேண்டும் என்பதுதான் நான் சொன்னேன். அதற்குள்ளே நுழைந்து விவாதித்தால் அது எங்கேயோ போய் முடியும். அரசியல் சட்டப்படி ஒரு தனியார் யாருக்கு எதிராகவும் ஒரு 'ஸ்டே' கோட்டால், அதைக் கொடுப்பதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் 'ஸ்டே' என்பது—உடனடியாக அதைத் தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால் ஒரு அபாயம் நிகழ்ந்துவிடும் என்று கருதினால், அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் யாருக்கும் அறிவிக்காமல்—அந்த அபாயத்தைத் தடுக்க நிறுத்த 'ஸ்டே' கொடுப்பார். இந்த உரிமை அரசியல் சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நாட்டு மக்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விசாரித்து 2 நாள் நோட்டீஸ் கொடுத்து,

ஒரு 24 மணி நேரம் கழித்து, அல்லது 3 நாள் கழித்து—கொடுத்தால் எந்த பாதகமும் வந்து விடாது. "நீ என்ன சொல்லுகிறாய்" என்று கேட்கலாம். அப்படி எதிர் தரப்பைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. அது உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கும் இருக்கும் உரிமை. அதில் யாரும் தலையிட முடியாது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நேரங்களில்கூட கேட்காமலேயே 'ஸ்டே' தரப்படுகிறது என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போதுகூட உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளெல்லாம் விமர்சிக்கப்படக்கூடாது என்பது கருத்தல்ல என்றார். அவரே நான் அதற்குள் நுழையவில்லை என்றும் தெரிவித்தார். எனவே அது குறித்து கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டதே தவிர, வேறு ஒன்றும் கட்டளையாக அல்ல.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, what the Hon. Minister has expressed is a matter of opinion. As I said, out of 1,000 Writ Petitions filed in the High Court—and if you want, we will have a one-hour debate on this because it is so very important—in 990 cases the Court will not grant a stay without giving notice to the Government. But, in the remaining ten cases, according to the opinion of the Hon. Judge—and I will not go into the motivation because we are not entitled to go into motivations—the High Court rules that a stay should be granted. I would like to bring to the notice of the Hon. Minister a Report that was placed on the table of the House yesterday. It was the Annual Report of the Tamil Nadu Newsprint and Paper Corporation Limited, a 100 per cent Government of Tamil Nadu Corporation. If he goes through that Annual Report, he will find one statement expressed in it—and I read it with great interest—that a Writ Petition has been filed by the Tamil Nadu Newsprint and Paper Corporation protesting against the levy of income-tax on repatriation of a technical know-how fee and that stay has been granted by the Court. Now, whom were you fighting on this issue? I am not referring to the Hon. Minister only and I am referring to other Ministers also. It seems to be a general attitude of the Government that anybody who files a Writ Petition against Government is doing some treacherous act and, I think this cannot be allowed to go uncontested. As I said, a 100 per cent State Corporation has obtained a stay against the Income-tax Appellate Tribunal. The Income-tax Appellate Tribunal is a Government of India body. The Court has granted a stay and said, "We will consider it later". Here, a State Government has

obtained relief. I would, therefore, make a request to the Hon. Ministers. As the Hon. Member Thiru Ramamoorthy pointed out, the Government introduce Acts but their Rules are never placed on the table of the House excepting in bits and pieces. They introduce a thousand Government Orders and a thousand rules, out of which, perhaps 35, 40, 50 or 100 may be absolutely un-constitutional. There is no other alternative excepting for people to go to Court and obtain redress. I would request hon. Members and also Ministers to realise that Ministers will not occupy that Bench for life. They have to occupy this side of the Bench also and they will realise then, if they do not realise now how very important a Court is in protecting the liberty, life and privileges of individuals. The Hon. Minister mentioned yesterday, in reply to a question, about the shops that existed within 200 feet of schools, mosques, temples, etc. which had been prohibited by Government Order. He emphasised that the Government wanted to act upon the views of the Members of the Legislature and that when they tried to remove the shops, the parties concerned went to Court. The point has been validly raised by the hon. Member Thiru Ramamoorthy. Who have them the permission to instal these shops within 200 feet of schools, temples, mosques and other public places? The mistake lies with the bureaucracy. For instance, I am a businessman. I have paid Rs. 10,000 as licence-fee to start a liquor shop and you give me permission to start a shop in a particular place. Two months later, the Minister says, "I do not want that shop there; remove it to some other place". Sir, is this the due process of law or is it arbitrary, authoritarian rule of law? We cannot exempt the Executive from following the due process of law. I am not saying that Ministers are doing it. But I am only trying to caution the Hon. Ministers—who, I know, follow the path of Arignar Anna who had great respect for Courts—not to fall into the trap of being misled by bureaucrats who are violating the law, in all fashions, in their

(முற்பகல் 10-40)

Government Orders and the Rules. As I said, if we have a debate, I will produce particulars of a thousand Writ Petitions from the Court to prove how illegal things have been done. It is not as if the State does not obtain relief. Many States have gone against the Centre. The Punjab Government filed a Writ Petition against the Central Government stating that the wealth tax on agricultural land was illegal. The Court ruled that it was not illegal. I am only mentioning this because such statements are made in the Legislature on the ground that every statement made in the Legislature is a

privileged statement and the poor High Court Judges cannot come and rebut this criticism because there are very grave constitutional issues involved. That is why a convention has always been observed that due caution must be observed in casting reflections on the conduct of Court. I would like the Hon. Ministers not to stop with taking from the officers of the Legal Department but—I am sure they have a hundred legal friends outside—to take into account the view of persons outside, before they criticise about the stay granted by the Court.

Coming to the amendment to clause 56 (a), saying that no Court shall grant an injunction, I want to mention that the Government cannot interfere with Article 226 of the Constitution. The Government can only say that the Civil Courts cannot grant injunction against the collection of a fee but when a person goes to the High Court under Article 226 of the Constitution, the Government cannot prevent the High Court from granting a stay or an injunction. So this is merely to prevent the lower courts from granting an injunction. Even here I would request the Government not to exclude the jurisdiction of Courts. I believe this is our only salvation in India and I will not go into the historic judgments that have been delivered. I would only like to mention that the President of the United States had to resign his office as President on a Court judgment. Further commentary is not necessary on the powers of the judiciary in modern democracy. If the hon. Member Thiru Nallasivan was here now, he would support the Hon. Minister whole-heartedly because he belongs to a party which believes that we should not have a Court at all but that we should be ruled by the Politbureau and the State. Their philosophy is that we should be arrested at midnight and shot at dawn and that there should be no Court and no due process of law. I would request the Hon. Minister kindly to consult at least his Colleague the Hon. the Law Minister who would be able to educate them on such grave Constitutional issues.

The other point is about the location of shops. I hope we have time now because the next auction is going to take place on July 1st and the Government can see to it that the thousands and tens of thousands of toddy and arrack shops are not located near the schools or temples or on the main roads. The Government have relaxed prohibition and it has contributed Rs. 175 crores to the State Exchequer. I feel that as in the United Kingdom, the Government should license the shops only if they are located in pucca and masonry structures. Those people are making money

and why should the Government permit them to have the shops in thatched huts? Let them choose regular houses so that the door may be kept clsoed and the children may not have a clear view of the shops. This custom may be observed at all the places. I am not against drinking. I consider it is the liberty of the individual to take what he likes. Making these general observations on the rules that have been made, I welcome this amending Bill, because there is a feeling—I do not know if it is true—that considerable liquor is going out of the liquor factory without payment of excise duty. How it is done, only the Hon. Minister will be able to investigate and probably know, to the best of his ability. I do not know how it is done. But it is a fact that ever since Prohibition was lifted in 1971-72, some liquor is going out of the factories without payment of excise duty. This is happening not only in inter-State trade. It is happening in the State of Tamil Nadu. How this liquor is marketed, how excise duty is evaded, where that excise duty goes, and where it is deposited are all mysteries which are not known to Members of the Legislature. As one interested in protecting the excise revenues of the State, I would like to assure the Hon. Minister that all of us will give him the support that is necessary in a measure of this kind. I only hope that under the guise of a permit or a licence, he will not promote a permit—licence—corruption Raj. We are sick and tired of permits and licences. He should keep a watch over the authorities who are issuing these permits and licences and see that corruption does not play a part. Even for a lorry which has an export permit or an import permit, a lot of money is being taken by Excise officials, merely to permit the transport. I hope that this will also be stopped in the interest of preventing further corruption in the Excise Department. Thank you.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, "இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அரசுக்கு வருகின்ற வருமானம் வராமலிருந்தால், அதற்காக இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்" என்றும் "ஆனால் நீதிமன்றம் தலையிடக் கூடாது என்று சொல்லுவது சரியில்லை" என்றும் இருவருமே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் ... ... கை காரணங்களையும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1983 பிப்ரவரி 11

அவர்கள் "எப்போதும் யாரும் ஓரிடத்திலேயே இருக்க மாட்டார்கள்" என்பதைச் சொன்னார்கள். அதை நான் பல இடங்களில் தெரிவித்திருக்கிறேன். "Nothing is permanent, everything is temporary." என்பதிலே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆனால் நாம் எந்த இடத்திலே இருக்கிறோமோ அந்த இடத்தில் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ, எதை நியாயமாகச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். "இடம் மாறிவிட்டால் உங்களைப் பாதிக்காதா?" என்று ஒரு பொதுவான கருத்தை அவர் சொல்லியிருக்கிறார். நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்வேன், Nothing is permanent; அதிலே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை நானும், இந்த அமைச்சரவையும், எல்லோரும் மற்றவர்களும் வைத்திருப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். "லைசென்ஸ் கொடுத்து விடுகிறோம். அதற்குப் பிறகு அவர்களை அந்த இடத்தை காலி செய்யச் சொல்லுகிறோம். அதற்காக கோர்ட்டு முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் தடை உத்தரவு போட்டு விடுகிறார்கள். லைசன்ஸ் கொடுப்பது அதிகாரிகள்தானே?" என்று கேட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட தவறும் இருக்கிறது. வேறு தவறுகளும் இருக்கின்றன. நாம் எல்லாருக்கும் தெரிவித்து, அறிவிப்பு செய்து ஓரிடத்தை ஏலம் போடுகிறோம். அந்தக் கடையை ஏலம் போட்ட பிறகு நாம் சொன்ன பணம் வரவில்லை. ஓர் இடம் 20 ஆயிரம் என்று வைத்துக்கொள்வோம் உதாரணத்திற்கு. 20 ஆயிரம் ரூபாய் வராமல் பத்தாயிரத்திற்கு வந்துவிடுகிறது. அப்படி வருவதால் லைசென்ஸ் கொடுக்கவில்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதற்குப் பிறகு மறுமுறை அறிவித்து ஏலம் போடுகிறோம். மறுமுறை ஏலம் போடுகிறபோது, முன்பு பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு பதிலாக 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எடுத்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாயமாக என்ன செய்ய வேண்டும்? அவர்களுக்குத்தானே லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் லைசென்ஸ் யாருக்கும் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஏலம் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஏலம் கொடுப்பதற்காக உள்ள விதிமுறைப்படி எத்தனை ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறதோ அதைப் போல ஐந்து மடங்கு ரூபாய்க்குக் கேட்கலாம். லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தடை உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொன்னால் நீதிபதிக்கு இருக்கிற எண்ணத்திலே, முடிவிலே தலையிடுவது கூடாது, அப்படிப்பட்ட தடைகளும் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்டவர்களும் கடையைப் போட்டு விடுகிறார்கள். போட்டவுடனே அந்தக் கடையை நீக்க முயற்சி செய்கிறோம்.

1983 பிப்ரவரி 11] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

இதிலே இரண்டும் வருகிறது. நியாயமாக யார் அதிகமாக ஏலம் கேட்டார்களோ அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தாலும், தடை வாங்குகிறார்கள். லைசென்ஸ் கொடுக்காததாலும் அவர்கள் தடை வாங்குகிறார்கள். இது கோர்ட்டில் போய் முடிவடைய ஓராண்டு ஆகிவிடுகிறது. ஓராண்டு ஆன பிறகு கோர்ட்டில் தடை போட்டது சரியல்ல என்று அரசுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு அளிக்கிறார்கள். அதிலே யாருக்கு இலாபம்? இப்படித் தடை போடவில்லை என்று [illegible] திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும், திரு. [illegible] அவர்களும் சொல்ல முடியுமா என்றால், சொல்ல முடியாது.

(முற்பகல் 10-30)

இவ்வளவும் சொல்கிறேன். இப்போதும்கூட சொல்கிறேன். நான் நீதி மன்றத்தைக் குறை கூறவில்லை. நீதிமன்றத்தைப்பற்றிக் குறை கூறக்கூடாது என்[illegible] நீதிபதிக்கு என்ன எண்ணம் வந்ததோ அந்த எண்ணத்தைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன நினைத்தார்களோ அதைத்தான் செய்தார்கள் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, நீதிபதி தவறாகச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை. நீதிபதி மனதில் என்ன நினைத்தார்களோ அதை அவர்கள் சொன்னதால், எந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டினுடைய வருமானம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதைத்தான் நான் இந்த இடத்திலே இருக்கின்றபோது எண்ணிப்பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை நான் எண்ணிப்பார்க்கக் கடமைப்படவில்லை என்று சொன்னால், இந்த இடத்திலே இருப்பதற்கு நான் பொருத்தமானவன் அல்ல. சட்டத்திலே அந்தவிதமான விதிமுறைகள் இருக்கின்றன என்பதால், அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலேதான் நான் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை ஆக்ஷன் போடுவதற்கு முன்னாலேயே நாங்கள் விளம்பரப் படுத்தித்தான் ஆக்ஷன் போடுகிறோம். ஆக்ஷன் போட்ட பிறகு, அதை எவ்வளவுக்கு ஏலம் எடுத்தார்களோ, அதில் [illegible] கொடுக்க வேண்டும். அடுத்து 3 மாதம் [illegible] பிறகுதான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படும். குறிக்கின்ற தேதிக்குள் [illegible] பிறகுதான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படும். குறிக்கின்ற தேதிக்குள் [illegible] கட்டவிட்டால், அவர்களுக்கு [illegible] என்று விதியில் இருக்கிறது. 3 மாதம் ஆக்ஷன் [illegible] உரிமையில்லை என்று விதியில் [illegible] அவர்களுக்கு உரிமையில்லை. அதுவும் விதியில் இல்லை [illegible] அவர்கள் [illegible] வாங்கிவிட்டார்கள் இருக்கிறது. அதனையார் [illegible] அவர்கள் [illegible] நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்றால், அது [illegible] கிறேன்.

உதாரணமாக 1981-82-லே ஒரு கடை ஏலம் போடப்பட்டது. அந்த ஏலம் விடப்பட்ட நாள் 27—5—1981. ஏல விற்பனைத் தொகை 6,300 ரூபாய். முதலிலே ஏலம் எடுத்த நபர் திருமதி பத்மாவதி அம்மாள். அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. லைசென்ஸ் தரவில்லை. ஆக நியாயமான வருவாயைப் பெறவேண்டி, மறு ஏலம் நடத்தப்பட்ட தேதி 16—6—1981. மறுபடியும் நடந்த ஏலத்தில் எடுத்த நபர் திருவேங்கடம். ஏலத் தொகை ரூ. 12,000. அதைப் போல் இரண்டு மடங்கு. ஆனால் உயர் நீதிமன்றத்தில் இடைக்காலத் தடை உத்தரவு திருமதி பத்மாவதி அம்மாள் அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட தேதி 19—6—1981. ஏலம் போட்டது 18 ஆம் தேதி. தடை உத்தரவு வாங்கப்பட்டது 19 ஆம் தேதி, அதாவது 24 மணி நேரத்தில். அதுவும் 18-ஆம் தேதி அன்றைக்கு சாயந்திரம்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னொன்று அது 24 மணி நேரமா என்று தெரியவில்லை. அது 21 மணி நேரமா, 19 மணி நேரமா, 8 மணி நேரமா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அது 19 ஆம் தேதி. அதுபற்றி எனக்கு குறிப்பிட்டுத் தரவில்லை. சென்னை உயர்நீதிமன்றம் இடைக்காலத் தடை உத்தரவைத் தள்ளுபடி செய்து உத்தரவை வழங்கியது. அந்தத் தேதி 30—4—1982. மாதங்களை எண்ணிக் கொள்ளுங்கள். 19—6—1981-லிருந்து 30—4—1982 வரை எண்ணிக் கொள்ளுங்கள். அது 1981-வது ஆண்டு. இது 1982-வது ஆண்டு. உயர் நீதிமன்றம் மனுவைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது. உத்தரவு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது. உடனே போய்ச் சேர்ந்தது. ஏலம் எடுத்தவர் திருவேங்கடத்திற்கு உரிமை வழங்கப்பட்ட தேதி 25—5—1982. என்ன செய்ய முடியும்? ஆனால் அதற்குள் முடிந்துவிட்டது.

திரு. எ. ஆர். தாமோதரன்: 19 ஆம் தேதி ஸ்டே வாங்கினார்கள். அந்த வக்கீல்கள் என்றைக்குப் போய் அந்த ஸ்டே மனுவை பைல் பண்ணினார்கள்? அந்தத் தேதியையும் சொல்ல வேண்டும். [illegible] வக்கீல்களை மாற்றினார். அது நல்ல [illegible].

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அந்த வக்கீல்கள் [illegible] உடனடியாக, மறுநாள் உயர் நீதிமன்றத்திலேயே தொடர்ந்து வழக்காடியிருக்கிறார்கள். வாதாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். உயர் நீதிமன்றத்தில் [illegible] கொண்டார்களே. இன்றைக்கு எத்தனையோ வழக்குகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் [illegible] தயாராக இருக்கிறேன். இப்போது அரசு [illegible] படிக்க வேண்டும் என்று யாரும் சொல்லவில்லையே என்பதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது.

*** திரு. க. இராமமூர்த்தி:** ஏலத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னொன்றும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு வந்திருக்கும். என்னுடைய மாவட்டத்திலேயே நடந்தது. எனக்கு நேரடியாகவே தெரியும். ஏலம் நடத்தும் அதிகாரிகள், அவர்களிடம் போய் காம்ப்ரோமைஸ் (compromise) பண்ணிக்கொள்ளச் சொன்னார்கள். 'காம்ப்ரோமைஸ்' 3, 4 பேர்களுக்குள்ளே பண்ணிக்கொள்ளச் சொன்னார்கள். அதற்கு ஒத்து வராதவர்கள்தான் கோர்ட்டிலே போய் ஸ்டே வாங்கினார்கள். அடிப்படையே அங்கேதான் வந்திருக்கிறது. கோர்ட்டுக்குப் போகின்ற தைரியம் எப்படி வந்தது? 'காம்ப்ரோமைஸ்' பண்ணிக்கொள்ளுங்கள் என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நடவடிக்கைகள் நடந்தன. இவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு வந்தனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: "அதிகாரிகள் ஏலம் எடுப்பவர்களையே சமரசம் போக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள், அப்படி உண்டா இல்லையா?" என்று கேட்கிறார்கள். அதுபற்றி எனக்குத் தெரியாது. அது வேறு விஷயம். நான் இப்படிச் சொல்கிறேனே என்று தவறாகக் கருதக்கூடாது. தெளிவாகச் சொல்வேன். பொதுமக்களுடைய நன்மைக்காக, வருமானத்திற்காகச் செய்கின்ற காரியங்களுக்கு விரோதமாக வருகின்ற தீர்ப்புகள் சரியில்லை என்று சொல்லுகின்றபோது, அதை 'கன்டெம்ப்ட் ஆப் கோர்ட்' என்று சொன்னால்கூட, நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். 'கன்டெம்ப்ட் ஆப் கோர்ட்' என்று வந்துவிடுமே என்று பயந்து பயந்து நான் வாழ விரும்பவில்லை. என்னை வேண்டுமென்றால், அழைத்துக்கொண்டு போய் நீதிமன்றத்தின் முன்னாலே நிறுத்தி, 'கன்டெம்ப்ட் ஆப் கோர்ட்' என்றால் அதைக்கூட நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவும் தயார், மனச்சாட்சிப்படி நடக்கவும் தயார். இந்த ஏலத்தில் எல்லாம் வழக்காக அதிகாரிகள் கூப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்று திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது தவறுதான். அதிகாரிகள் கூப்பிட்டு 'காம்ப்ரோமைஸ்' செய்வது என்பது, நீதிமன்றங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன்.

*** திரு. க. இராமமூர்த்தி:** அதிகாரிகள் அதிலே உள்ள (Loopholes) ஓட்டைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களே சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். 'கோர்ட்டுக்குப் போய் நீங்கள் இப்படி ஸ்டே கேளுங்கள்' என்று சொல்கின்றார்கள். அவர்கள் வேறு வழி இல்லை என்று ஸ்டே கொடுக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: எனக்கு அது பற்றித் தெரியாது. அவர்களுக்குள் பேசி முடிவெடுப்பதற்கும், நீதிபதிகளுக்கும் சம்பந்தம் இருக்காது என்று கருதுகிறேன். அப்படி ஏதாவது நடந்திருந்தாலும், அதற்கு நான் ஜவாப்தாரியல்ல. எனக்கு அதைப்பற்றி என்ன தெரியும்?

***திரு. க. இராமமூர்த்தி:** அதிகாரிகள் அந்தச் சட்டத்திலே என்ன ஓட்டை இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொடுத்து அனுப்பினால், சட்டப்படி நீதிபதி 'ஸ்டே' கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இங்கே குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், லைசென்ஸ் வழங்காத ஒருவருக்கு, அரசு லைசென்ஸ் வழங்காத ஒருவருக்கு, அவர்கள் கேட்கிறபோது தடையுத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அது நீதிபதிக்கு இருக்கின்ற வாய்ப்பு. அவருடைய அதிகாரத்தில் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் 'ஸ்டே' கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியதுதான். அரசியல் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. நீதிபதிக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி விட்டு விடுகின்றபோது, அதனாலே என்ன நஷ்டம் அரசுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதை மட்டும் அவர்கள் யோசிக்கவில்லையே என்றுதான் சொல்கிறேன். அதைப்பற்றி நான் விமர்சிக்க அதிகாரம் இல்லை. உரிமை இல்லை. ஆனால் அதைப்பற்றி நாங்கள் யோசிக்க உரிமையிருக்கிறது. ஆகவே அப்படி யோசித்துத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தகவலைச் சொன்னார்கள். 19-ஆம் தேதி ஏலம் விடப்பட்டது. 19-ஆம் தேதி ஸ்டே பெறப்பட்டது. 18-ஆம் தேதி ஏலம் விடப்பட்டு அதனுடைய ஒரிஜினல் ரெக்கார்டுகளை கோர்ட்டிலே 'புரொடியூஸ்' செய்தால்தானே 'ஸ்டே' கொடுப்பார்கள். அந்த ஒரிஜினல் ரெக்கார்டுகளை அந்த அதிகாரிகள் தானே தந்திருக்க முடியும். அந்த ஏலம் விட்ட அதிகாரிகள்தானே தந்திருக்க வேண்டும். அவ்வளவு அவசரமாகத் தந்திருந்தால், அதற்கு யார் பொறுப்பு? அப்படியானால் யார் அதற்கு உதவியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னைப் போல சாதாரணமாக ஒரு கிராமத்திலே பிருந்து வந்தவர். கிராமத்திலே எல்லாம் எப்படி என்றால், ஒருவர் போய் ஒருவரை அடித்து விட்டார் என்று சொன்னால், உடனே 'ஏன் அடித்தாய்?' என்று அடித்தவரைக் கேட்க மாட்டார்கள். கிராமத்திலே இருப்பவர்கள் 4 பேரை வைத்து அது உண்மையா என்று விசாரிப்பார்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

அப்படி அவர்கள் என்னைப் போல கிராமத்திலிருந்து வந்துள்ளதால், அரசைக் கேட்டுத்தான் செய்திருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல உணர்வைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நடந்தது அப்படியா, இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது.

அது மட்டுமல்ல, நீதி மன்றத்தில் வழங்கியுள்ள தடை உத்தரவு பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே கள்ளுக்கடைகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், காசுகுளம் என்ற வரிசில் 24 ஆம் எண்ணுள்ள சாராயக் கடையை திரு. தாமஸ் என்பவர் ஏலத்தில் எடுத்திருக்கிறார். அவர் 8 கடைகளை அன்ஆதரைஸ்டாக வைத்திருக்கிறார். அப்படிச் செய்தால், அரசு என்ன செய்யும்? அதைக் கண்டுபிடித்து, அரசு காலி செய்திருக்கிறது. அதற்கு ஸ்டே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அன்ஆதரைஸ்டாக, அனுமதியில்லாமல் தாமஸ் என்பவர் 8 சாராய துணைக் கடைகள் நடத்தி, அதை 17—9—1982 அன்று சென்னை கலால் துறை ஆணையாளர் கண்டுபிடித்ததன் பேரில், பத்மநாபபுரம் துணை ஆட்சியர், சப்கலெக்டர், அந்த உரிமத்தை ரத்து செய்து 12—10—1982 அன்று ஆணை பிறப்பித்தார். அதற்குப் பிறகு, அவர் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று உரிமத்தை ரத்து செய்ததைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்து 12—11—1982 அன்று தடை உத்தரவு பெற்றார்.

ஆகவே மீண்டும் அவர் அந்தக் கடையை நடத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அங்கீகரிக்கப்படாத துணைக் கடைகள் நடத்துவதைக் கண்டு பிடித்து, ரத்து செய்தாலும், அவர்கள் தடை உத்தரவு பெற்று வருகிறார்கள். நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? இவைகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இருந்தாலும் சட்டத்தை மாத்திரம் பார்த்துவிட்டு, உயர்நீதி மன்றத்திலே தடை உத்தரவு பெறுகிறார்களே என்று சொல்லும்போது, அவர் நடுநிலைமையோடு பேசினார்களே தவிர, இவ்வளவு நடக்கிறது என்பதை அவருடைய மனது நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

THIRU A. R. DAMODARAN: One doubt, Sir. With whose knowledge were these seven additional unauthorised shops functioning? The Hon. Minister should also tell the House how seven unauthorised shops were functioning under the very nose of the Collector or the Sub-Collector and why it took such a long time to be detected. I am not supporting the Court; it may be vacated. Obviously, there is some other fault there also in the matter of these unauthorised shops that are functioning.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கோர்ட்டை சப்போர்ட் பண்ண மாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட விஷயத்தில். இப்படி அன்ஆதரைஸ்டு ஷாப்ஸ் இருப்பதையெல்லாம் கண்டு பிடிக்கத்தான் அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் எல்லா கிராமங் களுக்கும் போக முடியாது. தெரிந்த பிறகுதான் போய், நடவடிக்கை எடுக் கிறார்கள். நாங்கள் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். லைசென்ஸ் வாங்காமல் திரு. பி. தாமஸ் என்பவர் 8 கடைகள் வைத்திருக்கிறார் கள். லைசென்ஸை அவருக்குக் கேன்சல் செய்த பிறகுதான் கோர்ட்டுக்குப் போய் தடை உத்தரவு வாங்குகிறார். இது நியாயமா என்று கேட்கும்போது, அதிகாரிகள் ஏன் கால தாமதம் செய்தார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அது வேறு விஷயம். காலதாமதமாக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பதற்காக தடை உத்தரவு போடுவது என்றும், உடனே நடவடிக்கை எடுத்தால் தடை இல்லை என்றும் விதி இருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த அவையின் முன்னாலே ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம், "பல இடங்களில் கள்ளச் சாராயக் கடைகள் இருக்கின்றன, ஆயிரம் பேருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கிறீர்கள், 5,000 கடை கள் இருக்கின்றன" என்று சொன்னார்கள். அதனால்தான் உறுப்பினர் களுடைய எண்ணங்களையெல்லாம் சட்ட முன்வடிவாகக் கொண்டு வந்திருக் கிறேன். "5,000 பேர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கிறீர்கள், 10,000 கடைகள் வந்திருக்கின்றனவே" என்று கேள்வி கேட்டார்கள். அதற்காகத்தான் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். லைசென்ஸ் வாங்காமல், கடை வைத்து அதை ரத்து செய்த பிறகு, அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் தடை உத்தரவு வாங்கிக் கொண்டு வருவது நாட்டிலே பரவுகிறது. ஒருவர் லைசென்ஸ் இல்லா மல் வைத்ததற்கு தடை உத்தரவை வாங்கிக் கொண்டு நடத்தலாமென்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்து விடுகிறது. இது நடந்தது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில். உதாரணத்திற்கு ஒன்று. இந்த மாதிரி ஒருவர் செய்வதால்

மற்றவர்களும் அதைப் பின்பற்றி, அனுமதி இல்லாத கடைகள் வருகின்றன. அதனால் அரசுக்கு வரும் வருவாயில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அது போனால் போகிறது.

திரு க. இராமமூர்த்தி : துணைத் தலைவரவர்களே, அரசின் வருமானம் போகக்கூடாது. அரசுக்கு வந்துதான் ஆக வேண்டும். அமைச்சரவர்களே இப்படிச் சொன்னால் எப்படி ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் அப்படிச் சொன்ன தற்குக் காரணம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் அந்தப் பணத்தை விடக்கூடாது என்பதில் கண்டிப்பாக இருப்பார்கள் என்பதால் தான். அதற்காகத்தான் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கள்ளச் சாராயக் கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே நல்ல சரக்கை விற்கிறார்களா, கெட்ட சரக்கை விற்கிறார்களா, பட்டை சாராயம் விற்கிறார் களா என்பது தெரியாது. அதில்தான் அதிகமாக 'கிக்' இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். (சிரிப்பு) ஏழைகளுக்கு எப்போதும் மதிப்பு இருப்ப தில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, உயர்நீதி மன்றத்திலே தடை உத்தரவு போடும்போது, எவ்வளவு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்படுகிறதென்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். யார் பணம் போனால், போனால் போகட்டும் என்று எண்ணிக் கொண் டிருந்தால், எனக்கு இதில் அவ்வளவு உணர்ச்சி வராது. அரசுக்கு வரும் ஒவ்வொரு பைசாவும் வராமல் போனால், நம்முடைய பணம் வராமல் போனால், எவ்வளவு உணர்வு இருக்க வேண்டுமோ, அந்த உணர்வு இருக்க வேண்டும். அரசுக்கு வரும் பணமெல்லாம் நம்முடைய பணம் என்று எண்ணி அதை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. (சிரிப்பு) அப்படி எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. நமக்கு வருகிற பணம் வராவிட்டாலும் பாதகமில்லை, அரசுக்கு வரும் பணம் வரவில்லை என்றால், அதற்காக வேதனைப்பட வேண்டும். உண்மையிலேயே அப்படி வேதனைப்படுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். 'ஏ. ஆர். பி.' ஒரு கடையை எடுக்கிறார்கள். அவர்கள் மாதங்களுக்கு கிஸ்தியைக் கட்டி விடுகிறார்கள். நாம் லைசென்ஸ் கொடுத்து விடுகிறோம். கடையை அவர்கள் நடத்துகிறார் கள். ஒவ்வொரு மாதமும் 10 ஆம் தேதி கிஸ்தி கட்ட வேண்டும். 10 ஆம் தேதி கட்டாவிட்டால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். 10 நாட் கள் பார்க்கிறோம், 15 நாட்கள் பார்க்கிறோம், ஒரு மாதம் ஆகியும் கட்ட

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1983 பிப்ரவரி 11

வில்லை என்றால், அவர்கள் லைசன்சை ரத்து செய்கிறோம். 'ஆக்ஷன்' போடு கிறோம். இடையில் அவர்கள் தடை உத்தரவு வாங்குகிறார்கள். இப்படி தடை உத்தரவு வாங்கி ஒரு வருடம் கடை நடத்துகிறார்கள். 9 மாதங்களுக்கு அரசுக்குப் பணம் கொடுப்பதில்லை.

(முற்பகல் 11-10)

எங்களிடத்தில் இருப்பது 3 மாதப் பணம். எல்லாம் எடுத்தவர்கள் சம்பாதிக் கிறார்கள். ஆனால் ஒளிந்து விடுகிறார்கள். செலுத்த வேண்டிய பணத்தைச் செலுத்தவில்லை. இந்த வகையில் 4 கோடியே 61 லட்சத்து 70 ஆயிரத்து நூற்று முப்பத்தி ஒன்று ரூபாய் நீதிமன்றத்தின் தடை உத்தரவால் இன்றைக்கு தமிழகத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை இப்போது வந்திருக்கிறது. நீதிமன்றத்தின் தடை உத்தரவால் எத்தனை கோடி ரூபாய் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர் கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பேசி முடிந்தவர்களை வைத்து அவர் களின் அடிப்படையில் நாம் பேச முடியாது. இந்த நீதிமன்றம் எந்தச் சூழ்நிலையில் தடை கொடுத்தது? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், எப்போது அரசு stay vacation மனு முடைய வழக்கறிஞர்கள் முறையாக கோர்ட்டில் கொடுத்தார்களா? அதற்கு முறையாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார்களா? இதையெல்லாம் அறிய குழு அமைக்க மாண்புமிகு அமைச்சரின் நம்பிக்கைக்கு உரிய உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து இதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் பேசியதில் ஏதாவது தவறிருந்தால் மன்னிக்க வேண்டும். நம்பிக்கைக்குரிய உறுப்பினர்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து மற்ற உறுப்பினர்களை அவர்கள் குறைவாகக் கருதுவதோடு என்னையும் குறைத்துக் கூறுகிறார்கள் என்றுதான் பொருள். தயவுசெய்து "நம்பிக்கைக்குரிய உறுப்பினர்கள்" என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தையை எடுத்து விடுங்கள். மாண்புமிகு உறுப் பினருக்கு மட்டுமல்ல. இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் மற்றுமுள்ள உறுப் பினர்கள், வோட்டர்கள், வாக்குரிமை இல்லாதவர்கள், சிறு குழந்தைகள் உட்பட அனைவர் மீதும் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது (சிரிப்பு).

1983 பிப்ரவரி 11]

Thiru A. R. DAMODARAN: That is because there is a flaw in the Government's own enactment. They could have provided a clause saying, "Government reserve the right to reject an auction-bid, if it is low and re-auction the same. They did not introduce it in the Act. They introduced it in the Rule and there may be a discrepancy. I cannot go into the judgment. The Government may have committed some mistake for which the Hon. Minister cannot blame the Courts.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இங்கே மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் பேசியதெல்லாம் என்னுடைய வாதத்தை மேலும் வலுப்படுத்துவதாக உள்ளது. என்னுடைய வாதத்தை உறுப்பினர் வலுப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் உள்ளபடியே வாதத்திலுள்ள நியாயத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் என்னுடைய உணர்வுகள் வலுப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய உணர்வுகளை அப்படியே சொல்வதால், என்னுடைய நியாயம் வலுப்படுகிறது. அதற்காகத் தான் ஒரு குறிப்பைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். திருமதி பத்மாவதி என்பவர்கள் பற்றியது.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களின் அனுமதியைப் பெற்று ஒரு குறிப்பை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திரு. தாமோதரன் அவர்களிடம் கொடுத்தார்).

இன்றைக்கு தமிழகத்திற்கு 4,61,70,131 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய அளவிற்கு வழக்குகள் இருக்கின்றன. எந்தெந்த நபர்கள், எப்போது அவர் கள் 'ஸ்டே' வாங்கினார்கள், எப்போது 'ஸ்டே' ரத்து செய்யப்பட்டது போன்ற விவரங்கள் அடங்கிய ஒன்றை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்ல, உறுப்பினர்கள் அனுமதித்தால், அதைப் புத்தகமாக வெளியிட்டு வெளியே விடவும் நான் தயார். பலதிலே பட்டதை. நியாயம் என்று பட்டதைச் சொல்லும்போது, அதனால் பொதுமக்களுக்கு நன்மை என்கிற நிலை வரும் போது, நீதிமன்றத்தின் முன் என்னை நிற்க வைத்து மன்னிப்பு கேட்கச் சொன்னால் கூட அதற்கும் நான் தயார் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : எல்லா விவரங்களையும் தருகிறேன் என்று இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு அஷ்யூரன்ஸ் (Assurance) ஆக இருந்தால், பல விவரங்கள் தெரிய வரும். ஆகவே அமைச்சர் சொல்லியதை நாங்கள் உறுதிமொழியாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா?

[1983 பிப்ரவரி 11

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : 'அஸ்ஸூரன்ஸ்' என்று நான் சொல்லாவிட்டாலும் கூட, அவையில் சொல்லப்படுவதெல்லாம் அஸ்ஸூரன்ஸ் ஆகத்தான் கருதப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, கள்ளுக் கடை, சாராயக் கடை போன்றவற்றை நடத்தும் உரிமையாளர்கள் அரசுக்கு மாதந்தோறும் செலுத்த வேண்டிய கிஸ்தியைச் செலுத்தாமலிருக்க சிவில் கோர்ட் மூலம் தடை உத்தரவு பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த வழக்குகள் எல்லாம் இன்றைக்கும் அப்படியே இருக்கின்றன. அதனால் அரசுக்கு வந்து சேர வேண்டிய பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் இன்றைய தினம் வசூலாகாமல் இருக்கிறது. இந்த வகையில் நாகர்கோவிலில் உள்ள மாவட்ட முன்சீப் கோர்ட் மூலம் தடை உத்தரவு பெற்றிருக்கிறார்கள். ஓ. எஸ். எண் 897-81, 922-81. 381-82, 411-82, 440-82, 843-82 ஆகியவை மூலம் 'ஸ்டே' பெற்றிருக்கிறார்கள். அதுபோல் பத்மநாபபுரம் முன்சீப் கோர்ட்டில் ஓ. எஸ். எண் 602/82 மூலம் தடை உத்தரவு பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏழு வழக்குகள் பற்றிய விவரங்களை என்னிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபோல் கள்ளுக் கடை எண் 56-ல் உள்ள பிரச்சினையும் அதுபோல் லைசென்ஸ் கொடுப்பது சம்பந்தமாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாங்கள் அதுபற்றி எல்லாம் நன்றாகப் பார்த்துத்தான் லைசன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படியும் அவர்கள் எல்லாம் உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடை உத்தரவு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் மீனாட்சிபுரம் பிரச்சினை. முதலில் நான் படித்தது சென்னையைப் பொறுத்தவரை. வேண்டுமானால் கடலூரையும் எடுத்துப் படிக்கிறேன். (சிரிப்பு) நாம் இப்படியெல்லாம் செய்தும்கூட உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போய் தடை உத்தரவு வாங்கி விடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு ஓராண்டு காலத்தைக் கடத்தி விடுகிறார்கள். ஓராண்டு அவர்கள் நடத்தியதால், அந்த உரிமை ரத்தாகி விடுகிறது. ஆனால் தடை உத்தரவு வாங்கிய கடைகளைக் கூட நடத்துவதற்கு மறு ஆண்டு அனுமதி கொடுத்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது எல்லாம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை வெளியே அனுப்பியிருக்கிறோம். மேலும் மேலும் இது பற்றி நான் பேச இயலாமல் இருப்பதற்கு உறுப்பினர்கள் என்னைப் பொறுத்தருள வேண்டும். இதுவரை நான் தடை உத்தரவுகளைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

அடுத்து டிரான்சிட் பற்றிச் சொல்கிறேன். நவம்பர் மாதம் நாங்கள் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்குள் யார் வேண்டுமானாலும் நுழைந்து வரலாம், போகலாம். ஆனால் அப்படி வருகிற

1983 பிப்ரவரி 11] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

போது, மது சம்பந்தப்பட்டவைகளை எடுத்து வந்தால், அதை அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அப்படி வருகிறவர்கள் அரசுக்குத் தெரிவிக்காமல் சென்றால், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும். அரசுக்கு வருகிற பணத்தை இடையிலே யாராவது கொள்ளையடித்துக் கொண்டு போவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒருவரும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதால் தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

டிரான்சிட் பண்ணும்போது அவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்குவதில்லை. லைசென்ஸ் வாங்காமல் இங்கே கொண்டு வந்து விற்றுவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். டிசம்பர் மாதம் அப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு தடையுத்தரவு அமுலில் இருந்தது. ஐ. எம். எப். எல். ஐப் பொறுத்தவரையில், நவம்பர் வசூல் 68 லட்சத்து 57 ஆயிரத்து 385 ரூபாய். தடையுத்தரவு கொண்டு வந்தால், சாதாரணமாக ஒரு மாதம் கழித்துதான் உண்மை நிலைமை தெரியும். அப்படி பார்க்கும்போது, டிசம்பர் மாதம் வந்த தொகை 1 கோடியே, 57 லட்சத்து 76 ஆயிரத்து சொச்சம். சாதாரணமாக ஒரு மாத காலத்திற்குள் குடிப்பவர்கள் பெருகி இந்த அளவுக்கு பொருட்களைச் சாப்பிடும் நிலைமை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. சாதாரணமாக ஒரு 10 பெர்சென்ட் தான் குடிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மேலே வரும். ஒரு மாதத்திலே இந்த அளவுக்கு அதிகமான பேர்கள் குடிக்க வரமாட்டார்கள். ஏனென்றால் நவம்பர் அல்லது டிசம்பர் மாதங்களிலே அவ்வளவு குளிர் இருக்காது. வேண்டுமானால் குளிர் மாதத்திலே என்று சொன்னால்கூட 10 பெர்சென்ட் வரலாம். குளிர்காலத்திலே சாதாரணமாக குடிப்பார்கள், அதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த ஒரு மாதத்திலே மட்டும் இவ்வளவு என்று சொன்னால், என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு மாதத்திலே 1 கோடி ரூபாயைத் தாண்டியிருக்கிறது. ஜனவரி மாதம் வந்தது எவ்வளவு என்று பார்த்தால், 1 கோடியே 49 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது. இப்படியே பார்த்தால், ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் 1 கோடி ரூபாய் அதிகம் என்ற அளவிலே வருகிறது. 12 மாதத்திற்கு 12 கோடி ரூபாய் வருகிறது என்று சொன்னால், நாம் எதற்கு இதிலே கால தாமதம் செய்ய வேண்டும்? அப்படி காலதாமதம் செய்வதன் மூலம் எவ்வளவு பணம் நமக்கு வரவேண்டியது வராமல் போய்விடும் நிலை இருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அப்படியே செய்துவிட்டால் நமக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 1 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கும், அப்படியே 12 மாதம் என்று சொன்னால் 12 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கிடைத்திருக்கும். தேவையான நடவடிக்கை எடுக்காமல், இப்படி வரவேண்டிய பணத்தை வராமல் செய்தது

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1983 பிப்ரவரி 11

இந்த அரசுதான், அதற்கு இந்த அரசுதான் காரணம் என்ற ஆவக்கு நிலைமைகள் வரும். அப்படி நிலைமைகள் வந்தால், இந்த அரசின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரும் என்ற அளவிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் யாரும் அப்படிப் பேசவில்லை. நான் சொல்ல வேண்டியவற்றைச் சொல்லி விட்டேன். இதிலே நீண்ட நேரம் பேசுவதற்குத் தேவையில்லை. ஆகவே, இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொண்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் பரிந்துரையை திரும்பப் பெறுகிறார்களா அல்லது வலியுறுத்துகிறார்களா?

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I press my recommendation

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை.

"In clause 4 for the words 'against this Act or the rules made thereunder" the words "against this Act or the rules made thereunder and with the approval of the State Legislature" shall be substituted."

பரிந்துரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sri, I move the following recommendation:—

"In sub-section (8) of the proposed section 32-A, delete the word "duly" wherever it occurs."

THIRU A. R. DAMODARAN: Sri, I second it

*திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம் மிகவும் சாதாரணமான ஒன்று. ஆனால் அதே சமயத்தில் மிகவும் தேவையான ஒன்றுகூட. கோர்ட் நடவடிக்கைகள் பற்றி ஒரு விவரம் விரிவாகப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அது நமக்கு மிக மிகத் தேவை. [illegible] சட்டம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். [illegible] இருக்கிற மரியாதையே அதன் வார்த்தைகளிலேதான் இருக்கிறது. ஆகவே, [illegible] நாம் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்து [illegible] வார்த்தைகளிலே அதிக கவனம் செலுத்துவதற்குக் காரணம்

1983 பிப்ரவரி 11] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

It should not give room for ambigious interpretation யூகத்திற்கு இடம் இல்லாமல் சட்டம் அமைய வேண்டும். அந்த வகையிலே [illegible] இருக்கிற அர்த்தத்தைப் [illegible] எடுத்துக் [illegible] சட்டத்தின் நோக்கமே [illegible] சொல்லப்பட்டிருக்கும் [illegible] "Any prohibition officer or any other officer specially empowered in this behalf may, at any place, require the driver or any other person in charge of any animal, vessel, cart or other vehicle, who imports, exports, transports or transits liquor, to stop the animal, vessel, cart or other vehicle or keep it stationary so long as may reasonably be necessary for the purpose of satisfying himself that a licence or permit has been duly obtained." இதன் கடைசி வரிக்குப் பதிலாக 'Licence or Permit has been obtained' என்று சொன்னால் முடிந்துவிட்டது. அதை விட்டு, 'duly obtained' என்று சொல்வதன் மூலமாக, முறையாக வாங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அந்த அதிகாரிகள் நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வதன் மூலமாக, வேறுபல interpretation-க்கு சட்டமே இடம் அளிக்கிறது. யாரும் கைசெல்ல இல்லாமல் கொண்டு போகக் கூடாது. That is what the Government want. Then, make the law simple. The law must be clear. ஆனால் 'duly' என்ற வார்த்தையைப் புகுத்துவதன் மூலமாக அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் தேவையில்லாமல் இந்தச் சட்டத்திலே அதிகாரம் கொடுப்பதன் மூலமாக மீண்டும் லஞ்சம், வசூல் போன்றவற்றிற்கு இடம் கொடுக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். The power of interpretation rests with the officer on the spot. இப்போது "He must be duly satisfied" என்று போட்டிருக்கிறது. Concerned person must have a permit. அவ்வளவுதான் தேவை. அதுதான் நோக்கம். அதற்காக, "for the purpose of satisfying himself that a licence or permit has been duly obtained" என்று போடத் தேவையில்லை. ஆகவே, 'Licence duly obtained' என்று போடுவதற்கு இப்போது என்ன அவசியம்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: லைசென்ஸ் வாங்கித்தான் கொண்டு வருவார்கள். அவர்கள் எந்த மாநிலத்திலேயிருந்தும் வாங்கலாம். 'Duly' என்று இருப்பதன் மூலமாக அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்

திலேயிருந்து வாங்க வேண்டும் என்றாகிறது. 'Duly' என்று போட வில்லையென்றால் மொட்டையாக இருப்பதாகிவிடும். Transport licence வாங்க வேண்டும். அதுவும் நம்முடைய அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்க வேண்டும். ஆகவே தான் இப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய பெர்மிட் வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகு தான் புரிகிறது. Now the cat has come out of the bag. But where is it mentioned in the Bill? The Bill must be clear.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியாது என்று சொன்னால், நான் ஒத்துக்கொள்ளவே மாட்டேன். அவர் சட்டம் படித்தவர். நான் சட்டம் படிக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொல்வதைக் கேட்டு இப்படித்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அரசியலுக்கு வந்து விட்டால், எல்லாம் வந்து விட்டதாகாது. அவர்கள் சட்டம் படித்து பாஸ் செய்திருக்கிறார். Duty என்று சொன்னால் இதுதான் அர்த்தம். ரூல்ஸிலே எந்தெந்த முறையிலே யார் யார் Authority என்று தெளிவாகப் போடப்படும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: That is where you are complicating things for the common, ordinary man. அவர்களுக்குக்காகத்தான் சட்டம். சட்டம் வக்கீல்களுக்காக அல்ல. சட்டம் ஒரு இருட்டறை. அதிலே வக்கீல்களின் வாதம் ஒரு விளக்கம். இந்த விளக்கம் கூட எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏழைகளுக்கு நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்றுதான் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். The Bill must be clear. That is what I say. 'Duly obtained' என்பதைவிட 'The permit has been obtained'. என்று இருக்க வேண்டும். இல்லை, இந்த மாநிலத்தினுடைய அனுமதி வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால் . . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: 'Duly' என்பதற்கு meaning என்னவென்றால்,
the meaning of the amendment is to be understood in accordance with the provisions of the Act and the Rules made thereunder. It has to be interpreted and understood in that way.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: Any permit or licence obtained is in accordance with the rules. It can be in that way only. ஆனால் சட்டத்திலே Duly என்ற வார்த்தையைக் கொண்டு வந்து புகுத்துவதன் மூலமாக
it gives room for another interpretation and the officer on the spot can make his own decision using his own discretion. The discretion of the officer comes in and it leads to corruption, nepotism and interference.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: நமக்கு ஏன் இதிலே இவ்வளவு சங்கடம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எந்த வகையிலேயும் பொது மக்களை இது பாதிக்கப் போவதில்லை. யார் கொண்டு போகிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். மிகவும் வசதி படைத்தவர்கள் தான் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்களை இருக்கும் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு அதிகாரிகள் மிரட்ட முடியாது. நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை நாம் கொடுக்க வேண்டும். 'Duly obtained' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதே இதற்குத்தான். இல்லையென்றால் Licence எங்கேயிருந்தாவது வாங்கிக்கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். Transit என்பது நம்முடைய மாநிலத்திற்கு உள்ளே வருவது. நம்முடைய லைசென்ஸ் என்பது licence obtained from the concerned authority of the State.

(முற்பகல் 11-30)

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களோடு நான் 100க்கு 100 ஒத்துப் போகிறேன். இது பணக்காரர்களுக்காக வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்குத்தானே நாம் தண்டனை கொடுக்கிறோம். லஞ்சமாகப் பணம் கொடுப்பதானாலும் அவர்கள்தானே கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார். "கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சிக் கொண்டிருப்பவர்கள்தானே கொடுக்கப் போகிறார்கள் நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்?" என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட பணக்காரர்கள் கொடுக்கிற பணத்தின் காரணமாகத்தான் நமது நிர்வாகம் 'காப்ட்' ஆகிப் போகிறது. "இது என்னுடைய அரசு. இந்த நிர்வாகம் என்னுடைய அரசு நிர்வாகம். இங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள் என்னுடைய அரசின் அலுவலர்கள். எனவே இந்தப் பணக்காரர்களின் கைப் பொம்மையாக இந்த நிர்வாகமே இருக்க முடியும்" என்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுவதைத்தான் நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன் எதிர்க்கிறேன்.

அடுத்து, [illegible] "இன் அக்கார்டன்ஸ் வித் தி ரூல்ஸ்" (in accordance with the rules) என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நம்முடைய சட்டமன்ற லைப்ரரியில்கூட மதுவிலக்குச் சட்டம் குறித்த

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1983 பிப்ரவரி 11

முழுமையான [illegible] நான் [illegible] சொல்ல முடியும். இதற்குக் காரணம் [illegible] "பிட்பிட்டாக" (Piece-meal) [illegible] கொண்டு வருகிறார்கள். [illegible] எப்போது எதைக் கொண்டு வந்தோம் என்று தெரியாது. [illegible] [illegible] இந்த முழுமையான [illegible] தொகுத்து விடுங்கள் [illegible] have not compiled them. Your officers are not equipped with them

இந்த நிலையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் [illegible] போகாமல் [illegible] [illegible] word "Duly" gives room for a different interpretation in the discretion of the Officer and it leads to corruption and nepotism.

இறுதியாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது மிகுந்த நம்பிக்கையோடு நான் சட்டம் படித்து [illegible] செய்திருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். [illegible] [illegible] என்ற முறையிலாவது என் [illegible] இந்த [illegible] திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் [illegible] தான் என்பதைப் பொறுத்தவரையில், எனக்கு எந்த நம்பிக்கைக் குறைவுமில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் [illegible] அதற்கென்று [illegible] [illegible] மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் [illegible] சொல்லி [illegible] இருக்கிறது [illegible] கொள்ள வேண்டும். [illegible] நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருத்தம் தேவை யில்லை என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

Thiru K. RAMAMOORTHY: Sir, in view of the sentiments expressed, I do not press my recommendation.

திரு. க. இராமமூர்த்தி [illegible] திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 7.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, In view of my earlier stand, I do not move my recommendation at all.

:- வேறு பரிந்துரை எதுமில்லை.

1983 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு, மதுவிலக்கு (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1983) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்"

என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு, மதுவிலக்கு (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1983) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்".

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பற்றிக் கருத்தைச் சொல்ல இருந்தேன். ஆனால் எப்படியும் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்னால் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று நினைத்து இருந்து விட்டேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து தவறான முறைகளின் மூலம் இந்த மாநிலத்திற்குள் கொண்டு வரப்படும் மதுவைப் பரிசீலனை செய்து அதற்குரிய வரியை விதித்து இந்த மாநிலத்திற்கு வர வேண்டிய வருவாயைப் பெற வேண்டும் என்பதுதான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் நோக்கம். ஆக, இந்த நோக்கம் உண்மையில் வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

சென்ற ஆண்டு பேசும்போதே நான் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தேன். அயல் நாட்டு மதுவுக்கு நாம் நமது மாநிலத்தில் விதித்திருக்கிற வரி அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, நமக்கு அண்மையில் உள்ள பாண்டிச்சேரி, கேரளம், கருநாடகம் ஆகிய மாநிலங்களில் குறைவான வரி விதிப்பிற்கு அது உள்ளாக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, அந்த மாநிலங்களிலிருந்து கள்ளத்தனமாக இந்த மாநிலத்திற்குள் மதுவகைகளைக் கொண்டு வருவதைத் தூண்டுகிற நிலைமை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். அப்போது நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற வரி விதிப்பு முறையையும் மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கும் வரி விதிப்பு முறைகளையும் ஒப்பிட்டு இரண்டிற்குமிடையே இருக்கிற வித்தியாசத்தை எடுத்துச் சொல்லி விளக்கமாகக் கூறினேன். அதையே இப்போது மீண்டும் பேசி அவையின் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து தமிழகத்திற்கு அயல் நாட்டு மது வகைகள் கடத்தப்படு

வின்றன அதைத் தடுத்து நிறுத்தி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகள் மூலம் தக்க வருவாயை இந்த மாநிலத்தின் நலனுக்காக சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

இந்தச் சட்டம் போட்டதன் காரணமாக நவம்பர் மாதத்திலிருந்து அரசின் வருவாய் மாதந்தோறும் 3/4 கோடி அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டது என்று குறிப்பிட்டப்பட்டதை நான் உண்மையில் வரவேற்கிறேன். நாம் இங்கே பல்வேறு சட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி இங்கே நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டத்தை அமுல்படுத்துகிறபோது, அதை எதிர்த்து நீதிமன்றத்திற்குப் போகிற உரிமையையே தடுக்கிற வகையில் சட்ட முன்வடிவுகளைக் கொண்டு வருவது சரிதானா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் இப்படிப்பட்ட முறை ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை உருவாக்குமா? இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நமது நாட்டில் சட்டமன்றங்கள் சட்டங்களை உருவாக்கித் தருகின்றன. நிர்வாகம் அந்தச் சட்டங்களை அமுல்படுத்துகிறது. இந்த நாட்டில் குடிமக்களாக இருக்கும் உரிமை பெற்றவர்கள், அவ்வாறு நிர்வாகம் அந்தச் சட்டங்களை அமுல்படுத்தும்போது, அதன் காரணமாக தவறுகள் நிகழ்கின்றன என்றால், அத்தகைய சட்டங்களை எதிர்த்து நீதிமன்றங்களுக்குப் போகும் உரிமை பெற்றிருக்கிறார்களா இல்லையா? சட்டமன்றங்களால் நிறைவேற்றப்படுகிற இந்த சமுதாயத்திற்குத் தேவையான சட்டங்கள் அரசாங்க யந்திரத்தால் அல்லது அரசாங்க அலுவலர்களால் அமுல் நடத்தப்படுகிறபோது, தவறுகள் நடந்தால், அதை எதிர்த்து அல்லது நாம் எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றினோமோ அந்த நோக்கமே தோற்கடிக்கப்படுமானால், அதை எதிர்த்து, சட்டத்தின் உண்மையான விளக்கத்தைப் பெற, உண்மையான வியாக்கியானத்தைப் பெற அரசுக்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட நீதிமன்றத்தை நாம் அரசியல் சட்ட பூர்வமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இப்படி ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமல், ஆனால் அதே சமயம் தனித்தனியே ஆதிபத்திய உரிமையோடு இயங்குகிற அதிகாரம் பெற்ற அமைப்பாக நீதிமன்றத்தை வைத்திருப்பதால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அங்கே சென்று தடை உத்தரவு பெறுகிறார்கள் என்றால், அதற்காக அவர்கள் அங்கே செல்லுவதற்கான உரிமை தரக்கூடாது என்ற முறையை அமைத்துக் கொள்ள [illegible]

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, நீதிமன்றத் தடையின் காரணமாக ரூ. 4,61,70,000 இந்த அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாய் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது உயர்நீதி மன்றத்தில் பெறப்பட்ட தடையுத்தரவின் காரணமாக ஏற்பட்ட நிலை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, இவைகள் அல்லாமல் மாவட்ட நீதி மன்றங்களில் பல வழக்குகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி, வழக்குகளின் எண்ணிக்கையையும் சொல்லி, அதன் மூலம் பெரும் தொகை வராமல் நிற்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு தனி மனிதனுக்கு அப்படிப்பட்ட நினைவும் எண்ணமும் வந்தால்கூட பரவாயில்லை. ஆனால் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் வரலாமா என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்டத்தை அமுல்படுத்துகிற இலாக்காவின் ஓட்டை காரணமாக, இலாக்காவின் திறமையின்மை காரணமாக, குறைபாட்டின் காரணமாக, அல்லது சட்டத்தை முறையாக வடித்துத் தருகிற திறமையில்லாத துறையின் காரணமாக தவறுகள் நடக்கும்போது, அரசின் சிந்தனை அவர்கள் பக்கமல்லவா திரும்ப வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக நீதிமன்றத்தின் மீது அரசின் சிந்தனை போவதன் காரணம் என்ன? இப்படி ஒரு தவறான சிந்தனை ஓட்டத்திற்கு தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டு இன்றைய நிலையில் அரசு ஒரு பயத்திலே சிக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், கடந்த சில வாரங்களாகவே நம்முடைய நாட்டில் நீதிபதிகளுடைய திறமை பற்றி விமர்சிக்கிற ஒரு மனோநிலை வந்திருக்கிறது. அப்படி விமர்சிக்கவே கூடாது என்று சொல்லுகிறவன் அல்ல நான். சாதாரண ஆட்கள்கூட விமர்சிக்கலாம். ஆனால் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் நீதிமன்றங்களிலிருந்து தரப்படும் தீர்ப்புகள் குறித்து விமர்சிப்பது சரியில்லை என்பதை உணர வேண்டும். ஆட்சியில் இருக்கிற அரசுக்கே ஒரு ஸ்டேயை நீக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு வருடம் ஆகிறது. சாதாரண மனிதனுக்கு ஒரு ஸ்டேயை 'வெகேட்' செய்ய எவ்வளவு நாட்களாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவுக்கும் இந்த அரசின் சார்பில் ஒவ்வொரு நீதி மன்றத்திலும் அரசு வழக்குரைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். நாகர்கோயிலில் உள்ள நீதிமன்றத்தில் ஒருவர் ஸ்டே வாங்குகிறார் என்றால், அங்கே உள்ள கவர்ன்மெண்ட் பிளீடர் எங்கே போனார்? தோட்டகம் என்று கேட்டால், ஒரு நீதிபதி கூட உடனே ஸ்டே கொடுப்பதில்லை. மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் வழக்குகளை காலை 11 மணிக்கு ஆரம்பித்து கூப்பிடும்போது, இந்த அரசு வழக்குரைஞர்கள் எல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள்? அங்கே ஒரு கவர்ன்மெண்ட் பிளீடர், அவருக்குக் கீழே இன்னும் 2, 3 வழக்குரைஞர்கள், இவர்களெல்லாம் உறங்கவா போய் விடுகிறார்கள்! அவர்களையெல்லாம் கட்டுப்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1983 பிப்ரவரி 11

பிடுத்தி நடத்திச் செல்லுகிற ஆற்றல் அரசுக்கு இல்லை என்றால், எதற்காக நீதிமன்றங்களைப் பற்றி குறை சொல்ல வேண்டும்? நோட்டீஸ் என்று கேட்டால் மறுநாள் தான் போடுவார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்ன மாதிரி நான் சட்டம் படிக்காதவன்தான். ஆனால் சட்டத்தின் நடைமுறைகளை அறிந்து வைத்திருக்கிறேன். சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் இந்த அரசுக்காக எத்தனை கவர்மென்ட் பிளீடர்கள் இருக்கிறார்கள்? ஒரு வழக்கில் உயர்நீதி மன்றம் ஸ்டே கொடுத்துவிட்டால், அதை நீக்கச் சொல்லி அரசு எத்தனை வழக்குகளில் 'பெட்டிஷன் டு அட்வான்ஸ்' போட்டிருக்கிறது? 18-ஆம் தேதி வழக்கு வந்தால், 19-ஆம் தேதியே ஸ்டே கொடுத்து விடுகிறார்கள். 24 மணி நேரத்தில் 'ஸ்டே' கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்றால் அரசு வழக்கறிஞர்கள், "நாங்கள் ரெடியாக இருக்கிறோம், நீதிபதி அவர்கள் எங்கள் கருத்தைக் கேட்க வேண்டும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா? அப்படிச் சொன்னவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா? எனக்குத் தெரிந்த ஒரு தகவலைச் சொல்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசு பள்ளி ஆசிரியர்கள் மூன்று வருடத்திற்கு முன்னாலே ஒரு ரிட் மனு போட்டார்கள். அதற்கு இன்று வரை அரசாங்கத்தின் தரப்பில் கவுண்ட்டர் போடப்படவில்லை. நீதிபதியே கூப்பிட்டு இன்னும் ஒரு வார காலத்திற்குள் கவுண்ட்டர் போடாவிட்டால், நான் ஆர்குமெண்ட்சைக் கேட்கப் போகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த அளவுக்கு மோசமான, ஒரு திறமையற்ற, செயலற்ற—உங்களுடைய வழிகாட்டுதலுக்கு ஏற்ப செயல்படாத ஒரு சட்ட இலாக்காவை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஏன் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?

(முற்பகல் 1:40)

அதற்குப் பதிலாக நீதியைச் சொல்லுகிறவர்கள் மீது பாய்ந்தால் எப்படி நாட்டில் நீதி நிலைக்குமா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள், "எப்போதும் அந்தப் பக்கமா இருக்கப் போகிறீர்கள், இந்தப் பக்கமும் வரப் போகிறீர்கள் அல்லவா?" என்று கேட்டார். நீதி எல்லோருக்கும் ஒன்றாக வழங்கப்படுகிறது. நீதிபதிகள் 'ஸ்டே' வழங்குவது பற்றி நான் சொன்னாலும் அது தவறாகாது. ஆனால் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் ஒரு நாளும் அப்படிச் சொல்லக் கூடாது என்ற முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டு, நீதிமன்றம் 'ஸ்டே' கொடுத்தால், அதை ஒரு வாரத்திற்குள் வேகேட் செய்கிற அளவிற்கு சட்ட இலாக்காவை முடுக்கிவிட்டு செயல் திறனை உண்டாக்குங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 11] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

மாண்புமிகு திரு. செ. பொன்னையன்: மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், திறமையற்ற வழக்குரைஞர் தி. மு. க. ஆட்சிக் காலத்திலே போடப்பட்டவர் தொடர்ந்து பல தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார் என்ற தகவல் அரசுக்கு வந்த காரணத்தாலே, அண்மையில் அவர் நீக்கப்பட்டு திறமைமிக்க ஒருவர் போடப்பட்டிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: இந்த ஆட்சி போட்டதா அல்லது எந்த ஆட்சி போட்டது என்பதல்ல பிரச்சினை. திறமையற்றவரை யார் போட்டாலும் தவறுதான். ஆனால் நீங்கள் திறமையானவரைப் போட்டால் அவரும் திறமையற்றவராக ஆகிவிடக் கூடாது. அங்குள்ள சூழ்நிலையில், அரசு நடத்துகிற முறையில் திறமையானவர்களும் திறமையற்றவர்களாக ஆகி விடுகிறார்கள். திறமையற்றவர்களும் மேலேயிருந்து இயக்குகிறவர்கள் முறையாக இயக்கினால் திறமையானவர்களாக ஆகிறார்கள். நான் எந்தக் குறிப்பிட்ட நபரையும் சொல்லவில்லை. ஆனால் பொதுவாக சட்டத்துறையில் இருக்கிறவர்கள் சரியாக ஒத்துழைக்கவில்லை என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. அப்படி போட்டிருக்கிற சட்டத்தை அமுல்படுத்தத்தக்க அளவில் விதிமுறைகள் சரியில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு வருகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கல்குளம் தாலுக்காவில் தாமஸ் என்பவர் எட்டு கள்ளச் சாராயக் கடையை வைத்திருக்கிறார். இங்குள்ள உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அல்ல. அவர் கல்குளம் தாமஸ். எட்டு கள்ளச் சாராயக் கடையோடு அவர் சட்ட ரீதியாக வைத்திருந்த ஒர் கடையின் உரிமத்தை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர் 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கிறார். எட்டு கள்ளச் சாராயக் கடை வைத்திருப்பவரை "பூட்லெக்கர்ஸ்" சட்டத்தின் கீழ் 'அரெஸ்ட்' செய்து செக்யூரிட்டி ஆக்டின்படி உள்ளே தள்ளி நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டாமா? அதற்குப் பதிலாக சட்ட ரீதியாக வைத்திருந்த கடையின் உரிமத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமா? எந்த ஊரில் முறையாகக் கள்ள சாராயக் கடையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? லைசென்ஸ் எடுத்திருக்கிறார், பணம் கட்டி கடையை ஏலம் எடுத்திருக்கிறார். ஆகவே அதை ரத்து செய்தால், ஸ்டே கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், அவர் கள்ளச் சாராயக் கடை வைத்திருப்பதற்காக விலங்கு மாட்டி பூட்லெக்கர்ஸ் சட்டத்தின்படி கைது செய்வதற்காகவா நீதிமன்றம் 'ஸ்டே' கொடுத்தது? எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யத் தெரியவில்லை. இலாகா முறையாகச் செயல்படவில்லை. நீதிமன்றம் 'ஸ்டே' கொடுத்தது

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1983 பிப்ரவரி 11

என்ற தவறான பிரச்சாரத்தைச் செய்கிறார்கள். நமக்குச் சட்டம் தெரியாவிட்டால், சட்டம் தெரிந்தவர்களை வைத்தாவது அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒருவன் கொலை செய்வதை எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வழக்கு மன்றத்திலே வழக்கு போகிறபோது பிராசிகியூஷன் தரப்பில் எப்படி 'பில்ட் அப்' பண்ணுகிறார்கள் என்பதில்தான் வழக்கின் வெற்றி தோல்வி இருக்கிறது. வழக்கில் முக்கியமானவர்களை மாற்றி, அதில் இடத்தை மாற்றி, சாட்சியங்களை மாற்றி வீக் ஆக்கி விடுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் மாற்றிய போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமா அல்லது தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதி மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமா? ஆகவே நம்முடைய 'அப்ரோச்சே' தவறு. தவறான பாதையில், ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பான பாதையில் இந்த அரசு தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. நீதிபதிகள் அச்சம் வராமல் தைரியமாக நீதி சொல்லுகிற நிலையில் அரசாங்கம், அமைச்சர்கள் பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லையென்றால், அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? ஆகவே நீதித் துறையிலே போய் விளையாடுகிற நிலை இருக்கக் கூடாது என்பதை மிகப் பணிவோடும் அழுத்தத்தோடும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படி மாநிலம் முழுவதும் பல கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாகர்கோவில் ரோட்டில் ஒழுகினசேரி பாதையைத் தாண்டி ஒரு கடை இருக்கிறது. கவிமணி நீலமேகம் வீட்டிற்கு அருகில் ஒரு கள்ளுக்கடை இருக்கிறது. மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோடைக்கானலுக்கு அடிக்கடி போவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கோடைக்கானலில் பெரிய 'பிரஸ்டீஜ்' வாய்ந்த ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி—கான்வென்ட்—ஒட்டி ஒரு சாராயக் கடை இருக்கிறது. அதைப் போலவே ஒட்டன்சத்திரத்திலே பஸ் நிலையத்திற்கு அருகில் ஒரு சாராயக் கடை இருக்கிறது. இப்படி எங்கு பார்த்தாலும் கடை வைக்க அதிகாரிகள் உரிமம் கொடுக்கிறார்கள். சாராயக் கடை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அரை கிலோ மீட்டர் தள்ளியிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள கான்வென்ட்டுக்கு முன்பு கூட கடை இருக்கிறது. நாகர்கோவிலில், உலகத்திலுள்ள பலர் வந்து தங்கும் கான்வென்ட்டுக்கு முன்னால் சாராயக் கடையை வைக்க உரிமம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய 'மதர்' முக்காடு போட்டுக் கொண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்ட கலெக்டர் அலுவலகம் முன்பு உண்ணாவிரதம் இருந்த பிறகு அது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதைப் போல, அதிகாரிகள் உங்களை வைத்துக் கொண்டு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லது

1983 பிப்ரவரி 11] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

நீங்கள்தான் அப்படி அவர்களை வைத்துக் கொண்டு விளையாடுகிறீர்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. “நாங்கள் உண்மையில் அப்படித்தான் சொல்லுவோம், நீங்கள் கேட்ட இடத்தில் எல்லாம் கொடுங்கள்” என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படி நீங்கள் சொல்லியிருக்க மாட்டீர்கள் என்று நம்பித்தான் அதிகாரிகள் மீது குற்றம் சொல்லுகிறோம். “நீங்கள் உங்கள் போக்கு மாறி நடந்து பணத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லவில்லை என்று நம்பித்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்படிச் சொல்லாமல் இருக்கும்போது, குறிப்பிட்ட இடத்தைக் குறிப்பிடாமல் எப்படி ஏலம் போட முடியும்? ஏலம் போட்டு எடுத்த பிறகு 'பெர்மிட் நெம்பர்' இல்லாமல் லைசென்ஸ் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? பெர்மிட் நெம்பரைப் பார்க்காமல் தாசில்தார், கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. எப்படி லைசென்ஸ் கொடுப்பார்கள்? அப்படிக் கொடுத்துவிட்ட பிறகு பொறுப்பானவர்கள் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான். நாங்கள் இங்கு வந்து கேள்வி கேட்டு அதற்கு அமைச்சர் வாக்குறுதி அளித்து, பிறகு அந்த லைசென்ஸ் கமிட்டி மூலம் நடவடிக்கை எடுத்து, கடையை அப்புறப்படுத்தும்போது, கடைசியில் பலியாவது முதலில் பரிந்துரை செய்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்தான். அந்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் “நீங்கள் சொல்லித்தானே நான் ரெக்கமென்ட் பண்ணினேன்” என்று அதிகாரிகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். அந்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் நான் “அவர்கள் சொன்னாலும் நீ கேட்காதே” என்றேன். “இப்போது ஆறு மாதம் கழித்து வேலை போச்சு. அவர்கள் பேச்சைக் கேட்காமல் இருந்திருந்தால், அப்போதே வேலை போயிருக்கும்” என்றார் அவர். இதெல்லாம் [illegible] இலாக்காவிலுள்ள[illegible] சொல்கிறேன் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கள்ளுக்கடை வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற கொள்கையைப் பற்றி நான் பேசவில்லை. இப்போது தீர்ந்துவிட்டது. இனி யாரும் எந்த ஆட்சியும் இதை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. இந்தச் சமுதாயத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இங்கேயிருந்து பணத்தைக் கொண்டு போக வேண்டும் என்று இருந்த வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்திலே கூட இப்படி கள்ளுக் கடைகளும், சாராயக் கடைகளும் பஸ் நிலையத்திற்கு அருகிலும் பள்ளிக்கூட அருகிலும், கான்வென்ட் பக்க முன்னாலும் மருத்துவ மனைக்கு முன்னாலும் இருந்ததில்லை. ஆனால் இப்போது கடைகளைப் பார்த்தவுடனே நாமும் வாங்கலாமா என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் செய்யும் விளம்பரத்தைப் பார்க்கவுடனே இன்னும் கொஞ்சம் ஆசை வருகிறது. எனக்கு இல்லை. இளைஞர்களுக்கு அப்படித் தோன்றுகிறது. அவர்கள் நிறைய வெவ்வேறு விதமான லைட் டைப் போடுகிறார்கள். போலீசுக்கு ஒரு லைட், இருட்டுக்கு ஒரு லைட் என்று போடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கைவிட்டதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: அரசு அப்படி "லைசென்ஸ்" எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால் ஜூலை மாதத்தில் மீண்டும் கடைகளைத் திறக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசாணை எண் 585-ல் போட்டுள்ள விதியை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் 'ரிலாக்ஸ்' பண்ணக்கூடாது. கடை இவ்வளவு தூரம் தள்ளியிருக்க வேண்டும் என்று நாமே விதியைப் போட்டுவிட்டு நாமே அதை மீறினால் பிறகு யார் இந்தச் சட்டத்தை மதிப்பார்கள்? ஆகவே அப்படியிருக்கும் இடங்களை 'லொக்கேட்' செய்ய வேண்டும். மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியதால் இப்போது வருவாய் பல கோடிக்கு வருகிறது. இனி அரசுக்கு வரும் வருவாயை யாரும் இதை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும், இனி கள்ளுக் கடைகள் நிரந்தரமாக இருக்கும். ஆகவே இந்தக் கடைகளை ஒதுங்கிய இடத்திலே இருக்க வேண்டுமென்று கருதி அங்கே மக்களுக்குத் தொல்லையும் செய்ய வேண்டாம் என்று கைக்கொள்ளலாம். பள்ளிகளுக்குப் பக்கத்திலே கள்ளுக் கடைகளை வைப்பதை விட அதற்கென்று ஓர் இடத்தை ஒதுக்கி அங்கே பள்ளிக்கூடங்களை வைக்க வேண்டாம் என்று செய்யலாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்திலே கோர்ட்டுக்குப் போக அதிகாரம் இல்லையென்றாலும், நாகர்கோவில் கோர்ட்டுக்கும், கடலூர் கோர்ட்டுக்கும், திண்டிவனம் கோர்ட்டுக்கும் போக முடியாதே தவிர, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போகக்கூடாது என்று சட்டம் போட யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. அசாமில் என்ன நிலைமையை இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தேர்தல் கமிஷன் ஆணையை நடத்திக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதை நிர்வாகம் மாற்றக் கூடாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு அளித்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கான்ஸ்டிட்யூஷனை மாற்ற முடியாது. இது 'கான்ஸ்டிட்யூஷனல் கம்பல்ஷன்', ஆகவே மாற்ற முடியாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் டைரக்ஷன் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி அதிகாரம் அமையும் சட்டத்தின்படி உயர் நீதிமன்றத்தின் உரிமையில் கை வைக்க முடியாது. ஆகவே நம்முடைய அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை விளக்கத்தை சொல்ல முறையாக இருக்க வேண்டும். அப்படிச் சொல்லாமல் இருந்தால், இந்த இரண்டு அமைச்சர்களும் வெளியே சொல்ல வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களிடத்தில் எனக்கு மிகுந்த மதிப்பு உண்டு. அது மாத்திரம் அல்ல. அவருடைய உயர்ந்த எண்ணங்களிலே, உணர்வுகளிலே நான் எப்போதும் மதிப்பு வைத்திருப்பவன். நான் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அவருக்கு மட்டுமல்ல, இந்த அவைக்கே தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம் அமைச்சர்களோ, நாமோ இங்கே பேசுகின்றபோது எந்த இடத்திலேயும் நீதிமன்றத்தைக் குறைகூறி பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்கின்றபோது திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் நீதிமன்றத்தை மற்றவர்கள் குறைகூறக் கூடாது என்ற கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நீதிமன்றத்தை அமைச்சர் குறை கூறிப் பேசியதாக ஏதாவது வார்த்தைகள் இருந்தால், அதை எடுத்து விடுவது நல்லது. அந்த அவைக்கு அழுத்தப்படுத்துகின்ற வார்த்தைகள் இருந்தால், அதை எடுத்து விடலாம். நாங்கள் சொல்லவில்லை என்பதைப் போட்டால் போதும். நான் சொல்லவில்லை என்று சொல்லி விட்டேன். அதைப் போட்டாலும் போதும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டு விஷயங்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன். நீதி மன்றத்தின் அதிகாரத்தை எடுத்து விடுகிறோம் என்று அதிகாரத்தை எடுக்கவில்லை. நாங்கள் அதிகாரத்தை எடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னால், அதற்குப் பிறகு அந்தச் சட்டம் செல்லுமா, செல்லாதா என்று அதுவும் போக வேண்டியிருக்கும். அது நீதிமன்றத்திற்குப் போவதற்கு உரியதுதான். நாங்கள் அதை எடுக்கவில்லை என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

அதிகாரிகள் எங்களுடைய உத்தரவைப்படித்தான் செய்கிறார்களா, நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோமா சொல்லவில்லையா என்றார்கள். இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் அவர்களுடைய வாயிலேயிருந்துதான் வருகிறதா என்று பார்த்தேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: அவர்கள் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்பித்தான் அதிகாரிகள் மீது குற்றம் சுமத்துகின்றார்கள் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது, "இவர்கள் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். இவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருப்பார்களா?" என்கின்ற மாதிரி பேசினார்கள். நான் அவர்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1983 பிப்ரவரி 11

சொன்ன மாதிரி மறைத்துப் பேசவில்லை. நான் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நான் மறைத்து மறைத்துச் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. எனக்கும் இராமத்திலே நம்பிக்கை இல்லை. நான் இராமத்திலே படிக்கவும் இல்லை. ஆனால் நான் படிக்கக் கேட்டிருக்கிறேன். மகா பாரதம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே தருமர் என்று ஒருவர் வருகிறார். துரியோதனன் என்று ஒருவர் வருகிறார். கிருஷ்ணன் என்று ஒருவர் வருகிறார். கிருஷ்ணன் மகா பாரதத்திலே தருமரை அழைத்து நாட்டிலே இருக்கின்றவர்களைப் பார்த்து வரச் சொன்னார். அதுபோலவே துரியோதனனை அழைத்து நாட்டிலே இருக்கின்றவர்களைப் பார்த்து வரச் சொன்னார். துரியோதனன் "ஐயோ அப்பா நாடே கெட்டுப் போயிற்று, ஒருத்தன்கூட நன்றாக இல்லை" என்று சொன்னார். தருமர் "நாட்டிலே எல்லோருமே நன்றாக இருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னார். "ஒருவரும் கெட்டவர் இல்லை" என்று சொன்னார்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: ஆக இரண்டு பேருமே லாயக்கு இல்லையோ என்று தோன்றுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இரண்டு பேருமே லாயக்கோ லாயக்கில்லையோ, அது எனக்குத் தெரியாது. அப்படிப்பட்ட மனம் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் இருக்கின்றார்கள். அதிகாரிகள் எல்லோரும் தவறாகத்தான் நடப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அதிகாரிகளை நாங்கள் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று அவர் சொல்கின்றார்கள். 'துரியோதனனைப் போல, அவன் எண்ணம் போல, எங்கள் மீது உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அந்த எண்ணம் வந்திருக்கக் கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கருத்து என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, துரியோதனன் நாட்டிலே சுற்றிப் பார்க்கின்றபோது, அந்த இடத்திலே தவறெல்லாம் காணப்பட்டது. தருமர் போனபோது நல்லதெல்லாம் பட்டது என்று சொன்னார். அந்த மாதிரி நாங்கள் போகின்றபோது, அந்த துரியோதனனுக்குத் தோன்றியது மாதிரி தோன்றியது என்கிறாரா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: தருமர் துரியோதனன் பார்வை பார்க்கிறாரே என்றுதான் சொல்கின்றார்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தருமராகவே பூரா அமைச்சர்களும் இருக்கிறார்கள் நான் தகவல்கள் தெரியவில்லை. துரியோதனன் மாதிரி இருந்து, தவறுகள் தெரிந்தால்தான், ஆட்சி பண்ண முடியும்.

1983 பிப்ரவரி 11] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். அதிகாரிகள் எங்கெங்கே தவறு செய்கின்றார்களோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நாங்களும் எங்களுக்குத் தெரிந்தவரையில் செய்கிறோம். "அதிகாரிகளே நீங்கள் செய்வது போல செய்து விடுங்கள், அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை" என்று சொல்ல முடியாது. எந்த அரசும் அப்படிச் சொல்லாது. எங்களுடைய இந்த அரசானாலும் சரி, இதற்கு முன்பு இருந்த அரசானாலும் சரி, அப்படிச் செய்யாது. அப்படிச் செய்யச் சொல்லாது. எனக்குத் தெரியாமல் யாராவது செய்திருக்கலாம். ஆனால் எனக்குத் தெரியாது. ஆட்சி நடத்தியவர்கள் அன்று அப்படிச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் எப்படிப்பட்ட குற்றம் செய்தாலும், அதைக் கண்டிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இதற்கு முன்னாலே படித்துக் காண்பிக்கின்றபோது, அந்த வழக்குகளில் நீதிபதிகள் அந்த அளவுக்கு நடுநிலைமையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் படித்துக் காண்பித்திருக்கிறேன். அவர்கள் நடுநிலைமையாகச் சொன்ன பிறகும், அரசுக்கு எந்த அளவுக்குப் பாதகம் வந்தது என்பதையும் நான் சொல்லிக் காண்பித்தேன். நடுநிலைமையாக இருப்பதைச் சொல்ல முடியும். அரசுக்கு பாதகம் விளைகிறபோது, அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற உள்ளுணர்வோடு தான் இதைக் கொண்டு வந்தோம். இதற்கு முன்னாலே எத்தனையோ சட்டங்கள் இருக்கின்றன. சொல்ல வேண்டுமென்றால் சொல்கிறேன். இப்படிச் சட்ட முன்வடிவு நான் தான் கொண்டு வந்தேன் என்பதல்ல. இதற்கு முன்னாலேயே எத்தனையோ சட்டங்கள் அப்படி வந்திருக்கின்றன. உதாரணம் வேண்டுமென்றால் சொல்கிறேன்.

Section 293 of the Income-tax Act 1961 (Act 43 of 1961) says:

"No suit can be brought in any Civil Court to set aside or modify any assessment order made under this Act and no such suit or other proceeding shall lie against the Government or any officer of the Government for anything in good faith done or intended to be done under this Act."

In another Act of 1969, N.T.A. 1/1956, it is stated:—

"No suit or other proceeding shall lie except as provided for under this Act in any court to set aside or modify any assignment made under this Act."

In the Agricultural Land Record of Tenancy Rights Act, there is a similar provision. There was a similar provision in the Tamil Nadu Village Officers Abolition Act, which has been upheld in the Supreme Court.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. இராமமூர்த்தி தலைமை).

இதற்கு முன் மெயிலாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 15, 20 மாதிரிகள் கொண்டு வந்து கொடுத்திருப்பேன். படிப்பதற்கு இங்கே வாய்ப்பில்லை. 2, 3 சொல்லியிருக்கிறேன். நாம் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்கின்றபோது இந்த மாதிரி கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அரசினுடைய நிதியைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மட்டுமே இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று கூறி முடிக்கக் கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி): அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு, மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1983) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) 1983 ஆம் ஆண்டு ஷெரிப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1983).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1983 ஆம் ஆண்டு, ஷெரிப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1983) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி): முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1983 ஆம் ஆண்டு, ஷெரிப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1983) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

(நண்பகல் 12-00)

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஷெரிப் பதவிக் காலம் ஓராண்டு என்று மிகக் குறுகிய காலமாக இருந்து, அவர்களுக்குப் பணியாற்ற நேரமும், வாய்ப்பும் இல்லாத நிலையில், 2 ஆண்டுகள் என்று பதவி

@216-217ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்...

காலத்தை நீட்டிக்கும்போது, அவர்கள் பணி செம்மையாக நடக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதால், இது குறித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். பொதுவாக ஷெரிப் என்று சொல்லும்போது, நகர விழாக்களுக்குத் தலைமை தாங்குபவராக பல ஆண்டுகளாக நடத்தப்பட்டாலும், இந்தப் பதவிக்குரிய அதிகாரங்களை, பணிகளை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தி, அவருடைய பணிகள் நாட்டிற்குத் தெரியும் வகையில் இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெயரைப் பொறுத்த வரையில், 'நகரத் தந்தை' என்று மேயரைச் சொல்வதுபோல, கல்லூரி முதல்வர் என்று சொல்வது போல, ஷெரிப் என்பதற்கு 'நகர முதல்வர்' என்று சொல்லலாம். பெரும்பாலும் இவருடைய பணி நீதிமன்றத்திற்குத் துணையாக இருப்பதால், 'நகர நேர்பாளர்' என்றுகூட அழைக்கலாமென்று கருதுகிறேன். அவருக்கு என்று அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் நீதிமன்ற உத்தரவுகளை அமுல்படுத்தும் காரியம் இருக்குமென்பதால், இதுபோன்ற பணிகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் அவருடைய பணி மக்களுக்குத் தேவையான பணியாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். சென்னை மாநகராட்சிக்கு மட்டுமல்லாமல், உருவாகியிருக்கும் மதுரை, கோவை மாநகராட்சிகளுக்கும், வரப் போகிற மாநகராட்சிகளுக்கும் இப்படி 'நகர நேர்பாளர்' நியமிக்கப்படும் அளவிற்கு அரசு காரியங்களை மேற்கொள்ளலாமென்று கருதுகிறேன். இப்போது இந்தப் பொறுப்பை வகிக்கும் திரு. சிவந்தி ஆதித்தன் அவர்கள் சிறந்த திறமைமிக்கவர்கள். விளையாட்டுத் துறையிலும், பத்திரிகைத் துறையிலும் பணியாற்றும் ஒருவர் இந்தப் பொறுப்பு வகிக்கிறார் என்பது பெருமைக்குரியது. அந்த முறையில் ஓராண்டு என்பது குறுகிய காலம் என்ற நிலையில் 2 ஆண்டுகள் என்று பணிக் காலத்தை நீட்டித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். விழாக்களுக்கு மட்டும் ஒரு பதவி என்றில்லாமல், நகர மக்கள் அனைவரையும் கூட்டி, கூட்டம் நடத்துவதற்கு ஒரு பதவியாக இல்லாமல், நீதி மன்றத்தோடு இணைந்த பதவியாக அதை மாற்றி, மக்களுக்கு உதவும் பதவியாக அதை ஆக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது அரசியல் பணிக்காக நிர்வாகப் பணிக்காக இல்லாமல், நீதிமன்றப் பணிக்காக அந்த நாள் முதல் இருந்து வருவதால், இந்தப் பதவிக்கான காலத்தை நீட்டிப்பதை வரவேற்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்தில் ஷெரிப் என்ற ஒரு பதவி இருக்கிறது. இந்தப் பதவி யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது, கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் வியாபாரம் செய்ய வந்து, சென்னை நகரத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டு, அந்தக் காலத்திற்குத் தேவையான ஒரு பதவியாக இது கருதப்பட்டு இதைச் செய்

இருக்கிறார்கள். 1800 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட தேவை, அந்த அடிமை ஆட்சிக் காலத்தில் எதற்கோ வைத்திருந்த பதவி இன்றைக்கும் தேவை என்று கருதுவது ஏன் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசுகிற ஒலிப்பெருக்கி, கண்ணுக்கு முன்னால் உள்ள மின் விளக்கு, தம்முடைய மன்றம், எல்லாமே அவர்கள் தந்துவிட்டுச் சென்றவைதான்.

திரு. செ. முத்துசாமி: வெள்ளையன் விட்டுச் சென்ற எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்வதென்றால், அது கேவலமானது. ஆகவே அவர் அப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்தையே சொல்லுவார் என்று கருதுகிறேன். அப்படியே அவரை உயர்வாக வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த நோக்கிலே அண்ணா அவர்கள் சொன்ன ஒரு விஷயத்தை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். 'ஆட்டுக்கு தாடி, நாட்டுக்கு கவர்னர்'—இது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது. ஒரு கவர்னர் பதவியே நாட்டுக்கு, ஆட்டுக்கு தாடியைப் போல, தேவை இல்லாத ஒன்று என்று கருதக்கூடிய ஒரு முற்போக்கான கொள்கையை திராவிட இயக்கம் வைத்திருந்தது. அப்படியானால், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் ஏற்படுத்திய ஷெரீப் பதவியை விடாமல், அதிலே திருத்தம் செய்து, நாடு முழுவதும் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது எனக்கு மிக மிக பிற்போக்கான கருத்தாகத் தெரிகிறது. ஷெரீப் என்பதற்கு என்ன பொருள் என்பதே தெரியவில்லை. இப்போது எதாவது பெயர் வையுங்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது எதற்குத் தேவை? தேவையற்ற ஒன்று. இதற்கு என்ன சொன்னாலும் நீக்குங்கள். இது தேவையற்ற ஒன்று. அதில் யார் திறமையானவர்களாக இருக்கிறார்கள், கல்வியாளர்களாக இருக்கிறார்கள், கெட்டிக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது பற்றி நான் விமர்சிக்க வரவில்லை. இது தேவையற்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் உள்ள மிச்ச சொச்ச முத்திரையை மீண்டும் வைத்துக்கொள்ள நினைப்பது தேவையற்ற ஒன்று என்று தலைவரவர்கள் மூலமாக சட்ட அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பதவியை நீக்குங்கள். கவர்னர் பதவியே வேண்டாமென்ற கொள்கையோடு இருக்கக்கூடியவர்கள். அது மத்திய அரசு செய்ய வேண்டிய ஒன்று. அதற்கு நாம் சிபாரிசு செய்யலாம். ஆனால் மாநில அரசே இதை நீக்கலாம். இதை நீக்குங்கள். இதற்குத் திருத்தம் செய்து, அதை ஏற்றுக்கொண்டு, தலையில் தூக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

இது என்னுடைய சிபாரிசு. இதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் போகலாம். முற்போக்கான சிந்தனையோடு வைக்கக்கூடிய கருத்து இது. அமைச்சரவை முடிவெடுத்து சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரும்போது, இது தனி நபர் சொல்லும் கருத்தாக இருந்தாலும், சற்று பரிசீலிக்கலாம். மேலவையிலே பல கருத்துக்கள் சொல்லப்படும்போது. ஒன்றையாவது ஏற்று, பரிசீலிப்பதற்காக திருப்பப் பெற்று, ஆலோசித்து கொண்டு வருகிறோம் என்ற நடைமுறை வர வேண்டும். யாருக்கும் இதனால் பாதிப்பு ஏற்படாது. இதைத் தயவு செய்து புனர் பரிசீலனை செய்யலாம். இதுதான் என்னுடைய சிபாரிசு. இதில் தவறு எதுமில்லை.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இது தேவையற்ற பதவி. இது, நீதிமன்றம் சம்பந்தப்பட்ட பதவி என்று சொன்னார்கள். நீதிமன்றத்திற்கு உண்டான பணிகளை நீதிமன்றமே செய்கிறது. சட்டத் துறை சில காரியங்களில் செயல்படவில்லை என்று இங்கே சொன்னார்கள். கல்வித் துறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒரு சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வந்தது. 2½ ஆண்டுக் காலமாக கல்வித் துறை 'ஸ்டே' கேட்காமல், பிறகு அதற்கு ஒரு விண்ணப்பம் போட்டது. அதை சுப்ரீம் கோர்ட் நிராகரித்தது. 2½ ஆண்டுகளாக என்ன செய்தீர்கள், இப்போது 'ஸ்டே கேட்கிறீர்களே' என்று சொல்லி, அதை நிராகரித்தார்கள். இங்கே நான் வைக்கக்கூடிய கருத்து. கோர்ட்டுகள் சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தோடு இயங்க முடியவில்லை. சில சட்டங்கள் தடையாக இருக்கின்றன என்றால், அதை பொது மன்றங்களில் விவாதித்து, அதற்கான நியாயங்களைப் பெற வேண்டியது முழுக்க முழுக்க நியாயம். எல்லாக் கட்சிகளும் ஏற்றுக் கொள்ளும். ஆனால் தனிப்பட்ட ஒரு சிலர் போட்ட கேஸ்கள் மீது தீர்ப்பு அளித்தது பற்றி ஏதோ ஒரு காரணம் என்று கருதிக்கொண்டு, ஒரு அமைச்சர் எடுத்து வைக்கக்கூடிய கருத்து . . . .

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எதைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவருக்கே அது தெரியுமா என்பது தெரியவில்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் பேசுவது அவருக்குத் தெரியவில்லை. அவர் சொல்லுவது எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஷெரீப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவில் பேசுவதாகக் கருதுகிறார்களா?

திரு. செ. முத்துசாமி : அப்படித்தான் கருதிப் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படிக் கருதினால், அது உறுப்பினருக்குத் தெரியவில்லை என்பது உண்மை.

திரு. செ. முத்துசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, தாங்கள் நீதிபதியாக இருந்து செயல்பட விரும்பினால் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சட்ட முன்வடிவின் மீது பேசலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : சட்ட முன்வடிவுகளின் மீதுதான் பேசுகிறேன். அதிலுள்ள கருத்துக்களை ஒட்டித்தான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 'ஒட்டித்தான்' என்றால் எல்லாமே ஒட்டும். சட்ட முன்வடிவின்மீது பேச வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : இந்த விவாதமே தேவையற்றது என்பேன். அதை நீக்கி விடுங்கள். இந்தப் பதவியை நீக்குங்கள். எந்தப் பணியாவதும் இது தேவையற்றது. அதை நீக்கி விடுங்கள் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிமைச் சின்னம் இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி, அமைகிறேன்.

*Thirumathi TARA CHERIAN: Mr. Deputy Chairman, I hope I will not be misunderstood as to what I think of the present incumbent of the office of Sheriff which is an honour conferred on a businessman because of the good work that is done by him. If you analyse the work of the Sheriff, it is very often the holding of public gathering to express condolence on the demise of some public figure or something like that. The work of a Mayor is completely different from the work of the Sheriff. Therefore, we all were happy when Thirumathi Clubwala Jadhav was made Sheriff of Madras, because, apart from being a social worker, she was also a business-woman. As things stand now, I am not that much sure whether we should extend a second term, because very many people do not know the real work of the Sheriff and it is very often just a recognition to honour people belonging to the Business Community. I think very many people should be given that opportunity to become Sheriff. The present incumbent is a very good person no doubt and I have nothing against the particular person who is honoured as a businessman. Therefore, a year's term will be enough. I hope I will not be misunderstood for saying this.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஷெரீப்பினுடைய பதவிக் கால அளவை மேலும் ஓராண்டு நீட்டிக்கிற முத்திரைப் பத்திர திருத்த சட்ட முன்வடிவின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல் விழைகின்றேன். இந்த அமைப்பு அல்லது பதவி மாநகராட்சி வருவதற்கு முன்னால், ஜனநாயக ரீதியில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநகராட்சி மேயர் பதவி வருவதற்கு முன்னால் வெள்ளைக்காரர்களால் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிப் பணியை செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பதவி. இது பெரிய பதவி அல்ல. ஆனரேரியம் கூட இல்லை. பெரிய நகரங்களில் மட்டும் இப்பதவி இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி தாரா செரியன் அவர்கள் மாநகராட்சி மேயராக இருந்திருக்கிறார்கள். ஷெரீப் பதவிக்கு இப்போது கால நீட்டிப்பு கேட்டிருப்பதற்கு எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் மாநகராட்சி மேயரிடம் இப்போது இருக்கின்ற பொறுப்புடன் இதனையும் இணைத்து கொடுத்து விடலாம்.

திரு ஏ. ஆர் தாமோதரன் : அப்போது கூட ஸ்பெஷல் ஆபிசர்தான் தற்போது ஷெரீப் ஆக இருப்பார். (சிரிப்பு).

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஸ்பெஷல் ஆபிசர் எல்லாம் தற்காலிக ஏற்பாடு தான். தேர்தலை விரைவில் நடத்த வேண்டுமென்று இப்போது எல்லோரும் கருதுவதால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மேயரிடம் இது கொடுக்கப்பட வேண்டும். இது தேவையில்லாத ஒன்று. "சோழ மண்டல கரையை விட்டு நீங்குகிற போது" என்கிற வார்த்தை இப்போதும் இருக்கிறது. ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனியிலிருந்து வந்த பிசினஸ்மேனை ஆனர் பண்ணுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பதவி இது. சில நேரத்தில் இங்கிலாந்துக்கு பொறுப்பில் இருக்கும் ஒரு நபர் போனால், அவர் வருகிறவரை வேறு ஒரு நபரை நியமிக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தது. ஆகவே தான் இப்பதவியை ஏற்படுத்தினார்கள். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி கொஞ்சம் கடினமாகக் கருத்துக்களைச் சொன்னார். இன்றைக்கு மேலவையே தேவையா என்கின்ற சிந்தனையோட்டம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே தான் நாமும் அத்தகைய ஒரு சிந்தனையோட்டத்தோடு இதனைப் பரிசீலிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : "உங்களைப் போன்ற அறிவுடையவர்கள் பொதுமக்களைப் பற்றிச் சொல்கின்ற கருத்துக்களை ஏற்று பரிசீலிக்க இந்த அவை தேவை" என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1983 பிப்ரவரி 11

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: நல்லது. இருந்தாலும் இந்த குறிப்பிட்ட பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், புதிய சிந்தனையோட்டம் தேவை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்தகைய சிந்தனை வருவது ஒன்றும் தவறில்லை. இனிமேல் 2 அல்லது 3 வருடத்திற்குள்ளேயாவது பெயரிடவோ இந்த அந்தஸ்தையும் சேர்த்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் சங்கரலிங்கமும், முத்து சாமியும் பேசும்போது, இந்தப் பதவி தேவையில்லாத பதவி என்று சொன்னார்கள். பதவிக் கால நீட்டிப்பு ஓராண்டு காலம் தருவதைப் பொறுத்த வரையிலும், தனக்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்றாலும் கூட, இது தேவையா என்று மட்டும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் கூறினார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி பேசும் போது, ஷெரிப்பினுடைய கடமைகள் என்ன என்பது பற்றி யாருக்கும் தெரியாத நிலையில் இப்பதவி இருப்பதாகவும், இந்நிலையில் இப்பதவி தேவையா என்றும் கேட்டார்கள். ஷெரிப்புக்கு என்று சில பணிகள் ஏற் கெனவே வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னையிலுள்ள ஷெரிப், 1800 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 26 ஆம் நாளிட்ட முத்திரைப் பத்திரத்தின் படி நியமிக்கப்படுகிறார். அவருக்கு அதன்படி பல்வேறு பணிகள் வரைய றுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டப்படியான பணிகள் என்னென்ன என்றும் சம்பிரதாயப் பணிகள் என்னென்ன என்றும் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சம்பிரதாயப் பணிகள் மட்டும் பொதுமக்களுக்குத் தெரியாது. சட்டப்படி பணிகள் என்னென்ன என்பது பற்றி பொதுமக்களுக்குத் தெரிவதில்லை. 'அரசின் அவசர ஆணைகளை வாசித்தல், முக்கிய பிரமுகர்களை வரவேற்று அவர்களை வழியனுப்பி வைத்தல், பொது நலன் பற்றிய பொதுக் கூட்டங் களைக் கூட்டுதல், மனிதாபிமான பணிகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு நன் கொடை திரட்டுதல், சென்னை மாநகர மக்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய சமூக கலாச்சார பணிகளில் தன்னைத் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ளுதல், இதர பணி களிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுதல்" ஆகியவை அவருடைய முக்கிய சம்பிரதாயமான பணிகளாகும். மேலும் ஷெரிப்பை பொறுத்தவரையில், அவர் சட்டப்படியான சில கடமைகளையும் ஆற்றுகிறார். "அசல் நாட்டிலும், மேல் முறையீட்டு நாட்டிலும் உயர்நீதிமன்றத்தில் ஏற்படுகின்ற தீர்ப்புகள், பாணைகள், கட்டளைகள், ஆணைகள், பிடியாணைகள், எவையேனும் ஆணைகளை யும் கடனுக்கான இயலாமை பற்றிய நடவடிக்கைகளையும் செயல்படுத்துகிறார். மேலும் ஜப்தி செய்யப்பட்ட சொத்துக்களை விற்பனை செய்தல், சொத்துக்

1983 பிப்ரவரி 11] [திரு. சி. பொன்னையன்]

களை ஜப்தி செய்து விற்பனை செய்வது தொடர்பாக ஏற்படும் வரவுகளையும், ரொக்க வைப்பீடுகளையும் பெற்றுக் கொள்ளுதல், எதிர் தீர்ப்பு பெற்ற கடனாளிகள், பெற்ற கடனைத் திருப்பித் தர இயலாதவர்கள் என்று தீர்ப்பளிக் கப்பட்டவர்கள் ஆகியோருக்கான வாழ்க்கைப் படிக்காகவும், சாட்சிப் படிகள் அஞ்சல் செலவு முதலியவற்றிற்காகவும் செயல்படுகிற மொத்த பணிகள்" ஆகியவை ஷெரிப் ஆற்றும் முக்கியமான சட்டப்படியான கடமைகளாகும்.

ஷெரிப் அலுவலகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஷெரிப் பதவியோடு மட்டு மல்லாமல், அவருக்கு உதவியாக ஒரு டெப்யூட்டி ஷெரிப்பும் இருக்கிறார். ஆனால் இன்றைய தினம் ஷெரிப்பினுடைய பணியும் நிறைந்து வருகின்றது என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன். ஓராண்டு காலம் அவர் கள் பணியிலிருந்து சட்டப்படியான பணிகளையும், சம்பிரதாயமான பணி களையும் ஆற்றுவதை விட ஈராண்டு காலம் அவர்கள் இப்பதவியில் இருந்து சட்டப்படியான பணிகளையும், சம்பிரதாயமான பணிகளையும் ஆற்றுவது இன்னும் செம்மையாக இருக்கும் என்பதோடு பணியையும் நல்ல முறையில் செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதால் தான் மேலும் ஓராண்டு பணியை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கோரப்பட்டுள்ளது. இதனை இந்த அவை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1983 ஆம் ஆண்டு, ஷெரிப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1983) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1983 ஆம் ஆண்டு, ஷெரிப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

என்று முன் மொழிகிறேன்.

[1983 பிப்ரவரி 11

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1983 ஆம் ஆண்டு, ஷெரீப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) 1983 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1983).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1983 ஆம் ஆண்டு, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1983) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1983 ஆம் ஆண்டு, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1983) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே . . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். கூடுமானவரை ஐந்து மணித் துளிக்குள் ஒவ்வொருவரும் முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது ஆசிரியர்கள்-பட்டதாரிகள் முற்போக்கு முன்னணியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

@ 218 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1983 பிப்ரவரி 11]   [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

இதனைப் பற்றி நான் சொல்லும்போது, மூலச்சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தை பற்றி நான் இந்த சமயத்தில் அரசுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். அரசினுடைய மூலச் சட்டத்தில், சட்டம் 11/1981ல் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

"Whereas the State Government have, after careful consideration, taken a policy decision that, for a limited period, the management of the Pachaiyappa's Trust should be taken over by the State Government in the public interest and in order to secure the proper management of the Pachaiyappa's Trust and that, for this purpose, the powers, duties and functions exercised and performed by the Board of Trustees should be exercised and performed by the Government either directly or through a committee of management appointed by the Government.

இந்தச் சமயத்தில், ஈராண்டு காலத்திலே இந்த மூலச் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்திற்குத் தகுந்தவாறு இந்த அறக்கட்டளையை ஏற்றுக்கொண்ட நிர்வாகம் எவ்வாறு செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை மதிப்பீடு செய்தால், அரசுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் நான் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கள் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

இந்த நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அதைப் பராமரிக்க என்று அரசு ஒரு குழுவை அமைத்ததற்குப் பிறகு, இந்தப் பச்சையப்பன் அறக் கட்டளைக்குச் சேரவேண்டிய வருமானம் பல இலட்சம் ரூபாய்கள் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. இந்தச் செய்தி உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி, மிகவும் பாராட்டுதற்குரிய செய்தியாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இந்த வருமானத்தை உயர்த்த பாடுபட்ட அந்த நிர்வாகக் குழுவை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், வருமானத்தை உயர்த்துவது ஒன்றை மட்டும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அந்தக் குழுவை நாம் அமைக்கவில்லை. வருமானத்தை உயர்த்துவது என்பது ஒன்று. மற்றொன்று, நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்துவது, irregularities என்று சொல்லப் படும் கோளாறுகளை நீக்க வேண்டும் என்பதுவும் இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம். அந்த வகையிலே ஒருசில கருத்துக்களை நான் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். வியாபார நோக்கத்தோடு நாம் இந்த பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை எடுத்து நடத்தவில்லை என்ற அடிப் படை உண்மையை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. வருமானம் உயர்த்தப்பட் டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும், அங்கே மாணவர்களுக்கோ அல்லது அந்தக் கல்வி நிறுவனத்திற்கோ எந்த அளவிற்கு வசதிகள் ஏற்படுத்தப்

யட்டிருக்கின்றன என்பது கேள்விக்குரிய ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. சென்னையிலே இருக்கும் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே இருக்கும் விளையாட்டு மைதானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தக் கல்லூரியை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பு எப்படி இருந்ததோ அப்படியே தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் ஸ்டேடியமும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. மேலும் சென்னையிலே இருக்கும் செல்லம்மாள் கல்லூரியைப் பற்றி நாம் பேசியிருக்கிறோம். அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்தக் கல்லூரியில் குறிப்பாக 'காம்பவுண்ட்' என்று ஒரு சுற்றுச்சுவர் கூட இல்லாமல் கண்ட கண்ட மிருகங்கள் கூட உள்ளே சென்று அந்தக் கல்லூரியின் சூழ்நிலையைப் பாதிக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த நிலைமை இன்னமும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. ஆகவே, மிகவும் முக்கியமான இடத்திலே நகரத்திலே இருக்கும் அந்தக் கல்லூரியின் நிலைமை என்ன என்பதையும் இந்தக் குழு பார்த்து தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது சிலபல காரணங்களுக்காக பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே ஒரு நுழைவாயில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் யார் என்று பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை, ஒரு மாண்புமிகு அமைச்சர்கூட அங்கே ஒரு விழாவுக்குச் சென்றபோது அதைப் பார்த்து அந்த வாயில் எப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, தன்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் அதனுடைய பக்கத்திலே "மத்தியச் சிறைச்சாலை" என்று எழுதி வைக்கும் அளவுக்கு அங்கே நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மாணவர்களை எப்படி கையாள வேண்டும் என்று நாம் உடதேசிக்கவில்லை. மாணவர்கள் எல்லோரும் குற்றவாளிகள் அல்ல. மாணவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலைகளின் காரணமாக அந்த விதமான தவறுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று பார்த்து, ஏதோ சிறைச்சாலையிலே இருக்கும் நுழைவாயிலைப் போல ஒரு நுழைவாயிலை வைத்தால் நிலைமைகள் எல்லாம் சரியாகி விடும், எல்லாப் பிரச்சினைக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்தாகி விடும் என்ற அளவிலே வைக்கக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்த நுழைவாயிலை அமைக்கக் காரணமாக இருப்பவர் ஒரு தனிப்பட்ட வியாபாரி. அவருடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, இந்த நிர்வாகக் குழு அந்தத் தனிப்பட்டவருடைய செல்வாக்குக்கு அடி பணிந்து அங்கே அந்த நுழைவாயிலை அமைத்ததன் காரணமாக இப்போது அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசின் நோக்கம் நல்லதுதான். ஆனால் இப்போது அந்த நிர்வாகக் குழு தவறு செய்ததனால் அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான கல்லூரிகள், பள்ளிகள், நடுநிலைப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எல்லாம் இப்போது இருக்கின்றன. இந்தப் பள்ளிகளுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் ஏற்படுத்தவில்லை. தாம்பரத்திலே பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையைச் சேர்ந்த ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளி ஒரு ஐந்து அல்லது ஆறு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு எப்படி இருந்ததோ அப்படியே இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஆனால், அங்கே மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மட்டும் மிகவும் அதிக அளவிலே உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. மாணவர் எண்ணிக்கை உயர்வுக்கு ஏற்ப தேவையான வசதிகள் அங்கே இல்லை. வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று நாம் ஒரு புறம் சொல்லும்போது, பள்ளிக்கூடங்களைப் புறக்கணிக்கும் அளவுக்கு நிர்வாகக் குழு செயல்படக்கூடாது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் நிர்வாக ரீதியாக ஒரு துறைக்கும் இன்னொரு துறைக்கும் முரண்பாடுகள் ஏற்படும் அளவுக்கு நாம் செயல்படக்கூடாது. அதற்கு நான் இப்போது ஒன்றிரண்டு சான்றுகள் சொல்கிறேன். நிர்வாக அலுவலகத்தை பச்சையப்பன் கல்லூரி வளாகத்திலிருந்து இப்போது மாற்றி வேறு ஒரு இடத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அந்த வளாகத்திற்கு உள்ளே இருந்தபோது மாணவர்கள் அடிக்கடி வந்து குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். நிர்வாகத்துடன் தொடர்பு கொண்டார்கள். ஆனால், மாணவர்களின் இந்தத் தொல்லையிலிருந்து விடுபடலாம் என்று இப்போது அலுவலகத்தை வேறொரு இடத்திற்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். இது சரிதானா என்று நான் கேட்கிறேன். மாணவர்கள் தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது என்ற நோக்கம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அடிப்படையிலே கோளாறு இருக்கிறது என்று பொருள்.

மேலும் இப்போது பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே இருக்கும் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளை, அதாவது பி.ஏ., பிஎஸ்சி. போன்ற வகுப்புகளை மூடி விடலாமா என்ற பிரச்சினை வந்திருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். அப்படி ஒரு யோசனை உண்மையிலேயே இருக்கிறது என்றால், அது மிகவும் தவறு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள்கூட இந்த மன்றத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்ற காரணத்துக்காக கல்லூரிகளை மூடிவிடுவது என்று முடிவெடுத்தால், தமிழகத்திலே ஏராளமான கல்லூரிகளை நாம் மூட வேண்டியிருக்கும். ஆகவே இந்தத் தவறுகளுக்கு என்ன காரணம் என்று கண்டுபிடித்து, அதற்கு ஏற்றவாறு சட்டம், ஒழுங்கு, கட்டுப்பாட்டை நிலை நாட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, கட்டுப்பாடு இல்லை என்பதற்காக பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளை மூடிவிட முயற்சிப்பது என்பது நல்லதல்ல.

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1983 பிப்ரவரி 11

இப்போது கல்வித் துறை இருக்கிறது. அங்கே பல விதிமுறைகளை வகுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை அரசாங்கத்திலேயிருந்து போடப்பட்ட நிர்வாகக் குழுதான் நியமிக்கிறது. ஆனால் கல்வித் துறை இடும் ஆணைகளை இந்த நிர்வாகக் குழுவே இடும் அளவுக்கு செயல்பட்டால், அங்கே ஒரு 'Legal conflict' வந்துவிடுகிறது. நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். சிதம்பரம் மேல்நிலைப் பள்ளியிலே ஓர் ஆசிரியர், முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர், இன்னொரு தனியார் பள்ளியிலே இருந்தவர், உபரியாக இருக்கிறார் என்று காட்டியதால், இங்கே அவரை நியமித்தார்கள். ஆனால் பின்னர் அதே இடத்திற்கு அந்த அறக்கட்டளை நிர்வாகமே இன்னொருவரை புதியதாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவரும் போகிறார், இவரும் போகிறார். இது அரசுக்கு எவ்வளவு அவப்பெயரை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதாவது காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த போஜனவேலு என்பவர் சிதம்பரத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். மாற்றுவதற்கு விதியிலே இடமில்லை. இதை நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. இவைகளைச் சொல்வதன் மூலமாக இந்த நிர்வாகத்திலே ஏற்படும் தவறைத் திருத்தி அரசுக்கு ஏற்படும் கெட்ட பெயரைப் போக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காஞ்சிபுரத்திலே இருக்கும் திரு போஜனவேலு என்பவரை மாற்ற எந்தவிதமான விதிமுறையும் இல்லை. அவர் சிதம்பரத்திற்கு மாற்றப்படுகிறார். அவரை மாற்றுவது தவறு என்று தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கும் கல்வி அதிகாரி சொல்கிறார். எப்படி முரண்பாடுகள், கோளாறுகள் என்பதற்காகத்தான் நான் உதாரணமாக இவைகளைச் சொல்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

ஒன்றே ஒன்றை ஆலோசனையாகச் சொல்கிறேன். இப்போது இருக்கும் நிர்வாகம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். இப்படியே குவிந்து இருப்பதற்குப் பதிலாக பரவலாக்கப்பட்டால்தான், நல்ல முறையிலே காரியங்கள் நடைபெற வழி ஏற்படும். பள்ளிக்கூடங்கள் பல இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பள்ளியிலேயும் தலைமையாசிரியர் தான் கமிட்டி செயலாளராக இருப்பார். ஆனால் இங்கே ஒரு கமிட்டி செயலாளர் பதவி இருக்கிறது. எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் சேர்ந்து ஒரு செயலாளர் இருப்பதாலே, அதுவும் அவர் சென்னையிலே இருப்பதால், மற்ற எல்லாப் பள்ளிகளிலேயும் இருக்கும் மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் சேர வேண்டிய பணங்கள் மற்ற வசதிகள் குறிப்பிட்ட காலத்திலே கிடைக்கவில்லை. காரணம் போக்குவரத்து மற்றும் பலவிதமான நிர்வாகத் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, தனியார் பள்ளி ஒழுங்குபடுத்தும் விதியிலே இருப்பதற்கு ஏற்ப, அந்தந்தப் பள்ளியின் தலைமையாசிரியரே, அந்த அந்தப் பள்ளியில் இருக்கும் அந்தக் கமிட்டியின் செயலாளராகச்

1983 பிப்ரவரி 11] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

செயலாளராக நியமிக்கும் முறை நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த அறக்கட்டளையில் இருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலேயும், மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலேயும், அந்தப் பள்ளிகளிலே இருக்கும் தலைமையாசிரியர்களை அந்தப் பள்ளிக்குச் செயலாளராக இருந்து செயல்பட அனுமதித்துவிட்டால், இப்போது இருக்கும் நிர்வாகச் சிக்கல்கள் குறைக்கப்பட்டு அவர்கள் தங்களுடைய பணியைச் செம்மையான முறையிலே செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

எனவே, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு ஒரு முழு நேர அதிகாரியும் ஒரு முழு நேரச் செயலாளரும் தேவை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சட்ட முன்வடிவின் நிறைவேற்றப்படும் வரை அவையின் நேரம், அவையின் அனுமதியோடு, நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: இதற்குக் காரணம் இது மிகவும் சுமை பொருந்திய பொறுப்பாகும். இதைப் பகுதி நேரப் பணியாக அரசுத் துறை அதிகாரிகள் பார்ப்பது என்பது மிகவும் கடினம். எனவே இவ்விரு பதவிகளும் முழு நேர பதவிகளாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்வதோடு, இப்போதைய அறக்கட்டளையில் ஆட்சிக் குழுவில் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் மட்டுமே இடம் பெற்றிருக்கிறார். அதைப் போலத்தான் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரதிநிதியும் கண்டிப்பாக அதில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். இப்போது அப்படிப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்பதைச் சொல்லி, உடனடியாக ஆட்சிக்குழுவில் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரகத்தைச் சார்ந்த பிரதிநிதி இடம் பெற வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை, தமிழர்களெல்லாம் பெருமையடையத் தக்க அளவுக்குக் கல்வித் துறையில் அரும் பெரும் பணியாற்றி வருகிறது என்பதும், அது கடந்த 100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற கல்வி நிறுவனம் என்பதும், அதிலும் குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் நீண்ட காலமாகச் செயல்படும் 5 கல்லூரிகளை ஒன்றாகக் கொண்ட அமைப்பு என்பதும் நாமெல்லாம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கதாகும்.

[டாக்டர் இரா. ஜனார்த்தனம்] [1983 பிப்ரவரி 11

மறைந்த கொடை வள்ளல் பச்சையப்பன் அவர்கள் பிறந்தபோது ஏழையாகப் பிறந்தாலும், பிழைப்பதற்காக அவருடைய குடும்பம் சென்னைக்கு வந்து, 16 வயதுக்குள்ளேயே பணத்தை ஈட்டி, நல்ல காரியங்களுக்கு பொருளுதவி செய்து, 28 வயதில் அவருக்கு இணையான ஒரு செல்வந்தர் இங்கே இல்லை என்கிற அளவுக்குப் பொருளீட்டி இருக்கிறார். 1841 ஆம் ஆண்டில் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை நிறுவி, 1850 ஆம் ஆண்டில் பச்சையப்பன் கல்லூரியை உருவாக்கி, அதைச் சிறப்பாக நடத்தி வந்து இன்றைய தினம் அரசின் தலையீட்டின் காரணமாக நல்ல நிலையில் அது பணியாற்றி வருவதை நாம் அறிவோம். இதில் ஒன்றை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்துக்களுக்காக என்று இந்த அறக்கட்டளை அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அரசு அதன் நிர்வாகத்தில் தலையிட்டபோது, எந்தவிதமான எதிர்ப்பும் செய்யாமல் விட்டுக் கொடுத்த காரணத்தால், இன்றைய தினம் அதனுடைய வருமானம் ரூ. 40 லட்சம் அளவிற்குப் பெருகியிருக்கிற நிலையைப் பார்த்து, மற்ற சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்போது விட்டுக் கொடுத்து விலகி நின்றால் அத்தகைய நிறுவனங்களை இன்னும் ஒழுங்கான நிலைக்குக் கொண்டு வந்து அவை சிறப்பாகப் பணியாற்ற உத்தரவாதம் ஏற்படும். இன்றையதினம் சென்னை நகரில் இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களில் தவறுகள் நடக்குமானால், அவைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்து விலகிப் போனால், அத்தகைய நிறுவனங்களில்கூட இதுபோன்ற நல்ல நடைமுறையை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பி. ஏ., பி.எஸ்சி. போன்ற பட்டப் படிப்பிற்கான வகுப்புகள் எடுக்கப்படுவதற்கான முயற்சிகளைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அரசின் சிந்தனை ஒருவேளை அந்த நிறுவனம் இவ்வளவு சிறந்த உயர்ந்த கல்வியமைப்பாக மாற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இருக்கக் கூடும். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, அப்படிப்பட்ட எண்ணமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, நாம் அச்சப்படத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். காரணம் அங்கே தற்போது 650 மாணவர்கள் பயிலுகிறார்கள். பிற்பட்ட, தாழ்ந்த வகுப்புக்களைச் சார்ந்த 650 மாணவர்கள் அதக் கல்லூரியில் படிக்கிறார்கள். தியாகராயர் கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வர் திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் ஒருமுறை "எங்கள் கல்லூரியில் மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கையுள்ள மார்க்குகளை வாங்கிய மாணவர்களை மட்டுமே சேர்த்து, அவர்களை உறுதியோடு சிறந்த மாணவர்களாக மாற்றி வருகிறோம்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். மறைந்த திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதிலே மிகவும் பெருமைப்பட்டார்கள்.

1983 பிப்ரவரி 11] [டாக்டர் இரா. ஜனார்த்தனம்]

அப்படிப்பட்ட நிலையில் பச்சையப்பன் கல்லூரி பிற்பட்ட, மிகவும் தாழ்ந்த வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு உதவிக் கரம் கொடுத்து முன்னேற்றி வருகிறது என்ற அடிப்படை உணர்வை நாம் யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதை மிகவும் தாழ்மையோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை பேசும்போது, தான் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, கீழே சைனா பஜாரிலிருந்து "எதை எடுத்தாலும் ஒரு அணா, ஒன்றரை அணா" என்ற சத்தம் மேலே இருந்த அவர்களுக்கு விழுந்து கொண்டிருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அத்தகைய பச்சையப்பன் கல்லூரி இன்றையதினம் இடம் மாறி சிறந்த சிறப்பு மிக்க இடத்திற்கு வந்து அமைந்திருக்கிறது என்பதையும், அதன் நிர்வாகத்தில் இன்றையதினம் அரசு தலையிட்டு ஒரு மிகப் பெரிய வெற்றியைச் சாதித்திருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கும்போது, மிகுந்த மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் பேசும்போது, பச்சையப்பன் கல்லூரியின் மதிற்சுவர் சிறையைப் போல் காட்சியளிக்கிறது என்று அது ஒன்றை மட்டும் நினைத்துக்கொண்டு மற்றவற்றையெல்லாம் மறந்துவிட்டாரோ என்று ஐயப்படுகிற அளவுக்குப் பேசினார்கள். நான் அதற்காக வருத்தப்படுகிறேன். அந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். போக்குவரத்திற்கு இடையூறாக இருந்தால், அந்த வழியை மாற்றி வேறு வழி ஏற்படுத்த வகை செய்யப்படலாம். தற்போது அண்ணா அவர்களின் சிலையும் பச்சையப்பன் அவர்களின் சிலையும் மறைக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பதால், அந்தச் சுவரை எடுத்துவிடலாம் அல்லது அந்தச் சிலைகளை இன்னும் சிறப்பான இடத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். இதைச் சொல்லும்போது, அரசு தலையீட்டிற்குப் பிறகு இப்படிப்பட்ட ஒருசில நிலைமைகள் ஏற்பட்டாலும், அந்த அறக்கட்டளையின் சொத்து தற்போது 30 கோடி அளவுக்கு வளருவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். அந்த அறக்கட்டளை தொடங்கப்பட்டபோது, 10 லட்சம் ரூபாய் சொத்து மதிப்போடு தொடங்கப்பட்டாலும், இன்றைக்கு ரூ. 30 கோடி மதிப்புள்ள சொத்துக்களோடு அந்த அறக்கட்டளை இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. அந்தச் சொத்துக்களை பலர் அனுபவிப்பதைத் தடுத்து நிறுத்திட அரசு அதிகாரிகள் சிறந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாராட்டிற்குரியவர்கள். அவர்கள் முயற்சியால் சுமார் 40 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு அதன் வருவாய் உயர்ந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். அந்த நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அந்த அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தப்பட்டதன் காரணத்தையும் அடிப்படை உணர்வையும் மறந்து விடாமல் செயல்பட வேண்டும் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1983 பிப்ரவரி 11

பச்சையப்பன் அவர்கள்—தந்தை பெரியார் அவர்களைப் போல்—தந்தை பெரியார் அவர்கள் தாம் பொது வாழ்வில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்து ஈட்டிய பொருளையெல்லாம் இந்த நாட்டுக்கே வழங்கியதைப்போல், இந்த நாட்டிற்கே அனைத்தையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக பிற்பட்டவர்கள், சமுதாயத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள், ஆகியவர்கள் பயன்பெற வேண்டும் என்பதைக் கருதி, இந்த அறக்கட்டளையைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். எனவே இதனை மனதில் கொண்டு நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறவர்கள் செயல்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் அரசு அவர்களின் காலத்தினை நீட்டிக்க விரும்புகிறது என்று கருதுகிறேன். அத்தகைய நல்ல காரியத்திற்காக அனுமதி கேட்பதை வரவேற்கிறேன். எனவே அந்த அறக்கட்டளையில் இருந்து செயலாற்றுகிற பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் ஒன்றை மட்டும் மறந்துவிடக் கூடாது. எந்தக் காரணத்திற்காக எவனை நினைத்து மறைந்த பச்சையப்பர் அவர்கள், இந்த அறக்கட்டளையை உருவாக்கினார் என்ற அடிப்படை உணர்வை மறவாமல் செயல்பட வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, this Bill seeks to extend the Government management of the Pachaiyappa's Trust by another year.

My first request is that when the Government take over the management of a Trust, just as it does when it takes over a sick industry, the Legislature should also be informed in very real terms of the financial position of the Trust and the various activities that have taken place. The Audit Report of the Trust accounts plus the Annual Report of the Trust should have been placed before the Legislature for its information. Apart from the very brief mention that has been made by the Hon. Minister in the Lower House and a paragraph that has been devoted in this Bill, we do not know what improvements have been effected in the Pachiyappa's Trust itself. I accept that there may have been some improvements; but I have no knowledge of it. I cannot judge at the present moment.

Sir even when the Trust was taken over, I made the plea that those trustees, who were known to mismanage a Trust should not merely be sent out of the Trust but that they should also be prosecuted. The Public Trusts Act clearly states that if trustees misuse their positions in private Trusts and if it can be proved, they must be prosecuted. Othewise, society will not learn by the Government taking over the management of an institution. I

1983 பிப்ரவரி 11] (Thiru A. R. Damodaran)

made the plea then and I do not know what happened later.
Probably the Hon. Minister should be able to enlighten us. If
the Government have been in management for two years,
what are the specific items of mis-management that they have
discovered by audit and by inspection? They must have done
all these things. If they have done all these things, it is
their duty to the Legislature and it is their duty to a higher
and larger society to place these facts before the public so
that such mismanagement may not occur in the future. Sir, I
cannot speak about what has happened because I do not know. I
cannot speak about what is happening because there also, I do not
know. But, I would like to make one thing clear. I am not a sub-
communal person. I am not a communal person at all. I have
every sympathy for the minorities. But there is a pronounced
feeling that while the Government take over Hindu managements,
they are in no position to interfere with minority managements. I
am not saying that the Government should be given powers to
interfere in minority managements. I am only saying that there
should be no discrimination in their treatment of Hindu majority
institutions and Christian or Muslim minority institutions. It is
one thing that is there in the feelings of the people of Tamil Nadu
because the Pachaiyappa's Trust is not an ordinary institution. As
the Hon. Member Dr. Janarthanam said, it has been in existence
for over 125 years. It is a Trust which has dedicated itself for
over 125 years—perhaps 110 or 120 years—to the development of
the backward communities. Its college in Madras is the College in
which Arignar Anna himself was a student. It is the only College
which, in the past, gave opportunities for backward communities to
be educated and to come up in life. It is a matter of great sorrow
to me that the same philosophy that has influenced the Government
to have Special Officers in Municipalities, Panchayat Unions, Co-
operative Societies, Marketing Committees, etc., should be extended
to the Pachayappa's Trust also. Do we not have five non-officials
who are honest enough and who have the integrity, perhaps, even
in the ruling Party, if the Government believe that none of us on
the opposite side has any integrity or intelligence? Do they not

(பிற்பகல் 12-40)

have five persons to manage this Trust by non-officials? Why is it
necessary to continue the officers? I am not casting any reflection
on them. They must be doing a good job. But then, we would be
accepting the fact that in Tamil Nadu we do not have non-officials
with the intelligence, probity and integrity to manage a public trust.

(Thiru A. R. Damodaran) [1983 பிப்ரவரி 11

If so, this is a confession and reflection on the entire non-official element in Tamil Nadu, including those of us who are elected to the Legislature. I am against any Government nomination and I will not accept any Government nomination because, as elected member, I believe, I should not get nominated. Therefore, I am not canvassing for any job in the committee of management. But my request is that this management should end with one year. This Pachaiyappa's Trust has been managed in pursuance of a High Court scheme. If it is felt that there are defects in the way in which the trustees are elected, they could be remedied. Formerly, I believe, seven or eight years ago, it went up to the High Court and the High Court amended the scheme and said that a trustee should not serve for more than two terms if he had been elected by the graduates. The Government can bring forth any number of changes they like. I would like the Hon. the Minister for Law, who is fortunately piloting this Bill, also to bear in mind that we have to suggest amendments to the High Court and see that the scheme is amended because I would like the non-official element to play its part in the management of this trust in the not too distant future. In the meantime, while I do not welcome the continuance of the Government management of the Pachiappa's Trust, I would request them to consider whether retired Government officials of standing, integrity and outstanding ability—we have any number of them—who have retired as Secretaries of various departments, High Court Judges or Chief Justice could not be put there. The Pachaiyappa's Trust is not an ordinary institution. I do not want to mention the names of persons who have served as trustees in the Trust. I am sure my hon. friend Dr. T. R. Janarthanam knows it. I would not like to refer to them because many members of my family have been associated with it, including the Raja of Chettinad. Even if Government want to have their own management, I would request them kindly to see to it that non-officials like retired officials, retired Judges and lawyers of integrity are put in the management board until the Government could have the electoral process of choosing the trustees to the various institutions. We have a college managed by Pachiappa's Trust in Cuddalore—Kandasami Naidu College for Women one in Kancheepuram and another in Cuddalore. The mere husbanding of finances is not the only function of the management body of the Trust and they must think of introduction of new courses also. There are various Master's, Post-graduate Courses which should be started in Cuddalore for the benefit of the girls studying there. I would request the Management to consider this aspect also. The Hon. Minister has mentioned in the Assembly

1983 பிப்ரவரி 11] THIRU A. R. Damodaran

that there has been some improvement in the finances and it runs to lakhs of rupees. I presume that there has been some improvement also in the flow of grants-in-aid from the Government which has helped the institution to a considerable extent to pay off its old debts. It has a number of properties which can be developed well. I would like the old Pachaiappa's College building in China Bazaar Road to which the hon. Member Dr. T. R. Janarthanam also referred to be preserved as a historical monument because it is a landmark in George Town and it represents the existence of Pachaiappa's Trust in George Town area—there is another name for it now. I would request that some of these old buildings may be preserved because they serve as historical buildings and as landmarks in the State of Tamil Nadu. Thank you.

செல்வி ஆ. லீலாவதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பச்சை யப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். இப்பாதிரி நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் உள்ள கல்லூரிகளை அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக சர் தியாகராசர் கல்லூரி, மீனாட்சி கல்லூரி ஆகியவைகளின் நிர்வாகங்கள் சீர் கேடாக இருக்கின்றன. முன்பிருந்தவர்கள், தொண்டுள்ளம் படைத்தவர்கள், நல்ல நோக்கத்தோடு இப்பாதிரியான கல்லூரிகளையும், பள்ளிகளையும் பொதுத் தொண்டாகக் கருதி ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள நிர்வாகங்கள் அவற்றை தங்களுடைய சொந்தச் சொத்தாக எடுத்துக்கொண்டு தங்களுடைய இலாபத்திற்காக காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. தியாகராசர் கல்லூரியில் இப்போது பொறுப்பேற்றிருக்கும் நிர்வாகிகள் தங்க ளுடைய சொந்தச் சொத்தாக எடுத்துக்கொண்டு, கல்வி வளர்ச்சிக்கோ, கல்லூரி வளர்ச்சிக்கோ எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல், சொந்த இலாபத் திற்காக காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இது போன்ற கல்லூரிகளின் நிர்வாகத்தை அரசே எடுத்துக்கொள்வதை நாங்கள் வரவேற் கிறோம். ஒருசில கல்லூரிகளை மட்டும் அரசு எடுத்துக் கொள்ளாமல், தவறு செய்யும் எல்லாக் கல்லூரிகளையும் எவ்வளவு விரைவில் எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் அரசு எடுத்துக் கொண்டால், நாட்டிற்கு நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அங்குள்ள மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பொது மக்கள் ஆகிய எல்லோரையும் அழைத்து [illegible] என்னென்ன சீர்கேடுகள் நடந்துள்ளன என்பதைக் கேட்டறிந்து, [illegible] நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் [illegible] இரண்டு [illegible] அத்தகைய சீர்கேடுகள் களையப்பட்டு விட்டனவா [illegible]

[illegible] பார்க்க வேண்டும். நிர்வாகத்தை மட்டும் அபகரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லாமல், அங்குள்ள எல்லாச் சீர்கேடுகளையும் சரி செய்து [illegible] அதன் பிறகு அவர்களிடம் நிர்வாகத்தை மீண்டும் ஒப்படைக்கும் பொழுதுதான் அந்நிர்வாகம் மீண்டும் சரியாக நடக்க முடியும்.

அது மட்டுமல்லாமல், அரசே அனைத்துக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் [illegible] ஆசிரியர்களுக்கும் நேரிடையாகச் சம்பளம் வழங்கினால், இப்பொழுது [illegible] நிலையும். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே மட்டும் அல்ல [illegible] சம்பளம் [illegible] தனியார் [illegible] சென்னை மற்றும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் நேரிடையாகச் [illegible] அறிவித்தால் நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் [illegible] தெரிவித்துக் கொண்டு [illegible] அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1983 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன்.

பொதுவாக, கல்வி நிலையங்களைப் பொறுத்தமட்டில், தனியார் துறையிலே இருக்கின்ற நிர்வாகங்கள் [illegible] கல்வி [illegible] காகவும் உழைத்தாலுங்கூட, பெரும்பாலான நிர்வாகங்கள் [illegible] கொடி [illegible] வருவதை இந்த அரசு உணர்ந்து, ஆசிரியர் [illegible] எடுத்துச் சொன்னதை ஏற்று, இப்போது பல்வேறு நிலைகளிலே அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிற கல்வியமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்வியமைச்சரை நான் [illegible] பாராட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் அவர் இங்கு இல்லை. இன்று கல்வியமைச்சருக்குப் பதிலாக [illegible] அமைச்சர் அவர்களைக் கல்வியமைச்சராகப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக மெத்த மகிழ்ச்சி [illegible]. சட்டமன்ற மேலவையே மிகக் குறுகிய காலம்தான் கூட்டப்படு[illegible] சட்டத்தை [illegible] வைத்து நிறைவேற்ற [illegible] அவர்கள் கல்வியமைச்சராகக் காட்சியளிப்பதைப் போல, [illegible] கோடிக்கணக்கான [illegible] கல்வி [illegible] தீர்மானம் [illegible] கொள்கிறேன். கல்வியமைச்சர் இங்கே இல்லாததால் [illegible] அவர் இல்லாத நிலையில் [illegible] அமைச்சரே ஏற்று பதில் சொல்லுவார் என்று [illegible] நம்புகிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள், கல்வியமைச்சர் இல்லாத காரணத்தாலே, கல்வியமைச்சர் இல்லாத காரணத்தாலே, என்று சொல்லுகிறார். ஒரு வேளை கல்வியமைச்சரே இல்லையா? அவர் எங்கே போய்விட்டார் என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்தால், நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: "கல்வியமைச்சர் அவையில் இல்லாத காரணத்தாலே" என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட, அமைச்சரவைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதாலே, கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்திற்கான அவசர நிலையை முன்னிட்டு, அதை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அது பாராட்டுதற்குரியது. மேலவை மிகக் குறைந்த காலமே கூடுகிறது. சட்டமன்ற வரலாற்றிலேயே 1982 ஆம் ஆண்டு தான் மிகக் குறைந்த காலத்திற்கு சட்டமன்றம் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டரை இலட்சம் ஆசிரியர்கள் இருக்கக்கூடிய தமிழ் நாட்டில் அவர்கட்கு ஏழரை இலட்சம் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன,

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீதுதான் பேசுகிறாரா?

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீதுதான் பேசுகிறேன். கல்வி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையாக இருப்பதால் கல்வியமைச்சரைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் இருக்கும்போது பாராட்டுவது கிடையாது என்பதால், அவர் இப்போது இல்லாமல் போய் விட்டார்.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: எப்போது தேவையோ அப்போது நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதன்படி பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன். தேர்தல் முக்கியமல்ல. ஓட்டு முக்கியமல்ல, நாட்டு மக்களுக்கு உணவு தான் முக்கியம் என்பதை முன்னிட்டுத்தான் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஓட்டு முக்கியம் என்று அங்கே போகிறும்

கின்றார் என்று நான் கருதுகிறேன். என்றாலும் அந்த இடத்தை கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் ஈடு செய்வார்கள் என்றுதான் நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். பணப் பிரச்சினையிலே மட்டுமல்லாமல், எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல, அரசு இந்த நிறுவனத்தை எடுத்ததற்குப் பின்னாலே வேறு எந்தெந்த வகையிலே முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறது என்று இங்கே சட்டத்திலே குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், தனியாக ஒரு அறிக்கை மாதிரி தந்திருந்தால் உலகத்திற்கு அது தெரிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தால், அரசு தான் தனி நிறுவனங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும், தனியாரிடம் இருக்கக்கூடாது என்ற எண்ணத்தை பரவலாக பொதுமக்களிடையே ஏற்படுத்த அது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கும். எனவே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே எப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள் என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முடிவுரையிலே தெரிவித்தால்கூட, அது நலமாக இருக்கும், மற்றவர்களும் அதைப் பின்பற்ற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசியபோது குறிப்பிட்டதுபோல, இளங்கலைப் படிப்பு இதிலே இல்லாமல் செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையிலேயே மிகவும் ஏழை எளிய மக்களை, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை, தாழ்த்தப்பட்டவர்களை பாதிக்கக்கூடிய நிலையாக இருக்கிறது. இதை டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள்கூட பேசுகின்றபோது சொன்னார்கள். உயர்ந்த கல்வி அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்காக அதைச் செய்திருப்பார்களோ என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அது நமக்குத் தேவைதான்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: அதாவது உயர்ந்த கல்வி அமைப்பு சேர்ந்து இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில், பி.ஏ., பி.எஸ்.சி. போகக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: நன்றி. ஆக உயர்ந்த கல்வி அமைப்பு மட்டுமே நடத்த வேண்டுமென்றால், பணம் படைத்தவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள், மேலே வரக்கூடியவர்கள் அவர்களுக்கு மட்டுமே இருக்கும். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் போன்றவர்களும் சமுதாயத்திலே இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய நிலையில் அது இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லா

மல் இருக்கக்கூடாது. அந்த நிலைமைகள் ஏற்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலேயிருந்து அந்த நோய் வருகிறதோ என்கின்ற ஐயம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. இதை நான் சொல்லும்போது, மற்றொன்றை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1980 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக 1928 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தை திருத்த இருப்பதாக உறுதிமொழி கொடுக்கப்பட்டதே, அது என்னவாயிற்று? இன்றுவரை என்னவாயிற்று? கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இருந்தால், அது பற்றி கேட்கலாம் என்று கருதினேன். அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களிடத்திலே இப்போது கேட்கிறேன், அவர்களிடத்திலே [illegible] அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொல்லி அச்சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அங்கே இப்போது ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். மற்ற மற்ற முறைகளிலே அவர்கள் தொல்லைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஆளுநர் அவர்களிடத்திலே முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஆளுநர் உரையிலேயும் சொல்லப்பட்டது. முறையீடு எல்லாம் செய்து, அது செய்யப்படாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் என்றாலும்கூட, 21 நாட்கள் சிறையிலே இருந்தார்கள். இப்போது அப்போராடினார்கள். பல்கலைக் கழகத்தில் தேர்தல்கள் எல்லாம் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆட்சிக் குழு, ஆளவைக் குழு, கல்விக் குழு இவைகளுக்கெல்லாம் தேர்தல் வருகிறது. ஆகவே அதற்கு முன்னதாக ஆசிரியர்களுக்கு அரசு தந்த உறுதிமொழியை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி, உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுங்கள் என வேண்டிக்கொண்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து அமைகிறேன்.

திரு. கு. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பச்சையப்பன் அறக் கட்டளை பற்றிய இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே பேசுகின்ற [illegible] பேற்றமைக்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய மிகுந்த பெருமைக்குரிய அறக்கட்டளை, தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல, இந்த சமுதாயத்திற்கு, நினைத்து நினைத்து பெருமிதம் கொள்கின்ற வகையிலே அமைந்திருக்கின்ற ஒரு இந்த அறக்கட்டளை இதனுடைய நிர்வாகம் கெட்டுப் போயிற்று. இதைச் சீர்படுத்த [illegible] அந்த நிலைமை ஏற்பட்டு, அதை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் வந்து, [illegible] வேண்டுமென்ற நிலையிலே, சட்ட முன்வடிவு வந்தபோது, ஒரு [illegible] சேர்ந்திருக்கிறோம் என்பதிலே மகிழ்ச்சி. என்றாலும்கூட அதைச் [illegible] மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, மிகுந்த வேதனைப்பட்டோம். இவ்வளவு பெரிய நிறுவனம், இவ்வள

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1983 பிப்ரவரி 11

பெரிய அறக்கட்டளை, இத்தனை ஆண்டுக்காலமாக தமிழகத்திற்கு உழைத்து வருகின்ற அறக்கட்டளை, இதிலே நிர்வாகத்திலே இருந்து செயல்பட்டவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்கள்தான். நாணயமாக இருந்தவர்கள், திறமையுடையவர்களாக இருந்தவர்கள், நிர்வாக சக்தி படைத்தவர்களாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் அதில் இருந்தார்கள். அவர்கள் இருந்த நேரத்திலே நிர்வாகம் எப்படி நடைபெற்று வந்திருக்கிறது, அறக்கட்டளை எப்படி தோடங்கப் பெற்றது என்பதைப் பற்றிக்கூட சட்டமன்றத்திலே முன்பு பேசினோம். சட்ட மன்ற மேலவையிலே இப்போது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும்கூட, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்ட முன்வடிவில் அந்த நிர்வாகத்தை அரசு அதிகாரிகளே எடுத்து நடத்த முடியும் என்று அவர்களும் சொன்னார்கள். அப்போது மற்ற மதத்தவர்கள் எடுத்து எப்படி செயல்படுத்த முடியும் என்று கேட்டபோது, அதற்கேற்ப சில திருத்தங்களைச் செய்தார்கள். அப்படி இந்த நிர்வாகம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இன்றைக்கு அதுபற்றி வரவுசெலவு மட்டுமல்ல, அதனுடைய சொத்து பற்றியும் தெரிகிறது. தமிழகத்திலே பல இடங்களில் அது பரவியிருக்கிறது. சமுதாய அறக்கட்டளையாகக் கூட நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே முழுக்க முழுக்க இதனுடைய சொத்து எவ்வளவு, இன்றைக்கு நிலைமைகள் எப்படி இருக்கின்றன, என்ன சீர்திருத்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது பற்றிய விவரங்களையெல்லாம் இந்த அவைக்குக் கண்டிப்பாகத் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நினைவு இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இப்போது இல்லாவிட்டாலும்கூட அதைப்பற்றி பிறகு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் சொன்னதுபோல, வேறு எந்த மதத்தினுடைய அறக்கட்டளையும், இப்படி ஒரு மதத்திற்குச் சொந்தமான அறக்கட்டளை என்ற அளவில் தனியாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. அந்த அறக்கட்டளையின் மீது ஒரு பப்ளிக் டிபேட் வந்திருக்கின்றதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று சட்டம் வந்திருக்கிறதே என்று நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையிலே, அதற்குப் பெரிய பெருமை இருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியிலே படித்த மாணவன் நான். இன்று அரசு அதிலே தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்கின்றபோது, அதிலே கலந்துகொண்டு பேசுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருப்பதை நினைத்து, நான் பெருத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்தக் கல்வி நிறுவனம் மிக மிகச் சாதாரணமானவர்களுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு, பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிறுவனம் இல்லை என்றால், பின்தங்கியவர்களிலே

1983 பிப்ரவரி 11] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

பல பேர்கள் தமிழகத்திலே தலையெடுத்திருக்க முடியாது. இந்த நிறுவனத்திலே படித்தவர்கள் யார் யார் என்று பார்க்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூச்சத்தின் காரணமாகச் சொல்லவில்லை என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் பெயர்களைச் சொல்லவில்லை. திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் தந்தையார் டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் அவருடைய சகோதரர் டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் எல்லாம் பணியாற்றினார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். டாக்டர் ராஜா சர் அவர்களும் மற்றும் தமிழகத்திலே மதிப்பு பெற்றவர்கள் பலரும் பணியாற்றினார்கள். அது மட்டுமல்ல. இவர்கள் தமிழகத்தினுடைய பல தேவைகளுக்காக மட்டுமல்லாமல், பல உரிமைகளுக்காகவும் போராடியவர்கள். தமிழகத்திலே பின் தங்கியவர்கள் எப்படி படித்து முன்னுக்கு வந்துவிட முடியும் என்ற நிலை இருந்தபோது, இந்தியா அளவுக்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திலேயே தலை சிறந்த அறிவாளிகளை அந்த நிர்வாகத்திலே பணியாற்றச் செய்தார்கள். அவர்கள் அப்படி பணியாற்றுவதைக்கூட பெருமையாகக் கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிறுவனம் என்பது எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. அந்த அறக்கட்டளையினுடைய 'காண்ட்ரிபியூஷன்' கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. நம்முடைய மாநிலத்திலேயே, ஏன் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக தமிழகத்திலே காந்தியடிகள் கல்லூரி என்று நுழைந்த இடம் பச்சையப்பன் கல்லூரிதான் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, அண்ணா அவர்களும் முதன் முதலாக நுழைந்தது இந்தப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில்தான். காந்தி அடிகள் கல்லூரிக்குள்ளே நுழையாத அந்த நேரத்திலேயே, அவர்கள் அரசியல் தலைவராக நுழைந்தது, அந்தக் கல்லூரியிலே அவர்கள் அந்தக் கல்லூரியினுடைய மாணவனாக இருந்தபோது, நம்முடைய திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் படிக்கின்றபோதுதான். செங்கல்வராயன் அவர்கள் அங்கு படித்தார்கள், சகோதரர் டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் படித்தார்கள், மறைந்த கே. விநாயகம் அவர்கள் அங்கே படித்தார்கள். அவர்களெல்லாம் ஒன்றாகப் படித்தார்கள். அதனுடைய தன்மைகளைக்கூட நாம் கண்டோம். அதற்குப் பிறகு அண்ணா அவர்கள் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திற்குத் தலைவராக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பின்னால் சமூகச் சீர்திருத்தவாதியாக அவரை நாட்டுக்கு அரசியலுக்கு வருகிறார்கள். தமிழகத்திலே பச்சையப்பன் கல்லூரி அடையாளம் காட்டி அமைந்த முதல் கல்லூரி, அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்ற பிறகு பச்சையப்பன் கல்லூரிதான். அத்தோடு மட்டுமல்ல, கல்லூரியிலே அவரை அழைத்து வரவேற்பு நடத்தினார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

ஏறத்தாழ 40, 45 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்றிருந்தோம். பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், பல நேரங்களிலே அங்கே படித்தவர்கள் என்ற முறையில் சென்றோம். அண்ணா அவர்கள், கடைசி நாள் வரையில் பச்சையப்பன் கல்லூரி என்ற அந்தப் பெயருக்கு மரியாதை கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு கல்லூரி மட்டுமல்ல, அந்த அறக் கட்டளையே ஒரு பெரிய நிறுவனம். கல்லூரி மட்டும்தான் கண்ணில் நிற்கிறது. அதை ஒட்டி நடக்கும் பல்வேறு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றினுடைய நிர்வாகம் எப்படி நடத்தப்படுகிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரிவது நல்லது. முன்பு எப்படி இருந்தாலும், இப்போது எப்படி அதைச் சீர்படுத்தி நடத்துகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்வது எங்களுக்கும் நல்லது, நாட்டுக்கும் நல்லது. அதோடு மட்டுமல்ல, சென்னையிலே பெரும்பான்மையான இடங்களில் அந்த அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான வீடுகள் உள்ளன. பச்சையப்ப முதலியார் இருந்தபோது என்ன வாடகை இருந்ததோ அதுதான் இப்போதும் இருக்கிறது. அதிலே கொஞ்சம் பேர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். வழக்கமாக ஊர் சொத்தை அனுபவிக்கிறவர்கள் பரம்பரையாக அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இதற்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பச்சையப்பன் கல்வி நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில், ரொம்ப காலத்திற்கு அரசாங்கம்தான் அதை நிர்வகிக்கிறது என்ற உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டாம். அதற்கேற்ற வகையில் அறக் கட்டளைக்கு வேண்டிய அறங்காவலர்களை நியமிப்பதற்கு சட்டத்தில் என்ன மாற்றம் வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அதைப்பற்றி எல்லோரும் கலந்து பேசி, ஒரு முறையான நிர்வாகத்தை, அறக் கட்டளையை உருவாக்க வேண்டும். அது இல்லாத வரையில் அதனுடைய தனித் தன்மை இருக்காது. பச்சையப்ப முதலியார், அறக் கட்டளையை நிறுவியபோது இருந்த நிலை வரவேண்டும். அவர் சம்பாதித்த சொத்தையெல்லாம் அறக்கட்டளையை உருவாக்குவதில் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய முழுப் பலனும் எங்கே போகிறதோ என்ற வேதனை ஏற்பட்டு, நீதிமன்றத்திற்குப் போய், அதற்காக ஒரு ஸ்கீம் வைத்து, வெள்ளைக்காரர்கள் அதில் தலையிட்டு, கல்லூரி நிர்வாகத்திற்குப் பெருமளவிற்கு உதவும் வகையில், அன்றைக்கு இருந்த பெரும் உத்தமர்கள் எல்லாம் செய்து, 185 ஆண்டுக் காலமாக அந்தக் கல்லூரியில் மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். ஆரம்பத்திலேயே அது பெரிய கல்லூரி என்பது மட்டுமல்ல, நான் அந்தக் கல்லூரியிலே சேர வேண்டுமென்று கேட்டபோது எனக்கு அப்ளிகேஷன் எழுதத் தெரியாது. வழிகாட்டி யாரும் கிடையாது. அப்போது

பெரிய பெரிய கல்லூரிகளின் பெயர்களைச் சொன்னார்கள். என்னால் அந்தக் கல்லூரிகளின் பிரின்சிபால்களின் எதிரேகூட நிற்க முடியவில்லை. பச்சையப்பன் கல்லூரியில், பச்சையப்ப முதலியார் அவர்கள் ஒரு பையனை அணைத்துக்கொண்டு நிற்கும் படத்தைப் பார்த்தேன். அந்த உணர்வோடு சென்று, அப்ளிகேஷன் போட்டபோது, எனக்கு இடம் கிடைத்தது. அவ்வளவு பெரிய வழிகாட்டியாக உள்ள நிறுவனமாக அது இருந்தது. இன்றைக்கு உலகம் முழுவதும் அங்கே படித்த மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பெருமையோடு சொல்கிறேன். பச்சையப்பன் கல்லூரியில் 'ஸ்டேண்டர்ட்' இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். பிரின்சிபால் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி, "எல்லோரும் 75 மார்க், 80 மார்க் என்று பார்த்து செலக்ட் பண்ணுகிறார்கள். நான் 30, 35 மார்க் வாங்கிய 'பேக்வர்ட்' நிலையில் இருந்து படித்து, தேர்ச்சி பெற்றவர்களை எல்லாம் படிக்க வைக்கிறேன்; அவர்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டு வருவதுதான் என்னுடைய குறிக்கோள்" என்று சொன்னார்கள். தங்களுடைய சொந்தக் குடும்பமாக பேராசிரியர்களும், முதல்வர்களும் கல்லூரி மாணவர்களை வளர்த்தார்கள். அப்படி வளர்க்கப்பட்ட நிறுவனம் இன்றைக்கு உங்களுடைய கரத்தாலே திருத்தப்படுகிறதென்றால் அதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஓத்திரமாக, முறையாக எந்த நோக்கத்தோடு அந்த நிறுவனத்தை அமைத்தார்களோ அப்படிச் செயல்படும் வகையிலே வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனுடைய நிலைமைதான் என்ன? What is its position, what is its property. அதனுடைய வருவாய் என்ன என்பதையெல்லாம் தெரிவிப்பது தமிழகத்திற்கு நல்லது. இந்தச் சமுதாயத்திற்கு நல்லது. எப்படி அதைச் செம்மைப்படுத்துகிறோம் என்ற நிலைமையைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிகப் பெரிய அந்த நிறுவனத்தைச் சீர்படுத்தும் பொறுப்பை ஏற்று, இன்றைக்கு சட்ட முன்வடிவிலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

The above Official Committee has been periodically meeting and it is streamlining the administration of the Trust and all the Colleges and other educational institutions administered by the said Trust".

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதனுடைய 'ரிலிஜியஸ் ஆஸ்பெக்ட்ஸ்' என்னவாயிற்று? அதை யார் நிர்வாகம் செய்கிறார்கள்? அற நிலையத் துறை அமைச்சரவர்களுக்கு அந்தத் தகவல்கள் வந்துள்ளனவா? **There must be co-ordination.** பச்சையப்ப முதலியார் அவர்கள் சிதம்பரம் நடராஜர் கோவிலுக்குச் சென்று ஆண்டவனை வணங்கும்போது, அவருடைய துணைவியாரைத் திரும்பிப் பார்ப்பாராம்.

உடனே அந்த அம்மையாரும் அவருடைய கழுத்திலுள்ள விலையுயர்ந்த நகையைக் கழட்டி அர்ப்பணித்து விடுவார்களாம் என்று காண வழியாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியெல்லாம் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்ட தர்ம சிந்தனை. அப்படி எல்லாம் தயாள உணர்வோடு, தர்ம சிந்தனையோடு செய்யப்பட்ட காரியங்கள் அவை. அவர்கள் பல இந்த அறக் கட்டளைகளை ஏற்படுத்தினார்கள். அவையெல்லாம் எப்படி நடக்கின்றன என்பது தெரிய வேண்டும். அதுவும் தமிழகத்தின் கவனத்திற்கு வர வேண்டும். இந்த நல்ல நிறுவனத்தைச் சீராகச் செயல்படுத்தி இருக்கிறோமென்று சொல்லி, உங்கள் அளவில் மகிழ்ந்திருக்கிறீர்கள். அதில் திருப்தி. அந்த மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வகையில் எங்களுக்கும் வாய்ப்பு தர வேண்டும், தமிழகத்திற்கு வாய்ப்பு தர வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த நல்ல பணிகளுக்கு இந்த அவை அரசோடு நிற்கிறது என்று சொல்லி, சட்ட முன்வடிவிற்கு ஆதரவைத் தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவரவர்களே, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தை மேலும் ஓராண்டுக்கு நீட்டிக்கின்ற வகையில் அனுமதி கோருகின்ற இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். உண்மையில் அறப் பணிகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட பொறுப்புக் குழுக்கள் எல்லாம் மிகச் சீரிய முறையில் நடைபெறுவதற்கும், எந்த நோக்கத்திற்காக நிறுவப்பட்டனவோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற அவை செயலாற்றும் வகையில் அதற்கான பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அரசுதான். அந்த முறையில் அது செயல்படுவதில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபோது, அரசு அதை எடுத்து, இப்போது சீராக்கியிருக்கிறது. இப்போது மேலும் ஓராண்டு காலம் தேவை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அளவிற்கு அது சீர்பட்டிருக்கிறது, இன்னும் ஓராண்டு ஏன் தேவை என்பதற்கு ஒரு விளக்கம் தரப்பட்டிருந்தால், நாங்கள் எங்களுடைய கருத்துக்களை அது குறித்து இணைத்துச் சொல்ல முடியும். இப்போது பொதுவாகச் சொல்ல முடிகிறதே தவிர, வேறு வகையில் சொல்ல முடியவில்லை. அதனுடைய 30 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்கள் முறையாக நிர்வகிக்கப்பட்டு முறையான வருமானம் கொண்டு வரும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு முழு விவரமும், 2 ஆண்டுகள் பொறுப்புக் குழு ஆற்றிய அரிய பணிகளைப் பற்றியும் அந்தப் பணிகள் நீடிக்க இன்னும் ஓராண்டுக் காலம் ஏன் தேவைப்படுகிறது என்பதற்கு விளக்கமும் தரப்பட்டிருந்தால், நாங்களும் பயனுள்ள வகையில் எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முடியும். உண்மையில் 2 ஆண்டுகளில் நல்ல முறையில் அதைக் கொண்டு வந்து, 40 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் வரும் வகையில் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சியான

செய்தி. ஆனாலும் அந்த அறக்கட்டளைகள் எல்லாம் எந்த நோக்கத்திற்காக நிறுவப்பட்டதோ அது நிறைவேறும் வகையிலும், அவை எப்படி நிர்வகிக்கப்பட வேண்டுமென்று அதை அமைத்தவர் சொன்னாரோ அந்த வகையில் நிர்வகிப்பதில் இருக்கும் சிக்கல்களைக் களைந்து, அந்த நோக்கம் நிறைவேற அந்த நிறுவனத்தைக் கொண்டு செல்லுவது நல்லது. பல துறைகளை நிர்வகிக்கும் ஜாயிண்ட் செக்ரட்டரிகளை எல்லாம் கொண்டு வந்து இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்கும்போது, அவர்களால் முழு அளவில் அதை நிர்வகிக்க முடியுமா என்ற ஐயம் இருக்கிறது. குழுவினுடைய தேவை மிக இன்றியமையாதது என்றால், பெரிய அதிகாரிகளை அவர்கள் வேலையிலிருந்து விடுவித்து, இதில் பொறுப்பாக்கி, முழு அளவில் அவர்களைச் செயல்படுத்துவது தேவை என்று கருதினால், அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

இணைச் செயலாளர், தேராம், பைனான்ஸ் என்று இருப்பவர்கள் எல்லாம் பொறுப்புகளை வைத்துக்கொண்டு மாதத்தில் ஒரு நாள் வந்து பார்த்து, எல்லாம் நன்றாக நடக்கிறதா என்று கேட்டுச் செல்லும் நிலை இல்லாமல், இதற்காக என்று தனியாகப் பொறுப்புள்ள ஒரு அதிகாரியை ஓராண்டு காலத்துக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர் முறையாக நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், டிரஸ்டையும் நல்ல முறையில் செயல்படச் செய்ய வேண்டும். முன்பு டிரஸ்ட் செய்துகொண்டிருந்த தவறுகள் ஒன்றும் இனி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்துவதில் என்ன தடை இருக்கிறது? அதற்கான முயற்சியையும் செய்ய வேண்டும். அடுத்த ஆண்டு ஒருவேளை இதனை ஒப்படைக்கிறோம் என்ற செய்தியைச் சொல்லலாம் அல்லது இதைப் போல நீட்டிக்கிறோம் என்று சொல்லும் நிலை ஏற்படலாம். காலத்தை நீட்டிக்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டால், அப்படி நீட்டிப்பதற்கான அவசியம் அல்லது இன்றியமையாமை என்ன என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்.

மேலும் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையின் கீழ் இப்போது இருக்கிற எந்த ஒரு வகுப்பையும் குறைக்காமல் மேலும் தொழில் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க வேண்டும். பட்ட மேற்படிப்புக்கான வசதிகளை அதிகரிக்காமல், மேலும் நிதி எஞ்சியிருக்குமானால், தொழிற் கல்வியையும், பெண்களுக்கான கல்வி வசதியையும் அதிகமாக்க வேண்டும். இதனை பொறுப்புக் குழு செய்ய வேண்டும். இப்போது கால நீட்டிப்பு கேட்கிற ஓராண்டு அந்த வகையில் பயனுடையதாக இருக்கும் என்ற வகையில் என்னுடைய ஆதரவை இதற்குத் தெரிவிக்க அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவரவர்களே, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையைப் பொறுத்தவரையில், அரசே அதனை ஏற்று நிர்வகிப்பதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்து, ஓராண்டு காலம் ஆன பிறகு மீண்டும் ஓராண்டு காலம் சேர்ப்பதன் மூலம் அதனை செம்மைப்படுத்துவது அவசியம் தேவை என்ற முறையில் இது இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

1983 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அந்த அமைப்பில் படித்ததால் அல்லது அதில் பணியாற்றிய கடந்த காலத் தொடர்பு இருந்ததால், சற்று உணர்வு பூர்வமாக நல்ல ஆலோசனைகளை இங்கே சொன்னார்கள். இந்த அமைப்பிற்கு அரசு பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னால், பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கனவே இருந்த நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறாத காரணத்தால், குறிப்பாக சென்னையிலே இருக்கின்ற பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரை, 1975 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்தே அங்கு பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்கு ஊதியத்தைக் கூட தர முடியாத ஒரு வருந்தத்தக்க நிலைக்கு அந்தக் கல்லூரி இழுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்தது. இந்த நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு கல்லூரிகளில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் தர முடியாத ஒரு நிலை அரசு பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னால் இருந்தது. மாணவர்களும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகளும் இந்த அறக்கட்டளை எப்படியாவது நன்னிலையில் இயங்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். அதோடு நல் நோக்கம் உடைய பல பெரியோர்களும் அரசுக்கு இதுபற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், மரியாதைக்குரிய வல்லுநர்களாக இருந்த டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார், டாக்டர் ஏ. ஆர். ராமசாமி முதலியார் மற்றும் ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் போன்றவர்கள் எல்லாம் இதில் பொறுப்பில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அறக்கட்டளை மீண்டும் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தில்தான் அரசு இதன் பொறுப்பை ஏற்றது. அரசு இந்தப் பொறுப்புக்கு நிர்வாகக் குழுவை நியமித்த பிறகு, அது பல்வேறு சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். உதாரணமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பச்சையப்பன் கல்லூரி ஸ்டேடியம் பழுது பார்க்கப்பட வேண்டுமென்றும், செல்லம்மாள் கல்லூரிக்கு

காம்பவுண்ட் தேவை என்றும், இன்னும் மேம்பாடு குறித்து பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றியும் சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் முக்கியமானவை அல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்பதற்கு முன்பு ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்குக் கூட ஊதியம் தராத நிலை இருந்தது. முதற்கண் இந்த அறக்கட்டளை சந்தித்து வந்த கடன்களையெல்லாம் அடைத்து வருவாயைப் பெருக்கி, ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியத்தைத் தர வேண்டிய நிலை இருந்தது. அதற்கு அடுத்த கட்டமாக மேம்பாடு குறித்த பணிகளைச் செய்வது என்கிற அடிப்படையிலேதான் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுவது என்கிற ரீதியில் பொறுப்பேற்ற அரசு அதிகாரிகள் இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனித்து வருகிறார்கள். இப்போது செல்லம்மாள் கல்லூரிக்குக்கூட எந்த வித மேம்பாட்டுப் பணியும் செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அரசு பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னாலேயே அங்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர்களுக்குக்கூட 64 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் தர வேண்டிய நிலை இருந்தது. எதற்கும் வருமானத்தை ஈட்டியாக வேண்டும். இந்த வகைக்கு அரசிடமிருந்து ஏதாவது தரப்பட்டதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வ. ஆர். தாமோதரன் கேட்டார். வழக்கமாக கல்லூரிகளுக்கு என்ன தரப்படுமோ அதுதான் இக்கல்லூரிக்கும் தரப்பட்டது. பிரத்தியேகமாக இதற்காக ஒன்றும் தரப்படவில்லை. அறக்கட்டளையை அரசு ஏற்பதற்கு முன்பு எந்த விகிதத்தில் அரசிடமிருந்து உதவி பெற்று வந்தார்களோ அதை விட சல்லிக்காசு கூட அதிகமாக, பொறுப்பேற்ற பிறகு பெறவில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தனியார் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் அலுவலர்களுக்கும் முழு ஊதியத்தையும் உதவித் தொகையாக அரசு கொடுத்து வருகிறது. ஆகவே தான் டிரஸ்டின் வருமானத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : டிரஸ்டினுடைய வருமானம் பற்றிய தகவல் இல்லை. இது கல்வித் துறை சம்பந்தப்பட்டது. ஆனால் 1980 ஆம் ஆண்டு அரசு பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன்பு அங்கு பணியாற்றிய பணியாளர்களுக்குக் கூட ஊதியம் தர முடியாத நிலை இருந்தது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு அதைச் செம்மைப்படுத்தி, சீராக்க இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்த பிறகு, இரண்டாண்டுகளில் ரூபாய் 7.73 லட்சம் வங்கியிலிருந்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஷாங்காய் வங்கியில் ரூபாய் 2.08 லட்சத்துக்கான புதிய கூடுதல் பங்குகள் 1981-82-ல் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஐந்து கல்லூரிகளில் சோதனைக் கூடங்களில் ஆய்வுக் கருவிகள் முழுவதும் அமைக்கப்படாத நிலையில் இருந்தன. இதற்கு 1981-82-ல் ரூபாய் 1.85 லட்சத்திற்கு சாதனங்கள்

வாங்கி இந்தப் பரிசோதனைக் கூடங்கள் நிறைவாக்கப்பட்டுள்ளன. மற்ற
கல்லூரிகளுக்கு ரூபாய் 2.07 லட்சம் மதிப்பில் கட்டிடப் பழுது பார்க்கும் பணி
கள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. அண்ணா நகரிலுள்ள கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரி
மனைக்காக கிரயத் தொகையில் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு ரூபாய்
6.50 லட்சம் இந்தக் குழு பொறுப்பேற்ற பின் கொடுத்திருக்கிறார்கள் பல
ஆண்டுகளாக வீட்டு வசதி வாரியம் நிலம் கொடுத்திருந்தாலும், கட்டடம்
கட்டாமல் இருந்ததால், மாணவர்கள் தொல்லைகள் பல அனுபவித்து வந்தார்
கள். மேலும் 18 லட்சம் ரூபாயை என்டோமெண்டுக்கு வருவாய் ஈட்டி கட்டி
யிருக்கிறார்கள். மேலும் 11 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, நிர்வாகக் குழு
பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், 'மல்டி ஸ்டோரிட் பில்டிங்' கட்டியிருக்கிறது.
அதோடு 4 லட்சம் ரூபாயை தற்போது இருப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள். இதை
நான் சொல்கிறபோது, கிட்டத்தட்ட 44 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு
வருமானத்தை ஈட்டி. கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல்
ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் தர வேண்டிய நிலையும் இருக்கிறது என்பதை நான்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுபோன்ற பணிகளைத்தான் முதலில் செய்திருக்
கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக மிகக் குறைந்த வாடகையில் சென்னை நகரிலே
பல கட்டிடங்கள், கடைகள் விடப்பட்டு வந்தன. அவைகளுக்கு மிகக் குறைந்த
வாடகைதான் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. 100 ரூபாய், 150 ரூபாய், 200 ரூபாய்
என்ற அளவில் அவர்கள் வாடகையைக் கொடுத்து பல ஆண்டுகள் அவர்கள்
பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் மாண்பு
மிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னது போல " அவர்கள்

(பிற்பகல் 1-20)

அனுபவித்துக் கொண்டு " வருகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் தடுத்து,
வாடகையை அதிகப்படுத்தியாக வேண்டும் என்ற அளவிலே நடவடிக்கை
எடுத்ததற்கு இணங்க, 6.78 லட்சம் ரூபாய் 1979-80 ஆம் ஆண்டு கூடுதலாக
வருமானம் வந்திருக்கிறது. வாடகை உயர்வுக்காக நடவடிக்கை எடுக்கும்
போது, உடனடியாக அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். அங்கே
போய் தடை வாங்கி விடுகிறார்கள். Negotiated settlement என்ற முறையிலே
பேசி, Settlement out of court என்ற முறையிலே பேசி,
முடிந்த அளவிலே ஒரு 10 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு வருமானத்தை உயர்த்தி
யிருக்கிறார்கள். இப்போது பல வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன.
Post-Graduate Institution குறித்து பல வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்
கின்றன. வருமானத்திலே இன்னும் அதிகமாக இந்த வாடகை மட்டுமே நீதி
மன்றத் தீர்ப்புக்குப் பிறகு உயரும் என்ற நம்பிக்கையை அரசுக்கு நிர்வாகக்
குழு தெரிவித்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது பட்டப் படிப்புபற்றிச் சொன்னார்கள். பி.ஏ. போன்ற கலைப்படிப்பையெல்லாம் எடுக்கும் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அப்படி ஒரு செயற்குறிப்பு இருக்கிறது. காரணம் பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களின் நினைவாகக் கூட, அண்ணா போன்ற பெரியவர்கள் படித்த இடத்திற்கு இன்னும் பெருமையைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அதை ஒரு Post-graduate Institution என்ற அளவிலே மாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கமும், அதே நேரத்தில் applied Science என்ற முறையிலே படித்துவிட்ட பின்னர் ஒன்று வேலை கிடைக்க வேண்டும், அல்லது சொந்தமாகவே தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற முறையில் அதற்கு இந்தப் படிப்பு உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்று புதிய கல்வி முறையைக் கொண்டு வரலாமா என்று பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் போது, பிற்பட்ட மக்களுக்கு வாய்ப்பு கண்டிப்பாக இல்லாமல் போய்விடாது. பி.ஏ. போன்ற படிப்புகளைப் பொறுத்தவரையில், Arts education has outlived its utility என்ற வகையிலே, Arts Subjectகளைப் படித்துவிட்டு பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் வேலையில்லாமல் சுற்றி வருகிறார்கள். படிக்கின்றவர்கள் படித்து முடித்தவுடன் வேலை கிடைக்கிற அளவிலே அல்லது சுய வேலைக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற அளவிலே அந்தக் கல்வியை மாற்றியமைப்பதுதான் முக்கியம். அதன் மூலமாக, நம்முடைய சமுதாயத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கப்படுமே தவிர, வேறல்ல. எதிர்காலத்திலே பி.ஏ. படிப்பை நீக்கிவிட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் சொன்னதுபோல, தொழிற் படிப்பை எந்த முறையிலே கொண்டுவரலாம் என்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. குறிப்பாக பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயம் எதிர்காலத்திலே வேலையில்லாமல் இருக்கும் நிலைமை வராமல் என்ன செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: உயர் கல்வியும், தொழில் படிப்பும் வளர வேண்டும் என்பதற்காக இருக்கின்ற இடங்களை எடுத்துவிட்டுத்தான் செய்ய வேண்டுமா? அப்படியில்லாமல், இருக்கும் இடங்களை வைத்து அதோடுகூட இவைகளையும் வைக்கும் அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இருக்கின்ற கலைப் படிப்பை வைத்துக்கொண்டே, தொழில் படிப்பையும் கொண்டு வரலாம். ஆனால் கலைப் படிப்புக்கு பலனே இல்லாத இந்த நேரத்தில் படித்துவிட்டு பலர் வேலை

யில்லாமல் இருக்கும்போது, பி.ஏ., படித்து பட்டம் பெற்றால் உடனடியாக வேலை கிடைக்கும், ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கும் என்று எண்ணி, கிராமங்களிலே இருக்கும் எத்தனையோ பெற்றோர்கள் தங்களது பிள்ளைகளை பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே படிக்க அனுப்புகின்றார்கள். இப்போது பி.ஏ. எல்லாம் படித்துவிட்டு கிளார்க் வேலை கூட கிடைக்காதவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள் என்பதால்தான், அந்த கொள்கையாக எடுத்து அதுபோன்ற நிலைமையில் படிக்கத் தேவையில்லை என்று கருதி, புதிய கல்வியைக் கொண்டு வரலாம் என்று பரிசீலித்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது நிரந்தரமாக அதிகாரிகள் இந்த நிர்வாகத்திலே இருந்தால் நல்லது என்றும், பகுதி நேரமாகப் பணியாற்றும்போது அவர்கள் முழு கவனமும் செலுத்த இயலாமல் போய்விடுகிறது என்றும் சொன்னதைக் கருத்தில் கொண்டு, அதையும் இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போதும், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போதும், Audit Report, Annual Report ஆகியவற்றைக் கொடுத்தால் என்னென்ன போபாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவை அறிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றிய முழுமையான குறிப்புகள் தற்போது என்னிடத்திலே இல்லை. அடுத்த கூட்டத்தில், அந்தப் பச்சையப்பன் நிர்வாகக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில், அது பல நல்ல பணிகளைச் செய்திருப்பதால், அதை இந்த அவையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக, அது சம்பந்தப்பட்ட துறையின் மூலம் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து இந்த அவைக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பச்சையப்பன் டிரஸ்ட்டைப் பொறுத்தவரையில், அதன் நிர்வாகத்தை எப்படி நடத்துவது என்பதுபற்றி 1909 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து High Court Scheme. அதிலே சில மாற்றங்கள் அவ்வப்போது வந்திருக்கின்றன. இன்னும் பல புதிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்து There is a There should be a self-checking system in the system itself. இதுதான் அரசின் எண்ணம். அதிலே நல்ல கருத்துக்கள் வந்தால். Non-official நிர்வாகக் குழு பொறுப்பினை எடுக்கும்போது, இதுபோன்ற குறைபாடுகள் இல்லாமல் தடுக்க முடியும் என்று அரசு கருதுகிறது. எனவே, இதுபோன்ற குறைகளுக்கு இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லி தக்க நடவடிக்கை இந்த அரசு எடுக்கும் என்று கூறி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஏற்றுக் கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. க. இராமமூர்த்தி: பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையோடு பி.டி. செங்கல்வராயன் நாயக்கர் அறக்கட்டளையும் இருக்கிறது. இவைகள் இரண்டையும் இணைத்துத்தான் நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த அறக்கட்டளை தான் அதற்கும் பொறுப்பேற்று அந்தக் காலத்திலே நடந்து வந்தது. இப்போது என்ன நிலைமை என்று தெரியவில்லை. இரண்டும் வேறாக இருந்தாலும், பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை அறங்காவலர்கள்தான் இதற்கும் இருந்தார்கள். இப்போது என்ன நிலைமை என்று தெரியவில்லை. இப்போது அதனுடைய நிலைமைகள் என்ன, அதுபற்றிய விவரங்களைத் தெரிவிப்பார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையினுடைய பொறுப்பிலேதான் இதுவும் இருக்கிறது என்ற தகவலை எனக்குத் தந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அதனுடைய நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது? அது ஒரு டெக்னிகல் இன்ஸ்டிடியூஷன். அதன் நிர்வாகம் சீர்கெட்டிருக்கிறதா, அதைத் திருத்த வேண்டியிருக்கிறதா என்பது பற்றித் தகவல் தர முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: அதுபற்றிய குறிப்பு இப்போது என்னிடத்திலே இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1983-ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 9/1983) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3

Thiru K. RAMAMOORTHI: Sir, in view of the sentiments expressed in the Council, I am not moving my amendment.

பிரிவு 3 மற்றும் பிரிவு 4 ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1983 ஆம் ஆண்டு, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1983 ஆம் ஆண்டு, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகம் (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று அவை மீண்டும் நாளை, 12—2—1983, சனிக்கிழமை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1.29)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

144. Notification issued with G.O. Ms. No. 424, Industries, dated the 31st March 1981 regarding amendment to the Tamil Nadu Silk Worm Seed (Production, Supply and Distribution) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 19 of the Tamil Nadu Silk Worm Seed (Production, Supply and Distribution) Act, 1956 (Tamil Nadu Act XXIII of 1956).]

145. Notification issued with G.O. Ms. No. 775 Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 25th July 1980 regarding amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India).]

146. Eighth Annual Report of the Anna Transport Corporation Limited for the year 1980. (English) (Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956.)

147. Ninth Annual Report of the Anna Transport Corporation Limited for the year 1981 (English). [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

148. Eighth Annual Report of the Cheran Transport Corporation Limited for the year 1979 (English). [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

149. Ninth Annual Report of the Cheran Transport Corporation Limited for the year 1980 (English). [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

B. *Reports, Notifications and other papers.*

*24. The Letters Patent Providing for Sheriff Appointment (Tamil Nadu Amendment) Bill 1983, (L.A. Bill No. 7 of 1983) as passed by the Assembly.

*25. The Pachaiyappa's Trust (Taking over the management) Amendment Bill, 1983 (L.A. Bill No. 9 of 1983) as passed by the Assembly.

*26. The Tamil Nadu Marine Fishing Regulation Bill, 1983 (L.A. Bill No. 10 of 1983) as passed by the Assembly.

---

* Circulated to all M.L.C.'s on 10th February 1983.

இணைப்பு I

136 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

திருவாரூரிலுள்ள அரசு மருத்துவமனையில் ஒரு 100 எம். ஏ. எக்ஸ் கதிர் கருவி 26-5-75 அன்று நிறுவப்பட்டது. இக்கருவி 6-1-82 முதல் செயல்படவில்லை, அதில் குறைபாடுகளை கண்டறியும் பொருட்டு மதுரை அரசினர் மருத்துவமனையில் உள்ள தலைமை நுட்பனர் இக்கருவியைப் பார்வையிட்டு இதிலுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக்கூறி, இதைப் பழுது பார்க்க வேண்டிய பாகங்களை இக்கருவியை வழங்கிய 'எஸ்கார்ட்' (Escort) நிறுவனத்திடமிருந்து பெற வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார். அந்த நுட்பனரை வேண்டிய பாகங்களுடன் அனுப்பிவைத்து மேற்படி கருவியை பழுது பார்க்குமாறு தஞ்சாவூர் மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரி எஸ்கார்ட் நிறுவனத்தைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். விரைவில் இக்கருவி பழுது பார்க்கப்படும்.

இக்கருவி பழுது பார்க்கப்படும் வரை, பக்கத்திலுள்ள அரசு மருத்துவமனைகளில் ஏதாவது ஒன்றிலிருந்து ஒரு உயரி நுண்கதிர் (X-Ray) கருவியை அனுப்பி வைக்க மருத்துவ இயக்குநர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்.

பிராண வாயு சிலிண்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் இவைகளுக்கு எந்த விதமான தட்டுப்பாடு இப்பொழுதும் முன்பு எப்பொழுதும் இருந்ததில்லை என்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

இணைப்பு II

178 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

L.A. BILL NO. 7 OF 1983.

(As passed by the Assembly)

A Bill to amend the Letters Patent providing for the appointment of Sheriff at Fort St. George or Madraspatnam *bearing date the Twenty-sixth Day of December, One Thousand Eight Hundred.*

WHEREAS it is expedient to amend the Letters Patent providing for the appointment of Sheriff at *Fort St. George or Madraspatnam* bearing date the Twenty-sixth Day of December, One Thousand Eight Hundred for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-fourth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Letters Patent providing for Sheriff Appointment (Tamil Nadu Amendment) Act, 1983.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 19th December 1982.

2. *Amendment of Letters Patent of 26th December 1800.*—In the Letters Patent providing for the appointment of Sheriff at *Fort St. George* or *Madraspatnam* bearing date the Twenty-sixth Day of December, One Thousand Eight Hundred, to the clause Commencing with the portion "And We do further, for Us, Our Heirs, and Successors, grant, ordain and appoint, That the person who shall be Sheriff at *Fort St. George or Madraspatnam*" and ending with the portion "shall be committed to the custody of such Sheriff, by the said Supreme Court of Judicature at Madras, or by the Chief Justice, or any of the said Puisne Justices of the said Court, respectively", the following proviso shall be added, namely:—

"Provided that the State Government may, instead of appointing a new Sheriff as aforesaid, direct, in public interest, by notification, that the same person may continue as Sheriff for a further period of one year.".

3. *Repeal and saving.*—(1) The Letters Patent providing for Sheriff Appointment (Tamil Nadu Amendment) Ordinance, 1982 (Tamil Nadu Ordinance 15 of 1982) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the Letters Patent providing for the appointment of Sheriff at *Fort St. George* or *Madraspatnam* bearing date the Twenty-sixth Day of December, One Thousand Eight Hundred, as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken under the said Letters Patent as amended by this Act.

இணைப்பு III

186 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (3)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

L.A. BILL NO. 9 OF 1983.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Pachaiyappa's Trust (Taking over of Management) Act, 1981.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-fourth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Pachaiyappa's Trust (Taking over of Management) Amendment Act, 1983.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 19th December 1982.

2. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act 11 of 1981.*—In section 3 of the Pachaiyappa's Trust (Taking over of Management) Act, 1981 (Tamil Nadu Act 11 of 1981) (hereinafter referred to as the principal Act), in sub-section (1) for the words "two years", the words "three years" shall be substituted.

3. *Amendment of section 8, Tamil Nadu Act 11 of 1981.*—In section 8 of the principal Act, for the words "two years" occuring in two places, the words "three years" shall be substituted.

4. *Repeal and saving.*—(1) The Pachaiyappa's Trust (Taking over of Management) Amendment Ordinance, 1982 (Tamil Nadu Ordinance 16 of 1982), is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done, or any action taken under the principal Act, as amended by the said Ordinance, shall be deemed to have been done or taken under the principal Act, as amended by this Act.

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
ARCHIVES & HISTORICAL RESEARCH
24 SEP 1983
EGMORE, MADRAS-8

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

SATURDAY 12th FEBRUARY 1983

Volume CXCIII (No. 3)

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1983

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009.

Price: Rs. 2.75 Paise

பொருளடக்கம்

பக்கங்கள்

1 வினாக்கள்—விடைகள் .. .. .. 219—243

2 உரிமைப் பிரச்சினைகள்—

(1) 'மக்கள் குரல்' நாளேட்டில் மேலவை உறுப்பினர் திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் அவையில் கேட்ட வினாவைத் திரித்தும், அவர் பெயரை இருட்டடிப்பு செய்தும் செய்தி வெளியிட்டது குறித்து .. .. .. 244—245

(2) 7—2—1983 அன்று சத்துணவுத் திட்டக் கணக்கை பொறுப்பாளர்களிடம் ஆசிரியர்கள் ஒப்படைப்பது குறித்த அரசாணை தெளிவாக இருப்பதாக முதலமைச்சர் கூறிய கூற்று குறித்து. 246—247

(3) மாண்புமிகு முதலமைச்சர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள் குறித்து அவையில் வழங்கிய கருத்துக்களின் மீது வழக்குரைஞர்கள் சங்கத்தின் தீர்மானம் குறித்து .. 247—249

3 அறிவிப்புகள்—

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி 249

(2) மேலவைக் கூட்ட நிகழ்ச்சி நிரல் .. 278

4 தனி உறுப்பினர் அலுவல்—

சட்ட முன் வடிவுகள்—

(1) தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குபடுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு 250

(2) தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு திருமணங்களைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்ற மேலவை சட்ட முன்வடிவு எண் [illegible]/1979)—தொடர்ச்சி .. 250—310

5 அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் .. 311

டி. 2 C 87 1

தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

[illegible]

[illegible]

([illegible])

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள பேரவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் (டாக்டர் க. பெ. [illegible]) அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

I. வினாக்களும் விடைகளும்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாவட்டங்களில் அரசு வழக்கறிஞர்கள்

*81 திருமதி ம. [illegible]: மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பின்வரும் வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் கடந்த ஒரு பருவமாக எத்தனை மாவட்டங்களில் அரசு வழக்கறிஞர்கள் (Government Pleaders) நியமிக்கப்படவில்லை?

(ஆ) அவ்வாறு நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. பொன்னையன்: (அ) எதுவுமில்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ம. [illegible]: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கேட்கப்பட்டது. அப்போது மாவட்டங்களில் இருந்த அரசு வழக்கறிஞர்களாக முன்னால் நியமிக்கப்பட்டு பணியாற்றியவர்களின் பதவிகளை முடித்து [illegible] பிறகு புதியவர்கள் அப்பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டார்கள் என்ற விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. செ. பொன்னையன்: அரசால் நியமிக்கப்படும் அரசு வழக்கறிஞர்களின் பதவிக்காலம் மூன்றாண்டுகள். சில நேரங்களில் [illegible] அவர்களுக்கு பதவி நீட்டிப்பு தரப்படுகிறது. [illegible] காரணங்களுக்காக [illegible] அவர்களுக்கும் பதவி நீட்டிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் மூன்றாண்டுகள் அரசு வழக்கறிஞர்கள்

நியமிக்கப்படும்போது, மாவட்டங்களிலுள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் பரிந்துரையைப் பெற்று அரசு அவ்வப்போது நியமித்து வருகிறது. அப்படி புதியவர்கள் அப்பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்படும்வரை ஏற்கெனவே அப்பதவியில் உள்ளவர்கள் தொடர்ந்து இருக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: இதற்கு முன்னால் மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு இப்பதவிகளில் நியமிக்கப்பட்டவர்களின் பதவிக் காலம் முடிவதற்கு முன்பாகவே, இப்பதவிகளுக்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டு, விண்ணப் பித்தவர்கள் இன்டர்வியூ செய்யப்பட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் சிபாரிசும் செய்யப்பட்ட பிறகுங்கூட புதியவர்கள் அந்தப் பொறுப்புகளுக்கு நியமிக்கப்படாமல் காலம் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக கன்னியாகுமரி மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் அவர்களின் பதவிக் காலம் முடிந்து இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் காலம் தாழ்த்தப் பட்டே புதியவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான காரணம் என்ன? அப்படிப்பட்ட நிலையில் முன்னால் இருந்தவர்களையே மேலும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு நியமனம் செய்யாமல் அந்தப் பதவியில் அவர்கள் நீடித்திருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது எந்தக் காரணத்தால் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: ஏற்கெனவே அரசு வாதுரைஞர்களாகப் பதவியில் இருப்பவர்களின் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்கக் கூடாது என்ற விதி எதுமில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பரிந்துரை வரப்பெற்று, இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் வரை அந்தப் பதவிகளுக்குப் புதியவர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருந்ததில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்ட அரசு வாதுரைஞர் பதவியைப் பொறுத்தவரையில், புதிதாக ஒருவரை நியமிக்கலாம் என்ற பரிந்துரை இப்போதுதான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து அரசுக்கு வந்திருக்கிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: சில மாவட்டங்களில் கூடுதல் அரசு வாதுரைஞர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேங்கி இருக்கும் வழக்குகளைக் கருத்தில் கொண்டு அந்த மாவட்டத்திற்கு ஒரு கூடுதல் வழக்குரைஞரை நியமிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: அதுகுறித்து அந்தந்த வழக்குகளின் தேக்கம், தேவை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஆராயப்பட்டுத்தான் முடிவெடுக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. எ. என். வெங்கடேசன்: அரசு வழக்குரைஞர்களை நியமிக்கும்போது, அந்தந்த மாவட்ட நீதிபதிகளைக் கலந்து ஆலோசித்து அவர்களுடைய பரிந்துரை அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: ஆம்.

திரு. சி.ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: சில இடங்களில் அரசு வாதுரைஞர்கள் அரசுத் தரப்பு வழக்குகளில் உடனடியாக விசாரணையில் கலந்து கொள்ளாததன் காரணமாக அரசுத் தரப்பு வழக்குகள் பல பாதிக்கப்பட்டிருக் கின்றன. எனவே இதுபோன்ற அரசு வாதுரைஞர்கள்மீது அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: சில நேரங்களில் அரசு வாதுரைஞர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று வழக்குகளை நடத்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அப்போதுதான் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆனாலும் இதற்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாட்டைச் செய்யாமல், அரசு வாதுரைஞர்கள் இருக்கக்கூடாது என்று ஏற்கெனவே உத்தரவு இருக்கிறது. இந்த வகையில் ஏதேனும் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டால், அது குறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

செல்வி ஆ. லீலாவதி: கல்வித் துறைக்கு என்று தனியான அரசு வாதுரைஞர்கள் நியமிக்கப்படுவார்களா? குறிப்பாக தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்த அநேக வழக்குகள் முடிவடையாமல் இருக்கின்றன. தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வழக்குகள் பொதுவாக அவர்களுக்கே சாதகமாகப் போய்விடுகின்றன. எனவே கல்வி இலாக்காவிற்கு என்று தனியான வழக்குரைஞர் நியமிக்கப்படுவாரா? சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில், அதற்கென்றே தனியான ஒரு வழக்கறிஞர் இருக்கிறார். அதே அடிப்படையில் கல்வித் துறை இயக்குநரகத்திற்கு என்று தனியான வழக்கறிஞர் ஒருவர் நியமிக்கப்படுவாரா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தனியாக வழக்குரைஞர் எந்தப் பகுதிக்காகக் கேட்கிறார் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. இருந்தாலும் உயர்நீதிமன்றத்தில் கல்வித் துறை சம்பந்தப் பட்ட வழக்குகளைப் பொறுத்தவரை, தனியாக ஒரு அரசு வழக்குரைஞரை நியமிக்க அரசு முன்வருமா என்று கேட்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில், கல்வித் துறைக்காக என்று கூடுதலாக ஒரு வழக்கறிஞரைத் தனியாக நியமிக்கலாமா என்று அரசு தற்போது பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: கல்வித் துறையைச் சார்ந்த சில ஆசிரியர்கள் பணிப் பாதுகாப்பு குறித்த கருத்துருவானது 'அரசு வாதுரைஞரிடமிருந்து கேட்கப்படுகிறது. முகவை மாவட்டம் விளாம்பட்டியில் உள்ள பள்ளியிலிருந்து பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட காசி என்ற ஆசிரியர் தன்னையும் ஒரு வழக்கில் "இம்ப்ளீட்" செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு ஒரு மனு கொடுத்திருக்கிறார். இது குறித்து அரசு வாதுரைஞர் 'இன்னும் கருத்துக் கூறாமல் இருப்பதால், அந்த ஆசிரியர் கடந்த பல மாதங்களாக ஊதியமில்லாமல் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இத்தகைய தேவையற்ற காலதாமதங்களை நீக்க அரசு முன்வந்து ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் "இம்ப்ளீட் பெட்டிஷன்" பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். "இம்ப்ளீட் பெட்டிஷன்" போடுகிறபோது முறையாக அரசு வாதுரைஞர்களுக்கு நோட்டீஸ் வந்து, பிறகு அவரால் அது கல்வித் துறைக்கு அனுப்பப் பட்டு, அந்தத் துறையால் அது முறையாக ஆராயப்பட்டு அரசுக்கு அனுப்பப் பட்டு முறைப்படி ஏற்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட எந்த வழக்கில் இத்தகைய நிலைமை ஏற்பட்டது என்ற விவரத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தந்தால், அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிடர் மற்றும் மலைவாழ் சமூகத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதிகள்

* 92 வினா.—திரு. ஏ. என். வெங்கடேசன்: மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழகத்தில் 15—3—1982 அன்றுள்ளபடி ஆதிதிராவிடர் சமூகத்திலிருந்தும், மலைவாழ் சமூகத்திலிருந்தும் (Scheduled Castes and Scheduled Tribes) எத்தனை பேர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளாகவும், மாவட்ட நீதிபதிகளாகவும், சார்பு நீதிபதிகளாகவும் (Sub-Judges) மாவட்ட முன்சீப்புகளாகவும், முதல் மற்றும் இரண்டாம் வகுப்பு குற்றவியல் நீதிபதிகளாகவும் பணிபுரிகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: 1—1—1982 அன்றுள்ள நிலவரப்படி, நீதித் துறையில் பல்வேறு பதவிகளில் பணிபுரியும் ஆதிதிராவிடர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை பற்றிய விபரம்:

உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி	1
மாவட்ட நீதிபதி	1
சார்பு நீதிபதிகள்	17
மாவட்ட முன்சீப்புகள்	18
குற்றவியல் நீதிபதிகளில் இரண்டாம் வகுப்பு	8

மலைவாழ் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எவரும் நீதித்துறையில் பணியாற்றவில்லை.

திரு. ஏ. என். வெங்கடேசன்: தலைவர் அவர்களே, இவர்களில் வெளியிலிருந்து எத்தனை பேர், நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர், கீழ்நிலைப் பதவிகளிலிருந்து மேற்பதவிகளுக்கு உயர்த்தப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர் என்ற விவரத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: அதுபற்றிய சரியான விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

சென்னைக்கு உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதி ஆயத்தை அமைத்தல்

* 93 வினா.—திரு. காடுவெட்டி கன்னையப்பன்: மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சென்னையில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதி ஆயத்தை (Bhenc) அமைக்கும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு ஒன்றை சென்னையில் அமைப்பதற்கு மைய அரசின் இசைவு வேண்டியுள்ளது. எனவே இது சம்பந்தமாக விரைவில் முடிவு எடுக்குமாறு மைய அரசை இம்மாநில அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது. இம்மாநில அரசின் செயற்குறிப்பின் மீது உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியின் கருத்தினை மைய அரசு கோரியுள்ளது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு சென்னையில் செயல்பட முக்கியமாக தேவைப்படும் நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள் மற்றும் நீதிபதிகள் சென்னையில் தங்குவதற்கான வசதிகளைச் செய்துதர தமிழக அரசு தயாராக இருப்பதாக மைய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது; உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்தும் இதுபற்றிய மைய அரசின் முடிவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(மூன்பகல் 9-40)

திரு. காடுவெட்டி கன்னையப்பன்: தலைவர் அவர்களே, ஒருவேளை இடப் பிரச்சினை காரணத்தால், சென்னையிலே அமையக் கூடிய உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதி ஆயத்தை வேறு மாநிலத்திற்கு மாற்றக்கூடிய எண்ணம் இருந்தால், அதைத் தவிர்க்க சட்டக் கல்லூரியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி விட்டு, இப்போது சட்டக் கல்லூரி உள்ள இடத்தை அவர்களுக்குத் தந்து விரைவிலே பிரச்சினையைத் தீர்க்க மாநில அரசு மைய அரசை வலியுறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: உச்சநீதிமன்றத்தின் பிரிவு ஒன்றை சென்னையில் அமைக்க முக்கியமான தேவை இட வசதியாகும். அந்த அடிப்படையில் இட வசதி நல்ல விதத்தில் அமைய வேண்டும் என்பதற்கு

தற்போது சட்டக் கல்லூரி இயங்கி வருகிற இடத்தை உச்சநீதிமன்றத்திற்குத் தர அரசு ஏற்று, தன்னுடைய சம்மதத்தையும் மைய அரசுக்கும் உச்சநீதி மன்றத்திற்கும் தெரிவித்து, உச்சநீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியும் சட்டக் கல்லூரியுள்ள இடத்தை பார்வையிட்டுவிட்டு, அது ஏற்புடையது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

அண்ணாநகருக்கு அங்காடி வளாகம்

*94 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, அண்ணாநகரில் உள்ள ஏ.ஜி. பிளாக்கில் வீட்டுவசதி வாரியத்திற்குச் சொந்தமான மனை எண் 3128-ல் அங்காடி வளாகம் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்சமயம் எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: (அ) சென்னை அண்ணாநகரில் உள்ள ஏ.ஜி. பிளாக்கில் வீட்டுவசதி வாரியத்திற்குச் சொந்தமான மனை எண் 3128-ல் அங்காடி வளாகம் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு வாரியத்தின் ஆய்வில் உள்ளது.

(இ) தற்சமயம் அங்காடி வளாகம் கட்டுவதற்கான திட்டப்பட்டியல், மதிப்பீடு மற்றும் சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சிக் குழுமத்தின் ஒப்புதலுக்கான வரைபடமும் தயார் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தலைவர் அவர்களே, வீட்டு வசதி வாரியத்திற்குச் சொந்தமான மனைகள் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புடையன. இவ்வளவு விலை மதிப்புள்ள மனைகளில் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. இதற்கான திட்டம் எப்போது தீட்டப்பட்டது? இதற்காக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? எப்போது இதற்கான பணி ஆரம்பமாகும் என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நான் அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மதிப்பீடு மற்றும் வரைபடம் சென்னை பெருநகர் குழுமத்திற்கு ஒப்புதலுக்காக அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மதிப்பீடுகள் வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு வந்து, பிறகு அரசின் ஒப்புதலுக்கு வந்த பிறகுதான் மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு என்பது தெரியும். தற்போது அதுபற்றிய தகவல் என்னிடத்திலே இல்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, is it a fact that many sites which were set apart for recreational and playground purposes by the Housing Board with the approval of the M.M.D.A. are now being unauthorisedly diverted for use in other [illegible] and if so, will the Hon. Minister put a stop to this unauthorised use?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: ஒரு சில இடங்களில் அப்படி யாராவது அத்துமீறி ஆக்கிரமிப்புகளைச் செய்வார்களேயானால், அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கான முயற்சியை அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. பார்க்கை எல்லாம் குடியிருப்பு இடங்களாக மாற்றுவதற்காக [illegible] வாரியத்திடத்திலே பெரிய திட்டம் இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I am not talking of unauthorised use by slum dwellers. I am talking of unauthorised use by the Government departments. Who will evict the Government department? Who will prevent the Government from resorting to such unauthorised use? That is my question to the Hon. Minister.

THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDAM: If such an unauthorised occupation is brought to the notice of the Government, the Government will take immediate action.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I bring to the notice of the Hon. Minister that in K.K. Nagar a specific plot of land that has been set apart for recreational and playground facilities is being misused by Government Department for other purposes? If so, will action be taken by the Hon. Minister?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: இந்தத் திட்டத்திற்கான மதிப்பீடு அனுப்பப்பட்ட நிலையில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்தப் பணியை விரைவுபடுத்துவாரா? இதற்காக ஒரு காலவரையறை [illegible] நியமிக்குமா? நம்முடைய அரசுக் காப்பிலிருந்து வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு [illegible] இதை விரைவுபடுத்த தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இதற்கு அடுத்த கேள்விக்கு விடையளிக்கும்போது இதற்குண்டான பதில் இருக்கிறது. அப்போது நான் சொல்லுவேன். இந்த இரண்டு கேள்விகளையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று கேட்கலாம் என்று இருந்தேன்.

[1983 பிப்ரவரி 12

அண்ணாநகருக்கு அம்பாடி வினாவல்

*136 வினா.—திரு. பெ. சா. வெங்கடபிரசாத்தன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் 26—3—1982 அன்று சட்டமன்ற பேரவையில் வினா எண் 116-க்கு அளித்த விடையினைபோட்டி, கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கும் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, அண்ணாநகரில் எ.ஜி. பிளாக்கில் வீட்டுவசதி வாரியத்திற்குச் சொந்தமானதும், அம்பாடி கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டதுமான மனை எண் 3,128-ஏ-ல் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டுள்ள குடிசைகள் அனைத்தும் முழுமையாக அகற்றப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், அவைகளை முழுமையாக அகற்ற என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) மற்றும் (ஆ) 26—3—1982 அன்று இம்மன்றத்தில் வினா எண் 116-க்கு விடையளிக்கும்போது சென்னை அண்ணாநகரில் எ.ஜி. பிளாக்கில் வீட்டுவசதி வாரியத்திற்குச் சொந்தமானதும் அம்பாடி கட்டுவதற்குரிய மனை எண் 3128-ஏ-ல் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டுள்ள குடிசைகள் அனைத்தும் 19—9—1981 அன்று அகற்றப்பட்டுவிட்டன என்று கூறப்பட்டது. அகற்றப்பட்ட குடிசைகளில் திரு. குப்புசாமி என்பவர் குடிசையும் ஒன்றாகும். ஆனால் பின்னர் திரு. குப்புசாமி மீண்டும் அவ்விடத்தில் குடிசை போட்டு ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளார். அவரை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுத்தபோது [illegible] நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்து நீதி [illegible] எந்தவித மாற்றமும் [illegible] ஸ்டே ஆர்டர் உத்திரவு விதித் [illegible] நடவடிக்கை நிறுத்தி வைக்கப் [illegible] ஆக்கிரமிப்புகளும் இல்லை. [illegible] உரிய நடவடிக்கை எடுத்துக் [illegible] ஆக்கிரமித்த [illegible] திட்டங்களில் [illegible] தெரிவித்துக் [illegible]

[illegible] மாண்புமிகு [illegible]

1983 பிப்ரவரி 12]

[illegible] என்று நினைக்கிறேன். 'ஸ்டே' கொடுக்கும் [illegible] அப்படியென்றால் எந்தத் தேதியில்? தற்போது வழக்கு [illegible] இருக்கிறது? அதே இடத்தில் இப்போது புதிதாக [illegible] பாக்குக் கடை போடப்பட்டு மீண்டும் ஆக்கிரமிப்பு நடந்திருக்கிறது. [illegible] குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் நிலை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு [illegible] கொடுத்திருக்கிற தகவல்களை வைத்து அவர்களை வெளியேற்று [illegible] ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லுகிறேன். அவர்களும் போய் 'ஸ்டே ஆர்டர்' வாங்குவார்களோ என்ற பயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் வழக்கு மன்றத்திலே [illegible] 'ஸ்டே' கொடுக்கும் நிலைமை அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரும்பவும் அதே [illegible] போல இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இந்த நிலை இருக்கிறது. எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சங்கடத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்டேயை 'வெகேட்' செய்ய இந்த அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்ளும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இந்தக் குறிப்பிட்ட அம்பாடிகள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இடத்தில் ஒருவர் ஆக்கிரமித்திருக்கிறார் என்றும், அவரை வெளியேற்ற முடியாமல் அவர் 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கிறார் என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது கூறினார். சொல்லப்பட்டது. [illegible] பண்ணி போலீசை அனுப்பினால், அங்கே சாராய வியாபாரம் செய்பவர்களைக் கைது செய்து, பூட்லெக்கர்ஸ் சட்டத்தின்படி, உள்ளே போடலாம். 'ஸ்டே' வாங்கியுள்ள அதே ஆள் பல அதிகாரிகளுடைய உதவியோடு 'ஸ்டே' வாங்கி [illegible] மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விசாரணை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்ன கருத்தை மனதிலே வைத்து எப்படி தற்கொலை [illegible] பட வேண்டுமோ அப்படி இந்த அரசு செயல்படும்.

திரு. பா. ரா. நாயகம் : இவ்வாறு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் அம்பாடி[illegible] களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் நிலத்தை பிறர் ஆக்கிரமிப்பதற்குக் காரணம் [illegible] அதைக் கட்டுவதில் ஏற்படக்கூடிய காலதாமதங்கள் என்பதை அறிந்து

வருங்காலத்திலாவது வீட்டு வசதி வாரியம் ஒதுக்கீடு செய்கிற இடங்களில் அப்புறப்படுத்துவதை உடனடியாகக் கட்டி, இத்தகைய நிலை உருவாகாமலிருக்க தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இதிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு சிரமத்தைச் சொல்லுகிறேன். 'டிமார்க்கேஷன்' செய்யும்போது செக்டன் ஷிப்ல் பார்ப்பதற்கு இந்த ஏரியா, குடியிருப்புக்கு இந்த ஏரியா, பார்க்குக்கு இந்த ஏரியா, பள்ளிக்கு இந்த ஏரியா என்று எல்லாம் ஒதுக்குகிறோம். எல்லாவற்றையும் ஒரே நேரத்தில் எடுத்து வேலை செய்ய முடியாது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். தாரமணி என்ற இடத்தில் மெடிக்கல் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கும், எஜுகேஷன் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கும் உள்ள இடத்தில் இரண்டாயிரம் பேர் குடியேறிவிட்டார்கள். எனவே அவர்களிடம் பேசி, "குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் வீடு கட்டித் தருகிறோம், தயவு செய்து இனிமேல் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யாதீர்கள்" என்று சொல்லி இப்போது அவர்களை வைத்திருக்கிறோம். மாற்று ஏற்பாடு செய்த பிறகுதான், அவர்களை வெளியேற்ற முடியும். இல்லையென்றால் அந்த இரண்டாயிரம் பேருக்கு நானாயிரம் அரிவாள்கள், ஆயிரம் குண்டர்கள், 500 லீடர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டு பெரிய கிளர்ச்சியைச் செய்வார்கள். ஜனநாயக நாட்டில் உள்ள சிக்கலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த மாதிரி பிரச்சினைகளைத் தந்திரமாகக் கையாள வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையிலேயே சொல்ல வேண்டுமென்றால், என்னுடைய மகன் புதுக்கோட்டையில் பிளாட்டாக நிலம் வாங்கியிருக்கிறான். அதிலே கொட்டகை போட்டிருக்கிறார்கள். சொந்தமாக வாங்கிய அந்த இடத்திலே...

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

(முற்பகல் 9-50.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: கேள்வி நேரத்தில் சொந்தப் பிரச்சினையைச் சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தலைவர் அவர்களே, சேர்பியாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். என்னிடத்திலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைக் காலி பண்ணச்சொல்லச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டெலிகேட்டாக இருக்கிறது. போலீசை விட்டு எடுக்க முடியாது. நிலைமை அப்படி இருக்கின்றன. அதைத் தந்திரமாகத்தான் செய்ய வேண்டும்.

திரு. எஸ். முத்து: வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்டுவது, அதை மேல் வாடகைக்கு விடுவது, அதை நான்கு ஆயிரம், ஐந்து ஆயிரம் [illegible] என்றும் சில இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. [illegible] நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: ஒரு சில பேரைப் பற்றி [illegible] உண்மையான தகவலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஊருக்கு [illegible] உண்மை. அதன் மீதும் நாங்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கும் போது, 'அன் ஆத்தரைஸ்டு', அதாவது ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு முன்னேயே போய் குடியேறி விடுபவர்களும் உண்டு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்தன்னன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, அப்படிக் குடியேறியவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு என்று போய் உடனே பாத்திரம், சட்டி, பாய், டெலிவிஷனை எடுத்தால், போட்டோகிராபர்கள் படம் எடுத்து அதற்கு ஏற்ற உள்ள ஒருசிலர் 'பார்த்தீர்களா, பார்த்தீர்களா, நடுத்தெருவில் மக்களை கொண்டு வந்து விட்டுவிட்டார்கள்' என்று பத்திரிகைகளில் போட்டு விடுவார்கள். அதனுடைய விளைவுகள் அப்படி இருக்கின்றன. என்ன கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், அத்தகைய தகாத செயல்களைத் தடுக்க இந்த அரசு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: இந்த அரசாங்கம் வீட்டுவசதி வாரியத்தின் வழியாக பல நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறது. சில இடங்களில் குடிசைகளைப் போடுவது போன்ற தகாத செயல்களைத் தடுப்பதற்கு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், தந்திரம் தோல்வியுற்றது என்று சொல்கின்ற அளவில் கருத்து சொன்னார்கள். அவர்கள் கையாண்ட தந்திரத்தை அவருடைய சொந்தக் காரியத்திலேயே நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று தெரிகிறது. அவர் அந்தத் தந்திரத்தை மாற்றிக்கொண்டு, முதலிலேயே குடிசைகள் வராமல் பாதுகாக்க எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அங்கே 'இல்லீகல்' லிக்கர் வியாபாரம் நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஆவன செய்து அதற்கு முடிவு பண்ண வேண்டும், பூட்லெக்கர்ஸ் ஆக்டின்படி கூட அவர்களைத் தடைசெய்யலாம். அதைச் செய்வதாக இருந்தாலும், கலெக்டர் அவர்களுக்கு எழுதி அனுப்பிச் செய்ய வேண்டும். அது ஒரு 'டைம் கன்ஸ்யூமிங் அஃபேர்' ஆக இருக்கும். கொஞ்சம் நாளாகி கூடியதாக இருக்கும். ஆகவே தான் தந்திரமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னேன். மற்றவைகளில் எல்லாம், 'ஸ்ட்ரெயிட்பார்வேர்ட்' ஆகவே இறங்கி விடலாம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.

*96 வினா.—திரு. கெ. சா. [illegible]: மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் தற்பொழுது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ள புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் யாவை?

(இ) இம்மாவட்டங்களில் முன்பே செயல்படுத்தப்பட்டுள்ள நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் எவை எவை மேம்பாட்டுப் பணிக்கு அரசினால் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: (அ) வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், வாணியம்பாடி வட்டத்தில் ஆண்டியப்பனூர் ஓடையின் குறுக்கே ரூ. 328 இலட்சம் செலவில் நீர்த்தேக்கம் கட்டும் திட்டமும், மற்றும் போளூர் வட்டத்தில் [illegible] ஆற்றின் குறுக்கே ரூ.179 இலட்சம் செலவில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் [illegible] திட்டமும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

(இ) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் ரூ. 18.05 கோடி செலவில் [illegible] செத்தியாத்தோப்பு அணைக்கட்டு திட்டங்களின் [illegible] திட்ட அறிக்கை [illegible] பரிசீலனையில் உள்ளது.

[illegible] மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் [illegible] மிகுதியாகப் பயன் [illegible] அந்த நீரால், [illegible] விவசாயி [illegible] அமைச்சர் அவர்கள் [illegible] ஆய்ப்படுத்துகின்ற, [illegible]

[illegible] நீர்ப்பாசனப் பகுதி [illegible]

[illegible] தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு [illegible]

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: ஏற்கெனவே, வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், வாணியம்பாடி வட்டத்திலே அமைய இருக்கின்ற ரூ. 3 கோடியே 28 லட்சம் மதிப்புள்ள திட்டம் இருக்கிறது. போளூர் வட்டத்தில் [illegible] ஆற்றுக்கும் குறுக்கே செண்பகத் தோப்பு அணை நீண்டகாலமாக வலியுறுத்தப் பட்டு வந்திருக்கின்றது. அந்தத் திட்டம் ரூபாய் 4 கோடி 20 லட்சம் மதிப்புள்ள திட்டம். அதையும் நிறைவேற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதாக அரசு கருதுகிறது. இதற்குமேல், இப்போதுதான் ஒப்புதல் கிடைக்கக்கூடிய நிலையிருக்கிறது. இன்றிலிருந்து இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்குக் கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆண்டுகள் ஆகும்.

திரு. கெ. இராமலிங்கம்: தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் நந்தன் கால்வாய் திட்டம் என்று அறிவிக்கப்பட்டு அது விரைவில் முடிக்கப்படும் என்று கடந்த அரசு சொல்லியிருந்ததே, அந்த நந்தன் கால்வாய் திட்டம் என்னவாயிற்று? எப்போது முடிவு பெறும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

கட்டளைக் கால்வாய்கள்.

*97 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கட்டளைக் கால்வாயிலிருந்து நீரை இராமநாதபுரம் மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் வழங்கும் திட்டம் ஏதும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது முதல் செயல்படத் தொடங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, புதுக்கோட்டை மாவட்டமும், இராமநாதபுரம் மாவட்டமும் பெரும்பாலும் வறட்சி மாவட்டங்களாகவே இருப்பது அரசினுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இப்போது அப்படிப்பட்ட திட்டம் இல்லாவிட்டாலுங்கூட, கட்டளைக் கால்வாயிலிருந்து வருகின்ற அந்த நீரை இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் அளிக்கும் வகையிலே திட்டம் தயாரிக்க முடியும் என்று பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. ஆகவே அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசு பரிவோடு பரிசீலனை செய்யுமா?

[1983 பிப்ரவரி 12

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே, காவிரிப் பிரச்சினையை உள்ளடக்கி இருப்பதால், பதிலையும் எச்சரிக்கையாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். கட்டளை ரெகுலேட்டரிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் பெரிய உயர் மட்ட கட்டளைக் கால்வாய் சுமார் 20,600 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பயன் அளிக்கிறது. அந்த 20,600 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய நீரை மட்டும்தான் அந்தக் கால்வாயிலே எடுத்துச்செல்ல முடியும். ஆனால் வெள்ளக் காலங்களிலே ஒட்டுமொத்தமாக ஏற்படக்கூடிய மழைநீரை, உபரி நீரை எப்படி இந்த இரண்டு மாவட்டங்களுக்குக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்கக்கூடிய அளவிற்கும், வேறு பல்வேறு பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கி உள்ள ஒரு திட்டமாக வைத்து அது வேறு தனியாக அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதற்காக ஒரு புதிய கோட்டம் ஒன்றையும் அரசு திறந்து அந்தப் பணிகள் நடைபெறுகின்றன.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: காவிரிப் பிரச்சினையை உள்ளடக்கி இருப்பதால்தான், நானும் மிக ஜாக்கிரதையாகவே கேட்க விழைகிறேன். புதிய திட்டம் உருவாகியிருப்பதாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிறது? இப்போதுதான் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா? அதை விரைவுபடுத்த ஏதேனும் நடவடிக்கையை அரசு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: மழைக்காலங்களில் காவிரியில் வெள்ளம் ஏற்பட்டு வெள்ள நீர் கடலுக்குச் செல்கின்றது. இப்படிச் செல்லாமல் செல்லும் உபரி நீரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த ஆய்வு நடைபெற்று வருகிறது. அந்த ஆய்வை விரைவில் முடிக்கவும், அரசினுடைய அனுமதியைப் பெறவும், அந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கும் ஒரு சிறப்புக் கோட்டம் தனியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: கட்டளைக் கால்வாய் என்றாலும்கூட இந்தத் திட்டம் மட்டுமல்லாமல், வேறு திட்டம் மிகுந்த இராமநாதபுரத்திற்கு என்று மேற்கொள்வதற்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டத்தைப் பற்றித்தான் சொல்கின்றார்கள். வேறு ஏதாவது திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொள்வதுபற்றிச் சொன்னால் எப்படி?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தனிக் கேள்வி போட்டால்தான் விளக்கம் தரமுடியும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ரொம்ப சரி.

1983 பிப்ரவரி 12]

காவிரி டெல்டா

*98 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) காவிரி டெல்டாவை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்ற திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: (அ) மற்றும் (ஆ) ரூ. 366 கோடி செலவில் காவிரி டெல்டாவை நவீனப்படுத்துவதற்கான திட்ட அறிக்கை அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, காவிரி டெல்டாவை நவீனப்படுத்துகின்ற அந்தத் திட்டத்திற்கு வெளிநாட்டு நிபுணர்களுடைய ஆலோசனை பெறப்படுகிறதா? அல்லது நம்முடைய நாட்டு நிபுணர்களே அதைப் பரிசீலிக்கின்றார்களா? ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, மழைக்காலங்களில் வெள்ளம் வந்தால் பாதிக்கப்படுவதால், நீர்த்தட்டுப்பாடு ஏற்படுகின்ற காலத்திலே கடைமடைப் பகுதிகளிலே, அதாவது டெல்டாப் பகுதிகளிலே பாசனம் இல்லாமல் போவது என்ற இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இருப்பதை கருத்திலே கொண்டு அதற்குரிய திட்டங்களைத் தயாரிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: திட்டத்தை, காவிரி டெல்டாவை நவீனப்படுத்த வேண்டிய திட்டம் 1969 ஆம் ஆண்டிலேயே ரூ. 49 கோடி செலவில் தயாரிக்கப்பட்டு உலக வங்கியில் நிதி உதவிக்காக அனுப்பப்பட்டது. காவிரி நீரைப் பங்கீடு செய்வதில் காவிரிப் படுகை மாநிலங்களுக்கிடையே தீர்வு ஏற்படாததால், இது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்கின்ற நிலைமையில், உலக வங்கியினுடைய நிதி உதவியை இதற்காகப் பெறுவது சாத்தியமில்லை என்று மத்திய அரசு சொன்னது. 1970 ஆம் ஆண்டு திரும்பவும் இது ரூ. 70 கோடி திட்டமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. அப்படி தயாரிக்கின்ற போது, நம்முடைய நீர்ப் பொறியாளர்களை மட்டும் வைத்து திட்டத்தைத் தயாரிக்காமல், மத்திய நீர்ப் பொறியாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளும் இடம் பெற வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டின்படி, அவர்களை வைத்து திரும்பவும் 1980 ஆம் ஆண்டு இதற்காக தனியாகச் சிறப்பு அலுவலர் ஒருவரைப் போட்டு, அவர்

மூலம் சம்பந்தப்பட்ட பிரதிநிதிகளையும் வைத்து விரிவான திட்டமாக நவீனப்படுத்துகின்ற திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, அது இன்றையதினம் 366 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. இன்றைய நிலைமையில் காவிரிப் பிரச்சினையும் உள்ளது. இது தான் நிலைமை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நவீனப்படுத்துகிற திட்டம் எத்தகையது? கால்வாய் கரைகளை மட்டும் சிமெண்ட் பூசுவது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுபோல் அடித்தளத்தில் சிமெண்ட் பூசுவது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சிமெண்ட் பூசும் முறை எத்தகையது? நவீனப்படுத்தப்பட்டால் அதன் விளைவாக ஏற்படும் பலன் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: நவீனப்படுத்துவது என்பது பொதுவாக கால்வாய்கள், கிளைக் கால்வாய்கள், உட் கிளைக் கால்வாய்கள் போன்றவைகளை கான்கிரீட் மூலம் நவீனப்படுத்துவது. உலக வங்கித் திட்டத்தில் உலக வங்கிப் பொறியாளர்களோடு கலந்து பேசப்பட்டது தான் காவிரி டெல்டாவை நவீனப்படுத்தும் திட்டம். ஆனால் பிரச்சினை என்னவென்றால், 'கன்ஜங்டிவ் ஆப் வாட்டர்' டெல்டா பகுதியில் இருக்கிறது. கிடைக்கக்கூடிய நிலத்தடி நீரை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பது நவீனப்படுத்துவதில் உள்ள மிகவும் முக்கியமான அம்சம். மேலும் இருக்கின்ற நீரின் வளமும் குறையாமல் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கு மேலாக வேளாண்மை முறை, சாகுபடி நிலைமை, நிலத்தடி நீர் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கி இதனைப் பார்க்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட பருவ காலங்களில் என்னென்ன பயிர்களை விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் உள்ளடக்கி இந்தத் திட்டம் இருக்க வேண்டுமென்று உலக வங்கி கூறியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் இந்தத் திட்டமும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கைத்தறி கூட்டுறவு நூற்பாலை

*99 **வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்:** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தர்மபுரி மாவட்டத்தில், ஊத்தங்கரையில் கைத்தறி கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்றை அமைக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: (அ) தர்மபுரி மாவட்டத்தில், ஊத்தங்கரையில் கைத்தறி கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்றை அமைக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

(இ) இந்த ஆலை சுமார் 706 லட்சத்தில் நிறுவப்பட இருக்கிறது. இதன் மூலம் சுமார் 710 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படும். 1984 ஆம் ஆண்டு முதல் காலாண்டில் இந்த ஆலை செயல்படத் துவங்கும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி கூட்டுறவு நூற்பாலை என்கிற பெயரில் அமைக்கப்படுவதால், அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் நூல் முழுமையாக கைத்தறித் தொழிலுக்கு மட்டும் தான் ஒதுக்கப்படும் என்று நான் உறுதி செய்துகொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: பொதுவாக கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் நூல் பெரும்பாலும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத்தான் தரப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் நூலைப் பொறுத்தவரையில், சில கவுண்ட்டைத்தான் அவர்கள் உபயோகிக்க முடியும். அவர்களுக்குத் தேவைப்படாத கவுண்ட்டை உற்பத்தி செய்கிறபோது, அவற்றை வெளி மாநிலங்களில் விற்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற கவுண்ட்டைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்குத் தேவையான நூலை உற்பத்தி செய்து வழங்க இந்த ஆலை ஏற்பாடு செய்யும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலையைக் கட்டும் வேலை துவங்கப்பட்டு விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: 'டெண்டர் கால் பார்' பண்ணப்பட்டு 'சிவில் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்' வேலை துவங்கியிருக்கிறது. ஓராண்டுக்குள் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் முடிந்து, 'மெஷினரி எரக்ஷன்' முடிவுற்று 1984 முதல் காலாண்டிலேயே பணி துவங்கும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: கைத்தறி கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹேண்ட்லூம் கோஆப்பரேட்டிவ் ஸ்பின்னிங் மில்கள் என்று இருக்கிறது. அப்படி எத்தனை கைத்தறி கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் தமிழகத்தில் இயங்குகின்றன? அதனுடைய நோக்கம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: கேள்வி தான் அப்படி இருக்கின்றதே தவிர, பதிலில் நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக கைத்தறி கூட்டுறவு நூற்பாலை என்று ஒன்று இல்லை. கேள்வி தான் அப்படி கேட்டிருந்தார்கள். அதை 'மீன்' பண்ணித் தான் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதி அப்படி பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. ஈ. என். வெங்கடேசன்: தர்மபுரி மாவட்டத்திலே தற்போது எத்தனை நூற்பாலைகள் உள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: கூட்டுறவுத் துறையில் இது ஒன்று தான். தனியார் துறையில் எத்தனை என்ற கணக்கு இல்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால், விவரமாகச் சொல்கிறேன்.

[1983 பிப்ரவரி 18

புதிய சர்க்கரை ஆலைகள்

*100 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 28—2—1982 அன்றிருந்தவாறு சர்க்கரை ஆலைகள் எத்தனை? அவை எவை?

(ஆ) இம்மாவட்டத்தில் மேலும் புதியதாக சர்க்கரை ஆலைகள் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அவ்வாலைகள் எங்கே, எப்போது அமைக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: (அ) இரண்டு.

(1) அறிஞர் அண்ணா சர்க்கரை—பொதுத் துறை ஆலை, குருங்குளம்.

(2) திரு. ஆரூரான் சர்க்கரை—தனியார் துறை ஆலை, வடபாதி மங்கலம்.

(ஆ) ஆம்.

(இ) மயிலாடுதுறை பகுதியில், அதாவது மாயூரம் தாலுகாவில் சுமார் ஒன்பது கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் 1,250 டன் செயல் திறன் கொண்ட ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க தமிழ் நாடு அரசு பரிந்துரை செய்து, அது இன்றைக்கு மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, மயிலாடுதுறையில் புதிதாக ஓர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை நிறுவுவதற்கான முயற்சியை அரசு எடுத்திருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. பொதுவாக தஞ்சையில் நெற்பயிர்கள் விளைச்சல் அதிகம். ஆனால் இப்போது அதில் நட்டம் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் வருகிறது. விவசாயிகள் தவிக்கிறார்கள். கரும்பு பயிரிட வேண்டுமென்ற ஆவல்தான் இன்றைக்கு விவசாயிகளிடம் இருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கிற வகையில், கரும்பை அங்குள்ள விவசாயிகள் அதிக அளவில் பயிரிட அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகின்ற வகையில், இன்னும் அதிகமாக சர்க்கரை ஆலைகளை அங்கு நிறுவ அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: ஏற்கெனவே இரண்டு சர்க்கரை ஆலைகள் அங்கு இருக்கின்றன. இன்னொரு ஆலை அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நெல்லுக்காவது நான்கு மாதத்

1983 பிப்ரவரி 18]

திலிருந்து ஆறு மாதம் வரை தண்ணீர் தேவை. ஆனால் கரும்புக்கு பத்து மாதம் தண்ணீர் தேவை. ஏற்கெனவே காவிரி நீர் இல்லாததால், நெல் விளைச்சல் இல்லை. எனவே இப்போது உள்ள நிலைமை என்னவென்றால், இந்த ஆலையை கூட்டுறவுத் துறையில் அமைக்க உரிமம் கேட்டு, அது இன்றைக்கு மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வதைப்பற்றி பின்னால் யோசிக்கலாம். ஆனால் தனியார் யாராவது தஞ்சை மாவட்டத்தில் இதனை அமைக்க முன்வந்தால், அவர்களுடைய மனுக்களை மைய அரசுக்கு இந்த அரசு பரிந்துரை செய்து, அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யும்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்: தனியார் துறையில் சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளனவா? மாநிலம் முழுவதும் தனியார் துறையில் சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க வேண்டுமென்று தனியாரிடமிருந்து அரசுக்கு வந்துள்ள விண்ணப்பங்கள் எத்தனை? எத்தனை இப்போது பரிசீலிக்கப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்து மட்டும் கேள்வி கேட்கப்பட்டுள்ளது. என்றாலும் சொல்கிறேன். மாநிலம் முழுவதிலும் இருந்து சர்க்கரை ஆலைகள் அமைப்பதற்காக விண்ணப்பங்கள் தமிழ் நாடு அரசுக்கு வந்திருக்கின்றன. வேண்டிய ஒன்பது விண்ணப்பங்கள் கூட்டுறவுத் துறையைச் சார்ந்தது. மீதி எட்டும் தனியார் துறையிலிருந்து வந்துள்ள விண்ணப்பங்கள். இவற்றில் ஆறு விண்ணப்பங்களை மைய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்து அனுப்பியுள்ளோம்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மயிலாடுதுறை பகுதியில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை அமைக்க உரிமம் கோரி மத்திய அரசிடம் விண்ணப்பித்தது எப்போது? மைய அரசிடமிருந்து ஏதேனும் குறிப்புகள் மறுத்தோ அல்லது ஏற்றோ வந்திருக்கின்றனவா? அப்படி வந்திருந்தால், அதற்குரிய விடையை இந்த அரசு எப்போது அனுப்பியது? அதை விரைவில் அமைக்க நடவடிக்கை விரைவுபடுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்து ஓராண்டுக்கு மேல் ஆகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைக்கான கரும்பு பயிரிடும் பகுதி போதுமான அளவுக்கு இருக்கிறதா என்பது போன்ற விவரங்களைக் கேட்டிருந்தார்கள். அந்த விவரங்களெல்லாம் மீண்டும் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மாதம் கூடுகிற லைசென்சிங் கமிட்டியிலேயே நமக்கு உரிமம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்

இருந்தோம். தொடர்ந்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மாநில அரசும் இது குறித்து தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறது. உரிமம் கிடைக்குமென்று நினைக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 10—2—1983 அன்றைய வினாப் பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்பட்ட வினா 79 மற்றும் 83.

'லிம்போ' சிமெண்ட்

*79 வினா.—திரு. கி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) 'லிம்போ' எனப்படும் ஒரு வகையான சிமெண்ட் தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தலைவரவர்களே, சிமெண்ட்டுத் தட்டுப்பாடு பெரிய அளவிற்கு இருக்கிற இந்த நேரத்தில் 'லிம்போ' எனப்படும் ஒருவகையான சிமெண்ட் மார்க்கெட்டில் விற்கப்படுகிறது. அந்த சிமெண்ட் இந்த மாநிலத்தில் விற்பனை செய்யப்படவில்லை என்றால், எங்கிருந்து வருகிறது? அது அரசின் அனுமதியோடு விற்கப்படுகிறதா, அனுமதியில்லாமல் விற்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு சிமெண்ட் கார்ப்பரேஷன் நடத்தும் இரண்டு ஆலைகளிலும், தனியார் துறையில் உள்ள மற்ற ஆலைகளிலும் அந்த சிமெண்ட் உற்பத்தியாகவில்லை. வெளியில் இந்த சிமெண்ட் விற்பனையாவது பற்றி எனக்குத் தகவல் இல்லை.

திரு. கி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தலைவரவர்களே, 'லிம்போ' சிமெண்ட் உமி, தவிடு, மற்றும் பல்வேறு பொருள்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் சிமெண்ட். இப்போது இது பகிரங்கமாக விற்கப்படுகிறது. போஸ்டர் அடித்து, நோட்டீஸ் போட்டு, விற்கப்படுகிறது. இந்தத் தகவலை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, சிமெண்ட் கட்டிடங்கள் கட்டும் அளவிற்கு இருக்கிறதென்றால், அரசு அதை அறிந்தால், அந்த சிமெண்ட்டைத் தயாரிக்க இந்த மாநிலத்தில் உள்ளவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு அல்லது வேறு மாநிலங்களிலிருந்து வாங்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கனவே சொல்லேன். அது குறித்து விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை. போஸ்டர் அடிக்கப்படுகிறது, விலைப் பட்டியல் எல்லாம் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அந்த விவரங்களையெல்லாம் தந்தால், அவர்கள் யார் மூலம் பெறுகிறார்கள், எங்கிருந்து பெறுகிறார்கள் போன்ற விவரங்களை எல்லாம் விசாரித்து, பின்னால் சொல்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: சிமெண்ட் பற்றாக்குறையால் வீட்டு வேலைகளை சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டியவர்கள் இத்தகைய கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். வெளியிலே சிமெண்ட் தருகிறோமென்று சொல்லி, அதிக விலையை வாங்கிக்கொண்டு, அதிலே கரியையும், சுண்ணாம்பையும் சேர்த்து, இது புது வகையான சிமெண்ட், இதை கான்கிரீட்டுக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடாது, பிளாஸ்டரிங்குக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடாது, கட்டிடம் கட்ட உபயோகிக்கலாம் என்று சொல்லி, கொடுக்கிறார்கள். வேறு வழியில்லாமல் அதை வாங்கி, கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது இது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுவதால், இதை வைத்துக் கொண்டு, அந்த சிமெண்ட்டின் நடமாட்டத்தைக் கண்டுபிடித்து, ஏமாற்றுகிறவர்களின்மீது, விதிகளின் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல, அதுபற்றிய விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை. அப்படி பத்திரிகைகளிலோ, வேறு வகையிலோ விளம்பரங்கள் வந்ததை நான் பார்க்கவும் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வதுபோல ஏதாவது மலர்கள் அதைப்பற்றி விளம்பரம் செய்திருந்தால், அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: நான் சொன்னதையே ஒரு தகவலாக எடுத்துக் கொண்டு, நடவடிக்கை எடுக்க இலாக்காவிற்கு உத்தரவிடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: இது குறித்து ஒரு பெரிய புலன் விசாரணைதான் நடத்த வேண்டும். பொத்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாவட்டத்தில் விற்கப்படுகிறது, இந்தத் தாலுக்காவில் கிடைக்கிறது என்று விவரங்களைச் சொன்னால், நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு ஆதாரத்தோடுதான் சொல்லுவார்கள் என்பதால், அது குறித்து ஆய்வு செய்ய அரசு முயற்சிக்கும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: இந்த சிமெண்ட் உபயோகமான சிமெண்டாக இருந்தால், அதைத் தயாரிக்க அரசு உற்சாகப்படுத்துமா? பல கட்டிடங்களை 'அம்போ' என்று விட்டுவிடும் நிலை இருக்கிறது. இதனால் அந்த நிலையைத் தவிர்க்க முடியுமென்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இப்படிப் பட்ட வார்த்தைகளுக்காகவே துணைக் கேள்வி கேட்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள், அந்த சிமெண்டில் கட்டிடங்களைக் கட்டினால், 'அம்போ' என்று ஆகிவிடுகிறதென்று குற்றச்சாட்டு சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: உறுப்பினரவர்களும் 'அம்போ' என்கிறார்கள், அமைச்சரவர்களும் 'அம்போ' என்கிறார்கள். அதனுடைய அர்த்தம் என்ன?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அதை 'அம்போ' என்று விட்டுவிட வேண்டியதுதான்.

தமிழ் நாட்டில் வைரப் படிவங்கள்

*80 **வினா.**—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் மற்றும் டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பின்வரும் வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க விரும்புகிறோம்—

(அ) தமிழ் நாட்டில் ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டால், வைரம் கிடைக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது என பெல்ஜியம் நாட்டைச் சேர்ந்த வணிகர் ஒருவர் தொழில் அமைச்சரிடம் 1981 டிசம்பரில் கருத்து தெரிவித்திருந்தார் என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், அது குறித்து அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு: (அ) மற்றும் (ஆ) பெல்ஜியம் நாட்டில் வைர வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலதிபரும், ராஜ் இண்டர் நேஷனல் அசோசியேஷனின் தலைவருமான திரு. எஸ். ராஜ் என்பவர் 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் என்னைச் சந்தித்தார்.

வைரப் படிவங்களைக் கண்டறியும் பணியில் பெல்ஜியம் நாட்டு நவீன தொழில் நுட்ப முறைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வைரப் படிவங்களை தமிழ் நாட்டில் கண்டறியும் சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன என்று திரு. எஸ். ராஜ் ஒரு கருத்து தெரிவித்தார், தமிழ் நாட்டில் வைரப் படிவங்கள் கண்டறியும்

களப்பணி ஆய்வுகளில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறைகள் பற்றி பெல்ஜியம் நாட்டினரின் கருத்துக்களைப் பெற்று அளிப்பதாகக் கூறிச்சென்றவரிட மிருந்து மேற்கொண்டு எந்தத் தகவலும் இல்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தலைவரவர்களே, இது மிக முக்கியமான ஒரு சொத்து. பெல்ஜியம் நாட்டிலிருந்து வந்த வணிக நண்பர் தெரிவித்த கருத்தின் அடிப்படையில், நம்முடைய தமிழக அரசே, அங்கிருந்து பதில் வரவில்லை என்றாலும், அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, விவரங்களைப் பெற்று, மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு, இதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடலாம் அல்லவா. இது குறித்து மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே, நம்முடைய மத்திய புவியியல் அமைப்புப் பிரிவு ஏற்கெனவே நம்முடைய மாநிலத்தில் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் வைடூரியம், ரூபி, சஃபையர் போன்ற மணிக் கற்கள் கிடைத்துள்ளதாகத் தகவல் இருக்கிறது. ஆனால் வைரம் எந்த இடத்திலும் கிடைத்ததாகத் தகவல் இல்லை. தொடர்ந்து இந்தத் துறை ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. எங்கேயாவது அதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதாகத் தெரிய வந்தால், அப்போது பெல்ஜியம் நாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டு, அவர்களுடைய டெக்னாலஜியைப் பெற்று, அவற்றை வெட்டி எடுக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: நம்முடைய நாட்டிலே வைரம் இருக்கும் என்பதில் எனக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உண்டு. நம்முடைய குழந்தைகளை கண்ணே, முத்தே, மாணிக்கமே என்று எல்லாம் சொல்லு கிறோம் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஒரு கவிஞனாக இருக்க வேண்டியவர்; கோறடாவாக வந்துவிட்டார்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தலைவரவர்களே, என்னுடைய மனைவி பெல்ஜியத்தில் படித்தவர். இதில் பதில் வாங்காமல் என்னால் வீட்டிற்குப் போக முடியாது. ஒரு வைரக் கம்மலாவது கிடைக்காதா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்காக நான் பரிதாபப்படுகிறேன். உடனடியாக பதில் தர முடியாத சூழலில் இருக்கிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினரவர்கள் வீட்டிற்குப் போக வேண்டுமே! (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் வீட்டுக்குப் போக, தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் ஏதாவது வழி செய்யுங்கள் (சிரிப்பு) அவர் சொன்னதைப்போல, தமிழ் நாட்டில் மனிதர்கள் வைரங்களாக இருக்கலாம். ஆனால் வைரங்கள் இருப்பதாக எந்த ஆய்விலும் வெளிவர வில்லை. புவியியல் துறை ஆய்வு செய்து, அதற்கான சாத்தியக்கூறு இருந்தால், அரசு தொடர்ந்து வலுவான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. சி. நா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவரவர்களே, நெய்வேலியில் நிலக்கரி கிடைக்கப் போகிறதென்பது 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக யாருக்கும் தெரியாது. தீவிரமான ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்ட பிறகுதான் இப்போது நமக்குப் பெரிய நிலக்கரிக் களஞ்சியம் கிடைத்திருக்கிறது. அதைப் போல நம்முடைய மாநிலத்திலே இதற்கு நவீன ஆய்வு வசதிகள் இல்லாமலிருக்கலாம். பெல்ஜியம் போன்ற வெளி நாடுகள் இதிலே முன்னேறியுள்ளதால், அவர்களிடம் உள்ள நவீன வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, இது குறித்து உண்மையை அறிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி உண்மைகளை அறிய இந்தப் பணியைச் செய்யலாமென்று சொன்னால், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் வீட்டுக்குப் போக வாய்ப்பு ஏற்படும். இது குறித்து அமைச்சரவர்களின் கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாநில புவியியல் பிரிவு நல்ல முறையிலே ஆய்வுகள் செய்யக்கூடிய ஒரு அமைப்புதான். ஏற்கெனவே ஆய்வுகள் செய்ததன் அடிப்படையிலே இதுவரை கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று சொன்னேன். தொடர்ந்து அந்த ஆய்வை பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் மேற்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இதில் ஆய்வு செய்வதற்கு வெளி நாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமானால் அந்த டெக்னாலஜியைப் பெற, கன்சல்டன்சியைப் பெற செலவு செய்ய வேண்டிய தொகை அதிகமாக இருக்கும். இந்தப் பகுதியிலே இருக்கிறது என்பதற்குக் அனுசரணையான பதில் மாநில புவியியல் பிரிவில் இல்லாத நிலையில், அதற்காகப் பெருந்தொகையைச் செலவிடுவது, [illegible] மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களே கேள்வி கேட்க வசதியாக [illegible].

(முற்பகல் 10-20)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : புவியியல் ஆராய்ச்சியில் மாநில அரசும் ஈடுபட்டிருக்கிறது, மத்திய அரசும் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குடிக்காரக்கோணம் என்ற இடத்திலே வைரம்

இருப்பதாகச் சொல்லி, அங்கே மத்திய அரசின் புவியியல் துறையினர் ஆய்வு நடத்தினார்கள். இங்கே நமது அரசிலே ஹோம் டிப்பார்ட்மெண்ட்லே செக்ரட்டரியாக இருந்து, இப்போது ஷிப்பிங் டிப்பார்ட்மெண்ட்லே சென்ட்ரல் செக்ரட்டரியாக இருக்கும் அலக்சாண்டர் அவர்களின் பிரதர் ஹைதராபாத்திலேயிருந்து வந்து ஆராய்ந்து பார்த்தபோது, அங்கே வைரம் இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசினுடைய ஆய்வு எப்படி இருந்தது என்பதைப்பற்றி, நம்முடைய மாநில புவியியல் துறை அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்யுமா? அதோடு நம்முடைய கொறடா அவர்களுடைய நம்பிக்கையையும் வலுவூட்ட அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு : எல்லோருமே நம்முடைய கொறடா அவர்களின் மீது மிகுந்த அனுதாபம் காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் எப்படியாவது பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. மாநில புவியியல் பிரிவு மட்டுமல்ல, மத்திய புவியியல் ஆராய்ச்சிப் பிரிவும் அந்த ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டிருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நமது அரசு அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, அந்த ஆய்வின் முடிவைப் பெறவும், அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு அதைப் பெற்று அதன்மீது தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கவும் முயற்சி எடுக்கும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : நிலக்கரியும் ஒருவகையில் வைரம். நிலக்கரியை கறுப்பு வைரம் என்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் நிலக்கரி கிடைக்கிறது என்கிறபோது, வைரமும் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பெல்ஜியம் நாட்டுக்குச் சென்று இதுபற்றி மேலும் பல விவரங்களை அறிந்து வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு : அப்படி ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அவை நிறைவேற்றி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அனுமதியும் வாங்கிக்கொடுத்தால், அங்கே போய் இவைகளையெல்லாம் கண்டறிய எனக்கும் மகிழ்ச்சிதான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[1983 பிப்ரவரி 12

2. உரிமைப் பிரச்சினைகள்.

(1) 'மக்கள் குரல்' நாளேட்டில் மேலவை உறுப்பினர் திரு. க. மீனாட்சி சுந்தரம் அவையில் கேட்ட வினாவைத் திரித்தும் அவர் பெயரை இருட்டடிப்பு செய்தும் செய்தி வெளியிட்டது குறித்து.

(2) 7—2—1983 அன்று சத்துணவுத் திட்டக் கணக்கை பொறுப்பாளர்களிடம் ஆசிரியர்கள் ஒப்படைப்பது குறித்த அரசாணை தெளிவாக இருப்பதாக முதலமைச்சர் கூறிய கூற்று குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள் விதி 157-ன் கீழ் இரண்டு உரிமைப் பிரச்சினைகள், ஒன்று 'மக்கள் குரல்' பத்திரிகையின் மீதும், இன்னொன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மீதும் எழுப்ப அனுமதி கோரியிருக்கிறார்கள். இந்த உரிமைப் பிரச்சினைகள் எவ்வாறு விதிகளின் கீழ் வருகின்றன என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 'மக்கள் குரல்' ஏடு மேலவை நிகழ்ச்சிகளை வெளியிடும்போது. என் தொடர்பான செய்திகளைத் திரித்தும், என் பெயரை இருட்டடிப்பு செய்தும் வெளியிட்டு வருகிறது. உதாரணமாக, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில், 8—2—1983 அன்று நான் கேட்டிருந்த "தஞ்சை மாவட்டத்தில் பால் பெருக்குத் திட்டத்தின்கீழ் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஏதும் மேற்கொள்ளப் பட்டனவா? 'ஆம்' எனில், அத்திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?" என்ற மூலக் கேள்விக்கு விடையளித்த மாண்புமிகு ஊரகத் தொழிலமைச்சர் அவர்கள், "தஞ்சை மாவட்டம், பால் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ் அமையவில்லை, ஆகவே, பால் பெருக்குத் திட்டத்தின்கீழ் யாதொரு தொகையும் ஒதுக்கப்படவில்லை" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து, நான் துணைக் கேள்வி கேட்டபோது, "தஞ்சை மாவட்டத்திலே பால் அபிவிருத்தித் திட்டம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, அதற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையை ஆண்டு முழுவதுமாகச் செலவு செய்து பயன்படுத்தும் அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்குச் சொன்னால் தான், அது பயன் தரும், ஆகவே, அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்குமா?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு விடையளித்த மாண்புமிகு ஊரகத் தொழிலமைச்சர் அவர்கள், "தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், பால் பெருக்குத் திட்டத்தின்கீழ் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், தமிழக அரசு தனது சொந்தத்

'மக்கள் குரல்' நாளேட்டில் மேலவை உறுப்பினர் திரு. க. [illegible]
அவையில் கேட்ட வினாவைத் திரித்தும்,
மீனாட்சிசுந்தரம் அவர் பெயரை இருட்டடிப்பு செய்தும் செய்தி
வெளியிட்டது குறித்து

1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

திட்டத்தின் மூலம் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து பால் வளப் பெருக்கத்துக்குத் துணை புரிந்து வருகிறது" என விடையளித்தார்கள். தொடர்ந்து அரசு மேற்கொண்டுள்ள பல்வேறு திட்டங்களை விவரித்தார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து, துணைக் கேள்விகளுக்கு அமைச்சர் விடையளித்த போது, நான் விடுத்த அடுத்த துணைக் கேள்வியில், "தஞ்சாவூர் பால் பெருக்குத் திட்டங்கள் எதுவும் இல்லாவிட்டாலும், அந்தப் பகுதியில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றவை தொடர்பாக அமைச்சர் இங்கே இந்த அவையிலே சொல்வது உண்மையிலேயே மன நிறைவைத் தருகிறது" என குறிப்பிட்டு பாராட்டியே உள்ளேன்.

உண்மை இவ்வாறிருக்க, 9—2—1983 (சென்னை) மக்கள் குரல் ஏட்டிலே, "தஞ்சை மாவட்டத்தில் பால் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்று மீனாட்சிசுந்தரம் கூறிய புகாருக்கு அமைச்சர் கிருஷ்ணசாமி பதிலளித்தார்"—என பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

நான் வினா எழுப்பினேன். அமைச்சர் தான் "தஞ்சை மாவட்டம் பால் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ் அமையவில்லை"—என்றார். நான் அவ்வாறு குறிப்பிட்டு புகார் கூறவில்லை; மாறாக, தொடர்ந்து அவரது பதிலில் திருப்தியடைந்து அவரைப் பாராட்டியே உள்ளேன்.

உண்மை இவ்வாறிருக்க, நான் புகார் கூறியதாக 'மக்கள் குரல்' ஏடு வேண்டுமென்றே செய்தியைத் திரித்து வெளியிட்டு, பொது வாழ்வில் எனக்கு இருக்கும் நற்பெயரைக் களங்கப்படுத்த முயன்றுள்ளது. இது மேலவையின் உரிமையை மீறிய செயலாகும்.

மேலும் "வாராந்திர லாட்டரி நடத்த தமிழக அரசு பரிசிலனை செய்து வருகிறது" என்று என்னுடைய மூலக் கேள்விக்கும் துணைக் கேள்விக்குமாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தந்த தகவலை வேறு யாருடைய கேள்விக்கோ அமைச்சர் பதிலளித்துள்ளார் என்று கருதும் வகையில் என் பெயரை இருட்டடிப்பு செய்து 'மக்கள் குரல்' 8—2—1983 (சென்னை) ஏட்டில் செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இதுபோன்ற மேலவைச் செய்திகளைத் திரித்தும், இருட்டடிப்புச் செய்தும் வெளியிடுவது அவையின் உரிமையை மீறிய செயலாகும். எனவே, இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கிட வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடுத்தது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: கடந்த 7—2—1983 அன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள் ஆளுநர் உரை மீது தனது கருத்துக்களை மேலவையில் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தபோது, சத்துணவு பற்றிய விவாதம் வந்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி குறுக்கிட்டுப் பேசினார். அதைத் தொடர்ந்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், சில இடங்களில் ஆசிரியர்கள் இன்னும் சத்துணவுப் பொறுப்பாளர்களிடம் கணக்கை ஒப்படைக்காமல் இருக்கிறார்கள் எனக் கூறினார். அதற்கு விடை யளித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் சில கருத்துக் களைக் கூறிய பின், நான் "மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது சில பள்ளிகளில் கணக்கை ஒப்படைக்காமல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பொதுவாக அரசிடமிருந்து அல்லது அதிகாரிகளிடமிருந்து செல்லுகிற ஆர்டர்கள், உத்தரவுகள் தெளிவாக இல்லை என்றும், தெளிவான ஆணை வந்திருந்தால், இந்தச் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது என்பதனை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்றும் குறிப்பிட்டேன்.

அதற்குப் பதிலளித்து பேசிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், "அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய பெயரிலே இருக்கின்ற (சங்க) உறுப்பினர் களைக் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்" என்றும், ஆனால், அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவு தெளிவான முறையிலே இருக்கிறது என்றும், இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று ஒப்புதல் கொடுத்த பிறகு உத்தரவு சரியாக இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். தங்களின் மேலான பார்வைக்கு தஞ்சை மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் அவர்களின் ந.க. எண் 2091 அ5/83, நாள் 1—2—1983-யை இத்துடன் இணைத்துள்ளேன்.

அந்த செயல்முறைகள் ஆணையில் 3-வது பத்தியில், "முழுப் பொறுப்பையும், ஒப்படைக்கத்தக்க விளக்கமான அறிவுரைகள் பின்னர் அறிவிக்கப்படும். அதுவரை தலைமையாசிரியர்களே பொறுப்பினை வகித்து வர வேண்டும்" என்றும் "உணவு தயாரித்தலை மேற்பார்வையிடல், உணவு அளித்தல் ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்க அவர்கள் (சத்துணவு பொறுப்பாளர் களை) அனுமதிக்க உரிய அறிவுரைகளை தலைமையாசிரியர்களுக்கு வழங்கிட அனைத்து பள்ளித் துணை ஆய்வர்களும் உதவிக் கல்வி அலுவலர்களும் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்" என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் தெளிவாக ஆணை இல்லை என்று நான் சொன்னேன். ஆனால், தஞ்சை முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் ஆணையில், முழுப் பொறுப்பையும் ஒப்படைக்கத் தக்க விளக்கமான அறிவுரைகள் பின்னர்

அறிவிக்கப்படும். அதுவரை தலைமையாசிரியரே பொறுப்பினை வகித்து வர வேண்டும்" அதாவது—முழுப் பொறுப்பையும் ஒப்படைக்கக்கூடாது என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 8—2—1983 வரை இதைத் தவிர வேறு உத்தரவுகள் எதுவும் அங்கு பிறப்பிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்தச் செய்தி வானொலியில் 7.2.1983 அன்று ஒலிபரப்பப்பட்டதற்குப் பிறகு, நேற்றுதான் பொறுப்பு களை ஒப்படைக்குமாறு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதிகாரிகள் பிறப்பித்த ஆணை இப்படி இருக்க, பொறுப்பினை ஒப்படைக்குமாறு தெளிவான ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்பும், ஆசிரியர்கள் கணக்கை ஒப்படைக்கவில்லை என்ற தவறான கருத்து பரவும் வகையிலும், சங்க உறுப்பினர்களைக் காக்க என்னைப் போன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் உண்மைக்கு மாறான தகவல்களைத் தந்ததைப்போலவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் கருத்துக்களைச் சொல்லி அவைக்கு தவறான தகவலைத் தந்துள்ளார்.

எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மீது நான் கொண்டு வந்துள்ள இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்பி விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கிட வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இவைகள் மீதான என்னுடைய தீர்ப்பை பின்னர் வழங்குகிறேன்.

(3) மாண்புமிகு முதலமைச்சர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள் குறித்து அவையில் வழங்கிய கருத்துக்களின் மீது வழக்குரைஞர்கள் சங்கத்தின் தீர்மானம் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள் மேலவை விதி 157-ன்கீழ் வழக்கறிஞர்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது தொடர்பாக ஒரு உரிமைப் பிரச்சினைக்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது எவ்வாறு உரிமைப் பிரச்சினை விதிகளின்கீழ் வருகிறது என்று சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தின் இரண்டு அவை களிலும் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நீதிமன்றம் சுதந்திரமாக இயங்கவும், மக்களுக்கு சமூக நீதி கொடுப்பதற்காகவும் அவர்

களுடைய எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் இந்த அவையிலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவராகிய தாங்கள், நடுநிலைமையோடு இருந்து, நீதி நெறி தவறாமல் நடத்திச் செல்லுகின்ற ஆற்றல் பெற்றிருப்பதை தமிழ் மாநிலம் முழுவதும் அறிந்த பெருமைக்குரிய தாங்கள் இந்த உரையை அனுமதித்திருக்கிறீர்கள். தவறு என்று இருந்தால் தாங்களே தடுத்திருப்பீர்கள். இந்த அவையிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களை உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ரொம்ப நன்றி.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தவறு என்று சொன்னால் தடுத்திருப்பீர்கள். இதை 'இந்து' பத்திரிகையிலேயும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் என்ன தீர்மானம் வெளியிட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனக்கும் முடிச்சு போடுகிறார் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: இந்த அவையினுடைய மதிப்பையும், மரியாதையையும் பார்த்துத்தான் சொல்கிறேன். இதை 'இந்து' பத்திரிகையிலேயும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். என்ன தீர்மானம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து விஷயத்துக்கு வர வேண்டும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: "Grave concern" அதாவது 'பயங்கரமான பாதிப்பு' என்ற அளவிலே தலைப்புப் போட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள்.

"The resolution expresses grave concern over the remarks made by the Chief Minister on the Floor of the Two Houses of the State Legislature in the course of his reply to the Governor's Address."

(முற்பகல் 10-30)

இப்படிச் சொல்லப்பட்டிருப்பது அவையின் உரிமை மீறிய செயலாகும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நியாய [illegible] நீதிமன்றங்கள் இயங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் கருத்[illegible]த்தார்கள். எந்த

ஒரு நீதிபதியின் நடவடிக்கையைப் பற்றியும், அவர் குறிப்பிடவில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் யாரைப்பற்றியும் அவர் கருத்து சொல்லவில்லை. பொதுவான ஒரு கருத்தைத்தான் அவர் இங்கே தெரிவித்தார். இந்த கருத்தைத்தான் இந்திய நாட்டு பிரதமர் அவர்களும் "அச்சத்தை ஊட்டும் அம்சம் நீதிமன்றத்தில் அரசியல் நுழைவது" என்று லா இன்ஸ்டிடியூட்டில் பேசும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

பொது வாழ்க்கைக்கு வந்திருக்கிற நாம் சமூக நீதிக்காகப் போராட வேண்டியவர்கள். அதை வலியுறுத்துகிற வகையில்தான் ஒரு நியாயமான கருத்தை, ஒரு பொதுவான கருத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அவையைக் காட்டிலும் வேறு எங்கேயோ இருந்துகொண்டு இந்த மன்றம் எப்படி செயல்படுவது என்பதை யாரும் சொல்ல முடியாது. இதைப்பற்றி தங்களைத் தவிர வெளியே இருப்பவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற நிலை ஏற்படுமானால், நாங்களெல்லாம் எங்களுடைய எண்ணங்களைத் தடையின்றி வெளியிட இயலாதோ என்ற அச்சம் ஏற்படுமாகையால், இதை ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்சினையாகக் கருதி இதன் அடிப்படையில், இதனை உரிமைக் குழுவுக்கு விட்டு நியாயம் வழங்கக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இதன்மீதான எனது தீர்ப்பினை பின்னர் வழங்குகிறேன். இன்றைக்கு உரிமைப் பிரச்சினைகள் இவ்வளவுதான்.

3. அறிவிப்புகள்.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, மேதகு தமிழக ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து 10—2—1983 தேதியிட்ட கீழ்க்கண்ட செய்தி வந்துள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்:

"நான் 24—1—1983 [illegible] சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை யாற்றியதற்காக[illegible]ய நன்றியறிவிப்புத் தீர்மானத்தை மனநிறைவோடு பெ[illegible]ன்."

4. தனி உறுப்பினர் அலுவல்.

சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ் நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குபடுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் அவையில் இல்லை. எனவே அடுத்த சட்ட முன்வடிவு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

(2) தமிழ் நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு திருமணங்களைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்ற பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1979) — தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பா. ரா. நாமன் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்.

திரு. பா. ரா. நாமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள், இந்த மாநிலத்தில் நடைபெறும் அனைத்துத் திருமணங்களையும் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கும் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து சென்ற தொடர் கூட்டத்திலேயே நான் பேசியிருக்கிறேன். அன்றையதினம் என் பேச்சு முடிவுறாத காரணத்தால், அதைத் தொடர்ந்து இன்றைக்குப் பேசி முடிக்க இருக்கிறேன். அன்றைய தினம் விவாதத்தில் பங்கு கொண்டவர்கள் தங்களின் தந்தையார்கள் மற்றும் மூதாதையர்கள் பற்றியெல்லாம் கூட குறிப்பிட்டு சிறப்பான பல கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கும் மேதைகள், அறிஞர்கள், பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர்கள் போன்றவர்களெல்லாம்கூட எப்படி சுயமரியாதைத் திருமணங்களில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்கள் என்பதுபற்றியெல்லாம்கூட இங்கே கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதுமட்டுமல்லாமல், இந்திய நாட்டிலேயே ஒரு முன்னோடியாக தமிழகத்தில் பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தவர்கள் சுயமரியாதைத் திருமணங்களை நடத்திக் காட்டியதன் மூலம் எப்படி சமுதாயப் புரட்சியை உருவாக்கினார்கள் என்பதையும் அதிலும் குறிப்பாக, தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இத்தகைய திருமணங்களுக்கு ஒரு சட்டப் பாதுகாப்பு தேவை, வேண்டும் என்று எப்படி பெரிதும் முயன்றார்கள் என்பதையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. இராமமூர்த்தி தலைமையில்)

இன்றையதினம் திருமணங்கள் என்பவை சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலும் மதக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலும்தான் பெரும்பான்மையாக நடைபெறுகின்றன. கிருத்துவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களின் திருமணங்கள் தேவாலயங்களில் நடைபெற்றாலும், அங்கே உள்ள குருவானவர்கள் அத்தகைய திருமணங்களைப் பதிவு செய்கிறார்கள். அந்த வகையில் அங்கே நடைபெறும் திருமணங்களைப் பதிவு செய்யும் உரிமையை அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து பெற்று, ஆலயங்களில் திருமணம் முடிந்த உடனே, முறையான வகையிலே அந்தத் திருமணங்களையெல்லாம் பதிவு செய்து வைக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே இஸ்லாமிய மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் செய்துகொள்கிற திருமணங்கள் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்யப்படாவிட்டாலும்கூட, அத்தகைய திருமணங்கள் சமுதாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

முன்பு நான் பேசும்போது "Marriages are made in heaven" என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால் இன்றையதினம் பத்திரிகைகளைப் பார்க்கிறபோது "marriages are made in heaven" என்று சொல்லுவது சரியாக இருக்காது என்றுதான் தோன்றுகிறது. காரணம் அந்த அளவுக்கு மேட்ரிமோனியல்பற்றி அதிகமான விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டு, திருமணங்கள் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. இப்படி, காலப் போக்கில் புதுப்புது கருத்துக்கள் தோன்றுகின்றன. சமயத்தின் அடிப்படையிலும், மதத்தின் அடிப்படையிலும் நடைபெறுகின்ற திருமணங்கள் இறைவனோடு இணைக்கப்பட்டு நடத்தப்படுவதால், அவைகளுக்கு ஒரு தூய்மையும், பெருமையும், கண்ணியமும் ஏற்படுகின்றன என்று நம்முடைய முன்னோர்கள், மூதாதையர்கள் நம்பினார்கள். அதனால்தான் திருமணங்களின்போது பெரியவர்களிடம் ஆசியைப் பெற்றால், அத்தகைய திருமணங்கள் நிலைத்து நிற்கின்றன என்ற கருத்து நமது இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இன்றும் மேலோங்கி இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் இன்றும் கூட்டுக் குடும்பங்கள், குடும்ப அமைப்புகள் என்பவை அப்படியே பழைய கட்டுக்கோப்போடு விளங்குகின்றன. எனவே மற்றவர்களுக்கு இல்லாத ஒரு சிறப்பு நமக்கு என்னவென்றால், பழைய முறைகளின்படி பெரியவர்களின் ஆசியோடு நடைபெறும் திருமணங்கள் புனிதமானவையாகவும் கண்ணியமானவையாகவும் கருதப்படுகின்றன.

[திரு. பா. ஈ. [illegible]] [1983 பிப்ரவரி 12

இருந்தாலும் கூட, திருமணங்களால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள், நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், பெண்கள் தான் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. எனவேதான் இந்த மன்றத்தில் உள்ள மாண்புமிகு பெண் உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்துப் பேசுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். காரணம் பெண்களுக்கு தற்போதைய சமூக அமைப்பில் [illegible] உரிமைகளும் பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்புகிறோம். அந்த அடிப்படையில் பெண்களுக்கு இதுபோன்ற மன்றங்களில்கூட குறைந்தபட்சம் 10 விழுக்காடு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். திருமணத்திற்காகக் கேட்கப்படும் வரதட்சிணைக் கொடுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். இல்லாள் என்று சொல்லப்படும் அவர்கள் இல்லாதவர்களாகப் போய்விடக் கூடாது. இல்லாள் என்பவர்கள் இல்லத்தரசிகளாக இருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் அவர்களுக்கு [illegible] பாதுகாப்பை வழங்க வேண்டும் என்று இப்படி ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். [illegible] அப்படி இல்லாமல் வீட்டைவிட்டு வெளியே [illegible], அவர்களைக் [illegible] சூழ்நிலை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான் [illegible] திருமணங்கள் அனைத்தும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்படாவிட்டால், [illegible] நிலைமைகள் உருவாகிவிடுமோ என்ற அச்ச உணர்வின் அடிப்படையில்தான் நாம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இன்றைக்கும் நாட்டில் சம்பிரதாயமான முறையில் திருமணங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. மதுரை மாவட்டத்தில் அண்மையில் இரண்டு திருமணங்களில் நான்கூட கலந்து கொண்டேன். அங்கெல்லாம் திருமணங்களைப் பதிவு செய்யாமலேயே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள பெரியவர்கள், வயதானவர்கள், மற்றும் சுற்றுப்புறத்தில் உள்ள நண்பர்கள், இளைஞர்கள், முதியவர்கள் ஆகியோர் திருமணத்திற்கு வந்து திருமண மக்களுக்கு ஆசி வழங்குகிறார்கள். பதிவு செய்யாமலேயே அத்தகைய திருமணங்கள் தொடர்ந்து நிலைபெற்று விளங்கும் என்று நம்புகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலிருந்தாலும்கூட, இந்த நாட்டில் சிற்சில இடங்களில், அவ்வாறு முறையில் [illegible] தோன்றி வருகின்றன என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. திருமணங்களால் அதிகமாகப் பாதிக்கப் [illegible]

1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. பா. ஈ. [illegible]]

பாதுகாப்பைத் தேடித் தந்தாக வேண்டும். தற்போது பெண்கள் மட்டும் பாதிக்கப்படுகிற நிலை இருந்தாலும், எதிர்காலத்தில் ஆண்களும்கூட பாதிக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்படலாம். அவர்களுக்கும்கூட இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு செய்து தரப்படுகிறது.

அண்மையில் டெல்லியில் பெண்கள் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு மகாநாடு நடத்தி எப்படி ஆண்களைக் கட்டுப்படுத்துவது என்ற வகையில் திட்டம் போட்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப்படி பெண்கள் திட்டம் போட்டுத் தங்களைக் காத்துக்கொள்கிற அளவுக்கு இன்றைக்குத் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும், ஆண்களே கூட அத்தகைய உரிமைகளைக் கோரிப் பெற வேண்டிய நேரம் வரும்.

மேலை நாட்டில் 40 சதவிகிதம் பெண்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். எனவே பெண்கள் பொது வாழ்வில் ஈடுபடுவது என்பதைத் தாக் குறைவாக நாம் எண்ணத் தேவையில்லை. நமது நாட்டிலேயே கூட பெண்கள் பொது வாழ்வில் ஈடுபடுகிற சூழ்நிலை தற்போது அதிகரித்து வருகிறது. தற்போது தமிழ் நாட்டிலேயே கூட உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில், பெண்களுக்கு என்று தனியாக இட ஒதுக்கீடு செய்து சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அப்படி தனியாக இட ஒதுக்கீடு செய்து ஒரு பழக்கத்தை உருவாக்கிவிட்டால், அந்த இடங்களை சமுதாயத்தில் வருங்காலத்தில் பெண்களுக்கு என்றே விட்டுவிடுகிற நிலை உருவாகும்.

சம்பிரதாயமாக நடக்கிற திருமணங்கள் ஒருவேளை நல்ல கட்டுப்பாட்டோடு இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை நம்மில் பெரும்பாலோருக்கு இருக்கக்கூடும். ஆனால் இன்றையதினம் நாட்டில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் கணக்கில் கொண்டாக வேண்டும். தற்போது ஜாதியைத் தாண்டி, மதத்தைத் தாண்டி, மாநிலத்தைத் தாண்டி, ஏன் இன்னும் சொல்லப்போனால் நாடுகளையே தாண்டி திருமணங்கள் செய்யப்படுகிற நிலை உருவாகி இருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் திருமணங்கள் செய்யப்படும்போது, அப்படிப்பட்ட திருமணங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தும் முறையில், நாம் ஒரு சட்டத்தை இயற்றவில்லை என்றால், அதன் விளைவு எப்படி இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இருந்தபோதிலும்கூட ஒரு ஆண்டைக்கும் தொடர்ந்து தொடர்பு இல்லை என்றால்தான், முறையான விவாகரத்து செய்யப்பட முடியும் என்று சொல்லப்படுகிற அப்படி ஒரு ஆண்டேல் என்று வைப்பதன் மூலம்

கணவனும் மனைவியும் மீண்டும் இணைந்து விடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் [illegible] நிலைமை ஏற்படும் என்ற நல்ல நோக்கத்தின் [illegible] அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் கருதுகிறேன். [illegible] பொறுத்தவரையில், திருமணங்களைப் பதிவு செய்வதற்கு [illegible] இருக்கிறார்கள். ஆனால் [illegible] ஒப்புதல் பெற முடியாதவர்கள், ஜாதிக் கட்டுப்பாட்டை மீறியவர்கள், மத சம்பிரதாயங்களை மீறியவர்கள் தங்கள் திருமணத்தைப் பதிவு செய்து கொண்டார்களானால், பிற்காலத்தில் ஒரு நல்ல பாதுகாப்பு இருக்க முடியும். பதிவு செய்துவிட்டாலே அவர்கள் நல்ல நிலையில் இருப்பார்கள் என்றும் நான் சொல்ல முன்வரவில்லை.

(முற்பகல் 10-40)

காலத்திலே ஏதாவது கோளாறுகள் ஏற்பட்டால், தவறான அபிப்பிராயம் உருவானால், உறவினர்கள் பழி கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். நான்காவது முறையிலும் திருமண நிகழ்ச்சிகள் ஏராளமாக நடைபெறுகின்றன. அதாவது மேடையில் வைத்து சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. முழுமையாக கிருத்துவர்கள், இஸ்லாமியர்கள், போன்ற பல மதத்தினர், சமயத்தினர், பல சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், பல மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அண்டை நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களைக் கூட இணைக்கின்ற வகையில் நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்றால், திருமணத்தை நிச்சயமாக பதிய வேண்டும். பதிவு செய்யக் கூடிய உரிமை மாநில அரசுக்குத் தான் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை மாநில அரசுதான் கொண்டுவர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மத்திய அரசு, மாநில அரசுக்கு இந்த உரிமையைக் கொடுத்துவிட்டது. மத்திய அரசும் திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வரலாம். அப்படிக் கொண்டு வந்தால், நாங்கள் அதை ஆதரிப்போம். ஆளும் கட்சிக்காரர்களும் ஆதரிக்க வேண்டும். பெண்களும் ஆதரவு தருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது சட்டமாக ஆக்கப்பட்ட பிறகு இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்காமல் இருந்தால், அல்லது சட்டத்தை அமுலாக்க [illegible], அவர் அபராதம் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. முதல் [illegible] 25 ரூபாய் அபராதம் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை மீறினால், பதிவு செய்யாமல் போனால் [illegible] ரூபாய் அபராதம் கட்ட வேண்டும் என்ற [illegible] வேண்டும். [illegible] எப்படி பதிவு செய்ய [illegible] பதிவு செய்ய முடியுமா [illegible] பதிவேடுகளைப் போல

இதையும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்த அதிகாரத்தை [illegible] அதிகாரிகளிடம் கொடுக்கலாம். இதை தகுதி வாய்ந்தவர்களிடம் கொடுத்தால், நிச்சயமாக நல்ல நிலை உருவாகும்.

தயமியாரைத் திருமணத்தைப் பொறுத்த வரையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே அது சட்ட பூர்வமாகச் செல்லும் என்று கூறிய தீர்ப்பு இருந்தாலும் கூட, பிற்காலத்திலே வேறுபாடுகள், கருத்து மாற்றம் ஏற்பட்டு நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும் நிலை வரும்போது, திருமணம் நடந்ததா, நடக்கவில்லையா என்ற வாதம் வரும்போது, சான்று எங்கே என்று கேட்கும் போதுதான் பதிவாளர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதற்காக ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கி பதிவு செய்ய வேண்டிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இதிலே செலவினத்தைப் பார்க்கக் கூடாது. மாறி வரும் சமுதாயத்தில், மக்களுடைய நல்வாழ்வைக் கருதும் அரசு செலவு குறித்து கவலைப்படாமல் இதைச் செய்ய வேண்டும்.

மதுரை மாவட்டத்தில் அநேகமாக எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஒரு முறை இருக்கிறது. அது எனக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராசா முகமது அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். திருமணமாகி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் துரும்பு போட்டுவிட்டு பிரிந்து போய் விடுகிறார்கள். அதாவது ஒரு வைக்கோலை எடுத்து உடைத்துப் போட்டு விட்டால், அவர்கள் இருவரும் பிரிந்து போக வேண்டும் என்ற முறையை சம்பிரதாயமாகப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். திருமணமாகி பத்தாண்டுகள் கழித்துக் கூட, நான்கைந்து குழந்தைகள் பெற்ற பிறகு கூட, கணவன் வைக்கோலை எடுத்து உடைத்துபோட்டுவிட்டு மனைவியை 'போ' என்றால், அவள் போக வேண்டும். பிறகு தாயும் குழந்தைகளும் அனாதையாகி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வசதியில்லை. அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் பாதுகாப்பு வசதியில்லை. ஆகவே அந்த மனைவிக்கும், குழந்தைகளுக்கும் எதிர்காலத்திலே உறுதி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், நிச்சயமாகத் திருமணங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். அந்தக் [illegible]க்கு மட்டுமல்லாமல், குழந்தைகளுக்கும் இன்று பல பிரச்சினைகள் உருவாகியிருக்கின்றன.

எல்லா சமயத்தினரும் திருமணத்தை ஆலயங்களில் வைக்கமாட்டார்கள். ஒரு இந்து ஒரு கிருத்துவரை மணக்க வேண்டும் என்றால், அவர் கிருத்துவராக மதம் மாற வேண்டும். ஒரு கிருத்துவர் இஸ்லாமியரை மணக்க

[திரு. பா. ஈ. நாயகம்] [1980 பிப்ரவரி 12

வேண்டியிருக்கும். அவர் இவ்வாரியாக மாற வேண்டும். அப்படி மாற வேண்டும். அப்போதுதான் சந்நிதியில் அங்கு இவர் [illegible] திருமணம் நடத்தப்படும். அங்கு வேறு நாட்டைச் சேர்ந்தவரான இருந்தால், பதிவு செய்யும் அலுவலகத்திலே முறையாக நடத்தப்படும். ஒருவர் அழைத்துக்கொண்டு சென்று வாழ்க்கை நடத்தினால், அது திருமண [illegible]. ஆகவே இதைக் குறித்த திட்டவட்டமாகச் சட்டம் இருந்தால்தான், முழுப் பாதுகாப்பு இருக்கும். காதல் திருமணம் . . .

* திரு கே. [illegible]: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வைதிக திருமணம் கூட பதிவுத் திருமணம் அல்ல. புரோகிதரை வைத்து வேதம் ஓதி நடத்து கிறார்களே அது கூட சட்டப்படி செல்லும் என்று இந்தியத் திருமணச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. அதைப்போலவே தான் சுயமரியாதைத் திருமணமும். நான்கு பேர் முன்னிலையில் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் மனம் ஒத்து மாலையை மாற்றிக்கொண்டால், அத்திருமணம் செல்லுபடியாகாது என்று இந்தியத் திருமணச் சட்டத்திலே இருந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், நான்கு பேர் முன்னிலையில் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் மனம் ஒத்து மாலையை மாற்றிக்கொண்டால், அத்திருமணம் செல்லுபடியாகும் என்று சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டம் நமக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறபோது பதிவு செய்தால்தான் உறுதியைத் தரும், அதிலேதான் உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லுவது எப்படிப் பொருத்தமாகும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. பா. ஈ. நாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எழுப்பிய சந்தேகம் நியாயமான சந்தேகம்தான். நான்கூட அது சட்டப்படி செல்லாது என்று சொல்லவில்லை. ஒரு சமயத்தில் பிரச்சினைகள் உருவாகிவிட்டால், கருத்து வேறுபாடுகள் உருவாகிவிட்டால், அப்போது கணவனுக்கும், மனைவிக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கக் கூடிய அளவிற்கு நீதி மன்றத்திலே எந்த முறையைக் கையாளுவது? Where is the documen.ary evidence? When there is no documentary evidence, yo.i cannot claim protection. ஆகவே அந்த நிலையில் நாம் என்ன செய்ய முடியும்? வைதிக முறை திருமணமும், சுயமரியாதைத் திருமணமும் செல்லாது என்று நான் சொல்லவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதை உறுதி செய்து சட்டவடிவம் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

1980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லிக்கொண்டு வேண்டுகிறேன். மாண்புமிகு [illegible] தொடர்ந்து பேசுவர் என்று நினைக்கிறேன். [illegible] ஆகவே சில கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேன். பதிவு [illegible] பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று நாம் கருத முடியாது. [illegible] சட்ட [illegible] விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு [illegible] இவ்வாரியர்கள் பதிவு செய்கிறார்களா [illegible] இவ்வாரிய சட்டப்படி பதிவு செய்தார்கள், திருமணம் [illegible] இவ்வாரியச் சட்டப்படி, மணப் பெண்ணின் [illegible] செய்து அதைப் பதிவு செய்து பலபேர் முன்னிலையில், "[illegible] திருமணம் செய்ய ஒத்துக்கொள்கிறேன்" என்று சொல்லி [illegible] திருமணம் செய்கிறார்கள். அதை 'சேர்ந்து வாழ்தல்' என்று சொல்லு கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் [illegible] செய்தாலும் கூட, பிறகு கணவனுக்கும், மனைவிக்கும் கருத்து வேறுபாடு வந்து கணவன் மனைவியைப் பார்த்து "[illegible]" சொல்லுகிறீர் என்றால், மிகச் சாதாரணமாக விவாகரத்து செய்யக் கூடிய [illegible] இருக்கிறது. அப்படி ஏன் இருக்கிறது என்று கேட்கிறது [illegible] பதில், "சட்டப் பாதுகாப்பு என்பது [illegible] முக்கியமானது" என்பதுதான், கணவனும் மனைவியும் [illegible] தான் அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியுமே தவிர, சட்டங்களால் பாதுகாத்துவிட முடியாது. எனவே மணப்பேருக்கு என்பது மிகவும் முக்கியமானது. அதையும் வலியுறுத்தியே சொல்ல வேண்டும்.

சட்டம் கொண்டுவருவதிலே மத்திய அரசு பற்றிச் சொன்னார்கள். [illegible] உரிமையைக் கொடுத்துவிடவில்லை. அவர்கள் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு [illegible] கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்திய முழுமைக்கும் மாநில அரசின் கருத்துக்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். [illegible] கட்டாயமாக பதிவு செய்கிற முறையைப் [illegible] இப்படிப்பட்ட [illegible] கேட்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசும் தமிழக மாநில அரசின் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறது. [illegible] அரசின் சார்பிலே கருத்துக்களைச் [illegible] குறிப்புகள் இருக்கின்றன. [illegible] பிரச்சினைகளை [illegible] நாம் இப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

கட்டாயமாக திருமணங்களை ஏன் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான அடிப்படையான தத்துவங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்தான் சொல்ல முயன்றிருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுயமரியாதைத் திருமணத்தைச் செல்லத்தக்கதாக ஆக்க வேண்டும்

[திரு. [illegible]] [1980 பிப்ரவரி 12

[illegible]

(குறிப்பு 10-30)

திரு. [illegible]: [illegible]

[illegible] பிப்ரவரி 12]

[illegible]

திரு. [illegible]: [illegible]

"You cannot deceive everybody at one time. Man is a fickle-minded animal. Everybody is fickle-minded."

[illegible]

At the same time there is one other fact. Familiarity breeds contempt. Mind is the cause for all trouble.

[illegible]

[திரு. பா. ஈ. தாமஸ்] [1983 பிப்ரவரி 12

பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் அவர்கள் தங்கள் உயிரையே மாய்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் நீதி மன்றத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றேனே தவிர, வேறல்ல. மன நிலையிலே, அதுவும் முறையிலே முறையாக அவர்கள் இல்லாவிட்டால், அவர்கள் அந்தப் பாதுகாப்பைப் பெற முடியாது. இந்தப் பாதுகாப்பு ஒரு கேடயமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திலே காலப்போக்கிலே பார்த்தால், திருமணங்கள் ஆலயங்களிலே, மசூதிகளிலே, அல்லது சர்ச்களிலே நடைபெறுமா என்பதுகூட ஒரு ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. வளர்ந்து வருகின்ற சமுதாயத்தில் புரட்சிகரமான கருத்துக்கள் வருகின்றன. எல்லா சமுதாயத்திலும் ஒருவரை ஒருவர் மணந்து கொள்கின்ற நிலைமைகளும் இருக்கின்றன.

*திரு. சோ. ஆறுமுகம்: நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அருமையான கருத்துக்களைச் சொல்கின்றார். அதே நேரத்தில் நான் கிராமப் பகுதியிலே இருப்பவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். சில பெண்கள் ஆண்களாலே துன்பப்படுகிறார்கள், சில நேரங்களில் அவர்களை ஆண்கள் கைவிட்டு விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுபோலவே கணவன் தேவையில்லை என்று கணவனையே மிரட்டுகின்ற பெண்களும் இருக்கின்றார்களே, அப்படி இருக்கின்ற கணவர்களுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய அளவில் அவர்களுடைய கருத்துக்கள் ஏதாவது இருந்தால், நன்றாக இருக்கும்.

திரு. பா. ஈ. தாமஸ்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தயவுசெய்து ஒன்றை மனதிலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய சொற்படி அவர்கள் வைரம் இருந்தால்தானே வீட்டிற்குப் போக முடியும் என்று அருகிலிருந்தார்கள். வைரத்தோடுதானே அணையியானைச் சந்திக்க வேண்டும் என்றார்கள். அதுபோல எல்லா இடங்களிலேயும், குறிப்பாக நகரத்திலே இது அதிகமாக இருக்கிறது. நான் எந்த ஒரு தவறான மனத்தோடும் இதைச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: உறுப்பினர் நினைத்ததைச் சொன்னாலும், அது உண்மையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் வேறு எங்காவது போய் விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 12]

திரு. பா. ஈ. தாமஸ்: ஒரு நல்ல யோசனையை முன்னவர் அவர்கள் டாக்டர் [illegible] அவர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே கிராமத்திலே இருப்பவர்கள் கட்டுப்பாடு மிகுந்தவர்கள் என்பதும் எனக்கு முழுமையாகத் தெரியும். அவர்கள் அந்த தார்மீக உணர்வும், சத்தியமும், கட்டுப்பாடும் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவைகள் தலைதூக்கி இருக்கின்ற காலமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் வளர்ந்து வருகின்ற நகரங்களிலே அப்படி இல்லை. நகரங்களிலே அண்டை வீட்டுக்காரன் யார் என்றுகூடத் தெரியாமல் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலே, அண்டைவீட்டுக்காரன் யார், நல்ல பழக்கங்கள் உள்ளவரா, அவருடைய குணங்கள் என்ன என்றெல்லாம் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். நகரங்களிலே அப்படி இல்லை. முழுமையாக நாம் அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இன்று காவல் நிலையங்களிலேகூட திருமணங்கள் நடக்கின்றன. ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டு பிரிந்து விடும் நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அந்தப் பகுதி சப் இன்ஸ்பெக்டர், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் எல்லாம் அந்தக் காவல் நிலையத்தில் இருந்து அந்த ஆணைப் பயமுறுத்தி, கட்டாயப்படுத்தி திருமணம் செய்கின்ற நிலையும் இருக்கிறது. அந்தக் காவல் துறை அதிகாரிகளே அந்தத் திருமணத்தை நடத்துகின்றார்கள். இக்கட்டான நிலையிலே விட்டுவிட்டுப்போன அந்த ஆணைக் கட்டாயப்படுத்தி, அந்தத் திருமணத்தைக் காவல் நிலையத்தில் நடத்தி, அவர்களை அனுப்புவதைப் பார்க்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய அரசியல் தலைவர்கள், சமுதாயத் தலைவர்கள் இவர்கள் எல்லாம்கூட மேடையிலேயே திருமணங்களை நடத்தி வைக்கிறார்கள். சாஸ்திரமான கல்யாணங்கள் அதுபோல மேடை மீதே நடக்கின்ற அளவுக்கு வந்துவிட்டோம். ஆலயங்களில், சர்ச்களில், மசூதிகளிலே கல்யாணம் இல்லாமல் பொது மேடைகளிலேகூட நடத்துகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சமுதாயத்தில் எல்லா பிரிவினரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கல்யாணம் செய்துகொள்கின்ற பெரிய புரட்சிகரமான நிலைமைகள் காலகட்டத்திலே உருவாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் காலகட்டத்திலே பாதுகாப்பு வேண்டுமென்றால், பெண்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு உயர்ந்த நோக்கத்தோடு ஒரு நியாயமான நிலைமையை சமுதாயத்திலே கொடுக்கவேண்டும் என்றால், இந்தச் சட்டம் வர வேண்டும். அந்த நோக்கத்தோடு உறுப்பினர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஒரு நல்ல சட்ட முன்வடிவு. அதிலே கூட அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், "மாற்ற வேண்டுமென்றால் செய்யலாம். ஆங்காங்கே செய்ய வேண்டுமென்றால், அந்த மாற்றத்தைச் செய்யலாம். அது மட்டுமல்ல. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்] [1993 பிப்ரவரி 12

அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்"
என்று உறுப்பினர் அவர்கள் பேச்சிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி
கட்டாயம் அந்தச் சட்டம் வந்தால் நாட்டிற்கு நல்லது. அதிலே நிதி நிலைமை
கள் பற்றி ஏதாவது இடர்பாடுகள் இருந்தால், அது எல்லாவற்றையும் அரசு
தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அது அரசுக்குப் பெரிய பளுவாக இராது.
சமுதாயத்தில் நல்ல காரியங்கள் செய்யும்போது, அதையும் நாம் பார்த்துக்
கொள்ள வேண்டும். இப்போது சுய மரியாதைக் கல்யாணங்களை நாம் உற்
சாகப் படுத்துகிறோம். ஒரே மேடையிலே 100 கல்யாணங்கள் நடக்கின்றன.
சில சமயங்களிலே லையன்ஸ் கிளப் நிறுவனங்கள் கூட அணிமணிகளைக்
கொடுத்து கல்யாணம் செய்கிறார்கள். திருமணங்களை லையன்ஸ் கிளப்பினர்
நடத்துகிறார்கள். ரோட்டரி கிளப்பினர் நடத்துகின்றார்கள். அவர்கள்
ஆபரணங்கள் கொடுக்கின்றார்கள். அதை வாங்கிக்கொண்டு மாற்றி மாற்றி
கல்யாணம் செய்துகொண்டு போய்விடுகின்றார்கள். இதை ஒரு பெரிய
சம்பாத்தியமாகக் கூடச் செய்கிறார்கள். இதற்கும் மேலாக இன்னும் பல
உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முன்
மொழிந்த சட்ட முன்வடிவை நானும் வேகமாக, உற்சாகமாக வரவேற்று,
அந்த நிச்சயமாக இந்த அவை நிறைவேற்றும் என்ற நம்பிக்கையோடு, பெண்
உறுப்பினர்களும் அதற்குப் பெருத்த ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை
யோடு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்
கிறேன்.

*டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு மேலவை மாற்றுத் தலைவர்
அவர்களே, திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தச்
சட்ட முன்வடிவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகி
றேன். நான் மிகுந்த சாக்கிரதையோடு இருக்க வேண்டும். நல்ல கருத்துக்
கள் எங்கெங்கிருந்து வருகின்றன என்பதிலே ஜாக்கிரதையாகப் பார்க்க
வேண்டும். நாம் ஏமாந்துவிடக் கூடாது. இப்போது ஒரு நல்ல சட்ட
முன்வடிவு வந்திருக்கிறது. அதை நாம் எப்படி அணுக வேண்டுமென்று நாம்
மிக எச்சரிக்கையுடன் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதற்கு ஏதாவது
உதாரணங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கலாம். புராணங்களிலே பார்க்க
லாம் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி பார்க்கின்றபோது, எனக்கு துஷ்யந்தன்
நினைவு வருகிறது. துஷ்யந்தன் பழகிய சகுந்தலையைப் பார்த்து 'நீ யார்?'
என்று கேட்டான். அந்தக் காலத்தில் பதிவு இல்லை என்றாலும், ஒரு மோதிரம்
இருந்ததாலே அவன் தப்பித்தான். அவன் குழந்தையையும் காட்ட வேண்டி
இருந்ததைக் கண்டோம். துஷ்யந்தன் போல துஷ்ட மனிதர்கள் வந்துவிட்ட

1963 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

காரணத்தினாலேயே பதிவுசெய்துகொள்வது நல்லது என்று சொல்கிறார்கள்.
சரி, ஞானிகள் தான் யாராவது வழி காட்டியிருக்கின்றார்கள் என்று நான்
ஞானிகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தேன். 'வாடிய பயிரைக் கண்ட
போதெல்லாம் நான் வாடினேன்' என்னே அவர் உயர்ந்த உள்ளம். ஆனால்
அவரும் அவர் மனைவியை விட்டுவிட்டு ஓடி வந்தவர்தான். அது மட்டுமல்ல,
புத்தர் எவ்வளவோ தத்துவங்களைச் சொன்னவர்கள்தான். அவரும் மனை
வியை விட்டு ஓடி வந்தவர்தான். சாக்ரடீஸ் அவர்களும் எத்தனையோ தத்து
வங்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவருடைய தத்துவம் அவர் மனைவி
யிடத்தில் எடுபடாமல் குடம் தண்ணீரை அவள் அவர் தலையில் கொட்டுவ
தாகத்தான் முடிந்தது. அதனால்தான் கூறாமல் சந்நியாசம் கொள் என்று
சொன்னார்கள். பிறர் யோசனையைக் கேட்டாலும்கூட, தடை சொல்வார்கள்
என்று 'கூறாமல் போக வேண்டும்' என்றார்கள். அப்படிக் கூறினால் புத்திமதி
சொல்வார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களுடைய அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து
கொள்ளக் கூடும். அதனாலேதான் அதை சம்சார சாகரம் என்று சொல்வார்
கள். ஊரிலே தண்ணீர் இல்லை, ஆற்றிலே தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்
கின்றார்கள். ஆனால் இந்த சாகரம் நாட்டிலே இருக்கிறது என்பதை யாரும்
மறந்துவிட முடியாது. அதனாலேதான் இந்தக் காரணமாக தந்தை பெரியா
ரிடம் நான் போக முடிந்தது. முதலிலே ஒரு வியாபாரம் என்று எடுத்துக்
கொண்டால், ஒரு சரியான ஒப்பந்தம் போடவில்லை என்றால், வியாபாரத்தில்
நாம் ஒன்றுபட்டு ஆரம்பித்தாலும், உதாரணத்திற்கு நமது நண்பர்
திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்களுடன் ஆரம்பித்தாலும், நானும் அவரும்
வியாபாரம் பண்ணினாலும், கடைசியிலே காசு என்று வருகிறபோதுதான்
அந்த நட்பினுடைய ஆழம் தெரியும். அதனாலே முன்கூட்டியே ஆளுக்குப்

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் தலைமை)

(முற்பகல் 11-00)

பாதி என்று கணக்குப் போட்டால், கதை சரியாக இருக்கும். தந்தை
பெரியார் அவர்கள் வாழ்க்கைத் துணை என்று மண மக்களை வைத்துக்
கொண்டு சொன்னார்கள். 'மண மக்கள் தம் வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்தை நிறை
வேற்றிக்கொள்ளு முகத்தான் இங்கு வீற்றிருக்கிறார்கள். தாம் ஒருவரை
ஒருவர் விரும்பி, தமது கூட்டு வாழ்க்கையைத் துவக்கிக்கொள்ள ஆசை
கொண்டு அதற்காக ஒரு ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும், அதை நமக்கு
அறிவிக்கவும் நம்முன் வீற்றிருக்கின்றார்கள். அதாவது, கூட்டு வியாபாரம்
தொடங்கும் இரு நண்பர்கள் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டி இங்கு
வீற்றுள்ளார்கள். வியாபாரம் தொடங்கிய பிறகு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வது

பெரும்பாலும் கட்டாளிகளிடையே அதிருப்தி ஏற்படக் காரணமாய் இருப்ப
தால், இவர்கள் முன்கூட்டியே ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுகிறார்
கள் ” என்று சொல்லுகிறார்கள். வள்ளலாரும், புத்தரும், சாங்கியம் இந்த
ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் திருமணம் செய்து கொண்டிருந்தால், ஒரு
வேளை நமக்கு ஞானிகள் கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம் . . .

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் ஒப்பந்தத்தை ரத்து
செய்துவிட்டு, ஞானிகளாக வந்திருப்பார்கள். (சிரிப்பு)

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இந்தப் பதிவு சில காரணங்களுக்காக
அவசியம் தேவைப்படுகிறது. இப்போது இறந்த அரசு ஊழியர்களின் குடும்
பங்களுக்கு அரசு 10,000 ரூபாய் கொடுக்கிறது, அப்படி ஒரு திட்டம் இருந்
தாலும் சிலரால் வாங்க முடிவதில்லை. காரணம், சிலர் குடும்பங்களை ரகசிய
மாக வைத்துவிட்டார்கள். சில இடங்களில், 2, 3 பேர்கள் போட்டிக்கு வருகி
றார்கள். பதிவு செய்வதன் மூலம், இதையெல்லாம் தவிர்த்து, பயன் தரும்
காரியமாக அது அமையுமென்று நான் கருதுகிறேன். அடுத்து, வெளி நாட்டுக்
குச் செல்கிறபோது, ‘ விசா ’ கேட்கும்போது திருமணப் பதிவைக் கேட்கிறார்
கள். அமெரிக்காவில் உள்ள ஆணுக்கு ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் முடித்துக்
கொண்டு, அந்தப் பெண்ணை அமெரிக்காவிற்கு அழைத்துக் கொண்டு போக
வேண்டிய நேரத்தில், அமெரிக்கன் எம்பசியில் பழைய கதையைச் சொல்லிக்
கொண்டிருக்க முடியாது. இதனால் சிலர் தவறான தகவல்களைத் தரும்
நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் கணவன் பெயரைச்
சொல்வதே பாவம் என்று கருதிய காலம் இருந்தது. கணவன் பெயரை
மனைவியிடம் கேட்டால், கணவன் பெயரைச் சொல்லாமல், ஒரு குழந்தைச்
சொல்லி, அதிலிருந்து பெயரைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆராய்ச்சியை கேட்டவர்
களிடமே விடும் நிலை இருந்தது. இன்று இந்த நிலை மாறிக் கொண்டிருக்
கிறது. இந்தத் தேவையை நாம் உணர்ந்து பார்த்தாக வேண்டும்.

உங்களுக்குக் கிடைத்தது இந்த மதார்த்தனா என்று கேட்டார்கள்.
பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே சுய மரியாதைத் திரு
மணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று முயற்சியை மேற்கொண்டபோது,
டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் பேசினார்கள். அப்போது அழகான ஒரு
... மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு காலத்தில்
இப்படி ஒரு திருமணம் செய்து ... என்று ... அண்ணா
அவர்கள் சொன்னார்கள் ... ஆயுள் குழுவிலே இருந்த
... அதைக் ... பெருமைக் ... [illegible]

குழுவில் இருந்தார்கள். அப்போது அண்ணா அவர்கள் ஒரு குறுந்தச்
சொன்னார். ஏனென்றால் பல கால கட்டங்களில், 30, 40 ஆண்டுகளாக
சுய மரியாதைத் திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினோம்.
அப்போது எதிர்ப்பு எல்லாம் இருந்தது. பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாமென்று
தள்ளப்பட்டு வந்தது. அந்த நிலையில் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள்.
“ சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிற்குச் சில திருத்தங்
களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று ” சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு சொல்
கிறார், “ 1967 ல் ஒரு முறை முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு
1965 லேயும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுதும் இந்த முயற்சியில் ஈடு
பட்டிருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சினை மூன்று, நான்கு முறைகள் வந்த
நேரத்தில் இதைப்பற்றிக் கருத்து தெரிவித்தவர்கள் படிப்படியாக எப்படி
மாறி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அந்த விவாதங்களைப் படித்துப் பார்த்
தால் தெரியும் ” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்
திரு. இராமமூர்த்தி போன்ற நண்பர்கள் இந்த நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதற்கு
சுய மரியாதை இயக்கம் துணையாக இருந்ததென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.
இந்துமதம்தானா கிடைத்தது, இதில்தான் விளையாட வேண்டுமா என்று
கேட்டபோது. இப்போது அமைச்சராக இருக்கும் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள்
அப்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள்.

“ The Hon. Minister for Law should also think that most of
the civilised countries have got registration of marriages. We
have also got Registration Offices and to whatever community
one may belong, he can have his marriage registered. If the
registration fee of Rs. 15 is high, it can be reduced to Rs. 5 or
Rs. 3 or even 50 paise; அப்போது 50 பைசா வைக்கலாமென்று
சொல்லியிருக்கிறார். இப்போது 50 ரூபாய் என்பார் (சிரிப்பு)

அப்போது அவர் அமைச்சராக இல்லை. இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்
திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இருந்த இடத்தில் அப்போது இருந்தவர்,
பணத்தைப்பற்றி நினைக்கவில்லை.

இன்று மலேசியாவில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.
அவர்கள் எல்லாம் இங்கிருந்து சென்றவர்கள்தான். அவர்கள் இந்துக்கள்.
மற்றவர்கள் போய் எழுப்புவதற்கு முன்னால் தந்தை பெரியார் அவர்கள் அங்கு
போனார்கள். அங்கே சாதி இல்லை. அங்கேயுள்ள தமிழர்கள் அத்தனை
பேரும் ஒரே சாதி. இப்போது அங்கே சட்டமே போட்டுவிட்டார்கள்,

அந்தக் கமிஷன் போட்டு, என்ன செய்யலாமென்று கேட்டு, பதிவு செய்யலாம் என்று சொன்னபோது, இங்கு எழுந்த பிரச்சினைகள் அங்கேயும் எழுந்தன. அதற்கு என்ன செய்தார்கள் என்றால், மலேசிய திராவிட சமுதாயக் கழகம் போன்ற சமூக சேவை இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களை அரசு சார்பாக நியமித்து, அவர்களிடம் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றும், அதாவது அவர்களிடம் ஒரு புத்தகம் இருக்கும், அதிலே பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், அவர்கள் ரெஜிஸ்டிரார் அலுவலகத்திற்கு அதனுடைய காப்பியை அனுப்ப வேண்டுமென்றும் சொல்லி அதை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்தப் பதிவையும் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதைக் கொண்டுவருவதற்காக ஒரு காரணம் சொன்னார்கள். "எத்தனையோ ஆண்டுகள் எங்கள் உள்ளத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த, எத்தனையோ இரவுகள், எத்தனையோ பகல்கள், இப்படி சட்டத்தை உருவாக்க முடியுமா, முடியுமா என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த எங்கள் எண்ணத்திற்கு மதிப்பளிப்பீர்களானால், இப்படியெல்லாம் நிறைவேற்ற முடியும் என்று தோன்றாத நாட்களில் இந்த விதமான திருமண முறையில் திருமணம் செய்துகொண்டோர் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் செய்தி, பாரதியாருடைய கவிதைப்படி கூறினால், அவர்களுடைய காதுகளில் செந்தேனாகப் பாயும். இதிலே சந்தேகம் வேண்டாம்" என்று அழகாகச் சொன்னார். அப்படித் திருமணம் செய்து கொண்ட பலர் 60 வயதைக்கூட கடந்திருப்பார்கள். அவர்கள் நல்லபடியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வழக்கு மன்றத்திலுள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் தெரியும். சுயமரியாதைத் திருமணம் செய்துகொண்டு வழக்கு மன்றத்திற்குப் போனவர்கள் எத்தனை பேர்; சம்பிரதாயமாகத் திருமணம் செய்துகொண்டு வழக்கு மன்றத்திற்குப் போனவர்கள் எத்தனை பேர் என்று பார்க்கும்போது, சம்பிரதாயமாகத் திருமணம் செய்தவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த ஏற்பாடு இப்போதைய சில கட்டத்திற்குத் தேவை. இருவருக்கொருவர் அறிந்து, புரிந்து ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்கள். மலேசியாவில் முதல் நாளே பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். திருமணத்திற்கு முன்னால் பதிவு செய்வது நம்முடைய சம்பிரதாயத்திற்கு ஒத்துப் போகவில்லை என்றாலும், திருமணத்திற்குப் பின்னால் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். அண்ணா அவர்கள், தந்தை பெரியார் அவர்கள் எந்த... தெரிந்தும் அளவிற்கு சுயமரியாதைத் திருமணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதை நடைமுறைப்படுத்த வழி வகைகளைச் செய்யும்போது ரெஜிஸ்டிராரை நம்முடைய வீட்டிற்கு அழைத்து பதிவு செய்து கொள்ள

மென்று விரும்புகிறார்கள். இது ஒரு குடும்பப் பிரச்சினை அல்ல. பண்பாடு, நாகரிகப் பிரச்சினையாக, நம்முடைய சமுதாய வாழ்க்கை அமைப்பிற்காக சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்துமதம்தானா இடைந்தது என்ற கருத்துக்கு என்ன சொல்கிறேன் என்றால், நாம் விரும்பினாலும், விரும்பவில்லை என்றாலும், நாம் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தொடர்புள்ளவர்கள் என்பதால், இதிலுள்ள சட்ட ரீதியான பிரச்சினை அந்த மதத்தோடு தொடர்பு உள்ளவர்களைப் பாதிக்குமென்பதால்தான், இந்து மதச் சட்டத்தோடு அந்த நாளிலே இதை இணைத்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். நடைமுறை வழக்கத்திற்காக நாம் சட்டங்களை உருவாக்குகிறோம். சைக்கிளில் 2 பேர் போகக் கூடாது என்று சொன்னோம், எல்லோரும் சைக்கிளில் 2 பேர் போன பிறகு, அதை ஏற்றுக்கொண்டோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு இராமமூர்த்தி அவர்கள்* நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஒரு தியேட்டரைக் குறிப்பிட்டு அங்கே குறுக்கே போகிறார்கள், அதனால் சாந்தி தியேட்டருக்கு லைசன்சைக் கேன்சல் செய்யலாமென்று சொன்னார்கள்.

*திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு என்னிடம் இருக்கும் நெருக்கத்தை வைத்து, இப்படிப்பட்ட தவறான தகவல்கள் வெளிவர இடம் கொடுக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தியேட்டர்களுக்கு லைசன்ஸ் தந்துவிடுகிறார்கள், அதனாலே அந்த இடத்திலே சாலையைக் கடந்து செல்லுகிறார்கள். அதனால் இடையூறாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்
Custom by usage becomes law, custom by legal sanction

*திரு. க. இராமமூர்த்தி: சாந்தி தியேட்டர் கட்டி 15, 20 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இப்போது யார் யாருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சாந்தி தியேட்டர்பற்றி ஏன் சொல்ல வேண்டும்?

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தினமும் நான் போகிற வழி அது. அங்கே மக்கள் குறுக்கே ஓடுகிறார்கள். அதை நினைத்துச் சொல்லுகிறார் என்று நினைத்தேன். அதோடு நம்முடைய நினைவுகள் எல்லாம் மாறிக் கொண்டு வருகின்றன. பழைய கால நினைவுகள், சிந்தனைகள் எல்லாம் காலப் போக்கில் மாறுவதால், அதற்கேற்ப மாற வேண்டும். அப்போது இந்த நாமப்படி அக்கினி சாட்சியாகச் செய்தால் போதுமென்று நீதி மன்றத்தில் சொன்னார்கள். சுயமரியாதைத் திருமணத்தை ஒரு குறிப்பிட்டோர் செய்வது, அது சட்டத்தில் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லி அப்போது தடுக்கச் செய்யலாம்.

* [illegible]

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஜே. எம். மியாகான் தலைமை)

(முற்பகல் 11-10)

பட்டது. அதனால் தமிழ் முறைப்படி திருமணங்கள் நடைபெற்று வந்தன. இன்றைக்கும் அப்படி நடைபெறுகின்றன. சாட்சிகளை வைத்து, பத்திரிகை களை சாட்சியாகக் கொண்டு நடைபெறுகிற திருமண முறை இல்லாமல் பதிவுத் திருமணம் என்கிற முறையில் திருமணங்கள் இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் மற்ற நாடுகளில் நிலைமை என்ன என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக தந்தை பெரியார் ஒன்றை மிக அருமை யாகச் சொல்லியிருக்கிறார்: "இப்போது ரிஜிஸ்திரார் அலுவலகத்திற்குச் சென்றால், திருமணம் பதிவு செய்யப்படுகிறது. வருங்காலத்தில் கடிதாசியில், 'நாங்கள் இருவரும் கணவனும் மனைவியுமாக ஆகிவிட்டோம்' என்று அந்த ஆபீசுக்கு எழுதிவிட்டாலே போதும்; அல்லது ஆள் மூலமாகக் கொடுத்து அனுப்பினாலும் போதும். ரஷ்யா போன்ற மேல்நாடுகளில் கார்டில் எழுதி பதிவு செய்துவிடுவார்கள்—நான் திருமணம் செய்து கொண்டேன் என்று. இல்லை யானால், எனக்குக் கணவர் பிடிக்கவில்லை; தனியாகப் பிரிந்து போய்விடுகி றேன் என்று கார்டில் எழுதி அனுப்பிவிடுவார்கள். ஆகவே, பதிவுமுறை எளி தாக்கப்பட வேண்டும்". இதை நான் அவையில் சொல்லும்போது, இங்கே மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் இருந்திருந்தால், கை தட்டி வரவேற்றிருப்பார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது, பதிவுத் திருமணம் செய்வதைப்பற்றி சிந்தித்தார்கள். இதுசம்பந்தமாக அரசுகூட ஒரு குறிப்பைத் தயாரித்ததாக நான் அறிகிறேன். இப்போது சுமார் 5 ஆயிரம் அல்லது 10 ஆயிரம் பேர் வசிக்கக்கூடிய ஒரு பகுதியில் ஒரு ரிஜிஸ்திரார் இருப்பார். பதிவுத் திருமணம் செய்வதைக் கட்டாயமாக்கும்போது, அதிகப் படியாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டியிருக்கும். அதற்கு அதிகமாகச் செலவாகும். கிராம அளவில் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழுவை நியமித்து' அதன் பொறுப்பில் இதற்கு ஏற்பாடு செய்தால்கூட, ஜாதிக் கட்டுப் பாடுகள் இருப்பதால், இப்படிச் செய்வது வெற்றி பெற முடியுமா என்கிற ஐயப்பாடும் இருக்கிறது. மேலும் இவ்வாறு பதிவு செய்து திருமணம் செய்ய "முன் வரமாட்டேன்" என்று கூட சொல்வார்கள். அப்படியே இதற்காக நாம் யாரையாவது போட்டுவிட்டால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராம மூர்த்தி போன்றவர்கள் "உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களைப் போட்டு விட்டீர்களே" என்று சொல்வார்கள். (சிரிப்பு) ஆனால் உண்மையிலேயே இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு இதுபோல் செய்யப்படுகிற நியமனங்கள் செய்யும் போது, அதற்குத் தகுந்தவர்களைத்தான் நியமிக்கிறோம் என்கிற நம்பிக்கை

எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் இதையும் செய்தால் நாட்டு மக்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். உலகம் எங்கும் இது தேவையான ஒன்று தான். மலேசியாவில் வாழ்கிற இந்தியர்கள் இதனை நடைமுறையில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையே நாமும் செய்வது தவறில்லை. 1955 ஆம் ஆண்டில் இந்து திருமணச் சட்டங்கள் வந்தன. அதற்கு முன்பு என்ன முறை யில் வேண்டுமானாலும் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம் என்கிற நிலைமை இருந்தது. கிட்டத்தட்ட 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்படிப்பட்ட ஒரு சிந்தனை வருவது நல்லதுதான். அதோடுகூட மதத்தைச் சார்ந்து மக்களின் எண்ணங்களைக் காப்பாற்றக் கூட இது உதவியாக இருக்கும். அந்தச் சிந்தனையோடு இதனை நாம் அணுக வேண்டும். மன நிலையிலும் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டாக வேண்டும். சமுதாய அமைப்பிலே நம்மை ஒரு அங்க மாகக் கருதி, சமுதாய உணர்வோடு நம்முடைய உணர்வைச் செலுத்தி, ஒட்டு மொத்தமான சிந்தனையோடு, உணர்வோடு நாம் செல்லும்போது, அதனை எந்த அளவுக்கு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருக்கும்போது, ஒரு கருத்தினை ஒன்றைத் தெரிவித்தார்கள். அவர் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருமணம் செய்தால், அப்போதெல்லாம் திருமண மண்டபத்தில் 5 நிமிடங்களுக்கு மேல் நான் இருக்கமாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இளைஞர்களால் முடியாது; வேகமாக வெளியே வந்து நண்பர்களிடம் என் மனைவி எப்படி இருக்கிறார் என்று கேட்கிற இளமை வேகம் காரணமாக வந்திருப்பீர்கள் என்று கூறினார்கள். அதேநேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்து 60 ஆம் வயது கல்யாணத்தில் கடைசி நேரம் வரை நாம் உட்கார்ந்திருப்போம் என்கிற பொருள்பட பேரறிஞர் அண்ணா அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். சில சமுதாயங்களில் பெண்களுடைய சம்மதத்தைப் பெறாமலேயே திருமணம் நடைபெறுகிறது. இத்தகைய நிலையைப் போக்கி பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதாகவும் இந்தப் பதிவுத் திருமணம் இருக்கும் என்பதால் இதிலுள்ள நியாயத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஜே. எம். மியாகான்): எல்லா சமுதாயங்களிலும் பெண்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்றுதான் திருமணம் நடைபெறுகிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மேலும் இப்போது நடைபெறுகின்ற திருமணங்களில் ஆதாரங்கள் இருக்கும்போதே, நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று தப்பித்து விடுகிறார்கள். இந்த நிலையைத் தவிர்க்க பெண் சமுதாயத்திற்கும் ஆண் சமுதாயத்திற்கும் இது அவசியம் தேவை. இரண்டு பக்கமும் இருக்கிற

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1983 பிப்ரவரி 12

நெருக்கடிகளை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் நாமகம், [illegible]களும் தெரிவித்தார்கள். அந்த வகையில் இரண்டு பிரிவினருக்குமே [illegible] பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையிலாவது இதனை அவசியம் கொண்டுவர வேண்டும். ஆனால் அதே சமயத்தில் இதில் இருக்கிற சிரமங்களை, சிக்கல்களை எப்படி நீக்குவது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதிகாரிகளை நியமிப்பதா அல்லது மக்கள் பிரதிநிதிகளை நிய மிப்பதா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்த்துச் செயல்படுத்துவது நல்லது. மேலும் இச்சட்டத்தை வசதியுள்ளவர்கள் எளிதில் பின்பற்ற முடியும். ஆனால் ஏழையெளிய மக்களிடம் இதனை எப்படி அமுல்படுத்துவது. பதிவுத் திருமணம் செய்தால் என்ன லாபம் என்று அவர்கள் பார்ப்பார்கள். பதிவு செய்து திருமணம் செய்வதனால் வரும் லாபம் என்னென்ன என்பது பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாது. விவகாரம் வரும்போது தான் இதிலுள்ள நன்மைகள் என்ன என்று புரியும். அதனால் முதலில் இதனால் ஏற்படக்கூடிய பலா பலன்களை ஏழையெளிய மக்களுக்குப் புரியும்படி எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும். ஏழையெளிய மக்கள் தயார் தானா, புரிந்துகொண்டு விட்டார்களா என்பதை யெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்த பிறகு, இதை அமுல்படுத்த வேண்டும். விவரம் தெரிந்தவர்களைப் பொறுத்தவரையில், தாங்களாகவே பதிவு செய்ய முன் வருவார்கள். இன்றைக்கும் கூட கிராமங்களில் ஜாதிப் பெயர்களை மாற்றி எழுதுவது, வேறு பெயரை எழுதுவது போன்றவற்றால் வழக்கு வருகிறது. இவையெல்லாம் தவிர்க்க இது அவசியம் தேவை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து அதன் அடிப்படையில் இதுபற்றி அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. [illegible] அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு திருமணங்களை கட்டாயமாகப் பதிவு செய்தல் சட்ட முன்வடிவின் மீது, என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். இதுபோன்ற தனி நபர் கொண்டுவரும் சட்ட முன்வடிவுகள் வருகிறபோது, மாற்றுத் தலைவர்கள் அத்தனை பேரும் [illegible] தலைமை வகிக்கிற ஒரு வாய்ப்பு இந்த அவையிலே ஏற்படுகிறது. அத்தகையில் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பொதுவாகவே திருமணச் [illegible]

1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

என்ன செய்வதென்கிற இக்கட்டான நெருக்கடி ஏற்படாமலிருக்க, இத்தகைய பதிவுத் திருமண முறை மிகவும் நல்லது என்கிற அடிப்படையில் இச்சட்ட முன்வடிவை இங்கே முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டுக் கலாச்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், [illegible] 'கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்' என்கிற அடிப்படையில் நல்லதோ கெட்டதோ திருமணம் ஆகிவிட்டால், ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் [illegible] ஒரு முறை பரம்பரை பரம்பரையாக நிலவி வருகிறது. ஆனால் [illegible] திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைச் சட்டத்தில் கொண்டுவரும்போது, கூடவே ஏன் திருமணத்தை ரத்து செய்யக் கூடாது என்று எண்ணுகின்ற எண்ணமும் இனிமேல் உருவாகுமா உருவாகாதா என்கிற ஐயப்பாடும் எனக்கு ஏற்படுகிறது. திருமணத்தைப் பதிவு செய்வதால் நன்மையா தீமையா என்பதை எண்ணிப்பார்த்தால், நம்முடைய கலாச்சாரத் [illegible]க்கு அப்பாற்பட்ட உணர்வு தோன்ற வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பொதுவாக வைதீகத் திருமணம் செய்துகொள்பவர்களும், அதுபோல் சுயமரியாதைத் திருமணமும் [illegible] சுயமரியாதைத் திருமணம் செல்லுபடியாகும் என்கிற அளவுக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்றும் பல்வேறு திருமண முறைகள் செல்லுபடியாகும். அந்த நேரத்தில் நாம் இந்தப் பதிவு திருமண முறையை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும் அளவுக்குச் சென்றோம் என்றால், பல பேர்களுக்கு இதனால் பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டாகும். பொதுவாக வசதி படைத்தவர்கள் இன்றைய பதிவு செய்வதால் நமக்கு என்ன நன்மை, தொல்லை தான் அதிகம், பதிவு அலுவலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமே என்றெல்லாம் நினைப்பார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, ஊர் மூலம் தெரிவித்து விட்டால், போதுமென்றால், திருமணமான [illegible] பவர்களுக்கே கூட பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். இதைப் பின்பற்றுவதை விட மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல இதற்கு மனப் பக்குவமும், மனத் திண்மையும் தான் மிக மிகத் தேவையானவை. அந்த நேரத்தில் பதிவு அலுவலகத்திற்குச் சென்று நாம் திருமணத்தைப் பதிவு செய்தோம் என்றால் அத்தகைய மனப்பக்குவமும், மனத் திண்மையும் நமக்கு

(குறுக்கீடு 11-20).

வருமா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. மத நடவடிக்கைகளிலே குறுக்கிடக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதா, தலையிடுவதாக ஆகிவிடுமா? இஸ்லாமியர்களைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள், "இருவர் [illegible]

திருமணங்களைச் செய்துகொள்ளலாம், அப்படிச் செய்துவிட்டு, வேண்டாம் என்றால், நீக்கிவிடவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது, அது சட்டப்படி ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம்" என்று சொன்னார்கள். அதிலே புனிதத் தன்மை இருக்கின்றதாகக் கூட சொன்னார்கள். மனிதனுடைய ஒற்றுமை . . .

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மொத்தமாக ஒரு கருத்து சொல்வதனாலே, அதற்கு ஒரு தப்பு அர்த்தம் வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். திருமணத்திலே புனிதத் தன்மை இருக்கிறதா என்று சொல்கிறார்கள். சட்டம் என்பது ஒருபுறமிருக்க, மனத்தின்மை, மனப் போக்கு என்பது வேறாக இருக்கிறது. பல தாரத் திருமணத்திலே கூட புனிதத் தன்மை இருப்பதாக நான் சொல்வதாகக் கருதக் கூடாது. அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலை அல்லது நிர்ப்பந்தம் இவைகளின் காரணமாக அன்றைக்கு அந்தக் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையிலே, ஒரு தாரத்துக்கு மேலே போக முடியாது, போனால் பிரச்சினைதான். அப்படி இருக்கும்போது, பல தாரத்தை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் ஒரு சூழ்நிலை, ஒரு நிர்ப்பந்தம் வந்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் இடம் வேண்டும் என்பதற்குத்தானே தவிர, அதை விதியாக வைக்க முடியாது. ஆகவே, தேவைக்கு ஏற்ப மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: 'டைவோர்ஸ்' என்பது 1955 ஆம் ஆண்டு இந்துமதச் சட்டத்திலேயே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாச் சட்டங்களிலேயும் சில காரணங்களுக்காக அது அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: இஸ்லாமிய மதத்திலே அப்படி இருக்கிறது. அதேநேரத்திலே இந்து மதத்திலே கூட மனம் ஒப்பி பல தாரத் திருமணங்கள் நடைபெறுவது உண்டு. அவைகளைப் பதிவு செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்று சொன்னால், அந்தக் குடும்ப சூழ்நிலையிலே இருப்பவர்களுக்குப் பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும். இருவருமே மனம் ஒப்பி இரண்டாவது திருமணம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை—அதாவது, குழந்தைகள் இல்லாத காரணங்களாலோ அல்லது மற்ற காரணங்களுக்காகவோ—வந்தால், அவைகளையெல்லாம் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை வந்தால், அதிலே ஏதாவது இடையூறு வருமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான் நீலகிரியிலே சில காலம் இருந்திருக்கிறேன். அங்கே தோடர்கள் இருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு தவறான கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். மனம் ஒப்பிக் கூட திருமணம் செய்யக் கூடாது. விவாகரத்துக்கு உரிய காரணங்கள் இருக்கின்றன என்றால், அதன்படி விவாகரத்து செய்துகொண்டு கூட திருமணம் செய்யலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மனம் ஒப்பி இருதார மணம் செய்வது என்பது கூட சட்டவிரோதம் தான். மறுபடியும் திருமணம் செய்ய சட்டத்திலே இடமில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்: அந்த ஆக்ட் படி முதல் மனைவி 'கம்ப்ளெய்ன்' பண்ணினால் தான் 'ப்ராசிக்யூட்' செய்ய முடியும். நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

Thirumathi TARA CHERIAN: Sir, if any community has more number of women and less number of men, what will they do?

Thiru K. RAMAMOORTHY: The personal law is always there. This Bill moved will be subject to the Personal Law, as in the case of Muslims, for example.
இஸ்லாமியர்கள் நான்கு திருமணங்கள் செய்துகொள்ளலாம் என்று இருந்தாலும் நான்கும் சட்டப்படி செல்லுபடியாகும்.

திருமதி தாரா செரியன்: சட்டப்படி செய்த திருமணம் கூட அல்ல. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்றுக்கு மேலே இருக்கலாம். ஆனால் தோடர் கம்யூனிட்டியிலே ஆண்கள் கொஞ்சம், பெண்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன பண்ணலாம் என்று கேட்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: It is a Social problem. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களது சட்டப்படி திருமணங்கள் எப்படி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த அடிப்படையிலேதான் பதிவு செய்யப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: இப்போது தோடர்கள் வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் கூட கலப்புத் திருமணம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சமுதாயத்திலேதான் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமை மாறுவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அதுவும் நான் முன்பு கூற வந்தது தான். தோடர்கள் சமுதாயத்திலே ஆண்கள் அதிகம், பெண்கள் குறைவு. ஒரு பெண்ணை பல ஆண்கள் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமைதான் இருந்து வந்தது. ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்த அண்ணன் தம்பிகள் அத்தனை பேருமே ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்தார்கள். அவர்களைக் கேட்டால், தாங்கள் பாண்டவர் பரம்பரை என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்டவர்

களையெல்லாம் இந்தத் திருமணத்தின் மேே கொண்டு வருவது சாத்தியமா? ஒரு பெண்ணை நான்கு பேர் திருமணம் செய்யும் போது, அதிலே தலையிட்டு இந்த முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டுமா? முடியுமா? அப்படி ஈடுபடுவது என்பது வேறு.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்தச் சட்டம் அந்த வழக்கத்திற்கு உள்ளே குறுக்கிடாது. சம்பிரதாயம் என்ற அடிப்படையிலே சில மதத்தினர் அல்லது பிரிவினர்களுடைய திருமணங்களுக்கான சட்டம் எப்படி அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அதற்கேற்ப தான் அவைகள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இந்தச் சட்டம் அவரவர்களுடைய மதக் கொள்கைகளின் அடிப்படையிலே, அங்கீகரிக்கப்பட்ட திருமணங்களின் உள்ளே நுழைந்து அதைத் தடுக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Thirumathi TARA CHERIAN: If a marriage takes place between a Toda and a person of any other community, what will happen?

VICE-CHAIRMAN (Thiru J. M. MIAKHAN): Madam, I am not able to hear you.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அவர்களுடைய சம்பிரதாயத்தை உடைத்து அவர்களை வேறு முறையிலே திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் that comes under the Special Marriages Act.

Thiru G. SWAMINATHAN: Sir, I wish to state that there is some confusion in the minds of some hon. Members, including the hon. Lady Member. This Bill only seeks to have the marriages registered, and the marriages will have to be performed in accordance with the law, custom or usage. In the case of a Hindu, he can have only one wife. In the case of a Muslim, he can have four wives. When it has been allowed by the personal law of the individuals, the said marriages will be registered. This Bill does not seek to bring about any change in the personal law.

Thirumathi TARA CHERIAN: When the Toda women follow their custom, they should not be convicted for committing polyandry.

Thiru G. SWAMINATHAN: The hon. Lady Member may bring a private Bill for the protection of the Toda women.

VICE-CHAIRMAN (Thiru J. M. MIAKHAN): This Bill does not seek to regulate the marriages but only wants them to be registered. There are different social customs in different parts and communities. This Bill does not go into the aspect of marriage with reference to its performance.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: இப்போது சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்களை பெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு அதற்கு உரிய திருத்தங்களோடு இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறல்ல. அந்த வகையிலே இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள் பேசும் போது, அரசு ஊழியர்கள் இறந்தால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுவதற்குக்கூட இது பயன்படும் என்று சொன்னார்கள். 10 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுவதற்கு தனியாக அதற்கென்று ஒரு படிவம் இருக்கிறது. அந்த ஸ்கீமிலே சேரும்போது, அந்தப் பணத்தை யாருக்குப் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு மனுவை எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்துதான் பணத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள். அதிலே இப்போது எந்த விதமான தொல்லையும் இல்லை. அவர்கள் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களோ அவர் களுக்கு அந்தத் தொகை தரப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அதற்கும் இதற்கும் எந்தவிதமான சம்மந்தமும் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற வகையிலே நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கலப்புத் திருமணத்திற்கு இதன் மூலம் ஒரு ஊக்கமளிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். கலப்புத் திருமணம் செய்கின்றவர்களை அவர்களின் குடும்பத்திலேயிருந்து ஒதுக்கி, ஊரிலேயிருந்து ஒதுக்கி வைக்கிற நிலைமை நாட்டிலே இருக்கிறது. அவர்கள் Backward ஆகக் கருதப்படுகிறார்களா அல்லது Forward ஆகக் கருதப் படுகிறார்களா என்பது போன்ற பிரச்சினைகள் எழுவதைத் தவிர்க்க வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யும் அளவிலே அதற்குரிய முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சம்மந்தமாக ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்கின்றேன், பதிவுத் திருமணம் செய்து கொள்ள அலுவல கத்திற்குச் சென்றால், பெற்றோர்களுடைய ஒப்புதலோடு செல்வதும் உண்டு, ஒப்புதல் இல்லாமல் ஒரு தலைவியும், தலைவனும், விரும்பி திருமணம் செய்து கொள்வதும் உண்டு. அப்படி அவர்கள் விரும்பி திருமணம் செய்யச் சென்று, [illegible] ஐ [illegible] அல்லது [illegible]
[illegible]லாம்.

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1983 பிப்ரவரி 12

(முற்பகல் 11-30)

இருவரை சாட்சியாக வைத்துத் திருமணம் செய்யும்போது, அந்தத் திரு
மணத்தை விரும்பாத மற்றவர்கள் அவர்களைத் தாக்கும் நிகழ்ச்சிகள் நடை
பெற்று வருகின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், கடந்த ஒரு வாரத்திற்கு
முன்பாக, கலப்புத் திருமணம் செய்வதற்கு துணைநின்று, பதிவுத் திருமணத்
திற்குச் சாட்சியாக இருந்தார் என்பதற்காக யாரோ தந்த புகாரின் அடிப்
படையிலே, காஞ்சிபுரம் நில அளவைத் துறையின் அலுவலகத்தில் வரை
வாளராகப் பணியாற்றிய திரு. வெங்கடாசலம் என்பவர் கடுமையாகத் தாக்கப்
பட்டிருக்கிறார். அவர்மீது புகார் செய்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான் அவர்
கலப்புத் திருமணத்திற்குச் சாட்சியாகச் சென்று கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்.
அவர் நில அளவுத் துறையில் பணியாற்றுகிறார். இந்தக் காரணத்திற்காக
புகார் கொடுத்தவர்களின் தூண்டுதலாலே காவல் துறையினரால் கடுமையாகத்
தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று
சொல்லி அங்கே உள்ள அரசு ஊழியர்கள் சங்கம் ஆர்ப்பாட்டமும், கண்டன
ஊர்வலமும் நடத்தி யிருக்கிறது. எனவே அவரைத் தாக்கியவர்கள் மீது
கடுமையான நடவடிக்கையை உடனே மேற்கொள்ள வேண்டுகிறேன். இதைச்
சொல்வதற்குக் காரணம் இப்படிக் கலப்புத் திருமணம் நடப்பதற்கே நாட்டில்
எதிர் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதால் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களைத்
தவிர்ப்பதற்குரிய முறைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்படி
திருமணத்திற்காக மணமக்கள் அலுவலகத்திற்குச் செல்வதற்குப் பதிலாக—
அவர்கள் அங்கே செல்லுவதற்கே ஒரு பயம் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை
இருப்பதற்குப் பதிலாக—யார் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினாலும்,
அதிலும் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினாலும், அவர்களுக்குப்
பாதுகாப்பு இருக்கும் வகைகளை மேற்கொண்டாக வேண்டும் . . .

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட
முன்வடிவின் 6-வது பாராவைப் பார்த்தால், இது தெளிவாகச் சொல்லப்
பட்டிருப்பது புரியும். அதாவது—

"6. திருமணப் பதிவு செய்ய வேண்டிய நடைமுறை.—மணமக்கள்
இருவரும், அவ்வாறு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட அதிகாரியால் இதற்கென்று
வைத்து வரப்பட்டுள்ள பதிவேட்டில் கையொப்பமிட வேண்டும் அல்லது
அவர்களது கைப்பெருவிரல் அடையாளத்தைப் பதிய வேண்டும்; மேலும்
ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சாட்சி அதில் சான்றொப்பமிட வேண்டும்.

1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அதுமட்டுமல்ல, அதற்கு மேலே இன்னும் சொல்லப்படுகிறது—

(அ) திருமணப் பதிவாளர் முன் மணமக்கள் வர இயலாத நேர்வில்
மணமக்களில் யாரேனும் ஒருவர் தனது பெற்றோர், காப்பாளர் அல்லது
நேர்முகமாக வர இயலாத மணமக்களால் அனுமதிக்கப்பட்ட யாரொரு
நபருடனும் மற்றும் சாட்சியுடனும் வரலாம்,

(ஆ) மணமக்கள் இருவரும் வர இயலாத நேர்வில், மணமக்களின்
பெற்றோர்கள் அல்லது மணமக்கள் தனியாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும்
அனுமதித்த நபர்களுடனும் திருமணப் பதிவாளர் முன் நேர்முகமாக வந்து
இதற்கென வைத்து வரப்பட்டுள்ள பதிவேட்டில் கையொப்பமிடலாம்.

அதோடு,

(இ) இச்சட்டத்தின் 6 (அ) (ஆ) பிரிவில் சொல்லியுள்ளவாறு
திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய இயலாத நேர்வில் மணமக்கள் அவர்களது
பெற்றோர்களாலும் பெற்றோர்கள் இல்லாத நேர்வில் அவர்களது காப்பாளர்
களாலும் திருமணத்திற்கு வந்திருந்த ஒன்று அல்லது இரண்டு சாட்சிகளாலும்
கையொப்பமிட்டாட்டு சான்றளிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையொன்றை திருமணம்
நடந்த தேதியிலிருந்து ஏழு நாட்களுக்குள் பதிவு அஞ்சல் மூலம் திருமணப்
பதிவு அதிகாரிக்கு அனுப்ப வேண்டும்."

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர வேறு ஏதாவது பாதுகாப்பு
வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புகிறாரா என்று
அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: இதில் போர்ஜரி நடந்தால், எப்படி கண்டு
பிடிப்பார்கள்? யாரோ ஒருவர் கையெழுத்திட்டு பதிவு அஞ்சலில் அனுப்பி
விடுகிறார். அதை உண்மை என்றோ அல்லது உண்மை அல்ல என்றோ
எவ்வாறு நிரூபிக்க முடியும்? எனவே திருமணம் நடைபெறும் இடத்திற்கு
நேரில் பதிவாளரே செல்ல வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: சட்ட முன்வடிவை இன்னும் சரியாகப்
பார்க்காமல் விட்டுவிட்டார் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். சட்ட முன்வடிவில்
கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

அதாவது,

"திருமணப் பதிவாளர், திருமணம் பதிவு செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து
மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் அவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்ட திருமணம்

உண்மையில் நடைபெற்றதா என்பதை சரி பார்த்து, திருமணங்கள் நடந்தது பற்றி பதிவேட்டில் உறுதி செய்து கொள்வார்."

எனவே இதற்கும் சட்ட முன்வடிவில் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: லட்சக் கணக்கான திருமணங்கள் நாட்டில் நடைபெறுகின்றன. எப்படி வாக்காளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அரசே சென்று பதிவு செய்கிறதோ, அதைப்போல் எங்கே திருமணம் நடக்கப் போகிறது என்று அந்த அலுவலகத்திற்குப் பத்திரிகை அனுப்பப்பட்டதும், அந்த அலுவலகத்திலிருந்து ஒருவரை டெப்யூட் செய்து, அவர் திருமணத்திற்குப் போய் பதிவு செய்கிற நிலையை நாம் உருவாக்குவது எளிதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள்தான் வந்து பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றால், மீண்டும் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் எழத்தான் செய்யும். அலுவலகத்திற்கு வந்து பதிவு செய்வதற்கு பலருக்கு வாய்ப்பு இருக்கும், சிலருக்கு வாய்ப்பு இருக்காது. அந்தச் சங்கடத்தைத் தீர்க்க ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே இதன் மூலமாக கலப்புத் திருமணத்தை பலப்படுத்துகிற வாய்ப்பை உருவாக்குவதோடு, ஜாதிமத பேதமற்ற சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மூலம் மேலும் வாய்ப்பை அதிகரிக்க முயற்சித்தால், அது வெற்றிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லி, அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(2) மேலவைக் கூட்ட நிகழ்ச்சி நிரல்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஜே. எம். மியாகான்): மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

மேலவை 14—2—1983 அன்று அரசின் சட்ட முன்வடிவுகளை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளும். 15—2—1983 அன்று வறட்சி குறித்த வெள்ளை அறிக்கை குறித்த விவாதத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்.

15—2—1983 தேதியோடு மேலவைக் கூட்டம் ஒத்தி வைக்கப்படும். 16—2—1983 அன்று மேலவைக் கூட்டம் இராது.

4. தனி உறுப்பினர் அலுவல்—தொடர்ச்சி.

தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு திருமணங்களைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் மேலவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1979) தொடர்ச்சி.

Thirumathi MANDAKINI KRISHNAMURTHI: Mr. Vice-Chairman, Sir, it is indeed a great pleasure for me to speak on this Bill which contemplates a social welfare measure. I call it a social welfare measure because, having been in the field of social work giving succour to women for the last thirty years, I feel that this measure is of great significance. Therefore, with one voice, we should see that this Bill is passed in this Council.

Sir, I am not a feminist. Therefore, I say that it is a welfare measure not only for women but it is a welfare measure for the whole society. I also gave evidence recently before a Parliamentary Committee on Registration of Marriages. I placed certain facts before that Committee and I detailed some very significant cases that had come up before me. In Avvai Home, we are also running a Free Legal Aid Centre for poor women and, everyday, I get a large number of appeals from women. A great amount of ignorance seems to exist in our society. Many women are not aware of their rights. There are some men who try to give the women some false impressions by saying, "Even after I marry for a second time, your position is safe". Later, the whole family becomes unhappy. Neither the first wife nor the second wife, nor even the man himself is happy. For all this, who suffers? It is the children who suffer and they have to go and find asylum in various institutions. It is very pathetic to see such cases. Even yesterday, I got a registered letter from a woman, in which she has narrated her story. In her case, a Policeman took her as a second wife after assuring her that his first wife had given a letter to the effect that he could marry for a second time because she could not bear a child. This second marriage was not registered. They got a girl and, after that, the man ran away saying that he would not accept her as a wife. If only this woman had known that the letter cited by the man was not a letter of guarantee, her position would have been safe and she would not have entered into this marriage contract. There was also another case of a young girl. She was married to a man for some time. Later, he left her after

taking her jewellery and married again. In the meantime, they
had a child. What will happen to that child is now a problem.
The registration of marriage is a safeguard for the man or the
woman to know whether the marriage is celebrated legally or
not. It is also a safeguard to a woman in a Court of Law.
There is also another case which I would like to mention here.
I brought up a girl who was a Rangoon evacuee. In our insti-
tution, we gave her teachers' training and we gave her in marriage
to a Railway employee. After some time, some kind of mis-
understanding developed between them and the man took
another wife. In the meantime, she had three children. Later,
when the man died, a dispute arose about his property. The
Court said that the property would go to the second wife because
she was with him at the time of his death. Now, what will
happen to these children? They appealed to another Court.
That Court held that an equal share would go, not to the first
wife, but to her children and that the other share would go to the
other wife. When the question of employment in the Railways

(நண்பகல் 12-00)

comes, they give employment to the legal heir of the deceased.
This boy of the first wife is definitely a legal heir but he has
been denied employment in the Railways. This kind of marriage
law has put many women in difficulties. I think this is a
definite forward step to ameliorate the sufferings of women. I
was sorry to note some people saying, of course in lighter vein,
about the existence of a custom of one woman taking many
husbands or a man taking many wives. I would like to say
that all women do not like this kind of statement and they
would not look forward to their married life in any such lighter
vein. Marriages are made in heaven but they can also be held
on earth. As such I would like to say that even in the Muslim
community, though the Muslim is able to take 4 wives and
though the marriage could be cancelled by the utterance of the
word 'Talaq' and the man can have another wife, there
are women who do not approve of polygamy. In Pune last
year, 10,000 Muslim women joined together and passed a
resolution that they did not want polygamy. This shows that

there is a kind of awakening in the Muslim community. We
have to follow certain rules and regulations in relation to marriage
and now there has been registration of some marriages . . . .

VICE-CHAIRMAN (Thiru J. M. MIAKHAN): The Muslim
community is always awake. Though the law permits, it is not
as if everyone is having four wives. In one or two cases out of
a thousand instances, there will be polygamous marriage.

Thiru G. SWAMINATHAN: It is unfortunate that the
hon. Member is not in a position to speak as a Member and has
no voice to speak as Vice-Chairman.

Thirumathi MANDAKINI KRISHNAMURTHI: I would
only inform the Hon. Vice-Chairman that very recently in a
newspaper the impression of Muslim women was given and a
very enlightened and educated lecturer in a College in the City
has stated that though this system exists, the wives are not at
all happy. She herself is a second wife and she would like to
say that this kind of existence is not very much looked forward
to. These Muslim women are progressive and they are standing
against polygamy. The Muslim men will have to fall in line
because the Muslim women are raising their voice against it.

Thiru G. SWAMINATHAN: The hon. Member occupying
the Chair is not able to reply and it is better that he is replaced
by another Vice-Chairman.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. இராமமூர்த்தி தலைமை)

Thirumathi MANDAKINI KRISHNAMURTHI: Now,
about registration as a safeguard, what I would like to say is
this. I had two cases, one from Tirupathi and another from
Salem. Both the marriages were registered. The man and
wife had some fight and the woman came from the house. They
had two children. When she came to our institution, she had
not informed her parents or anybody. She was terribly worried;
and after going to several institutions, the husband finally came
to our institution and he wanted to take his wife back. This
was the case in both instances of Tirupathi as well as Salem.
Both the women were very adamant and wanted me to put a
condition that the husband should execute an agreement saying

that he would treat the wife well. Otherwise, they refused to go with the husbands. The children were not at all carried away by the many promises of their fathers. As the hon. Member Dr Janarthanam was saying, even the talk about diamonds and other things did not work with the children. They refused to go with their fathers and they said that they wanted their mothers to be treated properly. Now, the woman was able to prescribe this condition because her marriage was registered and she had the backing of the law. Therefore, the conditions were framed and, in both the cases, the man concerned agreed to the conditions. They gave an undertaking, written on a stamp paper, to me stating that they would treat their wives and children properly. One woman wanted one more condition to be imposed saying, "If I do not treat her properly, she will come back to Avvai Home". It was how the marriages were saved. In both the cases, the men were not really bad. They had every concern for their families but they did not know how to treat the women in the house. They did not give enough money to the women to look after the family and led a rather vagabond type of life. Those marriages were saved about three years ago and those women have not come back to us. What I am trying to say is that when everything is all right, all the things put together happen quite rightly. But, when something goes wrong, there should be a safeguard. The Hon. Minister in charge of Registration is not here. I wanted to make an appeal to him that the salient features of our marriage laws should be exhibited in all the Sub-Registrars' offices and Registrars' offices so that marriages may not be celebrated in ignorance of the laws. For instance, even now, some people are not aware of the fact that if they conduct a marriage in the Temple or if they conduct a marriage in their house in the presence of witnesses, they can immediately go to the Registrar's office and get the marriage registered. There is no need to give 15 days' notice or one month's notice to register such marriages. In our institution, we have conducted so many marriages like that. Many people are also not aware of the fact that marriages conducted in Temples can also be registered immediately, if they take a certificate from the Executive Officer of the Temple along with the signatures of two witnesses. So, it is only out of sheer

ignorance that the marriages are not registered. It will be a good thing if the Hon. Minister brings forth a law providing for the creation of a Marriage Guidance Bureau. If such a measure is brought forth, it will be safeguarding the interests of our children who are the future citizens of our country.

Sir, I am very happy that I have been able to take part in the discussion on this Bill. I had some very important work, but, when I found that this Bill was going to be taken up today, I thought that I must be here. When the discussion began, I found that I was the only woman sitting here as a representative of women. Every hon. Member here wanted to know whether, for the sake of my community, I was going to speak today or not. I am also very happy that I have been able to speak on this Bill when the hon. Member who brought forth this Bill is in the Chair. I congratulate him on having brought forth this Bill. He is a youthful lawyer and he has the interests of women and the weaker community in his heart. I am sure that, with one voice, we will pass this Bill today. Thank you.

Thiru J. M. MIAKHAN: Sir, at the outset, let me say that I fully welcome this measure. It is a very welcome measure

(பேரவைத் தலைவர் திரு. ட. ர. தாயல் தலைமை)

which is not going to interfere with anything. The Bill provides only for the maintenance of a Register to register all the marriages, whether they are Muslim marriages, Hindu marriages, Christian marriages, Self-Respect marriages or inter-caste marriages. If all the marriages are registered, it will be of much use to society. Moreover, as the hon. lady Member was saying, it will also prevent the misuse of the marriage system by some people and many marriages can be saved. If the marriages are registered, the miseries suffered by women can be avoided. Sometimes it so happens that a man goes on marrying several times. Recently, I happened to do some "madhyastham" in a case where a boy, after living with a girl and making her pregnant, refused to take her as his wife. Now, he has accepted her as his wife and they are leading a normal life. Such things cannot happen if a proper system of registering the marriages is in existence. As the hon. lady Member said, marriages can be

(Thiru J. M. Miakhan) [1983 பிப்ரவரி 12

conducted in a house, a Church, a Temple, or any other place, in the manner accepted by the law of the country. After that, the married couple can go to the Registrar and get the marriage registered. It will be of great use especially to people who go abroad.

(முற்பகல் 11-50)

As a matter of fact, my son was married in 1965 in our Mosque and he has now gone abroad. His wife wanted to go there a few months ago. They had to get a marriage certificate and we had a great deal of difficulty in getting the certificate. Though I am the father, I had to certify as M.L.C. that they were married at such and such a place and on such and such a date. It was accepted and they were able to go abroad. If a register is kept, we can get an extract from the register whenever we want. We can also nominate some authorities so that they may register the marriages. In Hongkong they buy, for about 10 dollars which will be equivalent to Rs. 20 three stamp papers and write the sale deed and two copies are kept by the seller and the purchaser and the third copy is sent to the Registrar. In the same way, marriages may be entered on a paper in triplicate and one copy sent to the Registrar while the other two copies may be had by the husband and the wife's party. This is a progressive measure and the difficulties, if any, can be solved. This Bill does not go against the tenets of Islam. We agree to this measure and I hope this measure will be passed unanimously, without being put to vote. Thank you.

* Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, I rise to give my whole-hearted support to this social reform Bill which has been introduced by the hon. Member Thiru Ramamoorthy. Sir, this Bill merely seeks to register marriages that have been validly performed according to the custom or usage or the law of any particular religion. It does not seek, as some Members tried to point out, to preserve the sanctity or otherwise of a marriage. It has nothing to do with the sanctity of a marriage, whether marriages are made in Heaven or on earth or in mid-air. It is not the concern of this Bill. It merely seeks to register marriages validly performed. From that point of view we agree to it.

1983 பிப்ரவரி 12] (Thiru A. R. Damodaran)

We are not concerned with one law which permits a person to have many wives or the custom which permits a lady to have many husbands. This is so in the tribal areas of Manipur where, I believe, polyandry is practised. Whether it is recognised by law, I am unable to state at present. If it is recognised by law, this Bill can also recognise it. If polygamy is recognised, it can also be recognised by this Bill. I think everybody is in agreement with the principles of registration. In fact, hon. Members who have raised some doubts about marriages performed under the Self-Respect Marriages Act need not have any doubt because it is not in conflict with any provision so far made. Therefore, I am sure all Members of this House will accept this. Under the Concurrent List—7th Schedule—item No. 5, the State is authorised to make laws on marriage, divorce, maintenance, adoption, etc. Unless there is a Central Act, there is nothing to prevent our State from passing an Act of this kind. If there is a Central Act, it will be different. We need not wait for any Central Act because it is in the Concurrent List. The State is entitled to have its own laws regarding registration of marriages. The only question that arises is whether there will be any difficulty for the people in rural parts or urban areas to register such marriages.

Sir, we have a law for compulsory registration of births. In my opinion, there are definitely 10 times, or possibly 100 times or even 1,000 times, more births in Tamil Nadu than there are marriages. I have no statistics to quote and say that there are more marriages. But, considering the fact that our population is increasing at the rate of 1.7 per cent, I am fairly certain that there are lakhs of births. These births are registered even today and we do not have to go to Registrars' offices to register these births. In fact, when the rules are framed after the Bill is adopted by this House, we must frame the rules in such a manner that it is easy for people to register such marriages. There is, however, one difficulty that is likely to crop up. For registering a marriage, a person has to go to a Village Munsif or, according to the present dispensation, to a Revenue Inspector or whoever is going to be in charge of the village, because we must have an officer at the village level to do this registration and we cannot

go to the Registration Office for this purpose. When we frame the Rules, unfortunately, we will have to give these officers at the village level, the guidelines also under which marriages can be registered. For example, a girl of 15 and a boy of 18 cannot go and register a marriage because, according to our marriage law, only a girl of 18 or a boy of 21 can get married. Again, they will have to give a certificate that either of them has not been previously married. Whether they are Hindus or Christians, all the customary laws state that a person can have only one wife or one husband. When framing the rules, a fear may arise whether difficulties would be experienced by the people living in the villages, who form 60 per cent of our population, who are not literate and who do not know the laws of the land. I can understand the nervousness of a Government in bringing forward a measure of this kind without the full measure of support from all Parties because this may itself become a bone of contention and it may be said, "A new law has been passed whereby even marriages have to be registered by the Government". Therefore, I am very happy that Members of the House, belonging to all Parties, have given their support to this measure which, I think, is very necessary at the present moment. For example, the hon. Member Thiru Miakhan mentioned that boys who were going abroad had to produce Marriage Certificates if they wanted to get a visa for their wives. In fact, nowadays when we perform marriages in our houses, we pay an extra Rs. 25 to get a Registrar of Civil Marriages to come and register the marriage. If that is done, a certificate is immediately given to the boy and the girl and they can apply for visa, because many of them are leaving India to seek employment and to prosecute their studies abroad. But we want protection to be given even in rural areas. Today, there are cases filed in the Court on grounds of maintenance and other grounds and these people in the rural areas have to be protected. The hon. Member Thirumathi Mandakini Krishnamurthi mentioned certain instances. In fact, this is a measure which will give a large measure of protection to women because, traditionally speaking, it is they who are affected by a rather cruel sex which, at times, leaves them in the lurch. I have rarely heard of

divorce petitions being filed by men excepting under very exceptional circumstances. Invariably, it is the woman who is affected and it is because of ill-treatment, mental cruelty, physical cruelty, etc. If the marriage is registered, even if a divorce takes place, it will help the lady in obtaining a settlement from her husband for life, to protect herself and her children, if the children happen to be in her custody. Therefore, this is a measure which, I hope, the Government will accept. Although the provisions have to be re-drafted to provide for easier registration of marriages, nonetheless, I think it is a measure which will receive a large measure of support. For example, we are not new to the field of registration. In our State, as you know, we register every sale that takes place, we register every birth, we register every death, we register wills and we register leases. I think the Government should try to educate the people and see that such a measure is adopted because it will be of invaluable help to us also in determining the legitimacy of marriages and in providing for women who may, in divorce petitions, seek relief from the husband who is to be divorced.

(நண்பகல் 12-00)

I fully support this measure. It is not against any custom, usage or religion. Therefore, the question of our wounding the susceptibilities of any group does not arise and I would, therefore, plead with all the Members of the House that they give full support to this Bill.

Thiru G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman, Sir, I fully concur with the hon. Member in this private Member's Bill—The Tamil Nadu Compulsory Registration of Marriages Bill. I also wish to make a few points of reservations in relation to this Bill because they have not been touched by others.

There is one confusion created in the minds of some Members but I think this Bill will not at all affect the law relating to marriages. If one is allowed to marry according to his personal law, the marriage can be registered under this law. The origin of registration came to be known with the persons who adopted the form of Self-Respect Marriage, which is called Suyamariathai Thirumanam. When they got married, in that form,

because they were Hindus and the form of marriage was not one approved by the Hindu Law, such marriages were considered as not having been properly performed. For the purpose of recognising the said marriages, a law was brought during the time of late Thiru Annadurai. Now there seems to be a complete turn-about. Even if you happen to be a Hindu and the marriage is performed according to Hindu Law, the marriage will have to be registered. Formerly it was the other way about. This is a very welcome measure. But in the case of marriage according to Hindu law, if it is not recognised on the ground that it has not been registered, then it may lead to confusion and people will have to go to court on that score. Ours is a big country and everyday thousands of marriages are being celebrated and simply because one marriage is not registered, the marriage cannot be invalidated. Registration can be a part of the marriage and the Government can also say that marriage can be registered but the non-registration should not lead to invalidation of the marriage.

Another point is that registration should be made simple. we cannot ask everybody to go to the Registrar's office and it may not at all be possible in the case of remote villages. One hon Member suggested that the marriage invitation, if sent, must be accepted as registration. It was also stated that marriage invitation might be printed by anybody and sent to the Registrar's office and that in that case it could not be held to be valid registration. The Mover of the Bill has himself clarified and stated that if information is given by sending a card or marriage invitation, it is the bounden duty of the Registrar to send his man for enquiry to find out the truth and then register the marriage. It is incumbent on the part of the Registrar to register on such information about the marriage and after necessary enquiry. There is some confusion and it should be clearly stated that non-registration will not invalidate the marriage. Otherwise, I fully agree with the Bill that has been brought forward by the hon. Member and I welcome it.

Sir, I wish to mention only one more thing. The hon. lady Member said that there was recently a Parliamentary Committee on a Bill on Registration of Marriages. As was amply clarified

by the hon. Member, Thiru Damodaran, the law relating to registration of marriages comes under the Concurrent List. So, in view of the fact that there is no Central law on this subject at present, this law can be passed by the Government of the State. It may also be that a law on the same subject is passed by the Government of India also later. In that case, if the law enacted by the State is repugnant to the Central law in any provision, then, as I understand it, the Central law alone will prevail. Therefore, I would like to know the stage at which the draft law, as propounded by the Government of India, stands at present. I would like to know, in some detail, the provisions of that law and also whether there is any chance of its being enacted in the near future. If the hon. lady Member can give all those details to the House, it will be of much help because it can have an impact on this Bill also. Thank you.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, if I may clarify, the Parliamentary Committee was not only going into the question of marriages. The question of divorce, the question of adoption, etc. are all being considered in a comprehensive Bill. Therefore, there is no bar for the State Government passing this Bill.

* Thirumathi TARA CHERIAN: Mr. Vice-Chairman, Sir, I thank you for giving me a few minutes' time to speak on this Bill. I congratulate the hon. Member on bringing forth this Bill. Many hon. Members have spoken very well on this Bill. Sir, there cannot be any two different opinions about the necessity for registering marriages. As far as the Christian law is concerned, when we get married in the Church, it is registered in a book. Every time we need a copy of the entry, we go to the people in charge of the Church and get the copy. This copy is accepted for all purposes. But, as was rightly pointed out by many hon. Members, it is very necessary to have this measure for the benefit of the Hindu community, especially, for the benefit of those people who are at the grass-root level and who are ignorant of many things. Sir, I did not speak in a lighter vein when I mentioned about bigamy or about a woman getting married to more than one person, in a particular community. I hope that the hon. Members will not have any ill-feelings because, I was specifically thinking of the Toda Community which

[redacted] (Thirumathi Tara Cherian) [1983 பிப்ரவரி 12

necessitated a man taking more than one wife. It has become a social necessity and if the tribe is to survive, a Toda necessarily has to have more than one wife and polyandry becomes a necessary way of life. Anyhow, I would like to speak to the Minister concerned later and make a request that something should be done about the customs and the social laws prevalent in the Toda community because some people, without knowing the full facts, are thinking that polyandry is permitted as a way of life among these aborigines.

Sir, I also appeared before the Parliamentary Committee which came here some time ago. As was rightly pointed out by the hon. Member Thiru Damodaran, it is a very comprehensive Bill that was discussed and it has many other things apart from registration of marriages and, therefore, taking up this specific question of compulsory Registration of marriages need not go against the discussion but will only help.

Sir, Tamil Nadu has come forward with a very nice and noble idea, in the form of this Bill, and I am sure that the whole House will support it without any reservation.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, தமிழக சட்டமன்ற பேரவையில், திருமணங்களைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற தனி நபர் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ளதைப் பார்க்கும்போது, தமிழகத்திலே வளர்ந்து வருகிற சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கு அவர்களும் துணை நிற்கிறார் என்று சொல்லி, அவரை முதலில் பாராட்டி, இந்த அரிய பணியை ஆற்றி இந்த மசோதாவையும் ஆதரிக்கிறேன். பிற நாடுகளில் எல்லாம், பிற சமுதாயங்களில் எல்லாம், தமிழ் சமுதாயத்தைத் தவிர மற்ற சமுதாயங்களில் எல்லாம் வாழ்க்கைக்கு இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆகவேதான் தமிழ் இலக்கியங்களிலே அக இலக்கணம், புற இலக்கணம் என்று தொல்காப்பியத்திலே இரண்டு இலக்கணங்களையும் தனியாகச் சொல்லி, மனிதன் எவ்வாறு வாழ வேண்டுமென்று சொல்லுகிற சிறப்பு தமிழ் மொழிக்கு உண்டு. பிற மொழிகளில், அவற்றுக்கான இலக்கணத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். பொருள் இலக்கணம், சொல் இலக்கணம், யாப்பு இலக்கணம் என்று அவை சொல்லும். தொல்காப்பியத்தில் அக இலக்கணம் என்று, ஒருவன் ஒருத்தி இருவரும் மகிழ்ந்து, மனம் புரிந்து, இல்லறம் நடத்தும்

1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

துன்பமில்லாத நிலையில் வாழ வேண்டுமென்பதற்கான ஒரு நெறியை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். தமிழ்ச் சமுதாயம் பிற்காலத்தில் பல்வேறு மதங்களுடைய ஆதிக்கங்கள் உச்ச கட்டத்தை அடைந்தபோது, அந்த மத நெறிப்படி பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், சமுதாய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு, பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக தந்தை பெரியார் தமிழகத்தில் பிறந்து, தமிழகத்திலே ஒரு சமுதாயப் புரட்சியை உருவாக்கியதால், கலப்புத் திருமணம் செய்வது ஏற்பட்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்து காட்டி, கலப்புத் திருமணங்களை யெல்லாம் சட்ட ரீதியாக மாற்றும் வகையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த நாட்டில் இன்னும் இந்தச் சமுதாயத்தில் காணக்கூடிய சில குறைபாடுகளை எண்ணி, திருமணங்களைப் பதிவு செய்தால், சமுதாயத்தில் இருக்கும் சிறுசிறு சிக்கல்கள் தீர்ந்துவிடுமென்ற நல்ல நோக்கத்தில் இந்தச்

(பிற்பகல் 12-10)

சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய, காணக்கூடிய சில குறைபாடுகளை எண்ணி திருமணங்களை யெல்லாம் பதிவு செய்வது குடும்பங்களில் இன்றையதினம் எழக்கூடிய சிறுசிறு சிக்கல்களைக் கூட தீர்த்து விடும் என்ற முறையில் இதனைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கான விதி முறைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து கொடுக்க வேண்டும். அத்தனை உறுப்பினர்களும் ஒருசில சந்தேகங்களை எழுப்பினாலும், பொதுவாக எல்லோரும் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். சமுதாயப் புரட்சியினுடைய விளைவு தான் இது. இந்தச் சமுதாயப் புரட்சி ஏற்படக் காரணமாக இருந்தவர் தந்தை பெரியார் அவர்கள். ஒரு முறை பீகார் மாநிலத்தில் ஒரு இடத்தில் பேசுகிறபோது, நான் அங்கு இருந்தேன். அப்போது அவர் "இன்னும் மூன்று பெரியார்கள் தோன்றினால் தான், 300 வருடங்களுக்குப் பிறகு தான் தமிழகத்திற்கு ஒப்பாக பீகார் வர முடியும்" என்று சொல்லியதை என் காதால் நான் கேட்டேன். அப்படிப்பட்ட சிறப்பினையுடைய தமிழகத்தில் இது வருவது மிக மிகச் சாதாரணமான ஒன்று தான். இங்கு பேசியவர்கள் இதை ஒரு திருமண நாளாகவே கருதி இப்பிரச்சினையை நகைச்சுவையோடு ஆராய்ந்தார்கள். பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஆண்களுக்கும் பாதுகாப்பு தேவை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, ஆண்களும் பெண்களால் துன்புறுத்தப் படுகிறார்கள் என்கின்ற பொருள்படும் அளவுக்கு இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் இச்சட்டத்தைப் பற்றி நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, மத்தியப் பிரதேசத்தில் பூலான் தேவி என்கிற பெயர்

கொண்ட கொள்ளைக்காரி அம்மாநில முதலமைச்சர் முன்னிலையில்
நண்பகல் 12 மணிக்கு சரணடைவதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த
நேரத்தோடு இதுவும் ஒட்டியிருக்கிறது (சிரிப்பு). அந்த அளவுக்கு ஒரு
மாநில முதலமைச்சரே தனக்குள்ள எல்லா வேலைகளையும் நிறுத்தி வைத்து
மைதானத்தில் வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் (சிரிப்பு).

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: இங்கே 'பூலான் தேவி' பற்றி சொல்லியிருக்
கிறார்கள். பெண்களில் அதுபோல் பல 'பூலான் தேவிகள்' இருக்கிறார்களா?
(சிரிப்பு).

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தமிழகத்தில் அதுபோல் யாரும் இல்லை (சிரிப்பு).
ஆனால் பிற மாநிலங்களில், குறிப்பாக வட மாநிலங்களில், அவர்களுடைய
ஆதிக்கம் அரசாங்கத்தையே ஆட்டிப் படைக்கும் அளவுக்கு இருந்து
கொண்டிருக்கிறது. இதை நான் எதற்காகச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால்,
சமுதாயத்தில் ஆயுதங்களைக் கையில் ஏந்தும் அளவுக்கு வாய்ப்பு
கொடுத்தால், எல்லோரும் உயர்ந்து நிற்பார்கள் என்பதை உணர்த்துவதற்
காகத்தான். கொள்ளையடிப்பதிலே ஆண்கள் தான் வல்லவர்கள். ஆனால்
இன்றைக்கு பெண்கள் ஆண்களையும் விஞ்சி நிற்கிறார்கள். பொதுவாகவே
பெண் சமுதாயத்திற்கு உரிய வாய்ப்பினை காலம் காலமாக ஆண் சமுதாயம்
கொடுக்காமல், சமுதாயச் சட்டங்களைப் போட்டு, அவர்களை அடக்கி ஒடுக்கி
வந்திருக்கிறார்கள். "வீட்டுக்குள் பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற
விந்தை மாந்தர் தலை கவிழ்ந்தார்" என்று பாரதியார் பாடியதற்கேற்ப,
தந்தை பெரியார் அவர்கள் வீடுகள் தோறும், திருமணங்கள் தோறும்
இதுபற்றி ஆணித்தரமாகப் பேசினார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்கள்
மறைவிற்கு மூன்று, நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு நாகர்கோவிலிலுள்ள
கோட்டாறில் நடைபெற்ற ஒரு திருமணத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார்கள்.
திருமண ஒப்பந்தத்தை நடத்தி வைக்கிறபோது, அதனை பெண் கையில்
கொடுத்து வாசிக்கச் சொன்னார்கள். அந்தப் பெண் வாசித்துக்கொண்டு
வரும்போது, கணவன் பெயர் வந்தவுடன் கணவன் பெயரைச் சொல்லாமல்
யோசித்துக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது பெரியார் "என்ன பண்ணுகிறாய்?
அந்தப் பயல் இன்னார் உனக்குச் சம பங்காளி தான். பெயர் சொல்லி
தாராளமாகச் சொல்லலாம்" என்று அவளை ஊக்குவிப்பதற்காக அவளது
கணவனை தாம் தாழ்த்திப் பேசினார், எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
பிறகு அவர்கள் பேசும்போது "நான் அப்படிச் சொன்னால்தான், அவளுக்குத்
துணிவு வரும்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். பெரியார் அவர்கள் கலந்து
கொள்கிற ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் இவ்வாறு உணர்வுபூர்வமாக மக்களை

ஊக்குவிக்கிற காட்சிகளை நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். நம் நாட்டைப்
பொறுத்தவரையில், பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று
சொல்வோமேயானால், நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று
தான் அர்த்தம். நம்மைப் பொறுத்தவரையில், 'ஜெயில் ரிஃபார்ம்' என்று
சொல்வார்களே, அதுபோல் தான் இன்னமும் பெண்களுக்கான சுதந்திரம்
இருக்கிறது. முழு அளவில் பெண்களுக்கு இன்னும் சுதந்திரம் கொடுக்க
வில்லை. அதனைக் கொடுக்க நாமெல்லாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சங்க
காலத் திருமணங்களைப் பார்த்தால், பெண்களுக்கு எவ்வளவு உரிமை
கொடுத்திருந்தார்கள் என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியவரும். களவுக்குப்
பிறகு தான் கற்பு. களவு ஒழுக்கம் முடிந்த பிறகு தான் கற்பு. நான் களவு
என்று குறிப்பிடுவது நாட்டில் நடைபெறுகின்ற களவை அல்ல. தமிழ்
இலக்கியத்தில் 'களவும் கற்று மற' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு
களவு என்று குறிப்பிடப்படுவது பொருளைக் களவாடுவது பற்றியல்ல. அது
ஒழுக்கத்தில் உள்ள களவொழுக்கம். திருமணத்திற்கு முன்னாலேயே ஆணும்
பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்துகொண்டு, இருவரும் உள்ளத்தால்
ஒன்றுபட வேண்டுமென்று பொருள். அப்படி ஒன்றுபடுவது கூட இரண்டு
மாதத்திற்குள் நடைபெற்றாக வேண்டும். அதற்கு மேல் ஆகிவிட்டால் ஆளைக்
காட்டிக்கொடுத்து விடும். கற்பில் நெறி இருக்க வேண்டும். இதுதான்
திருமண வாழ்க்கை முறை. அதில் கூட மடலேறுவது பற்றி மிகவும் அழகாகச்
சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருமணம்பற்றி அவள் சம்மதத்தைக் கேட்கிற
முறையும், அவள் மறுக்கிற முறையும் இருந்திருக்கிறது. அவளுக்கு முழு
சுதந்திரம் கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. தம்முடைய
இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் நன்றாக ஊன்றிப் பார்த்தால், நாம்
காதல் திருமணத்தைப்பற்றி, கருத்தொருமித்த திருமணத்தைப்பற்றி மிக
நன்றாக அறிய முடியும். அந்த வகையில் இன்றைக்கு நடைபெறக்கூடிய
திருமணங்களிலும் என்றைக்கும் நிலையாக அவர்கள் வாழ, பதிவு செய்ய
வேண்டியது மிகவும் தேவையான ஒன்று. பொதுவாக இன்றைக்கு கிறிஸ்தவ
திருமணங்களின்போது "கடவுள் சேர்த்து வைத்த தம்பதிகளை மனிதர்களே
நீங்கள் பிரிக்காதிருக்கக் கடவீர்கள்" என்று குருவானவர் எச்சரிக்கை
செய்கிறார். இன்றைய கால கட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு எச்சரிக்கை
எல்லா சமுதாயத் திருமணங்களின்போதும் மிகவும் அவசியம் என்று நான்
சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். "சுற்றியிருக்கிற மனிதர்களே, நீங்கள்
அவர்களுடைய வாழ்க்கையைக் கெடுத்துவிடாதீர்கள்" என்று சொல்வதை
நான் பார்க்கும்போதெல்லாம், தம்முடைய திருமண முறையிலும் அப்படிப்
பட்ட ஒரு எச்சரிக்கையைச் சொன்னால் என்ன என்கிற நினைப்பு எனக்கு

வருவதுண்டு. நல்லவை எங்கு இருந்தாலும் அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்து திருமணம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு இடத்திலும் வெவ்வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் எங்கள் வழக்கப்படி திருமணம் ஒரு முறையில் நடைபெறுகிறது. ஆனால் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அவர்களுடைய வழக்கப்படி வேறு முறையில் திருமணம் நடைபெறுகிறது. திருமணம் ஆன பிறகு எத்தனையோ காரணங்களால் தம்பதிகளுக்குள் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டு, குடும்பமே பிளவுபடுகிறது. தேவையில்லாமல் பின்னால் ஏற்படுகிற பல விளைவுகளைத் தவிர்க்க பதிவுத் திருமணம் துணைபுரியும். கருத்து மாறுபாடு இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் வாழ்க்கை நல்லமாதிரியாக இருக்கும். அதுதான் தமிழர்களின் நாகரிகம். அதேசமயம் நடைபெறுகின்ற திருமணம் இருவரின் சம்மதத்தைப் பெற்ற முறையான ஒரு திருமணமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பதிவுத் திருமணம் அவசியம் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து மாறுபாடு இல்லை. ஆனால் நடைமுறைப்படுத்தும்போது, சிக்கல்கள் வரும் என்று இங்கே சொன்னார்கள். நம்முடைய நாடு பெரிய நாடு, ஜனத்தொகை மிகுந்த நாடு, எல்லோருக்கும் திருமணத்தை ரெஜிஸ்ட்ரார் வந்து நடத்தி வைக்க முடியுமா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மேலும் கடிதம் அனுப்பிய பிறகு மூன்று, நான்கு நாட்களுக்குள் அவர் வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அப்படி எல்லா இடங்களுக்கும் மேரேஜ் ரெஜிஸ்ட்ரார் வந்து பார்க்க முடியுமா என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இதைப் படிக்கும்போது, ஒன்று எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. காலஞ்சென்ற திரு. வி. கே. கி. நடராஜன் எங்கள் மாவட்டத்தில் ஆட்சியாளராக இருந்திருக்கிறார்கள், அவர் திருநெல்வேலி இந்துக் கல்லூரியில் முதலில் பொருளாதார ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். அப்போது அவருடைய பெயர் சின்ன தேவர். அவருடைய மனைவியார் அப்போது அந்தக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய திருமணத்திற்கு முன்னாடியே அங்கு படித்துக்கொண்டிருந்த மாணவர்கள் இருவரையும் சம்பந்தப்படுத்தி லெட்டர் அடித்து அனுப்பி விட்டார்கள். ஆகவே திருமண அழைப்பிதழை அனுப்புவதாலேயே அது பதிவு செய்யப்படும், அது அங்கீகரிக்கப்படும் என்று சொல்லி, சிக்கலை அதிகப்படுத்தக் கூடாது. பொதுவாகவே திருமணம் செய்பவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாகவே செலவு செய்யவும் தயாராக இருப்பார்கள். ஒரு தாலுக்காவில் ஐந்து அல்லது ஆறு மேரேஜ் பதிவாளர்களை ஆனரரியாக, ஆனரி பப்ளிக் நோட்டரி என்று இருப்பதுபோல் நியமித்தால், தம்பதிகள் அவர்களுடைய அபீசுக்கும் போய் அங்கு எழுதி பதிவு செய்வதில் ஒன்றும் சிரமமில்லை.

மேலும் திருமணம் முடிந்தவுடன், தம்பதிகள் இன்றையதினம் கோயில், [illegible], ஹோட்டல் என்றெல்லாம் சென்று விடுகிறார்கள். நிலைமை இவ்வாறிருக்க இரண்டு பேருமே ஒன்றாக பதிவாளர் அலுவலகத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள பதிவேட்டில் எழுதி கையெழுத்து போடுவதில் சிரமமில்லை. மேலும் பதிவாளர் அலுவலகத்திலேயே ஒரு கிளார்க்கை இதற்காக நியமிப்பதுடன், கேமிராமேன் போன்றவர்களையும் அங்கு நியமித்து தம்பதிகள் அலுவலகத்திற்கு வரும்போது அவர்களை போட்டோ பிடித்து, பெயர்களைப் பதிவு செய்யும்போதே அவர்களுடைய போட்டோக்களையும் பதிவேட்டிலேயே ஒட்டி வைத்துவிட வேண்டும். வெறும் கடிதத்தை அனுப்பி விட்டால் போதும் என்கிற நிலைமை இருக்குமேயானால், நான் சொன்ன மாதிரி கதைகள் நிறைய நிகழ்ந்துவிடும். கட்டாயப் பதிவு என்று சொல்லும்போது, அது பல சிக்கல்களைத் தவிர்க்க துணை புரியும். அப்படி சிக்கலைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கும்போது, அதற்கு 15 அல்லது 20 நிமிட செலவானாலும் அப்படிச் செலவு செய்து விடுவதனால், அவர்களுக்கு ஏற்படும் தற்காலிக சிக்கல்களைப் பொருட்படுத்தாமல் இதைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும். சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, ஆகவே, சட்டத்தை விடலாம் என்று நினைக்காமல், அவர்கள் கட்டாயமாக அலுவலகத்திற்குப் போய் தான்

(பிற்பகல் 12-20)

பதிவு செய்ய வேண்டும். யாராவது ஒருவர் முன்பே தகவல் கொடுத்தாலும் கூட, ஒரு 10 நாட்களுக்குள்ளாக தம்பதிகள் அங்கே போய் படம் எடுத்து, ரிஜிஸ்தரிலே பதிவு செய்து, இரண்டு பேரும் கையெழுத்துப் போடும் நிலைமை வந்து, ரிஜிஸ்தர் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தத் திருமணச் சட்ட முன்வடிவை மிக விரைவிலே நிறைவேற்ற வேண்டும். அதுவும் இந்த அவையிலே நிறைவேறி, மற்ற அவைக்குப் போய் வருகிறது என்று சொன்னால், நமக்கும் அது சிறப்பு. எப்போதுமே சட்ட முன்வடிவுகள் அங்கே வந்தபிறகுதான் இங்கே வர வேண்டும் என்பது இல்லை. தனி நபர் சட்ட முன்வடிவாக இங்கே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதால், அதை இந்த அவையில் நிறைவேற்றி பின்னர் அந்த அவைக்குக் கொண்டு போகும் நிலைமையை உருவாக்கி, தமிழகத்தினுடைய இயல்பான வாழ்க்கை நெறியை தமிழக மேலவையிலே நிறைவேற்றி இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டியாக அமைந்தது என்ற நிலைமை வரவேண்டும் என்று கூறி, அமைகிறேன்.

Dr. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Mr. Vice Chairman, I congratulate the hon. Member on having brought forward this Bill. As one who has dedicated himself to self-respect marriages, I welcomed the Self-Respect Marriages Bill in the other House when I was a Member there. I do not want to take much time of this House, except to say that while Members have welcomed this Bill, several doubts have also been raised. I read this Bill just now. Those doubts seem to be reasonable also. This Bill should be passed now and the Government should take the next occasion to bring an amending Bill for the purpose of clearing those doubts. It is also the duty of the Government, in my humble opinion, to pass the Bill which seeks to have the marriages registered. There is one difficulty. Some of our people are living in America and there the marriages may be registered. If they want to get their marriages registered in Tamil Nadu, we should extend the time. There is another case also. There are certain countries where the marriages need not be registered. There may be different customs and they may not know what is happening here. Those people may come to Tamil Nadu after 20 or 30 years. What will happen to them? They will have no proof and there is no method suggested for registration of their marriages. They would have inherited the property of their forefathers and, without proper proof of marriage, they will have to go to Court. As the hon. Member Thiru Damodaran said, there is a comprehensive Bill on the anvil of the Central Government. Apart from that, the Government must introduce an amending Bill for the purpose of clarifying the points raised. While I support this Bill, I request the Government to consider the difficulties mentioned by me because the children may not be able to inherit their forefathers' properties here without proper proof of marriage. The Government should set up a Tribunal to deal with these matters. That Tribunal should take the evidence of the relatives in India and dispose of the matter summarily without making the parties go to a Court of Law. If they go to a Court of Law, they may have to incur expenditure on stamp duty, etc. This is one lacuna which I found in the Bill and I wanted to mention it.

Sir, I am glad that this Bill takes into account, and gives validation to, Self-Respect marriages also. I once again congratulate the hon. Member and I am sure that this Bill will be passed unanimously. Thank you.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மிகவும் முக்கியமான ஒரு காலகட்டத்தில் சமுதாய மாற்றம் என்கின்ற அடிப்படையில் ஒரு நிரந்தரப் பாதுகாப்பைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, அன்பிற்கும் மிகுந்த மரியாதைக்கும் உரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இங்கே அறிமுகம் செய்து இதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே இந்த விவாதங்களைத் தொடங்கி வைத்திருக்கிறார். இதில் திருமணங்கள், எந்த சமய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நடந்ததாக இருந்தாலும், சட்டப்படியாக அவைகளைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு நல்லெண்ணத்திலே இந்த விவாதம் இங்கே நடைபெறுகிறது. இது சுவையான விவாதமாக இருந்தாலும் கூட, சமுதாயத்திலே இன்று நிலவி வருகின்ற சுமைகளைக் குறைக்கக்கூடிய ஒரு பெரும் முயற்சி என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னதைப்போல, இதிலே பெரிய அளவிலே பாதிப்புக்கு உள்ளாகி வருகின்ற பிரிவிலே யார் அதிகம் என்று பார்த்தால், பெண்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆண்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் பொதுவாக அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே, இதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இது இயலாது அல்லது முடியாது என்று யாரும் கருத வேண்டாம். இதிலே பிரச்சினைகள் இருக்கலாம். அந்தப் பிரச்சினைகளை எப்படித் தவிர்ப்பது என்பதுபற்றி நாம் யோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோமே தவிர, இதிலே பொருளாதார நிலைமைகளை வைத்துக்கூட நாம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. இப்போது நாம் தோராயமாகப் புள்ளிவிவரம் பார்த்தால், தெரியும். இப்போது இருப்பது ஐந்து கோடி மக்கள் தொகை என்று பார்த்தால், மருத்துவத் துறையிலிருந்து கிடைக்கும் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும்போது, ஒரு நாளைக்கு ஐந்து ஆயிரம் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. அப்படியென்றால், கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆறு ஆயிரம் திருமணங்கள் ஒரு நாளைக்கு நடக்கின்றன. ஆறு ஆயிரம் அல்லது ஏழு ஆயிரம் திருமணங்கள் நடப்பதைப் பதிவு செய்வது என்பது ஒரு பெரிய கஷ்டமான வேலையல்ல. ஒரு பொறுப்பான அதிகாரியை வைத்து இதைப் பதிவு செய்யலாம். வில்லேஜ் முன்சிப் அல்லது கர்ணம் என்று சொன்னால் கூட,

செய்யலாம். அல்லது அவர்களைத் தவிர வேறு மேலே பொறுப்பிலே உள்ளவர்களை வைத்துக் கூட பதிவு செய்யலாம். அவர்கள் பெற்றோர்களுடைய அல்லது மற்றவர்களுடைய கையெழுத்தைப் பெறுவது இயலாது என்பதல்ல. இன்னும் ஒன்று, இப்படிச் செய்வதன் மூலமாக, அவர்களுக்கு ஒரு புதிய அந்தஸ்தை நாம் செய்து கொடுக்கிறோம். ஏனெனில் சில இடங்களிலே திருமணம் என்று சொன்னால், அது மிகவும் சாதாரணமான விஷயம் என்றுதான் கருதுகிறார்கள். விரும்பினால் செய்வது, விரும்பவில்லை என்றால் போய்விடு என்று சொல்வது என்கின்ற நிலைமைகள் கூட இருக்கின்றன. அது தவறு. அதைத் தவிர்த்து திருமணத்தை சமுதாயத்திலே ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதும் நிலைமையை வளர்த்து, ஏழை [illegible] மக்களுக்கு ஒரு சமூக அந்தஸ்தைக்கூட இது கொடுக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, பெண்களுடைய சுதந்திரத்தைப்பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நாம் இன்னும் [illegible] சுதந்திரம் வழங்கவில்லை, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சுதந்திரம் என்பதே ஒருவர் [illegible] ஏற்படுவது அல்ல. இப்போது பெண்களுக்கு முழுச் சுதந்திரம் இல்லை. பேச்சளவிலேதான் அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறது. முழுச் சுதந்திரம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த அவையிலே [illegible] பாதி பேர் பெண்கள் இருக்க வேண்டும். போலவே [illegible] இருக்க வேண்டும். அமைச்சர்களிலே கூட பாதி பேர்கள் இருக்கலாம். [illegible] பாதிக்கப்படுபவர்கள்.

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. ம. பொ. சி. [illegible]): தனி உறுப்பினர் அலுவல் [illegible] 12½ மணிக்கு அவையை முடிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இன்றைக்கு நாம் முடிக்கும் தருவாயில் இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், தொடர்ந்து நடத்தி முடிக்கலாம் என்று சொன்னால், முடிக்கலாம், அல்லது ஒத்திவைக்கலாம் என்று சொன்னால், ஒத்திவைக்கலாம்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்து நடத்தி முடிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்.)

இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது விவாதம் முடியும் வரை, அவையின் அனுமதியோடு அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: எனவே சில கொள்கைகளைச் சொல்லுகிறேன். [illegible] அவைகளைச் சொல்லுகிறவர்களுக்கே பாதிப்பு [illegible] அந்த அடிப்படையில் அமைச்சரவையில் பெண்களுக்குச் சம

அளவில் உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டால், அதைச் சொல்லுகிற எனக்கேகூட பாதிப்பு ஏற்படக்கூடும். என்றாலும் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆக, நாமே பெண்களுக்கு முழுச் சுதந்திரத்தை வழங்கிவிடவுமில்லை. அப்படியே அவர்களுக்கு வழங்கினாலும், அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நாம் அவர்களைச் சமமாக நடத்த விரும்பினாலும்கூட, நமது நாட்டுப் பண்பு காரணமாகவும், மரபு காரணமாகவும் அவர்களே அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

திரு. ஜீ. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி ஒரு பாதிப்பு வந்தாலும், அதை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் போலவே மற்ற அமைச்சர்களுக்குப் பாதிப்பு வந்தால், அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: பாதிப்பு என்று ஒரு சுவைக்காக சொல்லுகிறேனே தவிர, வேறொன்றுமல்ல. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றிருந்தாலும், இல்லை என்றாலும் இரண்டும் ஒன்றுதான். இதில் அதிகமான வேறுபாடு இருப்பதாக நாங்கள் கருதவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், இதை ஒரு மாறுபட்ட சந்தர்ப்பமாகதான் நாங்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம். Purely a differen[t] opportunity., பக்கத்திலே உட்காருவது அல்லது எதிர்ப்பக்கத்திலே உட்காருவது அல்லது இந்த இரண்டுமில்லாமல் போனாலும்கூட, சமூகத் தொண்[டு] என்பது நிரந்தரமானது என்று நினைப்பவர்கள் நாங்கள். எனவே அதை பெரிதுபடுத்த வேண்டியதில்லை.

நாம் உண்மையில் பார்க்க வேண்டியது, பெண்களுக்கு அப்படிப்பட்ட உரிமைகளைக் கொடுத்திருக்கிறோமா என்பதுதான். அப்படி நாம் கொ[டுத்]திருந்தாலும், அவர்கள் ஏன் அதில் அக்கறை காட்டவில்லை என்பதையும் [illegible] பரிசீலிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ச[ங்கர]லிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, தந்தை பெரியார் அவர்கள் தலைமை[யில்] நடைபெற்ற சுயமரியாதைத் திருமணத்தில் எப்படி அந்த மணமகள் [illegible] மகனின் பெயரைக்கூட உச்சரிக்க முடியாமல் தடுமாறினார் என்ற விவர[த்தை] இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? இதை ஒரு வகையில் பலவீனம் என்று சொன்னாலும், இந்திய சமுதாயத்தின் பலமும் இதுதான் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. படித்த அந்தப் பெண்ணாக

கணவன் பெயரைச் சொல்ல முடியாதா? அப்படிச் சொல்லுவது அவர்களுக்கு எளிது. ஆனால் சொல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அப்படிப்பட்ட தயக்கம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? இன்னும் சொல்லப் போனால், வீட்டில் நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்போது, இதைவிட இன்னும் அவர்கள் நன்றாகப் பேச முடியும்.

Thirumathi TARA CHERIAN: Sir, to prove what he says, I hope that the Hon. Minister will support the idea of having more women as Legislators.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: சுமார் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அமெரிக்கா [illegible] வந்த நண்பர் ஒருவரோடு நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். இந்தியாவைப் பற்றி அவர்கள் என்ன [illegible]—இது ஏழை நாடு என்றோ அல்லது வேறு [illegible] இருந்தாலும்—அது சரியோ தவறோ அது வேறு விஷயம்—[illegible] முழுவதிலும் இந்தியாவைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்றால், அது இந்த நாட்டில் உள்ள சமூக அமைப்பு முறைக்காகத்தான் என்று குறிப்பிட்டார். இந்த நாட்டில்தான் திருமணம் ஆனபிறகும் பேரன், [illegible] ஆனாலும்—மகன், மகள், பேரன், பேத்திகளோடு—சேர்ந்து வாழ முடிகிறது. இந்தியாவில் இருக்கிற ஒரு முக்கியமான அம்சம் இது [illegible] என்று அவர் குறிப்பிட்டார். மேலை நாடுகளில் நாம் காண [illegible]. இன்னும் சொல்லப்போனால், தந்தைக்கோ, தாய்க்கோ [illegible] நான் [illegible]—இப்பொழுதெல்லாம் நாம் அஞ்சல் அட்டையின் [illegible] திருமணங்களுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்த விவேளையைப் போல்—ஒரு [illegible] அனுப்பி வாழ்த்துத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்திய நாட்டில் மட்டும்தான் இன்னும் பெரியவர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் மதிப்பு அளித்து அவர்களோடு சேர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அதே அடிப்படையில்தான் மனைவியும் கணவனுக்கு [illegible] உரிமைகளை அளிக்கிறார். ஆக பெண்கள் தாங்களாகவே விரும்பி தங்களுடைய கணவன்மார்களுக்கு அளித்திருக்கிற உரிமை இது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

[illegible] பல ஜாதிகளில் பருத்தியவர்கள் இப்போது [illegible] [illegible] கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்மையில் நான் ஒரு [illegible] நிகழ்ச்சிக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே ஒருவர் பேசும்

போது பெண்களுக்கு மட்டும் ஏன் தாலி கட்ட வேண்டும், ஆண்களுக்கும் [illegible] கட்ட வேண்டும் என்று பேசினார். அவருக்குத் திருமணமாகி [illegible] ஆண்டுகளுக்கு மேலாகி இருந்தது. நான் அவருடைய கழுத்தைப் பார்த்தேன், அவருடைய கழுத்தில் தாலியில்லை. ஆக, இப்படிச் சொல்வது எல்லாம், இவை களையெல்லாம் நாம் பெண்களுக்குள்ள உரிமையை வலியுறுத்துவதற்காக அடிப்படையில்தான் சொல்லுகிறோமே தவிர, வேறல்ல. ஆண்களுக்கும் தாலி கட்டுகிற நிலைமை ஏற்பட்டால், நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் ஒரு 500 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே வேகமாக வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக, பெண்கள் செய்கிற அத்தனை காரியங்களிலும் ஆண்கள் பங்கு கொண்டு அவர்களும் அந்தப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிற நிலை ஏற்பட்டால், அவர்கள் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுவிட்டால், இனி நாமும் ஒரு குழந்தையைப் பெறுவோம் என்று நாம் பயிர்ந்து கொள்ள முடியாது. காரணம் இயற்கை என்று ஒன்று இருக்கிறது.

*திரு. க. [illegible]: நகையில் ஒரு திருமணம் நடந்தது. அதனை பெரியார் அவர்கள் அதில் கலந்து கொண்டார்கள். [illegible] [illegible] பெரியார் [illegible] நடைபெற்ற அந்தத் திருமணத்தில் பெரியார் [illegible] பேசும்போது "பெண்களுக்கு மட்டும் ஏன் தாலி கட்ட வேண்டும், அவர்கள் ஆண்களுக்கும் கட்டக் கூடாதா?" என்று கேட்டு, அந்த [illegible] உரிமைகள் வர வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். அந்தக் கருத்தைத்தான் அந்தப் பேச்சாளர் வலியுறுத்தியிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கருத்து தந்தை பெரியார் அவர்களின் கருத்துக்கு முரணாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: நிச்சயமாக இல்லை. தந்தை பெரியார் அவர்கள் சொன்ன முறை, அன்றைக்கிருந்த நிலைமைகள் மற்ற சூழ்நிலைகள் எல்லாம் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது நாம் போகிற இடங்களிலெல்லாம் ஆண்களும் தாலி கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் என்ன ஆகும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். [illegible] இன்றைக்கு தங்கள் என்பது பிரச்சினைக்குரிய ஒன்றாகப் போய்விட்டது, ஆண்களும் தாலி கட்டிக் கொள்ளுகிற நிலையைப் பார்க்கிறபோது, அவர் என்ன சொன்னார் என்றால், ஆண்கள் பெண்கள் என்றால் சரியாக வந்தது. [illegible] [illegible] களுடைய கருத்தில் தாலியைக் கட்டிவிடுவதாலேயே [illegible] [illegible] தாலி அவசியமானதல்ல என்று நான் நினைக்கக் கூடாது. அதற்காகத் தாலி [illegible] இல்லை என்றுதான் சொன்னார் என்று கருதுகிறேன்.

பகுத்தறிவு காரணமாக நாம் எல்லோருக்கும் சம உரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடில்லை. உரிமை என்பது சமமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் கடமைகளைப் பொறுத்தவரை, அதிலே வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. கடமைகள் எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க முடியாது.

இஸ்லாமிய மதத்திலே நடைபெறுகிற திருமணங்களைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்து சமூகத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் முதல் மனைவியோடு வாழப் பிடிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், இரண்டாவது மனைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள நினைத்தால், தந்திரமாக முஸ்லிம் மதத்திற்கு மாறிவிட்டால், சரியாகப் போய்விடுகிறது. நடக்கிறதா இல்லையா? மதத்தை எதற்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள்? கவசமாக இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொள்வதற்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவ்வளவுதான். உண்மையில் அவர்கள் மனம் மாறவில்லை, மதம் மாறவில்லை. இரண்டு பேரும் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு ஒரு பாதுகாப்பு. அவ்வளவுதான். பாதுகாப்பு இஸ்லாமிய மதத்தில் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக அந்த மதத்திற்கு மாறுகிறார்கள். அந்த தம்பதிகள் விவாகரத்து செய்துகொண்ட பிறகு, மீண்டும் தாங்கள் முதலில் எந்த மதத்தில் இருந்தார்களோ அதே மதத்திற்குத் திரும்பி விடுகிறார்கள். எனவேதான் திருமணம் என்பது மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட [illegible] பொதுப் பிரச்சினை. இதில் ஏற்படும் சங்கடங்களை எப்படி தீர்வு காண்பது என்பதன் அடிப்படையில் இதை நாம் [illegible] கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒவ்வொரு வகையான [illegible] வந்திருக்கிறது.

[illegible] திருமணம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] அயல்நாட்டிலே அமெரிக்காவிலோ [illegible] நேரத்திற்கு வந்து சேர இயலவில்லை. காலையில் [illegible] ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். ஒரு [illegible] நடந்தது. பெரியவர்களும் பெற்றோர் [illegible] ஒப்புதல் வாங்கிக் [illegible] இடத்தில் பெண்ணும் இன்னொரு இடத்தில் [illegible] அப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. [illegible] பழங்க வழக்கங்கள் எப்படி [illegible], விஞ்ஞான

வளர்ச்சி காரணமாக மாற்றங்கள் அடைந்துதான் ஆக வேண்டும். இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால், இது மேடைத் திருமணமாக ஆகிவிடும் என்று [illegible] உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்.

மேடைத் திருமணம் எப்படி வந்தது? எங்களையெல்லாம் முன்பு கறுப்புச் சட்டைக்காரர்கள் என்று சொல்லி எங்கேயும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். திருமணத்திற்குப் போனாலும் சரி, " நீங்கள்தான் கறுப்புச் சட்டைக்காரர்களாயிற்றே, நீங்கள் எதற்காக வருகிறீர்கள்? " என்று தடுப்பார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் திருமணங்கள் வெளியே நடைபெற ஆரம்பித்தன. அப்படி நடைபெறும் திருமணங்களுக்கு ஒரு அங்கீகாரம், ஒரு பாதுகாப்பு தேவை என்ற அடிப்படையில்தான் இவ்வாறு நடத்தப்படும் சுயமரியாதைத் திருமணங்களும் செல்லத் தக்கவையாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்ற உன்னதமான கொள்கையின் அடிப்படையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் தந்தை பெரியார் அவர்களும் நல்ல முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டார்கள். எனவே இது பெண்களுக்குப் பாதுகாப்புத்தரும் ஒரு சீர்திருத்த நடவடிக்கை என்பதால், நாம் அனைவரும் இதில் ஒன்று பட்டு நிற்கிறோம் என்பதில் எந்த விதமான மாறுபாடும் இல்லை.

ஆனால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. எதிர்க்க வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை என்றுகூட சொல்லலாம். ஆனால் இதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தவிர, வேறு விதமான கருத்து வேறுபாடு ஒன்றுமில்லை. இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்திருக்கிறார். அவரே சட்டப் பேரவையில் உறுப்பினராக இருந்தபோது ஒரு சட்ட முன்வடிவை—தனி உறுப்பினர் சட்ட முன்வடிவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார், அதாவது இதே பொருள் குறித்த சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அப்படி அங்கே கொண்டு வந்தபோது அன்றைக்கு பதிலளித்த மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் " கன்வின்சிங் " ஆக பதில் அளித்த காரணத்தால், அந்தச் சட்ட முன்வடிவைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டதாகக் குறிப்பு இருக்கிறது. எனவே நானும் அவருக்கு ' கன்வின்சிங் ' ஆக பதில் சொல்வேன் என்று அவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இதைப் பொறுத்த வரையில் வார்த்தைக்கு வார்த்தை விவாதமாகக் கொள்ளாமல் எப்படி " கன்வின்சிங் " ஆக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசு

[திரு. கா. இராசா முகமது] [1983 பிப்ரவரி 12

[illegible] விஷயமாக மாநில அரசின் கருத்தைத்தும் கேட்டிருக்கிறது. [illegible] பார்க்கிறவரையும் பொறுத்த வரையில், நமது அரசு [illegible] தம்முடைய சொல்லவில்லை. [illegible]

(பிற்பகல் 12—40)

சில நேரங்களில் இந்த சமுதாயத்திற்கு மட்டுமுள்ள பிரச்சினைகள் என்று கருதக் கூடாது. செக்யுலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லும்போது, ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் ஒவ்வொருவிதமான பாதுகாப்புகள் இருக்கின்றன. [illegible] களைப் பொறுத்த வரையில், இந்தியன் கிறிஸ்டியன் மேரேஜஸ் ஆக்ட், 1954 ஆகியவை இருக்கின்றன. [illegible] ஸ்பெஷல் மேரேஜஸ் ஆக்ட், 1874, பார்சிகளைப் பொறுத்த வரையில், பார்சி மேரேஜஸ் ஆக்ட், 1936, என்று இருக்கிறது. இப்படி எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அந்தந்த முறையிலே பதிவு செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அவைகள் [illegible] போது, ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும். இந்த சமுதாயம் என்பது பரந்த விரிந்த அமைப்பாகும் (It is a flexible religious) இன்னும் சொல்லப் போனால் நம்பன் சொசைட்டியை வலியுறுத்தக்கூடிய யார்க்கும் [illegible] என்று கருதுவேன். இங்கே கடவுள் உண்டு என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்ப [illegible] உண்டு; கடவுள் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்ப இருப்பார்களாக இருக்கலாம். முஸ்லிம் மதத்தில் அப்படி மறுத்துவிட்டு [illegible] இருக்க முடியாது. [illegible] சொல்ல வேண்டும். இறைவன் ஒருவனே என்று சொல்ல வேண்டும். [illegible] நபி என்று சொல்ல வேண்டும். இந்து மதத்திலே அப்படி இல்லை. கடவுள் இல்லையென்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவரும் இருக்கலாம். இதுவே ஒரு தனிச் சிறப்பு என்று சொல்லிக் கொள்வேன். [illegible] சொசைட்டியில் மனதிலே கொண்டு பார்க்கும்போது, பல்வேறு பழக்க வழக்கங்கள் 500 ஆண்டுகளாக, ஆயிரம் ஆண்டுகளாக, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்து வருகின்றன. இந்தப் பழக்கங்கள் பகுதி பகுதியாக, பிரிவு பிரிவாக இருக்கும் காரணத்தால், இவைகளை அறிய மத்திய அரசு ஒரு குழுவை அமைத்து, பார்லிமெண்ட் [illegible] கமிட்டியைப் போல ஒரு கமிட்டி வந்து எல்லா மாநிலங்களிலும் தங்களுடைய சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொண்டு, கருத்துக்களைக் கேட்டு, சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதிலே ரொம்பவும் ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அறியும்போது, [illegible] மத்திய அரசும், மாநில அரசும் சேர்ந்து ஒட்டுமொத்தமாகச் செய்வார்களானால் இந்தியாவிற்கே ஒரு நல்ல பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த முடியும். இந்தியா என்று சொல்லும்போது, ஆசாரக்காரர்கள் ஆசாரத்திலே மட்டும் திருமணம் செய்வதில்லை. [illegible] செய்கிறார்கள். இந்தியா

1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. கா. இராசா முகமது]

[illegible] பாதுகாப்பான தலைநகரம் நம்முடைய தமிழகத்தின் தலைநகரம் [illegible] இங்கே அனைத்து மாநில மக்களும் அவர்கள் நம்பிக்கையோடு எந்த விதமான அச்சமும் இல்லாமல் மிகுந்த பாதுகாப்போடு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வேன். இதிலே எனக்கு நேரிடையான அனுபவம் உண்டு. இங்கே [illegible] போக்குவரத்தை மாற்றியமைத்த மொழிப் போராட்டம், 1965 ஆம் ஆண்டிலே மொழிப் போராட்டம் நடைபெற்றபோது இங்கே இருக்கக் கூடிய வடநாட்டுக்காரர்கள் [illegible] தாக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு [illegible] பாதுகாப்பை மாணவர் சமுதாயம் கொடுத்தது. மொழியின் மீது வெறுப்பு அல்ல, அதனுடைய ஆதிக்கத்தின் மீது திணிப்பின் மீது தான் வெறுப்பு என்று [illegible], தனிகமாக நடந்து காட்டினோம். எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பாதுகாப்பாக இருப்பது தமிழ்ச் சமுதாயம் என்று சொன்னாலும் கூட, இந்தியச் சமுதாயம் என்று ஒரு சமுதாயம் கலந்து உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. அப்படி வரும்போது, தமிழர்கள் டில்லியிலும் இருக்கிறார்கள். இங்கே வாழக்கூடியவர்களுக்கு மட்டும் என்ற அடிப்படையில் பார்த்துவிட முடியாது. இந்திய சமுதாயத்திற்கே பொதுவானதாக வர வேண்டும் என்ற முக்கியமான நோக்கு இருக்கிறது. இங்கே எந்தவித ரிசர்வேஷனும் இல்லாமல் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். பாதுகாப்பு நல்லது, எனவே மத்திய அரசு கொண்டுவருகிறபோது அதை வந்து [illegible] செய்துவிடுவோம் என்ற கருத்துக்களை பதிலாக சொல்லியிருப்பதால், அதுவரை இது தேவையில்லை. இது நல்ல முன்னோடியாக இருக்கிறது என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. தமிழ்நாடு வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதிலே நமக்குக்கூட பெருமையாக இருக்கும். எனக்குக்கூட அக்கறை இருக்கிறது. அவர்களைப்பற்றிக் கவலைப் படாமல் நாம் இதை நிறைவேற்றி [illegible] தமிழ்நாடு இதிலே வழிகாட்டியாக [illegible] என்று சொல்ல முடியும். [illegible] அதுவும் [illegible] இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, நிறைவேற்றி [illegible] [illegible] இதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. [illegible] கூடிய [illegible] நிலையில் நாம் இருப்பதால் [illegible] திரு. எ. ஆர். [illegible] போல; மத்திய அரசு ஒரு [illegible] பில்லாகக் கொண்டுவரும். [illegible] அடாப்ஷன், [illegible] [illegible] மேரேஜஸ் என்று [illegible] உள்ளடக்கிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. [illegible] பதிவுசெய்வது பற்றி மத்திய அரசு பரிசீலிப்பதாகச் சொல்லியிருப்பதால், நாமும் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருப்பதால், [illegible] [illegible] போக வேண்டியதில்லை. மத்திய அரசின் கொண்டுவரக்கூடிய சட்டத்தை,

[திரு. கா. இராசா முகமது]   [1983 பிப்ரவரி 12

நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை இருப்பதால், மத்திய அரசம் சேர்ந்து ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியாவிலுள்ள பெண்களின் பாதுகாப்பு, சமூகப் பாதுகாப்பிற்கு வழிவகுத்து நல்ல அந்தஸ்து கொடுக்கவேண்டிய அந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால், இதை இப்போது நாம் வலியுறுத்த வேண்டியதில்லை. இந்தக் கொள்கையை யாரும் மறுத்துவிடவில்லை. இந்தக் கொள்கையிலே அரசம் தெளிவாக இருக்கிறது. ஒருவேளை அவர்கள் காலதாமதம் செய்வது மாதிரி தெரிந்தால், நான் இங்கே அரசின் காதிலே ஒன்றினைச் சொல்வேன், நாம் விரைந்து செயல்படுவோம், அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. இந்தக் கொள்கையை, கருத்துக்களை ஏற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இதை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று வேண்டி அமர்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பா. ரா. நாமன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களின் பதிலுரை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திருமணங்களைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய வழிவகை செய்வதற்காக நான் முன்மொழிந்த இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது பெருமைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தமைக்காக முதலிலே நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அவையினுடைய பெருமைக்குரிய உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய நோக்கங்களை முழுமையாக உணர்ந்து தங்களுடைய உரையை ஆற்றியிருக்கிறார்கள்.

சிலர் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக ஆனால் அதனுடைய விளைவாக ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் சில சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அளவிலே சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்த எனக்கே தோன்றாத பல சந்தேகங்களையும், சிக்கல்களையும் சமுதாயத்தினுடைய மறுமலர்ச்சிக்காக, மாற்றத்திற்காக இந்த அவையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எந்த அளவிற்கு ஆழமாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தியிருப்பதற்காக மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு இன்னுமொன்றும் பெருமையாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இதை ஏற்றிருக்கிறார் என்கிற பெருமையோடேட, இந்த அவையில் இருக்கின்ற அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும், கட்சி சாராமல் நின்று, தனித்து நின்று தங்களுடைய கருத்துக்களை வலிமையாகச் சொல்லுகின்ற உறுப்பினர்களும்

1983 பிப்ரவரி 12]   [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இதிலே கலந்து கொண்டார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. பல்வேறு மத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இதனுடைய நோக்கங்களை ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பதைவிட இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு பெருமை வேறு இருக்க முடியாது.

இந்த அவையின் பெருமைக்குரிய பெண் உறுப்பினர் திருமதி மத்தாளி அவர்களும், திருமதி தாரா செரியன் அவர்களும் திருஞானமூர்த்தி அவர்களும், சமுதாயத்தின் பொதுத் தொண்டிலே தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள் என்பதை நாடு அறியும். அரசு எந்த அளவிற்கு அவர்களை அங்கீகரித்திருக்கிறது என்பதையும் நாடு அறியும். அப்படிப்பட்டவர்களும் மனமுவந்து வரவேற்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, அது எனக்கு ஏற்பட்ட பாராட்டாக நான் கருதவில்லை, நம்முடைய சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு பெருந்தலைவர்கள் காட்டிய ஆர்வத்திற்கு காட்டுகிற ஒரு நன்றியாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருகின்ற உணர்வு எப்படி எனக்கு ஏற்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். அரசு கொறடா டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்களும் கூட சொல்லிக் காட்டினார்கள். சீர்திருத்தத் திருமணங்களைச் செல்லுபடியாக்கும் மசோதா சட்டமன்றப் பேரவையில் அண்ணா முதலமைச்சராக இருந்து நிறைவேற்றியபோது, அந்த வாதங்களில் பங்கேற்கும் வாய்ப்பையும், பிறகு பொறுக்குக் குழுவிற்குச் சென்றபோது அதில் பணியாற்றும் வாய்ப்பையும் பெற்றவன். நான் சட்டமன்றத்தில் நுழைந்த காலத்திலேயே அத்தகைய பெரியவர்களோடு பணியாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்றவன். அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட உணர்வுகளின் அடிப்படையில் அந்த அவையில் அன்றைக்கே சட்ட முன்வடிவாகக் கொண்டு வந்தேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல, அன்றைக்கு அவர்கள் என்னை கனிவின் செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல் வாக்குறுதியும் தந்தார்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

பின்னாலிலே அரசாங்கமே ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவரும். இன்னும் சிலவற்றைச் செய்யவேண்டியிருந்தால், அதையும் சேர்த்து சட்டமாக்கலாம்" என்று சொன்ன பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இன்று இல்லை. ஆட்சியில் மாற்றம் எல்லாம் வந்துவிட்டது. அன்றைய அந்தக் கருத்துக்களைத் நான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மீண்டும் நினைவுபடுத்துகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சமுதாயச் சீர்திருத்தம் ஏற்ப

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1983 பிப்ரவரி 12

பட்ட ஒன்று. நம்முடைய பெருந்தலைவர் கடைப்பிடித்த ஒன்று. கலப்புத் திருமணம் செய்தார்கள். திருமணங்களைப் பதிவு செய்கின்ற முறையிலேயும் [illegible] அப்பட்டமாக ஒன்று. சக்தி [illegible] குடும்பத்திலே கலப்புத் திருமணம் நடந்திருக்கிறது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் குடும்பத்திலே நடந்திருக்கிறது. சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் குடும்பத்திலே நடந்திருக்கிறது. இப்படி பல குடும்பங்களிலே ஏற்பட்ட ஒன்றாக இருந்தது. ஆனால் தந்தை பெரியார் அவர்கள் இந்திய அளவுக்கு, சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தின் அளவுக்கு, இதை ஒரு இயக்கமாக நடத்தினார்கள். இதனுடைய முழுமையான கொள்கை சமுதாயத் [illegible] அரங்கத்திலே இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் பயனடையும் அளவுக்கு தொடர்பு உள்ளதாக இருந்தது. தந்தை பெரியார் அவர்கள் இதைச் சமுதாயச் சீர்திருத்தம் என்று கருதினார்கள். இதில் தந்தை பெரியார் அவர்களிடத்தில் வேறுபட்ட கருத்து கொண்டவர்கள் கூட இருந்தார்கள் என்றாலும், பல குடும்பங்களிலே அவருடைய பிரதிபலிப்பு [illegible] அந்த நாளிலே இருந்தது. எல்லாக் குடும்பங்களிலும் கலப்புத் [illegible] பெற்றார்களா என்றால், அப்படி இல்லாமல் இருக்கலாம். தந்தை பெரியார் அவர்கள் நடத்திய ஊர்வலத்திலே கலந்துகொண்டு சென்றார்களா என்றால், அப்படி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அவருடைய எல்லாக் கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டவர்களாக இருந்தார்களா என்றால், அப்படியும் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அவருடைய கம்மியூனை இயக்கத்திலே நேரடியாகப் பங்கு கொண்டார்களா என்றால், அப்படி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் தந்தை பெரியாருடைய பிரதிபலிப்பு தமிழகத்திலே எல்லாக் குடும்பங்களிலும் இருந்தது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்திக்கொள்ளச் சொல்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களின் தந்தையார் சர். எ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் பெரியாரிடம் பற்று வைத்திருந்தார்கள். அவரது கடைசி காலம் வரை திருமண் இல்லாமல் எந்தப் படத்திலும் இருக்கமாட்டார். அவர் அமெரிக்கா சென்றாலும், யு.என்.ஓ. (U.N.O.) சென்றாலும், [illegible] இல்லாமல் இருக்கமாட்டார். அதுபோல லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் தந்தை பெரியார் அவர்கள் மீது எந்த அளவுக்கு பற்று வைத்திருந்தார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். [illegible] சர். அவர்களும் தந்தை பெரியார் அவர்களோடு தொடர்பு வைத்திருந்தார்கள். சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் தந்தை பெரியார் அவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள். [illegible] அவர்களும், அவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வ

1983 பிப்ரவரி 12]

[illegible] தந்தை பெரியார் அவர்களின் கருத்துக்கள் [illegible] ஒன்றும் [illegible] இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். [illegible] என்றால், [illegible] இல்லாமல் [illegible] பெரியார் [illegible] இருந்தார்கள். அவருடைய வாழ்நாளிலே [illegible] இருந்தார்கள். அவருடைய வாழ்நாளிலே அவர் [illegible] அவர்கள் கொண்டிருந்த [illegible] நடைபெறவில்லை. சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக மாறுவதற்கு [illegible] என்று சொல்லிக் [illegible] இது ஒரு [illegible] என்று சொல்லிக் [illegible] தமிழகம் மதிக்கிறது என்பதோடு [illegible] தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய சீர்திருத்த நோக்கங்களை இந்த [illegible] தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய சீர்திருத்த நோக்கங்களை [illegible] எப்படி ஏற்றுக்கொண்டது என்பதற்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது. இடையிலே நாம் நினைவுபடுத்திக் [illegible] ஒரு வாய்ப்பாக இருக்க இது இடம் கொடுத்தது என்று நான் [illegible]. இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அதன் தேவை ஆகியவற்றைப் [illegible] சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு [illegible], பல அங்கத்தினர்கள் [illegible] இராமலிங்கம் அவர்கள் பேசினார்கள். [illegible] திரு. [illegible] அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். [illegible] நம்முடைய [illegible] அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். [illegible] அவர்களும் மீனாட்சி திரு. பா. [illegible] அவர்களும், [illegible] அவர்களும், திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும் [illegible] அவர்களும், அங்கத்தினர் திரு. [illegible] அவர்களும், திரு. [illegible] அவர்களும், திரு. [illegible] அவர்களும் பேசினார்கள். என்று சொல்ல [illegible] அவர்களும், [illegible] அவர்களும் பேசினார்கள். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு முழுமையாக்கப்பட அவர்கள் பாடுபட்டார்கள், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு முழுமையாக்கப்பட அவர்கள் இதனுடைய எல்லா நோக்கங்களை மட்டுமல்லாமல், அதிலே இருக்கின்ற குறை அதனுடைய எல்லா நோக்கங்களை [illegible]. அவர்கள் அதைக் குறை கூற [illegible] அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதைக் குறை கூற வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, அந்தச் சட்ட முன்வடிவு நிறைவாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியதற்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராசா முகமது அவர்கள், (மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்) அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருப்பதை விட்டுவிட்டு, ஒரு சீர்திருத்த வாதியாக வெளியிலே இருந்தால், அவர் எப்படி இருந்திருப்பார் என்பதை நான் கண்ணிப்பார்க்கிறேன். அவர்கள் பேசியதைப் பார்த்தேன். அவருடைய [illegible] கட்டங்களைக் கட்டங்கள் பலவற்றை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் இதுபோன்ற ஆராய்ச்சி உரையை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் [illegible] அவர்கள் கேட்கவில்லை. இன்று அதற்கு என்று ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

அதை வெளியிடுகின்றபோது, எனக்குப் பயமாக இருந்தது. ஒரு 'காம்ப்ரிஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' (Comprehensive Legislation) அளவிலே, இந்திய பேரரசு கொண்டு வருகிறபோது, பார்க்கலாம், இதற்கிடையிலே தேவையா என்ற ஒரு கேள்விக்குறியைத் தொக்கி வைத்துப் பேசுகிறாரே என்று எண்ணினேன். அப்போது எனக்குக்கூட சந்தேகமாக இருந்தது. எங்கே இதை ஆதரித்துப்பேசி கருத்தை வெளியிட்டவர்கள் இதைத் தள்ளிவிட்டார்களோ என்று கூட நினைத்தேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு வேளை காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொன்னால், அதை விரைவுபடுத்துகின்ற வகையிலே இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொன்னதன் மூலமாக, அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதற்கு அவருக்கு நன்றி. இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்றவர் கூட அதை ஆதரித்தார்கள். இந்த முன்வடிவில் குற்றம் குறைகளை நீக்கிவிட்டு அரசு அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அங்கத்தினர்களுடைய கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு செய்யவேண்டும். மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகளை எடுக்கச்செய்கின்ற அளவுக்கு வாய்ப்பினை அளித்த பெருமதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் இந்த அவையின் ஏகோபித்த ஆதரவிற்கும் என் நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றுவதை அவையின் முடிவுக்கு விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பா. ரா. தாமஸ்): மாண்புமிகு அங் அவர்கள், தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெறுகின்றார்களா அல்லது வலியுறுத்து கின்றார்களா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கத்தினர் அவர்கள், தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெறுகின்றார்களா அல்லது வலியுறுத்துகின்றார்களா?

தீர்மானம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பா. ரா. தாமஸ்): மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து, அவை மீண்டும் 14—3—1983 அன்று காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

(பிற்பகல் 12-56)

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 27. The White Paper on the drought situation prevailing in Tamli Nadu. (Tamil and English).

143134
600 008.

Circulated to all M.L.C.'s an 10-2-1983.